

150. löggjafarþing 2019–2020.  
Þingskjal x — x. mál.  
Stjórnarfrumvarp.

## Frumvarp til laga

um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Frá fjármála- og efnahagsráðherra.

### 1. þáttur. Almenn ákvæði.

#### I. KAFLI

#### Markmið, gildissvið og skilgreiningar.

##### 1. gr.

##### Markmið.

Markmið laga þessara eru að varðveita fjármálastöðugleika og lágmarka neikvæðar afleiðingar fjármálaáfalla með því að vernda tryggðar innstæður og fjárfesta, eignir viðskiptavina og nauðsynlega starfsemi fyrirtækja og lágmarka hættu á að veita þurfi fjárframlög úr ríkissjóði.

##### 2. gr.

##### Gildissvið.

Lög þessi gilda um:

- a. Lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki.
- b. Fjármálastofnanir, ef þær eru dótturfélög fyrirtækis skv. a-lið eða eignarhaldsfélaga skv. c-d-lið og lúta eftirliti móðurfélags á samstæðugrunni.
- c. Eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög og blönduð eignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi.
- d. Blönduð móðureignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi í aðildarríki, blönduð móðureignarhaldsfélög í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði í aðildarríki og móðureignarhaldsfélög á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu.
- e. Útibú sem lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki með staðfestu í ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðisins starfrækja hér á landi að uppfylltum skilyrðum laga þessara.

##### 3. gr.

##### Skilgreiningar.

Í lögum þessum merkir:

1. *Aðildarríki*: Ríki sem er aðili að samningnum um Evrópska efnahagssvæðið, aðili að stofnsamningi Fríverslunarsamtaka Evrópu eða Færeyjar.
2. *Á fallanda fæti*: Fyrirtæki eða eining er á fallanda fæti ef:
  - a. afturkalla má starfsleyfi þess eða ætla má að það megi í náinni framtíð,
  - b. það er eða ætla má að það verði í náinni framtíð ógjaldfært, eða

- c. það þarfnast sérstaks opinbers fjárstuðnings, nema ef hann er nauðsynlegur til að varna eða ráða bót á efnahagslegu áfalli og felst í:
  - i. ríkisábyrgð á lausafjárfyrirgreiðslu Seðlabanka Íslands eða nýútgefnum skuldbindingum, eða
  - ii. eiginfjárframlagi eða kaupum á fjármagnsgerningum á markaðskjörum sem eru nauðsynleg til að mæta eiginfjárbörf sem álagspróf, mat á gæðum eigna eða önnur hliðstæð skoðun af hálfu opinberra aðila leiðir í ljós enda séu ekki fyrir hendi aðstæður skv. a- eða b-lið þessa töluliðar eða 1. mgr. 27. gr.
- 3. *Blandað eignarhaldsfélag*: Móðurfélag sem ekki er eignarhaldsfélag á fjármálasviði, lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi þar sem a.m.k. eitt dótturfélag er fjármálafyrirtæki.
- 4. *Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi*: Móðurfélag sem ekki er eftirlitsskylt en það ásamt dótturfélögum sínum, þar sem a.m.k. eitt þeirra er eftirlitsskylt og er með höfuðstöðvar í aðildarríki, og öðrum aðilum myndar fjármálasamsteypu.
- 5. *Blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu*: Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki sem er hvorki dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í einhverju aðildarríki né dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í einhverju aðildarríki.
- 6. *Blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi í aðildarríki*: Blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi sem hvorki er dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í sama aðildarríki né dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða annars blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í sama aðildarríki.
- 7. *Brúarstofnun*: Lögaðili undir stjórn Skilavalds sem er að minnsta kosti að hluta í eigu opinberra aðila eða Skilasjóðs og er ætlað að viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi sem er framseld skv. 46. gr. fram að sölu hennar.
- 8. *Eftirlitsaðili á samstæðugrunni*: Eftirlitsstjórnvald á Evrópska efnahagssvæðinu sem ber ábyrgð á framkvæmd eftirlits á samstæðugrunni með einhverju eftirtalinna félaga:
  - a. Móðurfélagi á Evrópska efnahagssvæðinu.
  - b. Lánastofnun sem móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu fer með yfirráð í.
  - c. Lánastofnun sem blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu fer með yfirráð í.
  - d. Verðbréfafyrirtæki sem móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu fer með yfirráð í.
  - e. Verðbréfafyrirtæki sem blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu fer með yfirráð í.
- 9. *Eignarhaldsfélag á fjármálasviði*: Fjármálastofnun, sem ekki er blandað eignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi, þar sem dótturfélögin eru annaðhvort eingöngu eða aðallega lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnanir og a.m.k. eitt dótturfélagið er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
- 10. *Eignarhluti*: Hlutabréf, aðrir gerningar sem eru ávísun á eignarhald í fyrirtæki, gerningar sem hægt er að umbreyta í eða veita rétt til hlutabréfa eða eignarhluta og gerningar sem veita rétt til arðs frá fyrirtæki.

11. *Eignaumsýslufélag*: Lögaðili undir stjórn Seðlabanka Íslands sem er að minnsta kosti að hluta í eigu opinberra aðila eða Skilasjóðs og er ætlað að koma eignum, réttindum og skuldbindingum sem eru framseldar skv. 51. gr. í verð.
12. *Eining*: Fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr., eða eignarhaldsfélög skv. c- eða d-lið 2. gr.
13. *Félagsaðili*: Eigandi eignarhluta í fyrirtæki eða einingu.
14. *Fjárhagslegur samningur*: Samningur eða samkomulag sem hefur fjárhagslegt gildi fyrir aðila, þ.m.t. samningar sem tengjast verðbréfum, hrávöruafleiður, framtíðarsamningar, framvirkir samningar, skiptasamningar, millibankalánssamningar þar sem lánstími er styttri en þrír mánuðir og rammisamningar fyrir allar framangreindar samningstegundir.
15. *Fjármálastofnun*: Fyrirtæki, annað en fjármálafyrirtæki, sem hefur að meginstarfsemi að afla eignarhluta eða sinna einni eða fleiri tegundum starfsemi sem um getur í 2.–12. og 15. tölul. 1. mgr. 20. gr. laga um fjármálafyrirtæki, þ.m.t. eignarhaldsfélög á fjármálasviði, blönduð eignarhaldsfélög og greiðslustofnanir í skilningi laga um greiðsluþjónustu, en að undanskildum eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði og blönduðum eignarhaldsfélögum á váttryggingasviði eins og þau eru skilgreind í lögum um váttryggingastarfsemi.
16. *Fyrirtæki*: Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki.
17. *Hæf skuldbinding*: Skuldbinding eða fjármagnsgerningur sem telst ekki almennt eigið fé þáttar 1, viðbótar eigið fé þáttar 1 eða þáttar 2 samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki og er ekki undanskilin eftirgjöf skv. 1. mgr. 56. gr.
18. *Nauðsynleg starfsemi*: Starfsemi, þjónusta eða rekstur sem er svo mikilvæg fyrir raunhagkerfið eða fjármálastöðugleika að veruleg hætta yrði á röskun efnahagsstarfsemi eða stöðugleika ef henni yrði hætt vegna þess hversu umfangsmikil hún er, markaðshlutdeildar hennar, tengsla við aðra starfsemi, flækjustigs eða starfsemi yfir landamæri enda sé sambærileg starfsemi, þjónusta eða rekstur ekki í boði.
19. *Kjarnastarfsemi*: Sú starfsemi lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis eða samstæðu sem stendur undir verulegum hluta rekstrartekna, hagnaðar eða vörumerkjatekna þess.
20. *Lánastofnun*: Fyrirtæki sem tekur á móti innlánum eða öðrum endurgreiðanlegum fjármunum frá almenningi og veitir lán fyrir eigin reikning. Fjármálafyrirtæki sem hefur fengið starfsleyfi skv. 1.–3. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki telst vera lánastofnun.
21. *Eftirlitsstjórnvald*: Með eftirlitsstjórnvaldi er átt við þá stofnun eða stjórnvald sem falið er að landsrétti að annast eftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum og slíkt eftirlit er hluti af eftirlitsstarfsemi í viðkomandi aðildarríki.
22. *Mikilvægt útibú*: Útibú fyrirtækis eins og það er skilgreint í lögum um fjármálafyrirtæki sem uppfyllir a.m.k. eitt eftirtalinna skilyrða:
  - a. Er með meira en 2% markaðshlutdeild innlána í gistiríkinu.
  - b. Lokun útibúsins hefði veruleg áhrif á laust fé í umferð, greiðslukerfi og verðbréfauppgjörskerfi í gistiríkinu.
  - c. Fjöldi viðskiptavina, stærð og mikilvægi útibúsins skipta máli fyrir fjármálakerfi gistiríkisins.
23. *Móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu*: Eignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki sem er hvorki dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í einhverju aðildarríki né dótturfélag

- eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í einhverju aðildarríki.
24. *Móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði í aðildarríki:* Eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem hvorki er dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis sem hefur starfsleyfi í sama aðildarríki né dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða annars blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í sama aðildarríki.
  25. *Móðurfélag á Evrópska efnahagssvæðinu:* Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki sem staðsett er í aðildarríki og er hvorki dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með starfsleyfi í einhverju aðildarríki né dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi í einhverju aðildarríki.
  26. *Móðurfélag í aðildarríki:* Lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki í aðildarríki sem uppfyllir öll eftirtalin skilyrði:
    - a. Á dótturfélag sem er lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun.
    - b. Á hlutdeild í lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða fjármálastofnun, þannig að eitthvert framantalinna fyrirtækja teljist hlutdeildarfélag í eigu lánastofnunarinnar eða verðbréfafyrirtækisins.
    - c. Er ekki dótturfélag lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis sem fengið hefur starfsleyfi í sama aðildarríki.
    - d. Er ekki dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði eða blandaðs eignarhaldsfélags í fjármálastarfsemi sem staðsett er í sama aðildarríki.
  27. *Móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu:* Móðurfélag sem er móðurfélag á Evrópska efnahagssvæðinu, móðureignarhaldsfélag á fjármálasviði á Evrópska efnahagssvæðinu eða blandað móðureignarhaldsfélag í fjármálastarfsemi á Evrópska efnahagssvæðinu.
  28. *Samstæðuskilavald:* Stjórnvald sem fer með undirbúning og framkvæmd skilameðferðar í aðildarríki þar sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni er staðsettur.
  29. *Sérstakur opinber fjárstuðningur:* Hvers kyns aðstoð samkvæmt 2. kafla IV. hluta laga nr. 2/1993 um Evrópska efnahagssvæðið eða annar fjárstuðningur sem jafna mætti til ríkisaðstoðar ef veittur yrði í þeim tilgangi að varðveita eða endurbyggja rekstrarhæfi, laust fé eða gjaldfærni viðkomandi fyrirtækis, einingu eða samstæðu sem slíkt fyrirtæki eða eining er hluti af.
  30. *Skilaaðgerð:* Ákvörðun um að setja fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, beita einu eða fleiri skilaúrræði skv. X. kafla, eða skilaheimildum skv. IX kafla, XI. kafla og XII kafla.
  31. *Skilaheimild:* Sérhver heimild skv. IX., XI. eða XII. kafla.
  32. *Skilastjórnvald:* Stjórnvald sem fer með undirbúning og framkvæmd skilameðferðar.
  33. *Skilaúrræði:* Úrræði Skilavalds skv. X. kafla. Skilaúrræðin eru eftirfarandi:
    - a. Eftirgjöf: Niðurfærsla eða umbreyting skuldbindinga fyrirtækis í skilameðferð, sbr. E-hluta X. kafla.
    - b. Sala rekstrar: Sala á eignarhlutum sem útgefnir eru af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, eða eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til kaupanda sem ekki er brúarstofnun, sbr. B-hluta X. kafla.
    - c. Framsal til brúarstofnunar: Framsal eignarhluta sem útgefnir eru af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, eða eigna, réttinda eða skuldbindinga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til brúarstofnunar, sbr. C-hluta X. kafla.
    - d. Uppskipting eigna: Framsal á eignum, réttindum eða skuldbindingum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til eignaumsýslufélags, sbr. D-hluta X. kafla.

34. *Verðbréfafyrirtæki*: Verðbréfafyrirtæki í skilningi laga um fjármálafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a sömu laga.
35. *Viðeigandi fjármagnsgerningur*: Fjármagnsgerningur sem telst til viðbótar eigin fjár þáttar 1 eða þáttar 2 samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki.
36. *Tryggingarhæf innstæða*: Tryggingarhæf innstæða í skilningi laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.
37. *Tryggð innstæða*: Tryggð innstæða í skilningi laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.
38. *Örfélag, lítið og meðalstórt félag*: Félag þar sem árleg velta fer ekki umfram jafnvirði 50 milljóna evra (EUR) í íslenskum krónum.

## II. KAFLI

### Stjórnsýsla, starfsemi, málshöfðun o.fl.

#### 4. gr.

#### *Hlutverk og verkefni Seðlabanka Íslands.*

Skilavald, sem er huti af Seðlabanka Íslands, fer með framkvæmd laga þessara, sbr. þó 2. mgr. og 5. gr. Skilavald skal vera aðgreint í skipulagi bankans.

Ákvarðanir um hvort fyrirtæki, eining eða samstæða telst rekstrarhæf skv. 27. gr., hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti skv. 34. gr. og um þvingunarúrræði og viðurlög skv. XV. kafla skulu teknar af Fjármálaeftirlitinu.

Ákvarðanir um skilaáætlun og skilabærni skv. III. kafla, lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar skv. IV. kafla og um mat á áætlun um endurskipulagningu rekstrar skv. 60. gr. skulu ekki teknar nema að undangengnu samráði við fjármálaeftirlitsnefnd.

Seðlabanki Íslands skal setja reglur um framkvæmd þessarar greinar, þ.m.t. um þagnarskyldu og upplýsingaskipti innan Seðlabankans.

#### 5. gr.

#### *Hlutverk og verkefni ráðherra.*

Ráðherra skal reglulega upplýstur um ákvarðanir samkvæmt lögum þessum. Þrátt fyrir ákvæði 2. málsl. 2. mgr. 13. gr. og 2. mgr. 14. gr. laga um Stjórnarráð Íslands getur ráðherra krafðið Seðlabankann um upplýsingar sem varða framkvæmd laganna.

Ákvarðanir sem geta haft bein áhrif á ríkissjóð eða kerfislæg áhrif, þ.m.t. um samþykkt skilaáætlunar fyrir kerfislega mikilvæg fjármálafyrirtæki skv. 9. eða 10. gr., niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla og um að taka fyrirtæki eða einingu til skilameðferðar skv. 35. gr., verða ekki teknar nema að fengnu samþykki ráðherra.

Ráðherra tekur ákvörðun um opinber fjármálastöðgunarúrræði skv. XIII. kafla.

#### 6. gr.

#### *Ákvarðanir. Málshöfðun.*

Ákvarðanir samkvæmt lögum þessum eru endanlegar á stjórnsýslustigi.

Nú vill aðili ekki una ákvörðun sem tekin er samkvæmt lögum þessum og getur hann þá höfðað mál fyrir dómstólum. Mál skal höfðað innan þriggja mánaða frá tilkynningu ákvörðunar. Málshöfðun frestar ekki réttaráhrifum ákvörðunarinnar.

Ákvörðun um mat á eignum og skuldbindingum skv. VII. kafla, um skilameðferð og beitingu skilaaðgerða skv. III. þætti laganna skulu taka gildi og koma til framkvæmda þegar í stað.

Heimilt er að ákveða að aðrar ákvarðanir samkvæmt lögum þessum, þ.m.t. aðgerðir vegna annmarka á skilabærni skv. 15. gr. og niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga skv. VI. kafla, taki gildi og komi til framkvæmda þegar í stað.

Ef ágreiningur í dómsmáli varðar skilaaðgerðir samkvæmt III. þætti laganna skal hraða meðferð slíks máls hjá dómstólum.

Ef aðili hefur í góðri trú keypt eignarhluti, eignir, réttindi eða skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð á grundvelli ákvarðana skv. 3. mgr. skal ógilding ákvörðunar með dómi ekki hafa áhrif á síðari aðgerðir eða ráðstafanir sem byggðust á ógiltu ákvörðuninni. Í því tilviki getur sá sem varð fyrir tjóni vegna hinnar ógiltu ákvörðunar einungis krafist skaðabóta fyrir það tap sem af ákvörðuninni hefur hlotist.

#### 7. gr.

##### *Skylda til að veita upplýsingar.*

Í tengslum við framkvæmd laga þessara er einstaklingum og lögaðilum skylt að láta Skilavaldinu í té allar upplýsingar og gögn sem hann telur nauðsynleg. Skiptir ekki máli í því sambandi hvort upplýsingarnar varða þann aðila sem beiðninni er beint til eða aðra aðila sem hann getur veitt upplýsingar um.

Lagaákvæði um þagnarskyldu takmarka ekki skyldu til þess að veita upplýsingar og aðgang að gögnum. Þetta gildir þó ekki um upplýsingar sem lögmaður öðlast við athugun á lagalegri stöðu skjólstaðings í tengslum við dómsmál, þ.m.t. þegar hann veitir ráðgjöf um hvort höfða eigi mál eða komast hjá máli, eða upplýsingar sem hann öðlast fyrir, á meðan eða eftir lok dómsmáls, ef upplýsingarnar hafa bein tengsl við málið.

#### 8. gr.

##### *Þagnarskylda.*

Stjórnvöld, skilastjórn, bráðabirgðastjórnendur, brúarstofnun og eignaumsýslufélag og aðrir sem koma að framkvæmd laga þessara eru bundnir þagnarskyldu skv. 41. gr. laga um Seðlabanka Íslands um upplýsingar sem varða framkvæmd laga þessara. Sama gildir um mögulega kaupendur eignarhluta eða eigna fyrirtækis eða einingar sem Skilavaldið eða Fjármálaeftirlitið hefur samband við.

Heimilt er að miðla upplýsingum sem eru háðar þagnarskyldu skv. 1. mgr. til aðila sem lúta þagnarskyldu skv. 1. mgr., skilastjórnvalda og eftirlitsstjórnvalda annarra aðildarríkja, Eftirlitsstofnunar EFTA og Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar.

Stjórnvöld sem koma að framkvæmd laga þessara, Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta, brúarstofnun og eignaumsýslufélag skulu setja sér verklagsreglur um meðferð upplýsinga sem háðar eru þagnarskyldu skv. 1. mgr.

## **2. þáttur. Fyrirbyggjandi aðgerðir og undirbúningur skilameðferðar.**

### III. KAFLI

#### **Skilaáætlun og skilabærni**

#### 9. gr.

##### *Skilaáætlun lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis.*

Skilavaldið skal gera skilaáætlun fyrir fyrirtæki sem skal m.a. innihalda eftirfarandi atriði:

1. Þær skilaaðgerðir sem hægt er að grípa til gagnvart fyrirtæki ef skilyrði skilameðferðar skv. 1. mgr. 35. gr. eru uppfyllt.

2. Sviðsmyndir sem gera m.a. ráð fyrir að rekstrarerfiðleikar fyrirtækis stafi af atvikum sem eiga aðeins við um viðkomandi fyrirtæki, eru afleiðing óstöðugleika á fjármálamörkuðum eða kerfislegs ójafnvægis.
3. Greiningu á því hvenær og með hvaða hætti fyrirtæki getur sótt um lausafjárfyrirgreiðslu seðlabanka, umfram þá sem fellur undir regluleg viðskipti, og hvaða eignir það geti lagt fram sem tryggingu. Ekki skal gera ráð fyrir nokkurs konar sérstakri lausafjárfyrirgreiðslu eða annars konar opinberum fjárstuðningi í skilaáætlun.
4. Mismunandi leiðir við beitingu á skilaúrræðum og skilaheimildum gagnvart fyrirtæki.

Við gerð skilaáætlunar skal Skilavaldið, ef við á, hafa samráð við skilastjórnvöld í aðildarríkjum þar sem viðkomandi fyrirtæki er með mikilvæg útibú. Fjármálaeftirlitið skal hafa aðgang að samþykktum skilaáætlunum fyrirtækja.

Skilaáætlun skal yfirfarin að lágmarki árlega og uppfærð ef tilefni er til en oftast ef breytingar verða á rekstri fyrirtækjanna eða ef annað í starfsemi þeirra veldur verulegum breytingum á áætluninni. Fyrirtæki skulu tilkynna Skilavaldinu útanlega um allar breytingar sem gefa tilefni til uppfærslu.

Ráðherra skal setja reglugerð sem kveður nánar á innihald skilaáætlana skv. 1. mgr.

#### 10. gr.

##### *Skilaáætlun samstæðu.*

Ef Skilavaldið fer með samstæðuskilavald skal það gera og uppfæra skilaáætlun fyrir samstæðu á grundvelli upplýsinga skv. 12. gr. Samþykkt skilaáætlunar samstæðu skal eiga sér stað að undangengnu samstarfi við skilastjórnvöld dótturfélaga og ef við á samráði við skilastjórnvöld þar sem mikilvæg útibú eru með starfsemi. Skilaáætlun samstæðu, þ.m.t. allar breytingar sem verða á áætluninni, skal senda til viðeigandi eftirlitsstjórnvalda.

Þegar Skilavaldið fer ekki með samstæðuskilavald skv. 1. mgr. getur það þó ákveðið að gera sjálfstæða skilaáætlun skv. 9. gr. fyrir dótturfélög sem eru lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki. Um málsmeðferð vegna skilaáætlunar dótturfélags fer skv. 6. og 7. mgr.

Í skilaáætlun samstæðu skulu koma fram aðgerðir vegna skilameðferðar samstæðu í heild sem og aðgerðir sem taka til einstakra fyrirtækja eða eininga innan samstæðu og skilameðferð þeirra. Skilaáætlun samstæðu skal taka mið af þeim efnisatriðum sem fram koma í 9. gr., þ.m.t. um uppfærslu skilaáætlunar.

Skilaáætlun samstæðu skal, eftir því sem við á, tilgreina aðgerðir fyrir alla eftirfarandi aðila:

1. Móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu.
2. Hvert einstakt dótturfélag í aðildarríki.
3. Eignarhaldsfélög skv. c- og d-lið 2. gr.

Móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu skal taka saman og afhenda Skilavaldinu nauðsynlegar upplýsingar fyrir gerð skilaáætlunar sem sendir móttæknar upplýsingar til eftirfarandi aðila:

1. Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.
2. Skilastjórnvalda dótturfélaga.
3. Skilastjórnvalda þar sem mikilvæg útibú eru staðsett.
4. Viðeigandi eftirlitsstjórnvalda.
5. Skilastjórnvalda í aðildarríkjum þar sem eignarhaldsfélög skv. c- og d-lið 2. gr. eru staðsett.

Skilavaldið skal leitast við að taka sameiginlega ákvörðun með lögbærum stjórnvöldum skv. 5. mgr. og Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni um skilaáætlun samstæðu. Ef sameiginleg

ákvörðun liggur ekki fyrir innan fjögurra mánaða frá því að Skilavaldið, sem fer með samstæðuskilavald, sendi upplýsingar skv. 5. mgr. skal það taka sjálfstæða ákvörðun um áætlunina. Tilkynna skal móðurfélagi og lögbærum yfirvöldum um ákvörðunina.

Fresta skal ákvörðun skv. 6. mgr. hafi eitthvert þeirra lögbæru stjórnvalda skv. 2.-5. tölul. 5. mgr. vísað ákvörðun bankans til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, fyrir lok tímafrests skv. 6. mgr. og skal Skilavaldið í þeim tilvikum bíða ákvörðunar sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka. Ákvörðun skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

Ráðherra skal setja reglugerð sem kveður nánar á um innihald skilaáætlunar samstæðu skv. 3. mgr.

#### 11. gr.

##### *Einföld skilaáætlun.*

Skilavaldið ákveður hvort gera skuli einfalda skilaáætlun fyrir fyrirtæki eða samstæðu. Skilyrði slíkrar ákvörðunar eru að rekstrarerfiðleikar fyrirtækis eða samstæðu og eftir atvikum slitameðferð hafi ekki í för með sér verulega neikvæð áhrif á fjármálakerfið, aðrar lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki, miðlun fjármagns í fjármálakerfinu eða hagkerfið.

Heimilt er að falla frá ákvörðun um einfalda skilaáætlun skv. 1. mgr. hvenær sem er.

Ráðherra er heimilt að setja reglugerð um viðmið vegna ákvarðana um einfaldar skilaáætlanir skv. 1. mgr.

#### 12. gr.

##### *Upplýsingagjöf og aðstoð við gerð skilaáætlunar.*

Skilavaldið getur krafist þess að fyrirtæki eða móðurfélag veiti því upplýsingar sem eru viðeigandi að mati þess og varða undirbúning og gerð skilaáætlunar. Fyrirtæki eða móðurfélagi þess ber að veita aðstoð við gerð og uppfærslu skilaáætlunar skv. 9. gr. eða 10. gr. að beiðni Skilavaldsins.

Ráðherra setur reglugerð um þær upplýsingar sem heimilt er að krefja fyrirtæki eða móðurfélag um samkvæmt þessari grein í þeim tilgangi að gera og viðhalda skilaáætlunum.

Seðlabanki Íslands skal setja reglur um verklag og form fyrir veitingu upplýsinga samkvæmt þessari grein.

#### 13. gr.

##### *Mat á skilabærni lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis.*

Skilavaldið skal, ef við á að undangengnu samráði við skilastjórnvöld í aðildarríkjum þar sem viðkomandi fyrirtæki er með mikilvægt útibú, leggja mat á hvort fyrirtækið sé skilabært. Mat á skilabærni skal fara fram samhliða gerð skilaáætlunar skv. 9. gr.

Mat á því hvort fyrirtæki telst skilabært skv. 1. mgr. grundvallast á því að annaðhvort sé hægt að beita einhverjum skilaaðgerðum, eða að fyrirtækið fari í slitameðferð, án þess þó að það hafi verulega neikvæð áhrif á fjármálakerfi í aðildarríkjum og að tryggt sé áframhald nauðsynlegrar starfsemi fyrirtækis.

Ráðherra skal setja reglugerð um viðfangsefni og viðmið við mat á skilabærni fyrirtækis skv. 1. mgr.

#### 14. gr.

##### *Mat á skilabærni samstæðu.*

Ef Skilavaldið fer með samstæðuskilavald skal það leggja mat á skilabærni samstæðu. Mat á skilabærni skal fara fram samhliða gerð skilaáætlunar samstæðu skv. 10. gr. og taka mið af þeim efnisatriðum sem fram koma í 13. gr.

Við mat á skilabærni samstæðu skal eiga samstarf við skilastjórnvöld dótturfélaga og lögbær yfirvöld dótturfélaga og skilastjórnvöld þar sem mikilvæg útibú eru með starfsemi. Fjalla skal um mat á skilabærni samstæðu innan skilaráðs skv. 89. gr.

Ráðherra skal setja reglugerð um viðfangsefni og viðmið við mat á skilabærni samstæðu skv. 1. mgr.

#### 15. gr.

##### *Annmarkar á skilabærni.*

Komi í ljós verulegir annmarkar á skilabærni fyrirtækis við mat skv. 13. gr. skal tilkynna það skriflega til fyrirtækisins og skilastjórnvalda þar sem mikilvæg útibú eru með starfsemi. Tilkynning skv. 1. málsl. skal fresta gerð á skilaáætlun þar til Skilavaldið samþykkir aðgerðir sem ætlað er að ráða bót á þeim annmörkum sem um ræðir.

Fyrirtæki skal innan fjögurra mánaða frá móttöku tilkynningar skv. 1. mgr. senda Skilavaldinu tillögur um aðgerðir til að ráða bót á þeim annmörkum sem taldir eru vera fyrir hendi. Skilavaldið leggur mat á aðgerðir fyrirtækisins og hvort úrbætur séu mögulegar.

Teljast aðgerðir fyrirtækisins ekki nægjanlegar til þess að ráða bót á annmörkum á skilabærni skal þess krafist með skriflegri tilkynningu að gripið verði til einhverra eftirfarandi aðgerða:

1. Að fyrirtækið endurskoði samninga um fjárstuðning innan samstæðu samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eða fari yfir hvort gera skuli slíka samninga.
2. Að fyrirtækið geri þjónustusamninga við aðila innan eða utan samstæðunnar til að tryggja áframhaldandi nauðsynlega starfsemi.
3. Að fyrirtækið takmarki safn áhættuskuldbindinga, bæði gagnvart einstökum aðilum og eins að samtölu.
4. Að fyrirtækið veiti tíðari eða reglulegar viðbótarupplýsingar um atriði sem varða skilameðferð.
5. Að fyrirtækið selji tiltekna eignir.
6. Að fyrirtækið dragi úr eða hætti tiltekinni starfsemi eða fyrirhugaðri starfsemi.
7. Að dregið verði úr eða hætt sölu eða þróun á tilteknum fjármálaafurðum.
8. Að skipulag fyrirtækisins eða félags undir beinum eða óbeinum yfirráðum þess verði einfaldað þannig að hægt sé að aðskilja nauðsynlega starfsemi frá öðrum starfsþáttum við beitingu skilaúrræða.
9. Að fyrirtækið eða móðurfélag þess stofni eignarhaldsfélag á fjármálasviði annaðhvort hér á landi eða í öðru aðildarríki.
10. Að fyrirtækið eða eining gefi út hæfar skuldbindingar til þess að mæta lágmarkskröfum um eigið fé og hæfar skuldbindingar skv. IV. kafla.
11. Að fyrirtækið eða eining grípi til annarra aðgerða til þess að mæta lágmarkskröfum um eigið fé og hæfar skuldbindingar skv. IV. kafla., þ.m.t. endursemja um skilmála hæfra skuldbindinga, viðbótar eigið fé þáttar 1 eða þátt 2 sem það hefur gefið út, til þess að ákvörðun um niðurfærslu eða umbreytingu slíkra skuldbindinga eða fjármagnsgerninga nái fram að ganga.
12. Að blandað eignarhaldsfélag sé það móðurfélag fyrirtækis stofni aðskilið eignarhaldsfélag á fjármálasviði sem taki við stjórn fyrirtækisins til að auðvelda

skilameðferð og koma í veg fyrir að skilaaðgerðir hafi neikvæð áhrif á ófjárhagslegar einingar samstæðu.

Fyrirtæki skal innan mánaðar frá móttöku tilkynningar skv. 3. mgr. senda Skilavaldinu áætlun um hvernig það hyggst framfylgja þeim aðgerðum sem það krefst.

Ákvæði þessarar greinar gilda einnig við mat á skilabærni samstæðu skv. 14. gr., og ef við á, fer um málsmeðferð skv. 16. gr.

#### 16. gr.

##### *Málsmeðferð vegna annmarka á skilabærni samstæðu.*

Komi í ljós við mat á skilabærni samstæðu skv. 14. gr. að verulegir annmarkar séu á því að samstæða sé skilabær skal Skilavaldið, í samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina og eftir samráð við lögbær stjórnvöld, gefa eftirtöldum aðilum skýrslu:

1. Móðurfélagi í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu.
2. Skilastjórnvöldum dótturfélaga.
3. Skilastjórnvöldum þar sem mikilvæg útibú eru staðsett.

Í skýrslu skv. 1. mgr. skal eftirfarandi koma fram:

1. Greining á þeim verulegu annmörkum sem koma í veg fyrir skilvirka notkun skilaúrræða og skilaheimilda.
2. Umfjöllun og mat á áhrifum annmarkanna á viðskiptaáætlun viðkomandi fyrirtækis eða einingar.
3. Nauðsynlegar og æskilegar leiðir til að ráða bót á þeim annmörkum sem um ræðir.

Móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu skal innan fjögurra mánaða frá móttöku skýrslu skv. 1. mgr. koma með athugasemdir og tillögu um aðrar aðgerðir til að ráða bót á þeim annmörkum sem koma fram í skýrslunni. Skilavaldið tilkynnir athugasemdir og tillögur móðurfélagsins til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar og skilastjórnvalda skv. 2.-3. tölul. 1. mgr.

Skilavaldið skal innan fjögurra mánaða frá tilkynningu skv. síðari málsl. 3. mgr. leitast við að taka sameiginlega ákvörðun með skilastjórnvöldum skv. 2.-3. tölul. 1. mgr. um aðgerðir á grundvelli 4. mgr. og 3. mgr. 15. gr. til að ráða bót á annmörkum á skilabærni samstæðu. Ef engar athugasemdir eða tillögur berast frá móðurfélagi í efsta þrepi samstæðu skv. fyrri málsl. 3. mgr. skal Skilavaldið leitast við að taka sameiginlega ákvörðun með skilastjórnvöldum skv. 2.-3. tölul. 1. mgr. innan fjögurra mánaða frá því að frestur til athugasemda skv. 1. málsl. 3. mgr. er liðinn.

Ef sameignleg ákvörðun liggur ekki fyrir innan tímamarka skv. 4. mgr. skal Skilavaldið taka sjálfstæða ákvörðun um aðgerðir skv. 3. mgr. 15. gr. og tilkynna ákvörðunina til móðurfélags og skilastjórnvalda skv. 2.-3. tölul. 1. mgr. Ákvörðunin skal rökstudd og taka tillit til mats skilastjórnvalda að því marki sem unnt er. Ákvörðuninni skal frestað hafi skilastjórnvald skv. 2. eða 3. tölul. 1. mgr. vísað málinu til Eftirlitsstofnunar EFTA eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði fyrir lok tímafrests skv. 4. mgr. og skal Skilavaldið bíða ákvörðunar sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka. Ákvörðun skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

Þrátt fyrir ákvæði 5. mgr. getur Skilavald, ef það fer ekki með samstæðuskilavald, krafist þess að dótturfélög grípi til aðgerða skv. 2. og 3. mgr. 15. gr.

Móðurfélag skal innan mánaðar frá móttöku ákvörðunar skv. 4. eða 5. mgr. senda Skilavaldinu áætlun um hvernig það hyggst framfylgja þeim aðgerðum sem það krefst.

## IV. KAFLI

**Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar**

17. gr.

*Lágmarkskrafa lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.*

Fyrirtæki skulu ávallt uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Lágmarkskröfuna skal reikna sem fjárhæð eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga í hlutfalli af samtölu heildarskuldbindinga og eiginfjárgrunns fyrirtækis. Skuldbindingar vegna afleiðusamninga skulu teljast með heildarskuldbindingum að því gefnu að tekið sé fullt tillit til greiðslujöfnunarréttar mótaðila.

Hæfar skuldbindingar skv. 1. mgr. skulu uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

1. Gerningurinn skal vera útgefinn og innborgaður að fullu.
2. Skuldbindingin skal hvorki vera gagnvart fyrirtækinu né að það hafi tryggt eða ábyrgst hana.
3. Kaup gerningsins mega ekki hafa verið fjármögnuð beint eða óbeint af fyrirtækinu.
4. Eftirstöðvatími skuldbindingarinnar skal vera a.m.k. eitt ár. Eftirstöðvatími skuldbindingar sem felur í sér rétt til að krefjast endurgreiðslu áður en samningstími er liðinn, skal miðast við þann dag sem slíkur réttur verður fyrst virkur.
5. Skuldbindingin má ekki vera vegna afleiðu.
6. Skuldbindingin má ekki vera vegna innstæðu sem nýtur forgangs í réttindaröð skv. 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki.

Skilavaldið ákveður lágmarkskröfu skv. 1. mgr. og skal ákvörðunin að lágmarki grundvallast á eftirfarandi atriðum:

1. Að ljúka megi skilameðferð fyrirtækis með viðeigandi skilaúrræðum, þ.m.t. eftirgjöf ef við á, með þeim hætti að markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr. verði náð.
2. Að hæfar skuldbindingar fyrirtækis séu nægar til að tryggja að við eftirgjöf búi fyrirtækið við fullnægjandi tapþol og hægt sé að endurreisa hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 þannig að skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis verði uppfyllt og fyrirtækið viðhaldi trausti markaðarins.
3. Að aðrar hæfar skuldbindingar fyrirtækis en þær sem gert er ráð fyrir að geti fallið utan eftirgjafar skv. 2. mgr. 56. gr. eða verið framseldar í heild samkvæmt skilaáætlun fyrirtækis, séu nægar til að tryggja að tapþol þess sé fullnægjandi og mögulegt að endurreisa hlutfall almenns eigin fjár þáttar 1 þannig að skilyrði fyrir veitingu starfsleyfis verði uppfyllt.
4. Stærð, viðskiptalíkani, fjármögnunarlíkani og áhættusniði fyrirtækisins.
5. Að hvaða marki Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta geti komið að fjármögnun skilameðferðar, sbr. 82. gr.
6. Áhrif ógjaldfærni fyrirtækis á fjármálastöðugleika, þ.m.t. vegna innbyrðis tengsla þess við aðrar lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki eða aðra hluta fjármálakerfisins.

Drátt fyrir 1. mgr. skal undanskilja lánastofnanir sem eingöngu veita lán með veði í fasteign og fjármögnuð eru með útgáfu sértryggðra skuldabréfa frá lágmarkskröfu skv. 1. mgr., enda fari slík fyrirtæki í slitameðferð eða skilaúrræðum skv. B-, C- eða D-Hluta X. kafla verði beitt.

Þegar löggjöf ríkis utan Evrópska efnahagssvæðisins gildir um skuldbindingu getur Skilavaldið kafið fyrirtæki um að sýna fram á að ákvörðun þess um niðurfærslu eða umbreytingu á slíkri skuldbindingu geti náð fram að ganga samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis. Í slíkum tilfellum skal tekið tillit til samningsskilmála skuldbindingarinnar, alþjóðlegra samninga um viðurkenningu á skilameðferð og annarra atriða sem máli skipta. Telji

Skilavaldið að ákvörðun um niðurfærslu eða umbreytingu skuldbindingar í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins nái ekki fram að ganga samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis skal skuldbindingin undanskilin við útreikning á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

Seðlabanki Íslands skal setja reglur um aðferðafræði og viðmið vegna ákvörðunar Skilavaldsins um lágmarkskröfu vegna eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga skv. 3. mgr.

#### 18. gr.

##### *Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni.*

Móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu skal uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni.

Skilavaldinu er heimilt að krefjast þess að fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr. og eignarhaldsfélög skv. c- og d-lið 2. gr. uppfylli lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni.

Ef Skilavald fer með samstæðuskilavald ákveður það lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni skv. 1. mgr. Ákvörðunin skal tekin með hliðsjón af atriðum skv. 3. mgr. 17. gr. og samræmast 1.-4. mgr. 19. gr. Ákvörðunin skal einnig, ef við á samkvæmt skilaáætlun, taka tillit til þess hvort dótturfélög samstæðunnar utan Evrópska efnahagssvæðisins lúti sérstakri skilameðferð.

#### 19. gr.

##### *Málsmeðferð vegna lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni.*

Í þeim tilfellum þegar samstæður skv. 18. gr. veita þjónustu í öðrum aðildarríkjum eða eiga dótturfélög sem starfa í öðrum aðildarríkjum, skal leitast við að taka sameiginlega ákvörðun með öðrum skilastjórnvöldum um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni skv. 3. mgr. 18. gr. Sameiginlega ákvörðun skal rökstyðja að fullu og skal Skilavaldið tilkynna hana móðurfélagi skv. 1. mgr. 18. gr.

Skilavaldið skal taka sjálfstæða ákvörðun um lágmarkskröfu á samstæðugrunni, að teknu tilliti til mats skilastjórnvalda einstakra dótturfélaga, að liðnum fjórum mánuðir ef ekki næst sameiginleg ákvörðun skv. 1. mgr.

Hafi, fyrir lok tímafrests skv. 2. mgr., eitthvert þeirra skilastjórnvalda sem aðild eiga að málinu vísað ákvörðun Skilavaldsins til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, skal Skilavaldið fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka. Ákvörðun Skilavaldsins skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

Skilavaldið skal ákveða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni fyrir fyrirtæki sem hefur staðfestu hér á landi en er dótturfélag fyrirtækis með staðfestu erlendis. Í slíkum tilfellum skal ákvörðun taka mið af 3. mgr. 17. gr. og lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni samkvæmt ákvörðun skilastjórnvalds móðurfélagsins. Jafnframt skal leitast við að ná fram sameiginlegri ákvörðun um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með skilastjórnvaldi móðurfélagsins, eða eftir atvikum öðrum skilastjórnvöldum, að því er varðar viðkomandi fyrirtæki með staðfestu hér á landi, systurfélög þess og móðurfélag þess. Sameiginleg ákvörðun skal vera rökstudd og skal Skilavaldið tilkynna hana því fyrirtæki sem hefur staðfestu hér á landi. Líði fjórir mánuðir án þess að til sameiginlegrar ákvörðunar komi skal Skilavaldið ákveða

lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar viðkomandi fyrirtækis með staðfestu hér á landi að teknu tilliti til mats skilastjórnvalds móðurfélagsins. Hafi, fyrir lok tímafrestsins, skilastjórnvald móðurfélagsins vísað ákvörðun Skilavaldsins til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, skal Skilavaldið fresta ákvörðun sinni og bíða ákvörðunar sem eftirlitsstofnun EFTA kann að taka í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðarinnar. Ákvörðun Skilavaldsins skal vera í samræmi við ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA.

Ef ekki næst sameiginleg ákvörðun varðandi lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar, sbr. 1. og 4. mgr., er Skilavaldinu heimilt að vísa máli til Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, til að ná fram endanlegri ákvörðun varðandi lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Slíku máli skal vísað til Eftirlitsstofnunar EFTA innan fjögurra mánaða frá því að sameiginleg ákvörðun átti að liggja fyrir. Þó er ekki hægt að vísa máli til eftirlitsstofnunar EFTA, sé munur á ákvörðun þess og ákvörðun annarra skilastjórnvalda innan við eitt prósentustig.

Skilavaldið skal reglulega endurskoða ákvarðanir samkvæmt þessari grein og uppfæra þær þegar við á.

#### 20. gr.

##### *Undanþágur frá lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni vegna samstæðu.*

Þrátt fyrir 1. mgr. 17. gr. getur Skilavaldið ákveðið að gera ekki lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni vegna móðurfélags á Evrópska efnahagssvæðinu. Í slíkum tilfellum þurfa bæði eftirtalin skilyrði bæði að vera uppfyllt:

1. Viðkomandi fyrirtæki uppfyllir lágmarkskröfu á samstæðugrunni skv. 18. gr.
2. Fjármálaeftirlitið hefur undanþegið fyrirtækið frá því að uppfylla eiginfjákröfur á einingargrunni eða að eftirlitsstjórnvöld aðildarríkis hafa nýtt sér sambærilega undanþágu í viðkomandi aðildarríki.

Heimilt er að veita dótturfélagi undanþágu frá því að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni skv. 1. mgr. 17. gr., að uppfylltum öllum eftirfarandi skilyrðum:

1. Viðkomandi dótturfélag og móðurfélag þess hafa starfsleyfi frá Fjármálaeftirlitinu og lúta eftirliti þess.
2. Dótturfélagið heyrir undir samstæðueftirlit með móðurfélaginu.
3. Móðurfélagið uppfyllir lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni skv. 18. gr.
4. Hvorki eru kunnar né fyrirséðar verulegar hömlur, lagalegar eða aðrar, á tilfærslu eiginfjárgrunns eða endurgreiðslu skuldbindinga frá móðurfélagi til dótturfélagsins.
5. Að annaðhvort uppfyllir móðurfélagið kröfur og skilyrði Fjármálaeftirlitsins um varfærna stjórnun dótturfélagsins og hefur gefið yfirlýsingu, með samþykki Fjármálaeftirlitsins, um að það ábyrgist skuldbindingar fyrirtækisins, eða að áhættuþættir í starfsemi dótturfélagsins teljast óverulegir.
6. Aðferðir móðurfélagsins við að meta, mæla og stjórna áhættu ná til dótturfélagsins.
7. Móðurfélagið ræður yfir meira en 50% atkvæðisréttar sem fylgir hlutum í hlutafé dótturfélagsins eða hefur rétt til að tilnefna eða leysa frá störfum meirihluta aðila í stjórn dótturfélagsins.

8. Fjármálaeftirlitið hefur undanþegið dótturfélagið frá því að uppfylla eiginfjákröfur á einingargrunni.

21. gr.

*Gerningar um samningsbundna eftirgjöf.*

Heimilt er að ákveða að lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar sé að hluta til uppfyllt á samstæðu- eða einingargrunni með gerningum um samningsbundna eftirgjöf.

Gerningur um samningsbundna eftirgjöf skv. 1. mgr. þarf að uppfylla eftirfarandi skilyrði:

1. Í samningsskilmálum slíks gernings skal vera kveðið á um að þegar eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla er beitt gagnvart viðkomandi fyrirtæki skuli niðurfæra gerninginn eða umbreyta honum að því marki sem þörf krefur áður en aðrar hæfar skuldbindingar eru niðurfærðar eða þeim umbreytt.
2. Um slíkan gerning skal gilda bindandi samningur, samkomulag eða ákvæði um undirskipan, þar sem fram kemur að við slitameðferð sé gerningurinn víkjandi og aftar í forgangsroð en aðrar hæfar skuldbindingar og verði ekki endurgreiddur fyrir en þær hafa verið gerðar upp.

22. gr.

*Eftirlit vegna lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.*

Skilavaldið skal krefjast þess og sannreyna að fyrirtæki og einingar skv. b-d-lið 2. gr. uppfylli skyldur skv. 17.-18., 20. og 21. gr. Ákvarðanir Skilavaldsins skulu teknar samhliða þróun og viðhaldi skilaáætlana.

Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal upplýst um lágmarkskröfu eiginfjárgrunns og hæfra skuldbindinga vegna fyrirtækja eða eininga sem falla undir eftirlit samkvæmt þessari grein.

Seðlabanki Íslands skal setja reglur um form og skilgreiningar vegna upplýsingaskipta skv. 2. mgr.

V. KAFLI

**Ýmsar aðgerðir til að undirbúa skilameðferð og forðast fall fyrirtækis.**

23. gr.

*Samningsskilmálar vegna niðurfærslu eða umbreytingar, þ.m.t. við eftirgjöf.*

Fyrirtæki eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. skulu tryggja að samningar þeirra innihaldi samningsskilmála, sem gagnaðili viðurkennir, um að skuldbindingin sem samningurinn varðar, geti verið háð heimildum til niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla og eftirgjöf skv. 54 og 55. gr., sbr. E-hluta X. kafla. Einnig skulu samningarnir innihalda samningsskilmála þar sem gagnaðili viðurkennir að hann sé bundinn af hvers konar lækkun á höfuðstól eða útistandandi fjárhæð, umbreytingu eða niðurfærslu vegna áhrifa af framkvæmd þessara heimilda.

Ákvæði 1. mgr. gildir ekki um skuldbindingu sem:

1. Er undanþegin eftirgjöf skv. 2. mgr. 56. gr.
2. Er innstæða sem fellur undir 1. tölul. 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki.
3. Getur verið háð niðurfærslu eða umbreytingu á grundvelli heimildar samkvæmt lögum í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins eða á grundvelli heimildar samkvæmt bindandi samningi sem gerður hefur verið við viðkomandi ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins.

Skilavaldið getur krafðið viðkomandi fyrirtæki eða einingu um lögfræðialit á skuldbindingargildi samningsskilmála skv. 1. mgr. fyrir gagnaðila.

Þrátt fyrir að fyrirtæki eða eining vanræki að setja samningsskilmála skv. 1. mgr. um skuldbindingu getur Skilavaldið beitt heimildum sínum og niðurfært eða umbreytt viðkomandi skuldbindingu.

Ráðherra skal setja reglugerð um innihald samningsskilmála skv. 1. mgr. og takmarkanir á skuldbindingum skv. 3. mgr.

#### 24. gr.

##### *Samskipti við hugsanlega kaupendur.*

Skilavaldið getur krafist þess að fyrirtæki hafi samband við hugsanlega kaupendur til þess að undirbúa skilameðferð á því þegar aðstæður vegna tímanlegra inngripa samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eru til staðar.

#### 25. gr.

##### *Skrá yfir fjárhagslega samninga.*

Lánastofnun skal halda skrá yfir fjárhagslega samninga sem hún er aðili að.

Skilavaldið getur ákveðið að verðbréfafyrirtæki, fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr. og eignarhaldsfélög skv. c-d-lið 2.gr. haldi skrá yfir fjárhagslega samninga.

Skilavaldið getur krafist þess að upplýsingar skv. 1. og 2. mgr. séu afhentar innan 24 klukkustunda gerist þess þörf. Fjármálaeftirlitið skal hafa aðgang að upplýsingum sem afhentar eru samkvæmt þessari grein.

Seðlabanki Íslands setur reglur um skrá um fjárhagslega samninga, þ.m.t. um hvaða lágmarksupplýsingar skuli koma fram í skrá yfir fjárhagslega samninga og hvaða samningar teljist fjárhagslegir samningar.

#### 26. gr.

##### *Undirbúningur niðurfærslu og umbreytingar, þ.m.t. við eftirgjöf.*

Í tengslum við gerð og uppfærslu skilaáætlunar skal leggja mat á samþykktir fyrirtækis eða einingar að teknu tilliti til þess hvort samþykktirnar heimili skilaaðgerðir sem krefjast lækunar eða hækkunar hlutafjár. Skilavaldið getur krafist þess að fyrirtæki eða eining breyti samþykktum sínum ef nauðsyn krefur til að auðvelda framkvæmd á skilaaðgerðunum.

Skilavaldið getur krafist þess að fyrirtæki eða eining hafi ávallt heimild til útgáfu viðeigandi fjölda gerninga sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 sem eru fullnægjandi til að framfylgja ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu skv. VI. kafla og eftirgjöf skv. 54. og 55. gr., sbr. E-hluta X. kafla. Útgáfa eignarhluta skal vera möguleg án samþykkis félagsaðila og annarra krafna samkvæmt lögum um hlutafélög, nr. 2/1995.

### VI. KAFLI

#### **Niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga**

#### 27. gr.

##### *Skilyrði fyrir niðurfærslu og umbreytingu.*

Skilavaldið skal í samræmi við 28. gr. niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum fyrirtækis eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. í eignarhluta án tafar, ef einhver af eftirtöldum tilvikum eiga við:

1. Ákvörðun liggur fyrir um að skilyrði skilameðferðar skv. 1. mgr. 35. gr. séu uppfyllt, án þess þó að gripið hafi verið til skilaaðgerða.

2. Fjármálaeftirlitið hefur tekið ákvörðun um að fyrirtækið eða einingin verði ekki lengur rekstrarhæf nema gripið sé til niðurfærslu eða umbreytingar fjármagnsgerninga.
3. Þegar Fjármálaeftirlitið og lögbært stjórnvald dótturfélags eða samstæðu hafa tekið sameiginlega ákvörðun um að samstæða sé ekki lengur rekstrarhæf nema með niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga enda sé um að ræða fjármagnsgerninga sem útgefnir eru af dótturfélagi í þeim tilgangi að uppfylla kröfur um eiginfjárgrunn þess og samstæðu.
4. Þegar Fjármálaeftirlitið, sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni, hefur tekið ákvörðun um að samstæða verði ekki lengur rekstrarhæf nema með niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga enda sé um að ræða fjármagnsgerninga sem útgefnir eru af móðurfélagi í þeim tilgangi að uppfylla kröfur um eiginfjárgrunn þess eða samstæðu.
5. Þegar fyrirtæki eða eining hefur óskað eftir sérstökum opinberum fjárstuðningi nema um sé að ræða aðstæður sem kveðið er á um í ii-lið c-liðar 2. tölul. 3. gr.

Niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 1. mgr. má beita ýmist án skilaaðgerða eða í sameiningu með þeim enda séu þá skilyrði skilameðferðar skv. 1. mgr. 35. gr. uppfyllt.

Fyrirtæki, eining eða samstæða telst ekki rekstrarhæf skv. 2.-4. tölul. 1. mgr. ef eftirfarandi skilyrði eru bæði fyrir hendi:

1. Fyrirtæki, eining eða samstæða er á fallanda fæti. Samstæða telst á fallanda fæti í skilningi þessa töluliðar brjóti hún gegn varfærniskröfum á samstæðugrunni eða ætla má að hún geri það í náinni framtíð.
2. Ólíklegt er að aðrar aðgerðir en niðurfærsla eða umbreyting skv. 1. mgr. geti komið í veg fyrir ógjaldfærni fyrirtækis, einingar eða samstæðu innan nauðsynlegra tímamarka. Með öðrum aðgerðum er m.a. átt við aðkomu einkaaðila eða aðgerðir lögbærs yfirvalds, þ.m.t. tímanleg inngríp.

Niðurfærsla eða umbreyting skv. 1. mgr. skal grundvallast á mati á eignum og skuldbindingum skv. VII. kafla.

Viðeigandi fjármagnsgerning dótturfélags skv. 3. tölul. 1. mgr. má ekki niðurfæra meira, eða umbreyta á verri kjörum, en fjármagnsgerninga móðurfélags sem hafa verið niðurfærðir eða umbreytt og hafa sömu stöðu í forgangs röð.

Ákvörðun skv. 1. mgr. skal þegar í stað tilkynnt viðeigandi skilastjórnvöldum. Ákvörðun skv. 3. tölul. 1. mgr. skal grundvallast á málsmeðferðarreglum skv. 29. gr.

28. gr.

#### *Framkvæmd niðurfærslu og umbreytingu.*

Niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga skv. 27. gr. skal framkvæmd með eftirfarandi hætti, að teknu tilliti til meginreglna um forgangs röð krafna við slit eða gjaldþrot:

1. Almennt eigið fé þáttar 1 er fyrst niðurfært sem nemur tapi fyrirtækis eða einingar og að því marki sem geta þess leyfir og gripið er til annarar eða beggja aðgerða skv. 1. mgr. 63. gr. gagnvart eignum gerninga sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1.
2. Höfuðstóll viðbótar eigin fjár þáttar 1 er þar á eftir niðurfærður, honum umbreytt í almennt eigið fé þáttar 1, eða bæði, að því marki sem nauðsynlegt er til að ná markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr. eða að því marki sem unnt er, miðað við umfang viðeigandi fjármagnsgerninga, hvort sem er lægra.
3. Höfuðstóll gerninga sem teljast til þáttar 2 er að lokum niðurfærður, honum umbreytt í almennt eigið fé þáttar 1, eða bæði, að því marki sem nauðsynlegt er til að ná

markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr. eða að því marki sem unnt er, miðað við umfang viðeigandi fjármagnsgerninga, hvort sem er lægra.

Þegar höfuðstóll viðeigandi fjármagnsgernings er niðurfærður:

1. Skal niðurfærslan vera endanleg en þó með fyrirvara um mögulega uppfærslu skv. 3. mgr. 55. gr.
2. Er hvorki til staðar skuldbinding gagnvart eiganda viðeigandi fjármagnsgernings vegna niðurfærðrar fjárhæðar gerningsins nema um sé að ræða skuldbindingu sem þegar var áfallin eða skuldbinding vegna skaðabótakröfu sem kann að koma fram vegna ágreinings um lögmæti niðurfærslunnar.
3. Á eigandi viðeigandi fjármagnsgernings ekki rétt á öðrum skaðabótum en skv. 3. mgr.

Skilavaldið getur krafist þess að fyrirtæki eða eining gefi út fjármagnsgerninga sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 til eigenda viðeigandi fjármagnsgerninga til að koma til framkvæmda umbreytingu á viðeigandi fjármagnsgerningum skv. 2. tölul. 1. mgr. Slík umbreyting er einungis heimil þegar eftirfarandi skilyrði eru fyrir hendi:

1. Fjármagnsgerningarnir skulu útgefnir af fyrirtækinu eða móðurfélagi þess með samþykki Skilavaldsins eða ef við á skilastjórnvaldi móðurfélagsins.
2. Fjármagnsgerningarnir skulu útgefnir á undan sérhverjum gerningum vegna fjárframlags frá ríkissjóði skv. XIII. kafla.
3. Fjármagnsgerningarnir séu útgefnir og framseldir án tafar eftir umbreytingu.
4. Að umreikningsgengi sem ákvarðar fjölda útgefinna gerninga sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 sé í samræmi við 64. gr.

Skilavaldið getur krafist þess að í samþykktum fyrirtækis eða einingar sé ávallt heimild til útgáfu viðeigandi fjölda gerninga sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 í þeim tilgangi að unnt sé að framfylgja ákvæði 3. mgr.

29. gr.

*Málsmeðferð niðurfærslu og umbreytingu á samstæðugrunni.*

Áður en ákvörðun er tekin um niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 2.-5. tölul. 1. mgr. 27. gr. sem gefnir eru út af dótturfélagi til að uppfylla kröfur um eiginfjárgrunn þess og samstæðu skal:

1. Tilkynna án tafar viðeigandi lögbærum stjórnvöldum þegar til greina kemur að taka ákvörðun um niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga.
2. Tilkynna án tafar lögbærum stjórnvöldum fyrirtækis eða einingar sem hefur útgefið þá fjármagnsgerninga sem til greina kemur að taka ákvörðun um að niðurfæra eða umbreyta skv. 3. tölul. 1. mgr. 27. gr.

Tilkynningu skv. 1. mgr. skal fylgja samhliða rökstuðningur um ástæður þess að niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga kemur til greina. Skilavaldið skal í kjölfar tilkynningar, að undangengnu samráði við viðkomandi stjórnvöld, leggja mat á eftirfarandi atriði:

1. Hvort tímanleg inngríp, aðgerðir sem kveðið er á um í 4. mgr. 86. gr. g. laga um fjármálafyrirtæki eða yfirfærsla á fjármunum eða eigin fé frá móðurfélagi komi til greina.
2. Ef aðgerð skv. 1. tölul. kemur til greina skal meta hvort raunhæfar líkur eru á því að hún geti innan hæfilegs tíma komið í stað niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 1. mgr. 27. gr.

Komi aðrar aðgerðir skv. 1. tölul. 2. mgr. til greina skal tryggja að þeim aðgerðum verði beitt. Leiði mat á grundvelli 2. tölul. 2. mgr. til þess að engin önnur aðgerð teljist viðeigandi skal ákveða hvort niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga skv. 1. mgr. 27. gr. telst viðeigandi aðgerð.

Ákvörðun um niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 3. tölul. 1. mgr. 27. gr. skal þegar í stað tilkynnt viðeigandi lögbærum stjórnvöldum í þeim aðildarríkjum þar sem þau dótturfélög sem í hlut eiga eru staðsett og skal ákvörðunin vera sameiginleg með stjórnvöldunum í samræmi við 3. mgr. 91. gr. Ef ekki næst sameiginleg ákvörðun skal Skilavaldið ekki taka ákvörðun skv. 3. tölul. 1. mgr. 27. gr.

## VII. KAFLI

### Mat á eignum og skuldbindingum

30. gr.

#### *Virðismat.*

Skilavaldið skal láta óháðan aðila framkvæma sanngjarnt, varfærið og raunhæft mat á virði eigna og skuldbindinga fyrirtækis eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. áður en gripið er til skilaaðgerða eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 27. gr.

Virðismat skal upplýsa um hvort skilyrði skilameðferðar skv. 1. mgr. 35. gr. eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 27. gr. eru til staðar. Þá skal virðismatið leggja grunn að ákvörðun um eftirfarandi:

1. Hvaða skilaaðgerðir eru viðeigandi gagnvart fyrirtæki eða einingu.
2. Umfang niðurfærslu á hlutafé eða öðrum eignarhlutum og umfang niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga.
3. Umfang niðurfærslu eða umbreytingu á hæfum skuldbindingum þegar skilaúrræðinu eftirgjöf er beitt.
4. Hvaða eignir, réttindi, skuldbindingar eða eignarhluti skuli framselja þegar skilaúrræði um framsal til brúarstofnunar eða uppskiptingu eigna er beitt og hvaða endurgjald skuli greiða til fyrirtækis eða einingu í skilameðferð eða ef við á félagsaðilum.
5. Hvaða eignir, réttindi, skuldbindingar eða eignarhluti skuli selja þegar úrræði um sölu rekstrar er beitt og hvað telst til viðskiptalegra forsenda skv. B-hluta X. kafla.
6. Hvernig tryggja megir að tekið sé fullt tillit til rýrnunar eigna á þeim tíma þegar skilaúrræðum eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga er beitt.

Virðismat skal innihalda mat á bæði væntanlegri stöðu krafna í forgangsröð við slit eða gjaldþrot fyrirtækis eða einingar sem og líklegri meðferð fjármuna félagsaðila og krafna lánardrottna ef fyrirtæki eða einingu verður slitið samkvæmt reglum um slitameðferð eða gjaldþrotaskipti.

Virðismat skal ekki gera ráð fyrir að hugsanlegri framtíðar lausafjárþyrirgreiðslu Seðlabanka Íslands, umfram þá sem fellur undir regluleg viðskipti, eða annars konar opinberum fjárstuðningi.

Virðismat skal taka tillit til eftirfarandi atriða ef skilaúrræði verður beitt:

1. Skilavaldið og Skilasjóður eiga rétt á að fá kostnað endurgreiddan frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð í samræmi við 81. gr.
2. Skilasjóður á rétt á að krefjast vaxta eða þóknunar vegna láns eða ábyrgðar sem veitt hefur verið til fyrirtækis eða einingu í skilameðferð í samræmi við 87. gr..

Eftirfarandi upplýsingar eins og þær koma fram í reikningum eða öðrum skráum fyrirtækisins skulu fylgja með virðismati:

1. Uppfærður efnahags- og rekstrarreikningur og skýrsla um fjárhagsstöðu fyrirtækisins eða einingarinnar.
2. Greining og mat á bókfærðu virði eigna.
3. Skrá um útistandandi skuldbindingar innan sem utan efnahagsreiknings fyrirtækisins eða einingarinnar ásamt upplýsingum um forgangsröð þeirra við slitameðferð eða gjaldþrotaskipti.

Þegar kröfur þessarar greinar eru uppfylltar telst virðismati lokið. Ef í ljós kemur við gerð virðismats að ekki verði unnt að uppfylla kröfur þessarar greinar skal það þá meðhöndlað sem bráðabirgðavirðismat skv. 31. gr. þar til virðismat sem uppfyllir kröfur þessarar greinar hefur verið framkvæmt, sbr. 3. mgr. 31. gr. Hraða skal gerð leiðrétt virðismats og er þá heimilt að framkvæma það samtímis virðismati skv. 32. gr., og af sama aðila, enda séu virðismötin aðgreind hvort frá öðru.

Ráðherra skal setja reglugerð um nánari framkvæmd þessar greinar, þ.m.t. um aðferðafræði við mat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis eða einingar, óhæði matsmanns gagnvart bæði Skilavaldi og fyrirtæki eða einingu og aðgreiningu á virðismati skv. þessari grein og 32. gr.

### 31. gr.

#### *Bráðabirgðavirðismat.*

Skilavald getur framkvæmt bráðabirgðavirðismat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis eða einingar ef ekki er hægt að afla óháðs virðismats skv. 30. gr. Bráðabirgðavirðismat telst fullnægjandi grundvöllur ákvörðunar um beitingu skilaaðgerða.

Bráðabirgðavirðismat skal uppfylla kröfur skv. 30. gr. að því marki sem mögulegt er. Þá skal það gera ráð fyrir varúðarfrádragi vegna óvissu um frekara tap.

Þegar bráðabirgðavirðismat skv. 1. mgr. hefur verið framkvæmt skal, eins fljótt og hægt er, láta gera óháð virðismat skv. 30. gr.

Ef hrein eign fyrirtækisins eða einingarinnar er meira virði á grunni virðismats skv. 30. gr. en á grunni bráðabirgðamats skv. 1. mgr. er heimilt að:

1. Hækka virði á kröfum lánardrottna eða eigenda viðeigandi fjármagnsgerninga sem voru niðurfærðar skv. 27 gr. eða við beitingu eftirgjafar skv. 54. og 55. gr.
2. Gefa brúarstofnun eða eignaumsýslufélagi fyrirmæli um að greiða frekara endurgjald fyrir eignir, réttindi eða skuldbindingar til fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, eða ef við á til félagsaðila.

Ráðherra skal setja reglugerð um aðferðafræði fyrir útreikning á varúðarfrádragi til að mæta viðbótartapi skv. 2. mgr.

### 32. gr.

#### *Endanlegt virðismat.*

Skilavaldið skal eins fljótt og hægt er eftir að skilaaðgerð hefur komið til framkvæmda láta óháðan aðila framkvæma endanlegt virðismat sem leggur mat á hvort félagsaðilar og lánardrotnar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð hefðu fengið betri meðferð ef fyrirtækið eða einingin hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipta.

Endanlegt virðismat skal ákvarða eftirfarandi:

1. Þá meðferð sem fjármunir félagsaðila og kröfur lánardrottna og ef við á Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta hefðu fengið ef fyrirtækið eða einingin hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipta á þeim tíma þegar ákvörðun um skilameðferð skv. 35. gr var tekin.

2. Þá meðferð sem fjármunir félagsaðila og kröfur lánardrottna fengu við skilameðferð fyrirtækisins eða einingarinnar.
3. Hvort einhver munur er á meðferð fjármuna félagsaðila og krafna lánardrottna skv. 1. og 2. tölul.

Endanlegt virðismat skal:

1. Gera ráð fyrir að fyrirtæki eða eining hefði farið í slitameðferð eða gjaldþrotaskipti á þeim tíma þegar ákvörðun um skilameðferð skv. 35. gr. var tekin.
2. Gera ráð fyrir að skilaaðgerð hefði ekki verið beitt.
3. Ekki taka tillit til sérstaks opinbers fjárstuðnings hafi hann verið veittur til fyrirtækis eða einingar í skilameðferð.

Ráðherra skal setja reglugerð um nánari framkvæmd þessarar greinar, þ.m.t. aðferðafræði við mat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis eða einingar og um óhæði matsmanns gagnvart bæði Skilavaldinu og fyrirtæki eða einingu.

33. gr.

*Endurskoðunarvald dómstóla vegna virðismats.*

Virðismat sem framkvæmt er skv. 30. og 31. gr. verður ekki borið undir dómstóla eitt og sér heldur aðeins samhliða ákvörðun um beitingu skilaaðgerða, sbr. 6. gr.

### **3. þáttur. Skilameðferð.**

#### **VIII. KAFLI**

#### **Ákvörðun um skilameðferð.**

34. gr.

*Ákvörðun um hvort fyrirtæki sé á fallanda fæti.*

Fjármálaeftirlitið ákvarðar að höfðu samráði við Skilavaldið hvort fyrirtæki eða eining skv. b-d-lið 2. gr. sé á fallanda fæti og skal tilkynna viðeigandi aðilum um niðurstöðu þess án tafar.

35. gr.

*Ákvörðun um skilameðferð.*

Skilavaldið ákveður að fenginni tilkynningu um að fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti skv. 34. gr. hvort nauðsynlegt sé að grípa til skilaaðgerðar gagnvart því til að ná markmiðum laga þessara.

Áður en ákvörðun um skilaaðgerð skv. 1. mgr. er tekin sem varðar starfsemenn fyrirtækis eða einingar skal leitast við að upplýsa og hafa samráð við fulltrúa þeirra.

Þrátt fyrir 1. mgr. skal ekki grípa til skilaaðgerðar gagnvart:

1. Fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr. nema móðurfélag hennar sé einnig á fallanda fæti,
2. eignarhaldsfélagi skv. c- eða d-lið 2. gr. nema dótturfélag þess sem er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki sé einnig á fallanda fæti eða ef dótturfélag þess sem er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki er á fallanda fæti og eignir og skuldir dótturfélagsins eru slíkar að fall þess stefndi annarri lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki í samstæðunni eða samstæðunni í heild í hættu. Ef dótturfélag er með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins telst það á fallanda fæti í skilningi þessa töluliðar ef það fullnægir að mati þarlandra yfirvalda skilyrðum fyrir skilameðferð samkvæmt lögum þess ríkis, eða

3. blönduðu eignarhaldsfélagi ef dótturfélag þess sem er lánastofnun eða verðbréfafyrirtækis er beint eða óbeint í eigu eignarhaldsfélags á fjármálasviði sem milliliðar, heldur gagnvart eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði.

Skilastjórnvald eignarhaldsfélags og skilastjórnvald fyrirtækis sem er dótturfélag eignarhaldsfélagsins geta að því er varðar 2. tölul. 3. mgr. sammælt um að líta fram hjá hvers konar hreyfingum á fjármagni innan samstæðunnar eða tapi milli fyrirtækisins og einingarinnar við mat á því hvort skilyrðum fyrir skilaaðgerð sé fullnægt vegna dótturfélagsins.

Viðeigandi aðilum skal send tímasett og rökstudd ákvörðun um skilaaðgerð sem gripið er til svo fljótt sem auðið er. Skilavaldið skal jafnframt tryggja að ákvörðunin eða samantekt á áhrifum hennar, einkum á almenna viðskiptavinum fyrirtækisins eða einingarinnar, og skilmálar og tímafrestir takmarkana sem vísað er til í 70.-72. gr. frumvarpsins, ef við á, séu birtir svo fljótt sem auðið er á vefsíðum fyrirtækisins eða einingarinnar, Seðlabankans og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Sama efni skal birt með þeirri aðferð sem notuð er við opinberar birtingar samkvæmt lögum um verðbréfavíðskipti hafi eignarhalds- eða skuldagerningar fyrirtækisins eða einingarinnar verið teknir til viðskipta á skipulögðum verðbréfamarkaði, en ella skal senda sama efni til félagsaðila og lánardrottna sem Skilavaldið getur nálgast upplýsingar um í skráum fyrirtækisins.

36. gr.

*Reglugerð ráðherra.*

Ráðherra getur sett reglugerð um framkvæmd þessa kafla, þar á meðal tilkynningar skv. 34. og 35. gr.

#### IX. KAFLI

#### **Upphafsaðgerðir skilameðferðar.**

37. gr.

*Yfirráð við skilameðferð.*

Skilavaldið getur, í því skyni að grípa til og beita skilaaðgerðum, tekið yfir vald hluthafafundar og ákvörðunarvald stjórnar fyrirtækis eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. í skilameðferð, og framkvæmt starfsemi þess og þjónustu ásamt því að stýra og selja eignir fyrirtækisins eða einingarinnar.

Skilavaldinu er heimilt að fara sjálfst með yfirráð skv. 1. mgr. eða fela það skilastjórn skv. 38. gr.

38. gr.

*Skilastjórn.*

Skilavaldið getur skipað fyrirtæki eða einingu í skilameðferð skilastjórn til allt að árs í senn. Aðilar í skilastjórn mega vera einn eða fleiri. Þeir skulu uppfylla þær hæfiskröfur sem gerðar eru til stjórnarmanna í fjármálafyrirtækjum og ekki vera í slíkum tengslum við fyrirtæki eða einingu, einstaka félagsaðila eða lánardrottna eða aðra haghafa að draga meg í efa óhlutdrægni þeirra. Skilavaldið semur við skilastjórn um þóknun og greiðir kostnað af störfum hennar. Heimilt er að draga skipun skilastjórnar til baka hvenær sem er.

Skilastjórn fer með heimildir félagsaðila og stjórnar fyrirtækis eða einingar. Hún vinnur að markmiðum laga þessara, framfylgir ákvörðunum Skilavaldsins og gefur því reglubundnar skýrslur um störf sín og stöðu fyrirtækisins eða einingarinnar, þar á meðal við upphaf og lok skipunartíma síns.

Ef skilastjórnvald í öðru aðildarríki hyggst skipa skilastjórn yfir fyrirtæki eða einingu sem tilheyrir sömu samstæðu og fyrirtæki eða eining skv. 1. mgr. skal kanna hvort tilefni sé til að skipa sameiginlega skilastjórn yfir bæði fyrirtæki eða einingar.

#### X. KAFLI **Skilaúrræði.**

##### *A. Sameiginleg ákvæði.*

39. gr.

##### *Áskilnaður um niðurfærslu eða umbreytingu.*

Skilaúrræði sem veldur lánardrottnum fyrirtækis einingar skv. b-d-lið 2. gr. sem taka á til skilameðferðar tapi eða því að kröfum þeirra yrði umbreytt verður ekki beitt, nema rétt áður eða samtímis séu viðeigandi fjármagnsgerningar fyrirtækisins eða einingarinnar niðurfærðir eða þeim umbreytt skv. 27. gr.

40. gr.

##### *Undanþágur frá takmörkunum á framsali.*

Sala rekstrar, framsal til brúarstofnunar og uppskipting eigna krefst ekki samþykkis fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, félagsaðila eða lánardrottna þess eða annarra þriðju aðila. Eigendur eigna, réttinda eða skuldbindinga sem eru ekki framseldar hafa engin réttindi yfir eða í tengslum við framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar, sbr. þó 80. gr.

Kröfur um málsmeðferð á sviði félaga- eða verðbréfamarkaðsréttar skulu ekki standa í vegi fyrir sölu rekstrar, framsali til brúarstofnunar eða uppskiptingu eigna.

Ákvæði 1. og 2. mgr. 3. gr. og 4. gr. laga um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum gilda ekki um aðilaskipti við sölu rekstrar, framsal til brúarstofnunar eða uppskiptingu eigna.

##### *B. Sala rekstrar.*

41. gr.

##### *Sala rekstrar.*

Skilavaldið getur selt eignarhluti í fyrirtæki eða einingu og eignir, réttindi og skuldbindingar þess til lögaðila sem er ekki brúarstofnun eða eignaumsýslufélag.

Sala rekstrar skal vera eins opin og gagnsæ og aðstæður leyfa, leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega, og ekki skal mismuna mögulegum kaupendum. Víkja má frá 1. málsl. ef markmið laga þessara krefjast þess.

42. gr.

##### *Hæfi til að fara með virkan eignarhlut.*

Sala rekstrar getur komið til framkvæmda þótt Fjármálaeftirlitið hafi ekki lokið mati á hæfi kaupanda til að fara með virkan eignarhlut samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki. Meðan á því stendur fer þó Skilavaldið með atkvæðisrétt sem fylgir hinum selda eignarhlut.

Ef Fjármálaeftirlitið kemst að þeirri niðurstöðu að kaupandi sé ekki hæfur til að fara með virka eignarhlutinn fer Skilavaldið áfram með atkvæðisrétt sem fylgir eignarhlutnum fram að sölu hans en það getur sett kaupanda frest til að selja hann.

Skilavaldið ber enga ábyrgð gagnvart kaupanda á því hvort eða hvernig það nýtir atkvæðisrétt samkvæmt grein þessari.

## 43. gr.

*Réttarstaða kaupanda.*

Kaupandi tekur við réttindum og skyldum og gengur inn í samninga sem tengjast seldum eignum, réttindum og skuldbindingum.

Kaupandi er undanþeginn skilyrðum um lánsþátttöku fyrir þátttöku í greiðslu-, greiðslujöfnunar- og verðbréfauppgjörskerfum, kauphöll, bótakerfi fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfi. Heimilt er að skylda aðila skv. 1. málsl. til að veita kaupanda aðgang til allt að 24 mánaða í senn þótt hann fullnægi ekki öðrum skilyrðum fyrir þátttöku.

## 44. gr.

*Framsal til fyrri eigenda.*

Skilavaldið getur, með samþykki kaupanda, framselt eignarhluti eða eignir, réttindi og skuldbindingar sem seldar hafa verið við sölu rekstrar til baka til fyrri eigenda og er þeim skylt að taka við þeim og endurgreiða það endurgjald sem þeir fengu.

*C. Framsal til brúarstofnunar.*

## 45. gr.

*Stofnsetning brúarstofnunar.*

Skilavaldið getur stofnað brúarstofnun í þeim tilgangi að taka við og viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi sem framselja á til hennar.

Skilavaldið samþykkir stofnskjöl, viðskiptaáætlun og áhættusnið brúarstofnunar. Það skipar eða samþykkir stjórn og framkvæmdastjóra brúarstofnunar, ákvarðar ábyrgðarsvið og samþykkir starfskjör þeirra.

Fjármálaeftirlitið getur, að ósk Skilavaldsins, veitt brúarstofnun tímabundið starfsleyfi til að stafrækja starfsemi sem framselja á hennar þótt hún fullnægi ekki skilyrðum starfsleyfis ef það er nauðsynlegt til að ná markmiðum laga þessara.

## 46. gr.

*Framsal til brúarstofnunar.*

Skilavaldið getur framselt eignarhluti í fyrirtæki eða einingu og eignir, réttindi og skuldbindingar til brúarstofnunar ef það er nauðsynlegt til að viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi.

Endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar skal miðast við virðismat skv. VII. kafla. Heildarvirði skuldbindinga sem framseldar eru til brúarstofnunar má ekki vera meira en heildarvirði eigna sem framseldar eru til hennar eða henni lagðar til með öðrum hætti.

## 47. gr.

*Réttarstaða brúarstofnunar.*

Brúarstofnun tekur við réttindum og skyldum og gengur inn í samninga sem tengjast framseldum eignum, réttindum og skuldbindingum.

Brúarstofnun er undanþegin skilyrðum um lánsþátttöku fyrir þátttöku í greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfum, kauphöll, bótakerfi fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfi.

Heimilt er að skylda aðila skv. 1. másl. til að veita brúarstofnun aðgang til allt að 24 mánaða í senn þótt hún fullnægi ekki öðrum skilyrðum fyrir þátttöku.

Brúarstofnun, stjórn hennar og framkvæmdastjóri eru einungis ábyrg fyrir tjóni sem þau valda félagsaðilum eða lánardrottnum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð í störfum sínum ef tjóninu er valdið af ásetningi eða stórkostlegu gáleysi.

48. gr.

*Sala brúarstofnunar.*

Brúarstofnun eða eignir, réttindi og skuldbindingar hennar skulu seldar einkaaðilum þegar aðstæður leyfa og eigi síðar en tveimur árum frá framsali til brúarstofnunar. Skilavaldið má með rökstuddri ákvörðun framlengja frestinn um ár í senn ef það er nauðsynlegt til að viðhalda nauðsynlegri starfsemi eða greiða fyrir sölu.

Sala skv. 1. mgr. skal vera eins opin og gagnsæ og aðstæður leyfa, leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega, og ekki skal mismuna mögulegum kaupendum.

Skilavaldið getur framselt eignarhluti eða eignir, réttindi og skuldbindingar sem framseldar hafa verið til brúarstofnunar til baka til fyrri eigenda og er þeim skylt að taka við þeim og endurgreiða það endurgjald sem þeir fengu ef:

1. fyrirvari var gerður um slíkt í ákvörðun um framsal til brúarstofnunarinnar, eða
2. skilyrðum fyrir framsali til brúarstofnunarinnar samkvæmt ákvörðuninni var ekki fullnægt.

49. gr.

*Slit á brúarstofnun.*

Brúarstofnun skal tekin til slita að kröfu Skilavaldsins þegar öllum eignum, réttindum og skuldbindingum hennar sem nokkru varða hefur verið ráðstafað eða að liðnum fresti skv. 1. mgr. 48. gr.

Hafi eignarhlutir eða eignir, réttindi og skuldbindingar frá fleiri en einu fyrirtæki eða einingu verið framseldar til brúarstofnunar og eignarhlutir eða eignir, réttindi og skuldbindingar frá stöku fyrirtæki eða einingu ekki verið seldar innan frests skv. 1. mgr. 48. gr. skal þeim komið fyrir í sérstöku félagi sem skal tekið til slita eða bú þess til gjaldþrotaskipta.

*D. Uppskipting eigna.*

50. gr.

*Stofnsetning eignaumsýslufélags.*

Skilavaldið getur stofnað eignaumsýslufélagi í þeim tilgangi að hafa umsjón með eignum, réttindum og skuldbindingum sem framselja á til þess.

Skilavaldið samþykkir stofnskjöl, viðskiptaáætlun og áhættusnið eignaumsýslufélags. Það skipar eða samþykkir stjórn og framkvæmdastjóra eignaumsýslufélags, ákvarðar ábyrgðarsvið og samþykkir starfskjör þeirra.

51. gr.

*Uppskipting eigna.*

Skilavaldið getur framselt eignir, réttindi og skuldbindingar fyrirtækis, einingar eða brúarstofnunar til eignaumsýslufélags ef ráðstöfun þeirra við slitameðferð eða gjaldþrotaskipti

gæti haft neikvæð áhrif á fjármálamarkað eða ef framsalið er nauðsynlegt til að tryggja eðlilega starfsemi fyrirtækisins, einingarinnar eða brúarstofnunarinnar eða til þess að hámarka söluandvirði eigna. Uppskiptingu eigna verður einungis beitt ásamt öðru skilaúrræði.

Endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar skal miðast við virðismat skv. VII. kafla.

#### 52. gr.

##### *Takmörkun á bótaábyrgð.*

Eignaumsýslufélag, stjórn þess og framkvæmdastjóri eru einungis ábyrg fyrir tjóni sem þau valda félagsaðilum eða lánardrottnum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð í störfum sínum ef tjóninu er valdið af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

#### 53. gr.

##### *Sala eignaumsýslufélags.*

Eignaumsýslufélag eða eignir, réttindi og skuldbindingar þess skulu seldar þegar aðstæður leyfa.

Sala skv. 1. mgr. skal vera eins opin og gagnsæ og aðstæður leyfa, leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega, og ekki skal mismuna mögulegum kaupendum.

Skilavaldið getur framselt eignir, réttindi og skuldbindingar sem framseldar hafa verið til eignaumsýslufélags til baka til fyrirtækisins eða einingarinnar og er því skylt að taka við þeim og endurgreiða það endurgjald sem það fékk ef:

1. fyrirvari var gerður um slíkt í ákvörðun um framsal til eignaumsýslufélagsins, eða
2. skilyrðum fyrir framsali til eignaumsýslufélagsins samkvæmt ákvörðuninni var ekki fullnægt.

#### *E. Eftirgjöf.*

#### 54. gr.

##### *Eftirgjöf.*

Skilavaldið getur beitt eftirgjöf í eftirfarandi tilgangi:

1. Til að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu í skilameðferð þannig að það fullnægi skilyrðum starfsleyfis, haldi áfram starfsemi í samræmi við starfsleyfið og viðhaldið fullnægjandi trausti á á fjármálamarkaði.
2. Til að umbreyta í eigið fé eða lækka höfuðstól krafna eða skuldaskjala sem framseld eru til brúarstofnunar, við sölu rekstrar eða uppskiptingu eigna skv. B-, C- eða D-hluta X. kafla.

Einungis er heimilt að beita eftirgjöf skv. 1. tölul. 1. mgr. ef verulegar líkur eru á því að eftirgjöf og aðrar viðeigandi ráðstafanir um endurskipulagningu rekstrar skv. 60. gr. séu fullnægjandi til þess að endurreisa fjárhag fyrirtækisins eða einingarinnar og tryggja rekstrargrundvöll þess til framtíðar. Þrátt fyrir að skilyrði skv. 1. máls. séu ekki uppfyllt er heimilt að beita eftirgjöf skv. 2. tölul. 1. mgr. og öðrum skilaúrræðum.

Heimilt er að beita eftirgjöf án tillits til félagaforms fyrirtækisins eða einingarinnar og ef nauðsyn krefur breyta félagaformi fyrirtækisins eða einingarinnar.

#### 55. gr.

##### *Umfang eftirgjafar.*

Við beitingu eftirgjafar skal meta í samræmi við VII. kafla, eftir því sem við á:

1. hversu mikið þarf að lækka hæfar skuldbindingar til þess að verðmæti hreinnar eignar fyrirtækisins eða einingarinnar verði núll, og
2. hversu mikið þarf að umbreyta hæfum skuldbindingum í hlutafé eða aðra fjármagnsgerninga til þess að endurreisa almennt eigið fé þáttar 1 hjá fyrirtækinu eða einingunni í skilameðferð eða brúarstofnun.

Eftirgjöf má ekki valda félagsaðila eða lánardrottnei meira tapi en hann hefði orðið fyrir hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipta.

Ef fjármagnsgerningar hafa verið niðurfærðir skv. VI. kafla og eftirgjöf beitt er heimilt að beita uppfærslu til hagsbóta fyrir lánardrottna og síðan ef við á félagsaðila, ef niðurfærsla sem grundvallast hefur á bráðabirgðavirðismati skv. 31. gr. var meiri en ástæða var til samkvæmt endanlegu virðismati, sbr. 32. gr.

Skilavaldið skal á hverjum tíma hafa aðgang að upplýsingum og ráða yfir kerfi til þess að geta lagt mat á virði eigna og skuldbindinga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð.

56. gr.

#### *Takmarkanir eftirgjafar.*

Eftirgjöf má beita á skuldbindingar fyrirtækis eða einingar. Óheimilt er þó að beita eftirgjöf á eftirfarandi skuldbindingar:

1. Tryggðar innstæður, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.
2. Tryggðar skuldbindingar, þ.m.t. sértryggð skuldabréf, sbr. lög um sértryggð skuldabréf, og fjármálagerninga sem ætlaðir eru til áhættuvarna og teljast hluti tryggingasafns og njóta sambærilegrar verndar að lögum og sértryggð skuldabréf.
3. Skuldbindingar vegna eigna sem fyrirtæki eða eining heldur á fyrir hönd viðskiptavina sinna, þ.m.t. eigna verðbréfa-, fjárfestingar- og fagfjárfestasjóða, sbr. lög um verðbréfasjóði, fjárfestingarsjóði og fagfjárfestasjóði, og njóta verndar skv. 109. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl.
4. Skuldbindingar vegna fjárvörslusambands milli fyrirtækis eða einingar og réttthafa enda njóti slíkur réttthafi verndar skv. 109. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl. eða öðrum lögum.
5. Skuldbindingar gagnvart fyrirtækjum, öðrum en þeim sem eru innan sömu samstæðu, sem falla til greiðslu innan sjö daga.
6. Skuldbindingar sem gjaldfalla innan sjö daga gagnvart greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfum, sbr. lög um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, eða þátttakendum í slíkum kerfum sem stafa af þátttöku þeirra í kerfunum.
7. Skuldbindingar gagnvart starfsmönnum, þ.m.t. ógreidd áunnin laun, iðgjald í lífeyrissjóð, áunnið orlof og önnur starfskjör en þó ekki kaupaukar nema þeir séu ákveðnir með almennum kjarasamningum.
8. Viðskiptaskuld vegna kaupa á vöru og þjónustu sem nauðsynleg er til daglegrar starfsemi fyrirtækisins eða einingarinnar.
9. Skuldir við skattyfirvöld og almannatryggingar ef þær njóta forgangs við gjaldþrotaskipti.
10. Ógreidd iðgjöld til Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.

Við sérstakar aðstæður er Skilavaldinu heimilt við eftirgjöf að undanskilja í heild eða að hluta tilteknar skuldbindingar eftirgjöf þegar:

1. ekki er unnt að beita eftirgjöf á skuldbindinguna innan hæfilegra tímamarka,
2. skuldbindingin er nauðsynleg til áframhalds nauðsynlegrar starfsemi og kjarnastarfsemi og viðheldur getu fyrirtækis í skilameðferð til að stunda viðskipti og veita þjónustu,
3. skuldbindingin er nauðsynleg til að forða smitáhrifum, sérstaklega hvað varðar tryggingarhæfar innstæður einstaklinga, örfélaga, lítilla og meðalstórra félaga og er ætlað að stemma stigu við óstöðuleika á fjármálamörkuðum og innviðum þeirra sem gæti leitt til alvarlegra truflana í efnahagsstarfsemi hér á landi eða á Evrópska efnahagssvæðinu, eða
4. beiting eftirgjafar á skuldbindinguna leiðir til fjártjóns annarra lánadrottna umfram það sem yrði væri skuldbindingin undanskilin eftirgjöf.

Áður en ákvörðun um að undanþiggja skuldbindingu eftirgjöf skv. 2. mgr. er tekin skal ákvörðunin tilkynnt Eftirlitsstofnun EFTA. Ef kröfur samkvæmt þessari grein og 57. gr. eru ekki uppfylltar og undanþágan gerir ráð fyrir fjárframlagi úr Skilasjóði eða annarri opinberri fjármögnun skv. 57. gr., getur Eftirlitsstofnun EFTA innan 24 klukkustunda frá slíkri tilkynningu bannað eða takmarkað slíka undanþágu. Þennan frest er hægt að lengja í samráði við Skilavaldið.

Seðlabanki Íslands skal í reglum setja nánari ákvæði um undanþágu skv. 2. mgr.

#### 57. gr.

##### *Heimild til að undanskilja hæfar skuldbindingar frá eftirgjöf.*

Þegar fyrir liggur ákvörðun um að undanskilja í heild eða að hluta hæfar skuldbindingar eða flokka þeirra skv. 2. mgr. 56. gr. er heimilt að auka hlutfallslega eftirgjöf annarra hæfra skuldbindinga til að mæta áhrifum undanþágunnar. Engin hæf skuldbinding skal þó sæta meiri niðurfærslu en orðið hefði ef fyrirtækið eða einingin hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipta.

Þegar ákveðið er að undanskilja í heild eða hluta hæfar skuldbindingar eða flokka þeirra eftirgjöf skv. 2. mgr. 56. gr. og fjárhæð eftirgjafar sem þessar skuldbindingar hefðu annars sætt er ekki jafnað yfir á aðrar hæfar skuldbindingar í samræmi við 1. mgr. er heimilt að leggja til fjárframlag til fyrirtækis eða einingar í skilameðferð úr Skilasjóði til að ná öðru hvoru eða báðum eftirfarandi markmiðum:

1. Bæta þá fjárhæð sem ekki er jafnað yfir á aðrar hæfar skuldbindingar að því marki að eiginfjárstaða viðkomandi fyrirtækis eða einingar í skilameðferð standi á núlli, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 55. gr.
2. Kaupa eignarhluti eða fjármagnsgerninga útgefna af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð í þeim tilgangi að endurfjármagna það, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 55. gr.

Einungis er heimilt að leggja til fjárframlag skv. 2. mgr. úr skilasjóði þegar:

1. félagsaðilar, eigendur fjármagnsgerninga og eigendur hæfra skuldbindinga hafa með eftirgjöf eða öðrum hætti lagt fyrirtæki eða einingu í skilameðferð til a.m.k. 8% af heildarskuldbindingum þess, þ.m.t. eigið fé, eins og þær eru metnar skv. VII. kafla við beitingu skilaaðgerða, og
2. fjárframlag Skilasjóðs fer ekki umfram 5% af heildarskuldbindingum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, þ.m.t. eigið fé, eins og þær eru metnar skv. VII. kafla við beitingu skilaaðgerða.

Skilavaldið getur við sérstakar aðstæður leitað frekari fjárframlaga þegar viðmiðunarmarkinu skv. 2. tölul. 3. mgr. er náð og allar ótryggðar og forgangslausar

skuldbindingar, aðrar en tryggingarhæfar innstæður, hafa verið niðurfærðar eða þeim umbreytt að fullu.

Þegar allar skuldbindingar fyrirtækis eða einingar sem heimilt er að beita eftirgjöf á skv. 56. gr. hafa verið niðurfærðar eða umbreytt, og Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta hefur lagt til fjárframlag í samræmi við 82. gr., getur Skilasjóður lagt til fjárframlag skv. 3. mgr.

#### 58. gr.

##### *Röð niðurfærslu og umbreytingar við eftirgjöf.*

Þegar eftirgjöf er beitt skal niðurfærsla eða umbreyting fylgja eftirfarandi röð:

1. Almennt eigið fé þáttar 1 er niðurfært skv. 1. tölul. 1. mgr. 27. gr.
2. Ef niðurfærsla skv. 1. tölul. nær ekki samtölu fjárhæða sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr. skal færa niður höfuðstól fjármagnsgerninga sem teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 að því marki sem nauðsynlegt er miðað við umfang þeirra.
3. Ef niðurfærsla skv. 1.-2. tölul. nær ekki samtölu fjárhæða sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr. skal færa niður höfuðstól fjármagnsgerninga sem teljast til þáttar 2 að því marki sem nauðsynlegt er miðað við umfang þeirra.
4. Ef niðurfærsla skv. 1.-3. tölul. nær ekki samtölu fjárhæða sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr. skal færa niður höfuðstól víkjandi lána sem hvorki teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 né þáttar 2 í samræmi við meginreglur um forgangsroð krafna við slit eða gjaldþrot að því marki sem nauðsynlegt er til þess að ná þeim fjárhæðum sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr.
5. Ef niðurfærsla skv. 1.-4. tölul. nær ekki samtölu fjárhæða sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr. skal færa niður höfuðstól annarra hæfra skuldbindinga sem eftir standa, sem ekki eru undanþegnar eftirgjöf, í samræmi við meginreglur um forgangsroð krafna við slit eða gjaldþrot, þ.m.t. forgangsroðun innstæðna skv. 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 56. gr., að því marki sem nauðsynlegt er til þess að ná þeim fjárhæðum sem leiða af 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr.

Þegar eftirgjöf er beitt skal tapsfjárhæð skv. 2. og 3. tölul. 3. mgr. 63. gr. vera hlutfallslega sú sama á milli annars vegar eignarhluta og hins vegar jafnrétthárra hæfra skuldbindinga, nema ákvæði 2. mgr. 56. gr., sbr. 1. mgr. 57. gr., eigi við. Ákvæði 1. málsl. kemur ekki í veg fyrir að skuldbindingar sem eru undanskyldar eftirgjöf skv. 1. og 2. mgr. 56. gr. hljóti hagstæðari meðferð en jafnréttháar skuldbindingar við slit eða gjaldþrot.

Áður en höfuðstóll skuldbindinga skv. 5. tölul. 1. mgr. er niðurfærður skal umbreyta eða niðurfæra höfuðstól gerninga sem vísað er til í 2.-4. tölul. 1. mgr., ef þeim hefur ekki þegar verið umbreytt eða þeir niðurfærðir, enda hafi þeir að geyma ákvæði sem gera ráð fyrir lækkun höfuðstóls þeirra við tiltekna aðstæður sem tengjast fjárhagsstöðu, gjaldfærni eða stöðu eigin fjár fyrirtækis eða einingar eða umbreytingu í eignarhluta við hliðstæðar aðstæður.

Ef gerningar sem vísað er til í 2.-4. tölul. 1. mgr. hafa einungis verið niðurfærðir að hluta vegna aðstæðna skv. 3. mgr. skal beita eftirgjöf á eftirstandandi fjárhæð í samræmi við 1. mgr.

#### 59. gr.

##### *Afleiðusamningar.*

Við upphaf skilameðferðar er Skilavaldinu heimilt að segja upp eða gera upp afleiðusamninga. Þá er heimilt að beita eftirgjöf gagnvart skuldbindingum sem myndast vegna afleiðusamninga við eða eftir uppgjör þeirra nema þeir séu undanþegnir eftirgjöf skv. 2. mgr.

56. gr. Ekki skal gripið til niðurfærslu eða umbreytingar á afleiðusamningi nema honum hafi áður verið sagt upp og hann gerður upp.

Ef afleiðuviðskipti eru hluti af greiðsluþjónunarsamningi skal mat skv. VI. kafla ná til skuldbindingarinnar sem myndast vegna viðskiptanna á hreinum grunni í samræmi við skilmála samningsins.

Skuldbindingar sem myndast vegna afleiðusamninga skal meta í samræmi við eftirfarandi:

1. Hver flokkur afleiðusamninga, þ.m.t. viðskipti vegna greiðsluþjónunarsamninga, skal metinn samkvæmt viðeigandi aðferðafræði.
2. Meginreglur um viðeigandi tímamörk virðismats einstakra afleiðusamninga.
3. Viðeigandi aðferðafræði til að bera saman virðisrýrnun sem myndi leiða af uppgjöri og eftirgjöf afleiðusamnings annars vegar og tapi vegna eftirgjafar hins vegar.

Seðlabanki Íslands gefur út reglur sem tilgreina nánar aðferðafræði og meginreglur við mat skv. 3. mgr.

60. gr.

*Endurskipulagning rekstrar í kjölfar eftirgjafar.*

Þegar eftirgjöf skv. 54. gr. er beitt til að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu skal fela stjórn fyrirtækisins eða einingarinnar, eða skilastjórn sem skipuð er skv. skv. 2. mgr. 37. gr. og 38. gr. að gera og vinna eftir áætlun um endurskipulagningu rekstrar.

Áætlun um endurskipulagningu rekstrar skal tilgreina aðgerðir sem grípa þarf til í þeim tilgangi að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækis eða einingar og skal hún byggja á raunhæfu mati á efnahags- og fjárhagslegum skilyrðum á þeim markaði sem fyrirtækið eða einingin starfar á. Áætlunin skal taka mið af núverandi aðstæðum á fjármálamarkaði og framtíðarhorfum, m.t.t. sviðsmynda um bestu og verstu skilyrði, þar sem horft er til helstu veikleika í rekstri fyrirtækisins eða einingarinnar og skal hún a.m.k. innihalda eftirfarandi:

1. Ítarlega greiningu á þeim þáttum og vandamálum hjá fyrirtækinu eða einingunni sem hafa leitt til þess að það var á fallanda fæti, og þær aðstæður sem hafa leitt til erfiðleikanna.
2. Lýsingu á aðgerðum sem fyrirhugað er að ráðast í til þess að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækisins eða einingarinnar til framtíðar.
3. Tímasetta áætlun um framkvæmd aðgerða.

Innan mánaðar frá beitingu eftirgjafar skal stjórn fyrirtækisins eða einingarinnar, eða skilastjórn, sem tekið hefur yfir stjórn skv. 2. mgr. 37. og 38. gr., afhenda Skilvaldinu áætlun um endurskipulagningu rekstrar. Við sérstakar aðstæður er heimilt að framlengja frestinn um einn mánuð.

Skilavaldið skal, innan mánaðar frá móttöku áætlunar um endurskipulagningu rekstrar, meta hvort sennilegt sé að hún nái að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækisins eða einingarinnar til framtíðar. Áætlunin skal samþykkt sé talið að hún muni ná markmiði sínu.

Ef ekki er talið að áætlunin muni ná markmiði sínu skv. 4. mgr. skal tilkynna stjórn fyrirtækisins eða einingarinnar eða skilastjórn um það. Í tilkynningunni skal tilgreina hvaða þættir eru ófullnægjandi og krefjast úrbóta. Stjórn fyrirtækis eða einingar eða skilastjórn hafa að hámarki tvær vikur til þess að afhenda uppfærða áætlun til samþykktar. Samþykki um eða frekari athugasemdir við uppfærða áætlun skulu koma fram innan viku frá móttöku áætlunarinnar.

Stjórn fyrirtækis eða einingar eða skilastjórn skulu hrinda áætluninni í framkvæmd þegar samþykki liggur fyrir og senda skýrslu um framvindu áætlunarinnar á sex mánaða fresti.

Stjórn fyrirtækis eða einingar eða skilastjórn skulu endurskoða áætlun um endurskipulagningu rekstrar eftir að framkvæmd hennar er hafin ef Skilavaldið telur það nauðsynlegt til að hún nái markmiðum skv. 2. mgr. Senda skal Skilavaldinu allar breytingar á áætluninni til samþykktar.

Ef eftirgjöf er beitt gagnvart fleiri en einu fyrirtæki eða einingu innan samstæðu skal áætlun um endurskipulagningu rekstrar gerð af móðurfélagi á Evrópska efnahagssvæðinu og ná til allra fyrirtækja samstæðunnar. Móðurfélagið skal senda áætlunina til samstæðuskilavalds sem skal miðla henni áfram til annarra skilastjórnvalda þar sem samstæðan er með starfsemi og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Seðlabanki Íslands gefur út reglur sem kveða nánar á um innihald áætlunar skv. 2. mgr. og skýrslugjafar skv. 6. mgr.

## XI. KAFLI

### Almennar skilaheimildir o.fl.

61. gr.

#### *Almennar heimildir.*

Skilavaldið skal hafa nauðsynlegar skilaheimildir, sem heimilt er að beita hverri fyrir sig eða í sameiningu, til að grípa til skilaúrræða gagnvart fyrirtæki eða einingu skv. b-d-lið 2. gr. sem uppfyllir skilyrði skilameðferðar. Skilaheimildirnar eru meðal annars að:

1. Krefjast upplýsinga frá einstaklingum og lögaðilum vegna framkvæmdar laganna, sbr. 7. og 12. gr.
2. Öðlast yfirráð yfir fyrirtæki eða einingu í skilameðferð og beita öllum þeim valdheimildum sem fylgja félagsaðilum og stjórn fyrirtækisins, sbr. IX. kafla.
3. Framselja eignarhluti sem eru útgefnir af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, sbr. t.d. B- og C-hluta X. kafla.
4. Framselja réttindi, eignir eða skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til annars aðila með samþykki framsalshafans, sbr. B-, C- og D-hluta X. kafla.
5. Niðurfæra höfuðstól eða útistandandi gjaldfallna fjárhæð skuldbindinga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, sbr. VI. kafla og E-hluta X. kafla.
6. Umbreyta skuldbindingum fyrirtækis eða einingu í skilameðferð í eignarhluti í því fyrirtæki, móðurfélagi eða brúarstofnun sem eignirnar, réttindin eða skuldbindingarnar eru framseldar til, sbr. VI. kafla og E-hluta X. kafla.
7. Ógilda skuldaskjöl útgefin af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, sbr. VI. kafla, E-hluta X. kafla og 63. gr., þó ekki skuldbindingar sem eru undanþegnar eftirgjöf skv. 1. mgr. 56. gr.
8. Lækka nafnverð eignarhluta fyrirtækis eða einingar í skilameðferð eða afskrifa slíka eignarhluti, sbr. VI. kafla og 39. gr.
9. Krefjast þess að fyrirtæki eða eining í skilameðferð eða viðkomandi móðurfélag gefi út nýja eignarhluti eða fjármagnsgerninga, þ.m.t. forgangshluti og skilyrta breytanlega gerninga.
10. Segja upp eða gert upp fjárhagslega samninga eða afleiðusamninga í þeim tilgangi að beita 59. gr.
11. Beina því til Fjármálaeftirlitsins að það meti tímanlega hæfi kaupanda til að fara með virkan eignarhlut með því að víkja frá tímafresti skv. VI. kafla laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 42. gr.

12. Víkja stjórnarmönnum og framkvæmdastjóra fyrirtækis eða einingar í skilameðferð frá störfum. Stjórn og framkvæmdastjóra fyrirtækis eða einingar skal skipt út nema annað sé nauðsynlegt til að ná markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr.
13. Krefjast þess að stjórn og framkvæmdastjóri fyrirtækis eða einingar í skilameðferð veiti Skilavaldinu, og ef við á skilastjórn skv. 38. gr. alla nauðsynlega aðstoð, hafi þeim ekki verið vikið frá störfum.
14. Krefjast þess að fyrirtæki eða eining í skilameðferð eða brúarstofnun verði tekið til slita.

Þegar Skilavaldið beitir heimildum skv. 1. mgr. er það ekki bundið af eftirfarandi:

1. Heimild eða samþykki frá ákveðnum einstaklingum eða lögaðilum, hvort sem þeir eru opinberir aðilar eða einkaaðilar, þ.m.t. félagsaðilar eða lánardrottnar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, nema annað leiði af lögum þessum.
2. Fyrirfram tilkynningu til ákveðinna aðila, þ.m.t. um að birta tilkynningar eða lýsingar eða skjalfesta eða skrá gögn hjá öðrum aðila, sbr. þó 5. mgr. 35. gr.

Beiting heimilda skv. 1. mgr. er án tillits til takmarkana eða kröfu um samþykki fyrir framsali viðeigandi fjárhagslegra samninga, réttinda, eigna eða skuldbindinga sem annars kunna að eiga við.

62. gr.

#### *Viðbótarheimildir.*

Við beitingu skilaheimilda er Skilavaldinu heimilt að:

1. Ákveða að framsal taki gildi án þess að skuldbinding eða ábyrgð hafi áhrif á fjármálagerninginn, réttindin, eignirnar eða skuldbindingarnar sem framseldar eru, sbr. þó 75. gr.,
2. afturkalla réttindi til að kaupa frekari eignarhluti,
3. Beina því til Fjármálaeftirlitsins að það stöðvi viðskipti með fjármálagerninga eða taki þá úr viðskiptum, og
4. krefjast þess að fyrirtæki eða eining í skilameðferð og mótaðili þess skiptist á upplýsingum og veiti hvor öðrum aðstoð.

Einungis heimilt að beita heimildum skv. 1. mgr. ef það er nauðsynlegt til að tryggja skilvirka beitingu skilaaðgerða eða til að ná einu eða fleiri af markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr.

Skilavaldið skal hafa aðgang að allri þjónustu eða aðstöðu hjá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð eða fyrirtækja eða eininga innan samstæðu sem er nauðsynleg til að gera viðtakanda kleift að starfrækja með skilvirkum hætti þann rekstur sem framseldur er.

Við beitingu skilaheimilda skal tryggja áframhaldandi fyrirkomulag þannig að viðtakandi geti rekið framseldan rekstur fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Slíkt fyrirkomulag skal einkum fela í sér eftirfarandi:

1. Áframhald á samningum sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð er aðili að þannig að viðtakandinn tekur við öllum réttindum og skuldbindingum af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð í tengslum við alla fjármálagerninga, réttindi, eignir eða skuldbindingar sem hafa verið framseldar og skal hann koma í stað fyrirtækis eða einingar í skilameðferð með skýrum og fortakslausum hætti í öllum viðeigandi samningsbundnum skjölum.
2. Framkvæmd aðilaskipta við hvers konar málarekstur í tengslum við fjármálagerning, réttindi, eign eða skuldbindingu sem hefur verið framseld.

Heimildir ákvæðisins skulu ekki hafa áhrif á réttindi starfsmanns fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til að segja upp ráðningarsamningi. Þá skulu heimildirnar ekki hafa áhrif á rétt samningsaðila til að beita þeim réttindum sem leiðir af samningi, þ.m.t. uppsagnarrétti, í samræmi við samningsskilmála vegna athafna eða athafnaleysis fyrirtækis eða einingar í skilameðferð fyrir viðkomandi framsal, eða af viðtakanda eftir viðkomandi framsal, sbr. þó 70.-73. gr.

## 63. gr.

*Staða félagsaðila við niðurfærslu eða umbreytingu, þ.m.t. við eftirgjöf.*

Þegar fjármagnsgerningar eru niðurfærðir eða þeim umbreytt skv. 27. gr. eða þegar eftirgjöf er beitt skv. 54. gr. skal það framkvæmt með annarri eða báðum eftirfarandi aðferðum:

1. Með afskrift hlutafjár eða annarra eignarhaldgerna í fyrirtækinu eða einingunni eða framsali þeirra til lánardrottna sem sætt hafa eftirgjöf.
2. Með því að þynna út eignarhluta félagsaðila enda verði hrein eign fyrirtækisins eða einingarinnar samkvæmt virðismati, sbr. VI. kafla, jákvæð.

Ákvæði 1. mgr. á einnig við um eignarhluta sem orðið hafa til:

1. Vegna umbreytingar skuldagerninga í eignarhluti, í samræmi við samningsákvæði gerninga, áður eða á sama tíma og metið hefur verið að skilyrði skilameðferðar gagnvart fyrirtæki eða einingu séu uppfyllt.
2. Vegna umbreytingar fjármagnsgerna í almennt eigið fé þáttar 1 skv. 28. gr.

Við mat á aðferð skv. 1. mgr. skal Skilavaldið taka mið af:

1. virðismati skv. VI. kafla,
2. fjárhæð sem þarf að lækka almennt eigið fé þáttar 1 og fjárhæð sem þarf að niðurfæra eða umbreyta viðeigandi fjármagnsgerningum skv. 1. mgr. 28. gr., og
3. umfangi eftirgjafar skv. 55. gr.

Ákvæði 42. gr. gildir ef eftirgjöf eða umbreyting leiðir til þess að viðtakandi verði talinn hafa eignast eða aukið við virkan eignarhlut sinn í fyrirtækinu eða einingunni.

## 64. gr.

*Umreikningsgengi.*

Þegar fjármagnsgerningar eru niðurfærðir eða þeim umbreytt skv. 27. gr. eða þegar eftirgjöf er beitt skv. 54. gr. er heimilt að notast við mismunandi umreikningsgengi fyrir mismunandi flokka fjármagnsgerna og skuldbindinga í samræmi við aðra eða báðar eftirfarandi aðferðir:

1. Umreikningsgengið skal endurspegla hæfilegt endurgjald til lánardrottins vegna taps sem hann verður fyrir.
2. Ef notast er við mismunandi umreikningsgengi skal umreikningsgengið vera herra eftir því sem skuldbindingarnar standa framar í forgangs röð við slit eða gjaldþrot.

## 65. gr.

*Réttaráhrif eftirgjafar.*

Niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerna skv. 27. gr., sbr. þó 4. mgr. 6. gr., eða eftirgjöf skv. 54. gr. skal taka gildi þegar í stað og binda fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, lánardrottna og félagsaðila.

Heimilt er að taka allar nauðsynlegar ákvarðanir til þess að framkvæma niðurfærslu, umbreytingu eða eftirgjöf. Öðrum stjórnvöldum og viðeigandi aðilum er skylt að veita nauðsynlega aðstoð við framkvæmdina, þar á meðal við:

1. Breytingu á viðeigandi skráningu,
2. afskráningu eignarhluta eða skuldagerninga,
3. skráningu nýrra eignarhluta eða töku þeirra til viðskipta, og
4. endurskráningu áður afskráðra og niðurfærðra skuldagerninga án þess að gefa út útboðslýsingu eða sambærileg skjöl samkvæmt lögum um verðbréfavíðskipti.

Ef höfuðstóll skuldbindingar er niðurfærður að fullu eða gjaldfallin fjárhæð skuldbindingar telst skuldbindingin ásamt öðrum skyldum og kröfum sem af henni leiða endanlega fallnar niður. Ef skuldbinding er niðurfærð að hluta telst sú niðurfærsla endanleg en eftirstandandi gerningur eða samningur sem stofnaði skuldbindinguna skal áfram gilda.

66. gr.

*Gildissvið gagnvart öðrum lögum.*

Ákvæði 1., 6., 7., 9., 13., 19., 20., 33., 34., 36.-38., 40., 41., 43., 45., 47., 51., 53., 54., 81., 84., 86., 88. a- 88. e, 93., 94., 119.-131., 133. – 133. f, 134., 148.-151. og 160. gr. í lögum um hlutafélög og 100. gr. laga um verðbréfavíðskipti gilda ekki ef skilaaðgerðum hefur verið beitt gagnvart fyrirtæki eða einingu í skilameðferð.

Ákvæði 5., 7. og 8. gr. laga um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir gilda ekki ef takmarkanir verða á fullnustu fjárhagslegra tryggingarráðstafana, á áhrifum samninga um veðsetningu á fjárhagslegri tryggingarráðstöfun, greiðslujöfnun til uppgjörs eða skuldajöfnun við beitingu heimilda skv. VI., XI eða XII. kafla.

Ef skilaaðgerðum hefur verið beitt gilda ákvæði XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, þó ekki 106. gr. laganna, einnig ef við á um einingar skv. b-d-lið 2. gr.

67. gr.

*Frestun málsmeðferðar.*

Skilavaldið getur farið fram á að dómstóll fresti málsmeðferð eða málflutningi á dómsmáli sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð á aðild að ef það er nauðsynlegt til að skilaaðgerð nái markmiði sínu.

## XII. KAFLI

### Heimildir til ráðstafana vegna samninga.

68. gr.

*Heimild til að fella úr gildi eða breyta samningsskilmálum.*

Skilavaldinu er heimilt að fella úr gildi eða breyta skilmálum samninga sem stofnað var til af fyrirtæki eða einingu skv. b-d-lið 2. gr. í skilameðferð þegar það er nauðsynlegt til að tryggja framkvæmd skilaaðgerða. Við beitingu á ákvæði 1. málsl. skal taka mið af þeirri meginreglu að samningsaðilar og lánardrottnar verði ekki fyrir meira tjóni vegna skilaaðgerða en þeir hefðu orðið fyrir við slit eða gjaldþrotaskipti á búi þess, sbr. 80. gr.

69. gr.

*Samningsskilmálum vikið til hliðar.*

Ef gripið er til aðgerða skv. 15., 16., 27. gr. eða skilaaðgerða gagnvart fyrirtæki eða einingu skulu aðgerðirnar, þ.m.t. atburðir sem leiðir af þeim, hvorki samsvara vanefnd samkvæmt samningi um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir né jafngilda úrskurði um heimild til

greiðslustöðvunar, nauðasamningsumleitana eða gjaldþrotaskipta samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl. Ákvæði 1. málsl. er háð því skilyrði að fyrirtæki eða eining haldi áfram að efna meginskyldur samningssambands, þ.m.t. um greiðslu, afhendingu og veitingu tryggingarréttinda.

Efni fyrirtæki eða eining áfram meginskyldur samningssambands skv. 2. málsl. 1. mgr. veita aðgerðir skv. 1. málsl. 1. mgr. samningsaðilum fyrirtækisins eða einingarinnar ekki sjálfkrafa rétt til að:

1. Beita rétti til uppsagnar, gjaldfellingar, frestunar eða breytingar samningsskuldbindinga eða greiðslu- eða skuldajöfnunar á grundvelli samnings.
2. Öðlast eignarhald, fá yfirráð eða ganga að tryggingarréttindum í eigu fyrirtækisins eða einingarinnar.
3. Hafa áhrif á samningsbundin réttindi fyrirtækisins eða einingarinnar.

Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda um samninga sem dótturfélag hefur gert og móðurfélag eða annað fyrirtæki eða eining innan samstæðu ábyrgist eða styður á annan hátt. Ákvæði 1. og 2. mgr. gilda einnig um samninga á milli fyrirtækja eða eininga innan samstæðu sem innihalda víxlvanefndarákvæði.

Takmarkanir á samningsbundnum réttindum og skyldum sem leiða af 70.-73. gr. teljast ekki til vanefndar eða brots á samningsskyldum skv. 1. og 3. mgr.

Ákvæði þessarar greinar takmarkar á engan hátt heimildir skv. 86. gr. k laga um fjármálafyrirtæki.

#### 70. gr.

##### *Heimild til að fresta tilteknum skuldbindingum.*

Skilavaldinu er heimilt að fresta greiðslu eða afhendingu samkvæmt samningum sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð hefur stofnað til, sbr. þó 4. mgr. Frestunin gildir frá birtingu tilkynningar um frestun skv. 5. mgr. 35. gr. til miðnættis næsta virka dag eftir.

Greiðsla eða afhending samkvæmt samningi sem koma átti til framkvæmda á tímabili frestunar skal innt af hendi þegar í stað eftir að tímabili frestunar er lokið.

Ef greiðsla eða afhending samkvæmt samningi frestast skv. 1. mgr. skal greiðslu- eða afhendingarskylda samningsaðila fyrirtækisins eða einingarinnar einnig frestast á sama tímabili.

Frestun á greiðslu eða afhendingu skv. 1. mgr. gildir ekki um eftirfarandi:

1. Tryggðar innstæður, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.
2. Skuldbindingar við greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfi og þátttakendur slíkra kerfa, sbr. lög um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, miðlæga mótaðila og seðlabanka.
3. Kröfur viðskiptavina sem njóta tryggingarverndar verðbréfadeildar Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.

#### 71. gr.

##### *Heimild til að fresta rétti lánardrottna til að ganga að tryggingum.*

Skilavaldinu er heimilt að fresta rétti lánardrottna til að ganga að tryggingum hjá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð. Frestunin gildir frá birtingu tilkynningar um frestun skv. 5. mgr. 35. gr. til miðnættis næsta virka dag eftir.

Frestun skv. 1. mgr. gildir ekki um tryggingar greiðslukerfa og verðbréfauppgjörskerfa og þátttakendur slíkra kerfa, sbr. lög um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, miðlæga mótaðila og seðlabanka.

Ef ákvæði 78. gr. á við skal tryggt að frestun skv. 1. mgr. sé framkvæmd á samræmdan hátt gagnvart öllum fyrirtækjum eða einingum innan samstæðu sem skilaaðgerðum er beitt gegn.

#### 72. gr.

##### *Heimild til að fresta uppsagnarrétti.*

Skilavaldinu er heimilt að fresta uppsagnarrétti samningsaðila samkvæmt samningi við fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, sbr. þó 73. gr. Frestunin gildir frá birtingu tilkynningar um frestun skv. 5. mgr. 35. gr. til miðnættis næsta virka dag eftir.

Skilavaldinu er heimilt að fresta uppsagnarrétti samningsaðila vegna samnings við dótturfélag fyrirtækis eða einingar í skilameðferð ef:

1. fyrirtæki eða eining í skilameðferð ábyrgist eða styður á annan hátt skuldbindingar samkvæmt samningnum,
2. uppsagnarréttur samningsins grundvallast á fjárhagsstöðu eða ógjaldfærni fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, og
3. eignir, réttindi eða skuldbindingar hafa verið framseldar eða slíkt er fyrirhugað frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð til annars lögaðila og allar eignir og skuldbindingar dótturfélaga fyrirtækisins eða einingarinnar sem tengjast viðkomandi samningi hafa verið eða verða framseld til lögaðilans, eða Skilavaldið tryggir á annan hátt efndir á slíkri skyldu.

Frestun á uppsagnarrétti skv. 2. mgr. gildir frá birtingu tilkynningar um frestun skv. 5. mgr. 35. gr. til miðnættis næsta virka dag eftir í því aðildarríki þar sem dótturfélag er skráð.

Heimild til frestunar skv. 1 og 2. mgr. gildir ekki um greiðslukerfi og verðbréfauppgjörskerfi og þátttakendur slíkra kerfa, sbr. lög um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, miðlæga mótaðila og seðlabanka.

#### 73. gr.

##### *Takmarkanir á heimild til að fresta uppsagnarrétti.*

Þrátt fyrir ákvæði 1. og 2. mgr. 72. gr. er samningsaðila heimilt að beita uppsagnarrétti samkvæmt samningi áður en tímafrestur skv. 2. málsl. 1. mgr. eða 3. mgr. 72. gr. er liðinn, ef samningsaðilinn hefur mótttekið tilkynningu frá Skilavaldinu um að réttindin og skuldbindingarnar samkvæmt samningnum muni ekki verða framseld til annars lögaðila, eða niðurfærð eða umbreytt við beitingu eftirgjafar skv. 54. gr.

Samningsaðila er heimilt að beita uppsagnarrétti samnings í samræmi við samningsákvæði að liðnum tímafresti skv. 2. málsl. 1. mgr. eða 3. mgr. 72. gr., sbr. þó 2. mgr. 69. gr., ef eftirfarandi á við:

1. Skilavaldið hefur framselt réttindi og skuldbindingar samkvæmt samningi til annars lögaðila og hann uppfyllir ekki samningsákvæði sem veita samningsaðilanum rétt til uppsagnar.
2. Réttindi og skuldbindingar samkvæmt samningnum eru ekki framseld til annars lögaðila og eftirgjöf skv. 54. gr. hefur ekki verið beitt.

#### 74. gr.

*Samningar um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir og skulda- og greiðslujöfnun.*

Skilavaldið skal tryggja áframhald á samningum um framsal eignarréttinda yfir fjárhagslegri tryggingu, sbr. lög um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir, samningum um skuldajöfnun og greiðslujöfnunarsamningum til að koma í veg fyrir framsal á hluta en ekki allra réttinda og skuldbindinga sem falla undir slíka samninga milli fyrirtækis eða einingar í skilameðferð og samningsaðila þess. Hið sama gildir um breytingu eða uppsögn réttinda og skuldbindinga sem falla undir slíka samninga, sbr. þó 77. gr.

Áframhald samnings skv. 1. mgr. telst tryggt ef samningsaðilar eiga rétt á að skuldajafna og greiðslujafna öllum réttindum og skuldbindingum sem heyra undir viðkomandi samning.

#### 75. gr.

##### *Samningar um tryggingar.*

Skilavaldið skal tryggja áframhald á samningum um tryggingar vegna skuldbindinga sem heyra undir samningana, sbr. þó 77. gr., til að koma í veg fyrir eftirfarandi:

1. framsal eigna sem settar hafa verið sem tryggingar fyrir skuldbindingu, nema skuldbindingin og veðtryggingin sem henni tengist verði einnig framseld,
2. framsal skuldbindingar sem trygging hefur verið sett fyrir, nema tryggingarréttindi skuldbindingarinnar verði einnig framseld,
3. framsal tryggingarréttinda, nema skuldbindingin sem tengist réttindunum verði einnig framseld, eða
4. breytingu eða uppsögn samnings um tryggingu á skuldbindingu sem stafa af beitingu annarra skilaheimilda, ef sú breyting eða uppsögn samnings valda því að ekki er lengur trygging fyrir þá skuldbindingu sem samningurinn tekur til.

#### 76. gr.

##### *Samsettir fjárhagslegir samningar, þ.m.t. sértryggð skuldabréf.*

Skilavaldið skal tryggja áframhald á samsettum fjárhagslegum samningum, þ.m.t. sértryggð skuldabréf, sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð er aðili að, sbr. þó 77. gr., til að koma í veg fyrir eftirfarandi:

1. framsal á hluta en ekki allra eigna, réttinda eða skuldbindinga sem leiða af slíkum samsettum fjárhagslegum samningi, eða
2. uppsögn eða breytingu á réttindum og skuldbindingum sem leiða af slíkum samsettum fjárhagslegum samningi eða breytingu á stöðu eignar.

#### 77. gr.

##### *Takmarkanir vegna tryggðra innstæðna.*

Þrátt fyrir 74.-76. gr. er Skilavaldinu heimilt að framselja tryggðar innstæður til að tryggja aðgengi að innstæðum, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, sem eru hluti af samningum skv. 74.-76. gr. án þess að framselja aðrar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem falla undir sama samning. Jafnframt er heimilt að framselja eignir eða framselja, breyta eða segja upp réttindum og skuldbindingum án þess að framselja tryggðar innstæður.

#### 78. gr.

##### *Áhrif á greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfi.*

Beiting skilaaðgerða skal ekki hafa áhrif á starfsemi greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfa samkvæmt lögum um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum þegar Skilavaldið:

1. framselur að hluta en ekki allar eignir, réttindi eða skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til annars lögaðila, eða
2. beittir skilaheimildum til að fella niður eða breyta skilmálum samnings sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð er aðili að, eða skiptir um samningsaðila.

Framsal, niðurfelling eða breyting á samningsskilmálum skv. 1. mgr. skal hvorki afturkalla greiðslufyrirmæli skv. II. kafla laga um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum né breyta eða ógilda framkvæmd greiðslufyrirmæla eða greiðslujöfnunar skv. II. og IV. kafla sömu laga.

### XIII. KAFLI

#### **Opinber fjármálastöðgunarúrræði.**

79. gr.

Opinber fjármálastöðgunarúrræði.

Við sérstakar og óvenjulegar aðstæður á fjármálamarkaði getur ráðherra sem fer með opinber fjármál, að höfðu samráði við þá fastanefnd Alþingis sem fjallar um fjármál ríkisins, fyrir hönd ríkissjóðs lagt fyrirtæki eða einingu skv. b-d-lið 2. gr. til fjármagn í formi eigin fjár þáttar 1 eða 2 samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eða framselt eignarhluti í því til ríkisins að öllum eftirtöldum skilyrðum fullnægðum:

1. Fyrirtækið eða einingin er í skilameðferð eða skilyrðum fyrir því að taka það til skilameðferðar er fullnægt.
2. Ráðherra telur, að fengnu áliti Skilavaldsins, beitingu skilaúrræða ekki nægja til að tryggja eitt af eftirfarandi:
  - a. Að fjármálastöðugleika sé viðhaldið.
  - b. Hagsmuni almennings enda hafi Seðlabanki Íslands áður veitt fyrirtækinu lán til þrautavara.
  - c. Ef um framsal á eignarhlutum í fyrirtækinu eða einingunni til ríkisins er að ræða, tryggja hagsmuni almennings enda hafi fyrirtækið eða einingin áður fengið eiginfjárframlag samkvæmt þessari grein.
3. Félagsaðilar fyrirtækisins eða einingarinnar og eigendur viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfra skuldbindinga hafa lagt af mörkum til endurfjármögnunar fyrirtækisins eða einingarinnar fjárhæð sem samsvarar að minnsta kosti 8% af heildarskuldbindingum þess, að meðtöldum eiginfjárgrunni þess, eins og þær eru metnar skv. VII. kafla.

Skilavaldið framkvæmir ákvarðanir ráðherra samkvæmt þessari grein og getur beitt skilaheimildum í því skyni.

Ráðherra skal stuðla að því að fyrirtæki eða eining sem fær eiginfjárframlag eða er tekið yfir samkvæmt grein þessari viðhafi góða viðskiptahætti að því marki sem eignaraðild ríkisins leyfir. Ráðherra skal selja eignarhlut ríkisins til einkaaðila þegar aðstæður leyfa.

### XIV. KAFLI

#### **Önnur ákvæði um skilameðferð.**

80. gr.

*Takmörkun á tapi félagsaðila og lánardrottna.*

Skilavaldið skal tryggja að félagsaðili og lánardrottinn, þ.m.t. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta, tapi ekki meira á skilameðferð fyrirtækis eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. en hann hefði gert við slit á fyrirtækinu eða gjaldprotaskipti á búi þess. Heimilt er að greiða honum bætur úr skilasjóði ef tap verður meira en það hefði orðið við slit.

## 81. gr.

*Endurheimt kostnaðar við skilaaðgerðir.*

Skilavaldið og skilasjóður geta endurheimt réttmætan kostnað í tengslum við skilaaðgerðir eða opinber fjármálastöðgunarúrræði á einn eða fleiri eftirfarandi hátt:

1. Með því að draga kostnaðinn frá endurgjaldi sem er greitt, félagsaðilum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, eða fyrirtækinu eða einingunni.
2. Með því að krefja fyrirtæki eða einingu í skilameðferð um kostnaðinn.
3. Með því að gera kröfu um kostnaðinn við slit brúarstofnunar eða eignaumsýslufélags.

Krafa skv. 2. eða 3. tölul. 1. mgr. nýtur rétt hæðar skv. 2. tölul. 110. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, við slit á skuldaranum.

## 82. gr.

*Notkun fjármuna innstæðutryggingakerfis við skilameðferð.*

Ef lánastofnun er tekin til skilameðferðar með því að beita einu eða fleiri skilaúrræðum skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða Skilavaldinu í samræmi við 2. og 3. mgr.

Ef eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla er beitt skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða fjárhæð sem samsvarar niðurfærslu á tryggðum innstæðum sem hefði átt sér stað skv. 1. tölul. 1. mgr. 55. gr., ef tryggðar innstæður hefðu fallið undir eftirgjöf.

Ef einu eða fleiri skilaúrræðum, öðrum en eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla, er beitt skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða fjárhæð sem innstæðueigendur tryggðra innstæðna hefðu tapað við slit á lánastofnuninni.

Skilavaldið ákveður þá fjárhæð sem sjóðurinn skal greiða til skilameðferðar lánastofnunar skv. 1. mgr. og skal ákvörðunin tekin í samræmi við 30. eða 31. gr.

Fjárhæð sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiðir skv. 1. mgr. skal ekki vera hærri en það tap sem sjóðurinn hefði orðið fyrir við slit lánastofnunarinnar. Þá skal fjárhæðin ekki vera hærri en sem nemur 175 % af viðmiðunarmarki skv. 14. mgr. 5. gr. b laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.

Endurgreiða skal úr Skilasjóði skv. 80. gr. til Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta ef greiðsla sjóðsins skv. 2. eða 3. mgr. hefur verið hærri en tapið sem sjóðurinn hefði orðið fyrir við slit lánastofnunarinnar samkvæmt endanlegu virðismati skv. 32. gr..

Þegar eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla er beitt verður Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta ekki krafinn um eiginfjárframlag til lánastofnunar eða brúarstofnunar samkvæmt 2. tölul. 1. mgr. 55. gr.

Ef tryggingarhæfar innstæður lánastofnunar í skilameðferð eru framseldar skv. B- eða C-hluta X. kafla á innstæðueigandi enga kröfu á hendur Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta fyrir þann hluta innstæðu sem ekki er framseld, ef fjárhæð framseldra innstæðna er jöfn eða hærri en tryggingaverndin skv. 2. mgr. 9. gr. laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta.

## 83. gr.

*Takmörkun á riftun.*

Framsali eigna, réttinda eða skuldbindinga frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, brúarstofnun eða eignaumsýslufélagi samkvæmt lögum þessum verður ekki rift á grundvelli laga um gjaldþrotaskipti o.fl.

## 84. gr.

*Krafa um slit á fyrirtæki.*

Héraðsdómur skal þegar í stað tilkynna Skilavaldinu um kröfu um slit eða gjaldþrotaskipti á fyrirtæki eða einingu. Héraðsdómur skal synja kröfunni hafi Skilavaldið þegar ákveðið að grípa til skilaaðgerðar gagnvart fyrirtækinu eða einingunni, eða tilkynni héraðsdómi innan sjö daga að það hyggist gera það. Grein þessi á ekki við um kröfu Skilavaldins um slit á fyrirtæki eða einingu, sbr. 14. tölul. 1. mgr. 61. gr.

85. gr.

*Lok skilameðferðar.*

Skilavaldið skal ljúka skilameðferð þegar frekari skilaaðgerða er ekki þörf.

Fyrirtæki eða eining skal að skilameðferð lokinni tekið til slita að kröfu Skilavaldsins svo skjótt sem samræmist markmiðum laga þessa nema skilameðferð hafi miðað að áframhaldandi starfsemi fyrirtækisins eða einingarinnar.

## XV. KAFLI

**Skilasjóður.**

86. gr.

*Skilasjóður.*

Stofna skal fjármögnunarfyrirkomulag sem nefnist Skilasjóður. Skilavaldið tekur ákvarðanir um greiðslur úr Skilasjóði.

Stærð Skilasjóðs skal vera 1% af tryggðum innstæðum fyrir árslok 2027.

87. gr.

*Ráðstöfun fjár úr Skilasjóði.*

Skilavaldið getur notað fjármuni Skilasjóðs ef slíkt er nauðsynlegt til að tryggja skilvirka beitingu skilaúrræða í samræmi við lög þessi. Ráðstafa má fé úr Skilasjóði í til að:

1. ábyrgjast eignir og skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, dótturfélaga þeirra, brúarstofnunar eða eignaumsýslufélags,
2. veita lán til fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, dótturfélagi þeirra, brúarstofnunar eða eignaumsýslufélags,
3. kaupa eignir fyrirtækis eða einingar í skilameðferð,
4. greiða fjárframlag til brúarstofnunar eða eignaumsýslufélags,
5. greiða félagsaðilum eða lánardrottnum bætur í samræmi við 80. gr.,
6. greiða fyrirtæki eða einingu í skilameðferð fjárframlag í stað niðurfærslu eða umbreytingu á tilteknum skuldbindingum lánardrottna við eftirgjöf, þegar skilaúrræðinu eftirgjöf er beitt og tilteknir lánardrotnar eru að hluta eða öllu leyti undanskildir eftirgjöf í samræmi við 56.-57. gr.
7. greiða fyrirtæki eða einingu í skilameðferð fjárframlag í samræmi við 5. mgr. 57. gr., eða
8. framkvæma sérhverja samsetningu ráðstafana skv. 1.-7. tölul.

Við Skilameðferð samstæðu skv. 90.-91. gr. skal Skilavaldið og viðeigandi skilastjórnvöld semja í sameiningu fjármögnunaráætlun sem ákvarðar skiptingu fjárframlaga úr Skilasjóði og hliðstæðu fjármögnunarfyrirkomulagi í hverju einstöku aðildarríki.

**4. þáttur. Samskipti við önnur ríki.**

## XVI. KAFLI

**Skilameðferð samstæðu með starfsemi í öðru aðildarríki.**

88. gr.

*Ákvarðanir og aðgerðir sem hafa áhrif í öðru aðildarríki.*

Skilavaldið skal við skilameðferð fyrirtækis eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. sem er hluti af samstæðu þar sem dótturfélag er staðsett í öðru aðildarríki taka tilhlýðilegt tillit til þeirra áhrifa sem ákvarðanir og aðgerðir samkvæmt lögunum geta haft í aðildarríkinu, þ.m.t. á fjármálastöðugleika, ríkisfjármál, fjármögnunarfyrirkomulag hliðstætt Skilasjóði, innstæðutryggingarkerfi eða bótakerfi fyrir fjárfesta. Skilavaldið skal við skilameðferð fyrirtækis sem starfrækir mikilvægt útibú í öðru aðildarríki taka tilhlýðilegt tillit til áhrifa á fjármálastöðugleika í gistiríkinu.

Ákvæði 1. mgr. gildir við ákvarðanir og aðgerðir sem varða mikilvægt útibú eða dótturfélag hér á landi sem tilheyrir eða er í eigu fyrirtækis með staðfestu í öðru aðildarríki.

Ráðstafanir skv. 1. eða 2. mgr. skulu teknar eins fljótt og unnt er í kjölfar tilkynningar, upplýsingaskipta og samráðs við skilastjórnvald í viðeigandi aðildarríki.

89. gr.

*Skilaráð.*

Ef Skilavaldið fer með samstæðuskilavald skal það koma á fót samstarfsvettvangi sem nefnist skilaráð með öðrum skilastjórnvöldum, eftirlitsstjórnvöldum og Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni. Ef við á skal viðeigandi ráðuneytum og yfirvaldi sem ber ábyrgð á innstæðutryggingarkerfi einnig boðin þátttaka í skilaráði.

Hlutverk skilaráðs er að skiptast á upplýsingum og skapa vettvang fyrir samstarf um þau verkefni sem kveðið er á um í lögum þessum.

Ráðherra skal setja reglugerð um starfsemi skilaráða samkvæmt þessari grein.

90. gr.

*Skilameðferð dótturfélags með móðurfélag í öðru aðildarríki.*

Ef Skilavaldið ákvarðar að fyrirtæki eða eining, sem er dótturfélag móðurfélags sem staðsett er í öðru aðildarríki, uppfyllir skilyrði skilameðferðar skv. 35. gr. skal það tilkynna það til samstæðuskilavalds og aðila skilaráðs samstæðu skv. 89. gr.

Í tilkynningu skv. 1. mgr. skulu koma fram upplýsingar um ákvörðun skv. 35. gr. og tilgreining á þeim skilaaðgerðum sem fyrirhugað er að framkvæma gagnvart dótturfélaginu. Skilavaldinu er heimilt að framkvæma skilaaðgerð, ef samstæðuskilavald gerir ráð fyrir að fyrirhugaðar skilaaðgerðir muni ekki hafa slík áhrif á samstæðuna, að líklegt sé að skilyrði skilameðferðar verði uppfyllt gagnvart fyrirtæki eða einingu í öðru aðildarríki.

Skilavaldinu er óheimilt að framkvæma skilaaðgerð ef samstæðuskilavald hefur innan 24 klukkustunda frá móttöku tilkynningar skv. 1. mgr. sent upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu til skilaráðsins sem tilgreinir skilaaðgerðir fyrir einstök fyrirtæki eða einingar innan samstæðu og samræmingu aðgerða.

Skilavaldið skal leitast við að taka sameiginlega ákvörðun um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skv. 3. mgr. með samstæðuskilavaldi og ef við á öðrum skilastjórnvöldum dótturfélaga sem falla undir fyrirkomulagið.

Þrátt fyrir 4. mgr. er Skilavaldinu heimilt að grípa til þeirra skilaaðgerða gagnvart dótturfélagi sem það telur viðeigandi. Skal þá tilgreina ástæður ágreinings um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu og tilkynna þær til samstæðuskilavalds og annarra skilastjórnvalda sem falla undir fyrirkomulagið.

Ef eitthvert skilastjórnvald fellur frá fyrirkomulagi um skilameðferð samstæðu er Skilavaldið heimilt að taka sameiginlega ákvörðun með öðrum skilastjórnvöldum um fyrirkomulagið sem gildir þá um fyrirtæki eða einingar innan samstæðu í viðkomandi aðildarríkjum.

91. gr.

*Skilameðferð móðurfélags samstæðu með dótturfélag í öðru aðildarríki.*

Ef Skilavaldið fer með samstæðuskilavald og það ákvarðar að móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu sem á dótturfélag í öðru aðildarríki uppfyllir skilyrði skilameðferðar skv. 35. gr. skal það tilkynna það aðilum í skilaráði skv. 89. gr.

Í tilkynningu skv. 1. mgr. skulu koma fram upplýsingar um ákvörðun skv. 35. gr. og tilgreining á þeim skilaaðgerðum sem fyrirhugað er að framkvæma. Tilkynningin getur falið í sér upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu sem tilgreinir skilaaðgerðir fyrir einstök fyrirtæki eða einingar innan samstæðu og samræmingu aðgerða, ef einhver af eftirfarandi aðstæðum á við:

1. Búast má við að skilaaðgerðir gagnvart móðurfélagi muni leiða til þess að skilyrði skilameðferðar verði einnig uppfyllt gagnvart fyrirtæki eða einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki.
2. Búast má við að skilaaðgerðir gagnvart móðurfélagi einu og sér muni ekki nægja til að stöðga aðstæður eða skila ákjósanlegri niðurstöðu.
3. Skilastjórnvald í öðru aðildarríki hefur ákvarðað að skilyrði skilameðferðar séu uppfyllt gagnvart dótturfélagi þar í landi.
4. Dótturfélag í öðru aðildarríki mun njóta sérstaks ávinnings af skilaaðgerðum á samstæðugrunni.

Ef tilkynning skv. 1. mgr. felur ekki í sér upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skv. 2. mgr. getur Skilavaldið, að undangengnu samráði við aðila í skilaráði, tekið ákvörðun á grundvelli þessa kafla fyrir samstæðuna. Ef tilkynningin inniheldur upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skal ákvörðunin vera sameiginleg með þeim skilastjórnvöldum dótturfélaga sem falla undir fyrirkomulagið.

Ef eitthvert skilastjórnvald fellur frá fyrirkomulagi skilameðferðar samstæðu er Skilavaldið heimilt að taka sameiginlega ákvörðun með öðrum skilastjórnvöldum um áætlunina sem gildir þá um fyrirtæki eða einingar innan samstæðu í viðkomandi aðildarríkjum.

XVII. KAFLI

**Starfsemi utan Evrópska efnahagssvæðisins.**

92. gr.

*Skilameðferð útibús stofnsett hér á landi af fjármálafyrirtæki með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins.*

Skilavaldið getur ákveðið að útibú fyrirtækis með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins skuli tekið til skilameðferðar hér á landi ef almannahagsmunir krefjast þess og eitt eða fleiri eftirfarandi skilyrði eru uppfyllt:

1. Útibúið uppfyllir ekki eða líkur er á því að það muni ekki lengur uppfylla skilyrði fyrir leyfi sínu og ekki eru líkur á því að aðkoma einkaaðila, aðgerðir Fjármálaeftirlitsins eða stjórnvalds heimaríkis muni innan hæfilegs tímafrests tryggja að kröfur leyfisins verði virtar.

2. Fyrirtækið getur ekki eða mun ekki geta staðið við skuldbindingar sínar hér á landi eða skuldbindingar sem stafa frá starfsemi útibúsins hér á landi að mati Skilavaldsins, þegar þær falla í gjalddaga.
  3. Skilameðferð er hafin í heimaríkinu eða tilkynnt hefur verið um að slíkt sé fyrirhugað.
- Ákvörðun um skilameðferð útibús skv. 1. mgr. skal taka á grundvelli 35. gr. að teknu tilliti til markmiða skilameðferðar, sbr. 1. gr. laganna. Ákvæði 69. gr. gildir við skilameðferð útibús og skal skilameðferðin eftir því sem við á fylgja meginreglum skv. 12.-13. tölul. 1. mgr. 61. og 80. gr. ásamt þeim kröfum sem gerðar eru fyrir beitingu skilaúrræða skv. X. kafla.

## 5. þáttur. Ýmis ákvæði.

### XVIII. KAFLI.

#### Þvingunarúrræði og viðurlög

93. gr.

##### Úrbætur og dagsektir.

Komi í ljós að fyrirtæki eða eining skv. b-d-lið 2. gr. fylgi ekki lögum þessum, reglugerðum eða reglum sem settar eru á grundvelli þeirra skal Skilavaldið krefjast þess að úr sé bætt innan hæfilegs frests.

Fjármálaeftirlitið getur lagt dagsektir á aðila sinni hann ekki kröfum um úrbætur innan frests skv. 1. mgr. Um beitingu dagsektar fer samkvæmt lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

94. gr.

##### Stjórnvaldssektir.

Fjármálaeftirlitið getur lagt stjórnvaldssektir á hvern þann sem brýtur gegn eftirtöldum ákvæðum laga þessara og reglugerðum og reglum settum á grundvelli þeirra:

1. 12. gr. um veitingu upplýsinga við gerð skilaáætlunar.
2. 25. gr. um að halda skrá yfir fjárhagslega samninga.

Sektir sem lagðar eru á einstaklinga geta numið frá 500 þús. kr. til allt að 771 millj. kr. Sektir sem lagðar eru á lögaðila geta numið frá fimm millj. kr. til allt að 10% af heildarveldu samkvæmt síðasta samþykktu ársreikningi lögaðilans eða 10% af síðasta samþykktu samstæðureikningi ef lögaðili er hluti af samstæðu og brot er framið til hagsbóta fyrir annan lögaðila í samstæðunni eða annar lögaðili í samstæðunni hefur notið hagnaðar af brotinu.

Við ákvörðun sektar samkvæmt ákvæði þessu skal m.a. tekið tillit til allra atvika sem máli skipta, þ.m.t. eftirfarandi:

- a. alvarleika brots,
- b. hvað brotið hefur staðið lengi,
- c. ábyrgðar hins brotlega hjá lögaðilanum,
- d. fjárhagsstöðu hins brotlega,
- e. ávinnings af broti eða taps sem forðað er með broti,
- f. hvort brot hafi leitt til taps þriðja aðila,
- g. hvers konar mögulegra kerfislegra áhrifa brotsins,
- h. samstarfsvilja hins brotlega,
- i. fyrri brota og hvort um ítrekað brot er að ræða.

Ákvarðanir um stjórnvaldssektir eru aðfararhæfar. Sektir renna í ríkissjóð að frádregnum kostnaði við innheimtuna. Séu stjórnvaldssektir ekki greiddar innan mánaðar frá ákvörðun

Fjármálaeftirlitsins skal greiða dráttarvexti af fjárhæð sektarinnar. Um ákvörðun og útreikning dráttarvaxta fer eftir lögum um vexti og verðtryggingu. Stjórnvaldssektum verður beitt óháð því hvort lögbrot eru framin af ásetningi eða gáleysi.

Ef einstaklingur eða lögaðili brýtur gegn lögum þessum og reglugerðum og reglum settum á grundvelli þeirra, og fyrir liggur að hann hafi hlotið fjárhagslegan ávinning af broti, er heimilt að ákvarða hinum brotlega sektarfjárhæð sem getur, þrátt fyrir 2. mgr., orðið allt að tvöfaldri þeirri fjárhæð sem fjárhagslegur ávinningur hins brotlega nemur.

95. gr.

*Sátt.*

Hafi aðili gerst brotlegur við ákvæði laga þessara, reglugerða og reglna settra á grundvelli þeirra eða ákvarðanir Skilavaldsins á grundvelli þeirra er Fjármálaeftirlitinu heimilt að ljúka málinu með sátt með samþykki málsaðila. Sátt er bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt og staðfest efni hennar með undirskrift sinni. Seðlabanki Íslands setur nánari reglur um framkvæmd ákvæðisins.

96. gr.

*Réttur til að fella ekki á sig sök.*

Í máli sem beinist að einstaklingi og lokið getur með álagningu stjórnvaldssekta hefur maður, sem rökstuddur grunur leikur á að hafi gerst sekur um lögbrot, rétt til að neita að svara spurningum eða afhenda gögn eða muni nema hægt sé að útiloka að það geti haft þýðingu fyrir ákvörðun um brot hans. Fjármálaeftirlitið skal leiðbeina hinum grunaða um þennan rétt.

97. gr.

*Frestur til að leggja á stjórnvaldssektir.*

Heimild Fjármálaeftirlitsins til að leggja á stjórnvaldssektir samkvæmt lögum þessum fellur niður þegar fimm ár eru liðin frá því að háttsemi lauk.

98. gr.

*Tímabundið bann vegna brottvikningar stjórnar og framkvæmdastjóra.*

Ef Skilavaldið vikur stjórn fyrirtækis eða einingar frá í heild eða að hluta eða framkvæmdastjóra skv. 12. tölul. 1. mgr. 61. gr. er Fjármálaeftirlitinu heimilt að banna hlutaðeigandi að taka tímabundið sæti í stjórn eða verði framkvæmdastjóri fyrirtækis eða einingar.

99. gr.

*Birting viðurlaga.*

Fjármálaeftirlitið skal birta viðurlög sem beitt er vegna brota á lögnum, reglugerðum og reglum settum á grundvelli þeirra í samræmi við lög um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi.

100. gr.

*Upplýsingar um viðurlög til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.*

Seðlabanki Íslands skal tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni um öll viðurlög sem lögð eru á samkvæmt lögum þessum, þar á meðal hvort mál hafi verið höfðuð til ógildingar á viðurlagaákvörðunum og niðurstöðu þeirra mála.

XIX. KAFLI.  
Önnur ákvæði

## 101. gr.

*Innleiðing á tilskipun.*

Lög þessi fela í sér innleiðingu á hluta tilskipunar Evrópuþingsins og ráðsins 2014/59/ESB frá 15. maí 2014 sem kemur á ramma um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og breytingu á tilskipun ráðsins 82/891/EEC og tilskipunum 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ESB, 2012/30/ESB og 2013/36/ESB og reglugerðum Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1093/2010 og (ESB) nr. 648/2012.

## 102. gr.

*Gildistaka.*

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 2020.

## 103. gr.

*Breyting á öðrum lögum.*

1. Lög um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, með síðari breytingum:
  - a. Eftirfarandi breytingar verða á 9. gr. laganna:
    - i. Orðin „eða ákvæða um inngríp Fjármálaeftirlitsins í eignir, réttindi og skyldur fjármálafyrirtækis skv. 100. gr. a“ í 6. tölul. 1. mgr. falla brott.
    - ii. Í stað orðsins „bráðabirgðastjórn“ í 3. mgr. kemur: bráðabirgðastjórnanda.
  - b. Eftirfarandi breytingar verða á 82. gr. a laganna:
    - i. Í stað orðanna „Seðlabanki Íslands“ í 3. tölul. 1. mgr. kemur: seðlabanka.
    - ii. Á eftir 2. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi:  
Skilavald í skilningi laga um skilameðferð lánastofna og verðbréfafyrirtækis skal hafa aðgang að endurbótaáætlun lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og greina hvort aðgerðir í henni geti haft skaðleg áhrif á skilabærni viðkomandi fyrirtækis þegar áætlunin liggur fyrir.  
Skilavaldið getur lagt til við Fjármálaeftirlitið að fjalla um þau áhrif.
  - c. Í stað orðanna „kerfislega mikilvægrar starfsemi“ í 4. tölul. 4. mgr. 82. gr. c laganna kemur: nauðsynlegrar starfsemi.
  - d. 2. málsl. 1. mgr. 82. gr. d laganna orðast svo: Ef Fjármálaeftirlitið er eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal það móttaka endurbótaáætlun og áframsenda til lögbærra yfirvalda dótturfélaga og mikilvægra útibúa, samstæðuskilavalds og skilastjórnvalda dótturfélaga.
  - e. 3. mgr. 82. gr. e laganna orðast svo: Ráðherra setur reglugerð um viðmið vegna ákvörðunar um einfalda endurbótaáætlun skv. 1. mgr.
  - f. 82. gr. g laganna fellur brott.
  - g. Eftirfarandi breytingar verða á 86. gr. laganna:
    - i. Við 1. mgr. bætist nýr málslíður svohljóðandi: Stjórn lánastofnunar, verðbréfafyrirtækis, fjármálastofnunar eða eignarhaldsfélaga sem falla undir gildissvið laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja skal þegar í stað tilkynna Fjármálaeftirlitinu ef líkur eru á að fyrirtækið teljist vera á fallanda fæti í skilningi þeirra laga.

- ii. Á eftir 4. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi: Ef Fjármálaeftirlitinu berst tilkynning skv. 4. másl. 1. mgr. skal það upplýsa Skilavaldið um tilkynninguna og aðgerðir skv. 82. gr. c og 86. gr. g–86. gr. j ef það hefur eða hyggst grípa til þeirra.
- iii. Fyrirsögn greinarinnar orðast svo: *Tilkynning um brot gegn varfærniskröfum og um að fyrirtæki sé á fallanda fæti.*
- h. Á eftir 3. mgr. 86. gr. h kemur ný málsgrein, svohljóðandi:  
Við aðstæður skv. 1 eða 2. tölul. 1. mgr. er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki skylt að veita Fjármálaeftirlitinu allar þær upplýsingar sem þykja nauðsynlegar til að hægt sé að uppfæra skilaáætlun og meta eignir og skuldbindingar viðkomandi fyrirtækis og mögulega skilameðferð þess samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Skilavaldið skal hafa aðgang að þeim upplýsingum. Fjármálaeftirlitið skal þegar í stað upplýsa skilastjórnvöld lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis ef aðstæður eru þannig að heimilt sé að beita tímanlegum inngripum skv. 1. mgr.
- i. 7. mgr. 86. gr. j laganna fellur brott.
- j. Við lögin bætist ný grein, 86. gr. l, ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:

*Tímanleg inngrip á samstæðugrunni.*

Ef skilyrði fyrir aðgerðum skv. 86. gr. h eða 86. gr. j eru til staðar gagnvart móðurfélagi í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu sem er staðsett hér á landi skal Fjármálaeftirlitið, sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni, ráðfæra sig við önnur lögbær yfirvöld innan samstarfshóps eftirlitsaðila og tilkynna Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni áður en gripið er til aðgerða gagnvart móðurfélaginu. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um aðgerðir skal svo tilkynnt til lögbærra yfirvalda í samstarfshópi eftirlitsaðila og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Ef Fjármálaeftirlitið móttækur, sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni, tilkynningu frá lögbæru yfirvaldi dótturfélags í samræmi við 2. mgr. 86. gr. m skal það leggja fram mat sitt á því hvaða áhrif fyrirhugaðar aðgerðir hafa á samstæðu innan þriggja virkra daga eftir móttöku tilkynningarinnar.

Þegar fleiri en eitt lögbært yfirvald innan samstarfshóps eftirlitsaðila vilja grípa til einnar eða fleiri aðgerða í samræmi við 86. gr. h eða 86. gr. j, gagnvart fleiri en einni lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki innan samstæðu, skal Fjármálaeftirlitið, í samstarfi við önnur lögbær yfirvöld í samstarfshópnum, meta hvort viðeigandi sé að skipa sama bráðabirgðastjórnanda skv. 86. gr. j fyrir öll viðeigandi fyrirtæki eða samhæfa beitingu einnar eða fleiri aðgerða skv. 86. gr. h gagnvart einu eða fleiri af fyrirtækjunum.

Fjármálaeftirlitið skal leitast við að taka sameiginlega ákvörðun með viðeigandi lögbærum yfirvöldum í samstarfshópi eftirlitsaðila og skal sameiginleg ákvörðun liggja fyrir eigi síðar en 5 virkum dögum eftir að upplýsingar voru tilkynntar lögbærum yfirvöldum skv. 1. mgr. Sameiginleg ákvörðun skal rökstudd og tilkynnt móðurfélagi.

Ef sameiginleg ákvörðun liggur ekki fyrir eftir samráð skv. 1. mgr. innan tímafrests skv. 4. mgr. skal Fjármálaeftirlitið taka ákvörðun um að beita einni eða fleiri aðgerðum skv. 86. gr. h eða 86. gr. j gagnvart móðurfélaginu. Fjármálaeftirlitið skal tilkynna móðurfélaginu og lögbærum yfirvöldum í samstarfshópi eftirlitsaðila um ákvörðunina.

- Fjármálaeftirlitið skal fresta ákvörðunum skv. 1. og 5. mgr. ef eitthvert lögbært yfirvald í samstarfshópi eftirlitsaðila hefur vísað ákvörðun þess til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, fyrir lok tímabils samráðs skv. 1. mgr. eða tímafrests skv. 4. mgr., og bíða ákvörðunar sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.
- k. Við lögin bætist ný grein, 86. gr. m, ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:

*Tímanleg inngríp gagnvart dótturfélagi móðurfélags í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu.*

Ef Fjármálaeftirlitið hefur eftirlit með einu eða fleiri dótturfélögum, sem eru lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a, skal það ráðfæra sig við eftirlitsaðila á samstæðugrunni og tilkynna Evrópsku bankaftirlitsstofnuninni ef skilyrði skv. 86. gr. h eða 86. gr. j fyrir aðgerðum gagnvart dótturfélagi eru uppfyllt, áður en ákvörðun um beitingu aðgerðanna er tekin. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins um aðgerðir skal svo tilkynnt til eftirlitsaðila á samstæðugrunni og viðeigandi lögbærum yfirvöldum í samstarfshópi eftirlitsaðila um ákvörðunina.

Fjármálaeftirlitinu er heimilt að taka ákvörðun um beitingu aðgerða skv. 86. gr. h eða 86. gr. j gagnvart dótturfélagi sem lýtur eftirliti þess skv. 1. mgr., ef ekki næst sameiginleg ákvörðun með eftirlitsaðila á samstæðugrunni, og ef við á öðrum lögbærum yfirvöldum innan tímafrest skv. 5. mgr. 86. gr. j, og skal það tilkynna dótturfélaginu um ákvörðunina. Fjármálaeftirlitið skal fresta ákvörðuninni ef lögbært yfirvald hefur vísað ákvörðuninni til Evrópsku bankaftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði og bíða ákvörðunar sem Eftirlitsstofnun EFTA kann að taka. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA.

- l. Eftirfarandi breytingar verða á 98. gr. laganna:
- i. Á eftir orðinu „lánastofnana“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: og verðbréfafyrirtækis
  - ii. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í 1. og 2. málsl. 1. mgr. og 2. mgr. kemur: og verðbréfafyrirtækis.
  - iii. Við 1. mgr. bætist nýr málslíður, svohljóðandi: Til endurskipulagningu fjárhags teljast einnig skilaaðgerðir sem gripið er til á grundvelli laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
  - iv. 4. mgr. orðist svo: Ákvæði A-hluta XII. kafla taka til verðbréfafyrirtækja, og útibúa þeirra, sem ekki falla undir 3. - 5. mgr. 25. gr.
  - v. Við bætist ný málsgrein, svohljóðandi: Þegar lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki undirgengst endurskipulagningu fjárhags eða slitameðferð sem hluti skilameðferðar á grundvelli laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja skal ákvæði þeirra laga gilda um þagnarskyldu vegna samráðs við lögbær yfirvöld í öðrum aðildarríkjum.
  - vi. Heiti A. undirkafla XII. kafla verður: Endurskipulagning fjárhags lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
- m. Eftirfarandi breytingar verða á 99. gr. laganna:

- i. Á eftir orðinu „lánastofnun“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtæki
- ii. Á eftir orðinu „lánastofnunin“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækið
- iii. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í c-lið 2. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- iv. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í e- og g-lið 2. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- v. Á eftir orðinu „lánastofnun“ í e-, f- og h-lið 2. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- vi. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í 1. málsl. 3. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- vii. á eftir orðinu „lánastofnunarinnar“ í 2. málsl. 3. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- viii. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í 4. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- ix. Á eftir orðunum „sem um samninginn gilda“ í 1. málsl. j-liðar 2. mgr. kemur: sbr. þó 69. gr. og 72.-73. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
- x. Á eftir orðunum „sbr. þó ákvæði i-liðar“ í k-lið 2. mgr. kemur: 69. gr. og 72.-73. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
- xi. Við greinina bætist ný málsgrein, svohljóðandi:  
Ákvæði 5. mgr. 35. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja gildir um tilkynningar skv. 2. málsl. 3. mgr. og 4. mgr. ef lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar á grundvelli þeirra laga.
- xii. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í heiti greinarinnar kemur: og verðbréfafyrirtækis
- n. Eftirfarandi breytingar verða á 100. gr. laganna:
  - i. Á eftir orðinu „lánastofnun“ í 1. málsl. 1. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtæki
  - ii. Á eftir orðinu „lánastofnunin“ í 2. málsl. 1. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækið
  - iii. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í 1. málsl. 2. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtækis
  - iv. Á eftir orðinu „lánastofnun“ í tvisvar sinnum í 4. mgr. kemur: eða verðbréfafyrirtæki
  - v. Á eftir orðinu „lánastofnunar“ í heiti greinarinnar kemur: eða verðbréfafyrirtækis
- o. 100. gr. a laganna fellur brott.
- p. Eftirfarandi breytingar verða á 101. gr. laganna:
  - i. Í stað orðanna „bráðabirgðastjórnar“ í 2. og 3. tölul. 2. mgr. kemur: bráðabirgðastjórnanda.
  - ii. Orðin „eða bráðabirgðastjórn“ í 4. málsl. 4. mgr. falla brott.
  - iii. Í stað orðanna „eða skipað því bráðabirgðastjórn skv. 100. gr. a“ í 5. mgr. kemur: það hefur verið tekið til skilameðferðar skv. 35. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
  - iv. Við bætist ný málsgrein, svohljóðandi:

Ákvæði 2. mgr. gilda ekki ef fjármálafyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

q. 5. mgr. 101. gr. a laganna fellur brott.

r. Í stað 3. mgr. 102. gr. laganna koma tvær málsgreinar, svohljóðandi:

Við slit fjármálafyrirtækja gilda sömu reglur og um rétt hæð krafna á hendur þrotabúi, en þó skulu:

1. Kröfur vegna tryggðra innstæðna samkvæmt lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta og kröfur sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta hefur tekið yfir vegna tryggðra innstæðna teljast til krafna sem njóta rétt hæðar skv. 1. og 2. mgr. 112. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl.
2. Kröfur vegna tryggingarhæfra innstæðna einstaklinga, örfélaga, lítilla og meðalstórra félaga í skilningi laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja skulu ganga næstar kröfum skv. 1. tölul.

Að því leyti sem rétt hæð krafna getur ráðist samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl. af þeim tíma sem úrskurður er kveðinn upp um að bú sé tekið til gjaldþrotaskipta skal miða á sama hátt við úrskurð um að fjármálafyrirtæki sé tekið til slita.

s. Eftirfarandi breytingar verða á 103. gr. laganna:

- i. Í stað tilvísunarinnar „5. mgr. 102. gr.“ í 2. málsl. 3. mgr. kemur: 6. mgr. 102. gr.
- ii. Orðin „eða skilanefnd“ í 3. málsl. 3. mgr. falla brott.

t. Í stað tilvísunarinnar „5. mgr. 102. gr.“ í 7. málsl. 3. mgr. 103. gr. a kemur: 6. mgr. 102. gr.

u. Á eftir 7. tölul. 1. mgr. 109. gr. d kemur nýr töluliður, svohljóðandi:

Fjárstuðningur veikir ekki grundvöll skilabærni samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, hjá því fyrirtæki sem veitir fjárstuðning.

v. Í stað orðanna „Ráðherra setur reglugerð“ í 2. mgr. 109. gr. f laganna kemur: Seðlabanki Íslands setur reglur.

w. Eftirfarandi breytingar verða á 1. mgr. 110. gr. laganna:

- i. Á eftir orðunum „1. mgr. 86. gr. um tilkynningu um brot gegn varfærniskröfum“ í 45. tölul. kemur: eða tilkynningu um að fyrirtæki sé á fallanda fæti.
- ii. 64. tölul. fellur brott.

x. Á eftir orðunum „1. mgr. 86. gr. um tilkynningu um brot gegn varfærniskröfum“ í 25. tölul. 1. mgr. 112. gr. b laganna kemur: eða tilkynningu um að fyrirtæki sé á fallanda fæti.

y. Við lögina bætist ný grein, 112. gr. f, ásamt fyrirsögn, svohljóðandi:

*Tímabundið bann vegna brottvikningar stjórnar og framkvæmdastjóra.*

Ef Fjármálaeftirlitið vísar stjórn lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a frá í heild eða að hluta eða framkvæmdastjóra skv. 86. gr. h eða 86. gr. i gr. er Fjármálaeftirlitinu heimilt að banna hlutaðeigandi að taka tímabundið sæti í stjórn eða verða

framkvæmdastjóri fyrirtækis eða einingar sem fellur undir gildissvið laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

2. Lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, með síðari breytingum:

- a. Við 1. gr. laganna bætist nýr málslíður, svohljóðandi:  
Markmið laganna er jafnframt að koma að fjármögnun skilameðferðar samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.
- b. Eftirfarandi breytingar verða á 5. gr. b laganna:
  - i. Á undan orðunum „innstæðum“ í 3. mgr. kemur tryggðum.
  - ii. Orðin „öðrum en þeim sem eru undanþegnar tryggingavernd samkvæmt lögum þessum“ í 3. mgr. falla brott.
  - iii. Við bætist ný málsgrein, svohljóðandi:  
Innstæðudeild skal á hverjum tíma hafa yfir að ráða tiltækum fjármunum sem nema að lágmarki 0,8% af tryggðum innstæðum hjá aðildarfyrirtækjum.
- c. Eftirfarandi breytingar verða á 9. gr. laganna:
  - i. Á undan orðinu „innstæðu“ í 1., 2., 4., 5 og 6. málsl. 1. mgr. kemur: tryggðar.
  - ii. Á eftir 1. mgr. kemur ný málsgrein, svohljóðandi:  
Greiðslur til hvers innstæðueiganda skulu nema heildarfjárhæð tryggingarhæfra innstæðna hans hjá hlutaðeigandi aðildarfyrirtæki, þó aldrei hærri fjárhæð en að jafnvirði 100.000 evrur (EUR) í íslenskum krónum.
  - iii. Á eftir 3. mgr. koma tvær nýjar málsgreinar, 4. og 5. mgr., svohljóðandi:  
Með tryggingarhæfri innstæðu er átt við innstæðu sem ekki er undanskilin tryggingu skv. 9. mgr.  
Með tryggðri innstæðu skv. 1. mgr. er átt við þann hluta tryggingarhæfrar innstæðu sem er innan fjárhæðarmarka skv. 2. mgr.
  - iv. 1., 3., 5. og 6. tölul. 6. mgr. falla brott.
  - v. Við 6. mgr., sem verður 9. mgr., bætast sjö nýir tölulíðir, svohljóðandi:
    1. innstæður annarra lánastofnana í eigin þágu og fyrir eigin reikning,
    2. eiginfjárgrunnur lánastofnana og verðbréfafyrirtækja eins og hann er samsettur samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki,
    3. innstæður fjármálastofnana eins og þær eru skilgreindar í lögum um fjármálafyrirtæki,
    4. innstæður verðbréfafyrirtækja í skilningi laga um fjármálafyrirtæki,
    5. innstæður váttryggingafélaga og endurtryggingafélaga eins og þau eru skilgreind í lögum um váttryggingastarfsemi,
    6. innstæður sjóða um sameiginlega fjárfestingu,
    7. skuldabréf útgefin af lánastofnun og skuldbindingar vegna eigin víxla, svo og skuldaviðurkenningar.
- d. Eftirfarandi breytingar verða á 10. gr. laganna:
  - i. Í stað 1. mgr. koma tvær málsgreinar, svohljóðandi:  
Nú hrökkva eignir innstæðudeildar sjóðsins ekki til þess að greiða heildarfjárhæð tryggðra innstæðna í hlutaðeigandi aðildarfyrirtækjum og skal þá greiðslu úr þeirri deild skipt þannig milli kröfuhafa að þeir fái bætt

hlutfallslega jafnt eftir því sem eignir deildarinnar hrökkva til. Sjóðurinn verður ekki síðar krafinn um frekari greiðslu þótt tjón kröfuhafa hafi ekki verið bætt að fullu.

Nú hrökkva eignir verðbréfadeildar sjóðsins ekki til þess að greiða heildarfjárhæð verðbréfa og reiðufjár í hlutaðeigandi aðildarfyrirtækjum og skal þá greiðslu úr þeirri deild skipt þannig milli kröfuhafa að krafa hvers þeirra allt að 1,7 millj. kr. er bætt að fullu en allt sem umfram er þessa fjárhæð skal bætt hlutfallslega jafnt eftir því sem eignir deildarinnar hrökkva til. Fjárhæð þessi er bundin við gengi evru (EUR) miðað við kaupgengi hennar 5. janúar 1999. Sjóðurinn verður ekki síðar krafinn um frekari greiðslu þótt tjón kröfuhafa hafi ekki verið bætt að fullu.

### 3. Lög um Seðlabanka Íslands, nr. xx/2019:

- a. Á eftir d-lið 1. mgr. 13. gr. laganna kemur nýr stafliður, svohljóðandi: fara með verkefni Skilavalds samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

#### **Ákvæði til bráðabirgða.**

Stofna skal sérstaka deild í Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta er nefnist Skilasjóður. Fjármunum Skilasjóðs skal haldið aðgreindum frá öðrum deildum sjóðsins og sérstaklega skal gera grein fyrir tekjum hans og eignum í ársreikningi sjóðsins. Fyrir árin 2020 og 2021 skulu framlög til Skilasjóðs ákvörðuð þannig að eigi síðar en 1. mars, hvort ár, skal færa 1,2 mia króna úr innstæðudeild sjóðsins í Skilasjóð.

Stjórn Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta skal framkvæma flutning fjármuna milli deilda og hlutast til um ávöxtun fjármunanna.

#### **Greinar gerð.**

##### **1. Inngangur.**

Í frumvarpi þessu eru lögð til ný heildarlög um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Verði frumvarpið að lögum yrði innleiddur í íslenskan rétt annar hluti og meginefni tilskipunar 2014/59/ESB um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Fyrsti hluti tilskipunarinnar, sem fjallaði um helstu verkefni lánastofnana, verðbréfafyrirtækja og Fjármálaeftirlitsins, þá sérstaklega gerð og mat á endurbótaáætlunum og heimild til tímanlegra inngripa í rekstur fyrirtækis, var innleiddur með lögum nr. 54/2018, sem breyttu lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002.

Tilskipunin var birt í Stjórnartíðindum ESB 12. júní 2014 og tók gildi í ríkjum ESB 2. júlí 2014. Samkvæmt tilskipuninni áttu aðildarríki Evrópusambandsins (ESB) að innleiða ákvæði hennar í landsrétt fyrir 31. desember 2014 og áttu reglurnar að gilda frá sama tímamarki að undanskildum ákveðnum hlutum tilskipunarinnar sem tóku gildi í aðildarríkjum ESB 1. janúar 2016. Tilskipun 2014/59/ESB sem er á ensku er jafnan kölluð „Bank Recovery and Resolution Directive“ eða „BRRD Directive“ var tekin upp í samninginn um Evrópska efnahagssvæðið (EES-samninginn) þann 9. febrúar 2018, með ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 21/2018. Hér eftir verður vísað til tilskipunar 2014/59/ESB sem tilskipunarinnar.

Frumvarpið var samið í fjármála- og efnahagsráðuneytinu með aðkomu nefndar sem fjármála- og efnahagsráðherra skipaði.

## 2. Tilefni og nauðsyn lagasetningar.

Vegna aðildar Íslands að EES-samningnum byggist stór hluti íslenskrar löggjafar á sviði fjármálaþjónustu á gerðum ESB. Á undanförunum árum hefur ESB lagt mikla áherslu á að bæta regluverk á sviði fjármálaþjónustu til að draga úr líkum á því að fjármálaáföll á borð við þau sem áttu sér stað árið 2008 endurtaki sig. Endurskoðun ESB hefur náð til nær allra þátta fjármálaþjónustunnar og leitt til grundvallarbreytinga á reglum Evrópuréttar, m.a. með aukna einsleitni á innri markaðnum að leiðarljósi.

Alþjóðlega fjármálakreppan sem hófst árin 2007–2008 leiddi í ljós ófullnægjandi valdheimildir eftirlitsstjórnvalda, bæði innan og utan Evrópu, til að takast á við rekstrarerfiðleika eða áföll hjá fjármálafyrirtækjum. Ríkissjóðir víða um heim lögðu gjarnan fjármálafyrirtækjum til opinbert fjármagn til að takast á við rekstrarerfiðleika eða fjármálaáföll, m.a. í þeim tilgangi að vernda fjármálastöðugleika. Ein helsta ástæða þess að ESB ákvað að semja nýjar samræmdar reglur um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja var sú að með þeim mætti sporna við því að gripið væri inn í rekstur fallandi fjármálafyrirtækja með opinberum fjármunum. Meginmarkmið nýs regluverks er því að hluthafar og lánardrottmar fyrirtækis, sem ekki getur staðið við skuldbindingar sínar, taki á sig það tap sem hlýst af erfiðleikum fyrirtækisins.

Með setningu laga um heimild til fjárveitingar úr ríkissjóði vegna sérstakra aðstæðna á fjármálamarkaði o.fl., nr. 125/2008., var tekið á þeim miklu erfiðleikum sem sköpuðust hér á landi við bankahrunið 2008. Með lögnum var fjármálaráðherra fyrir hönd ríkissjóðs veitt heimild, við sérstakar aðstæður, til að leggja fram fjármagn til að stofna nýtt fjármálafyrirtæki eða yfirtaka fjármálafyrirtæki í heild eða að hluta. Með frumvarpinu voru einnig samþykktar ýmsar breytingar á öðrum lögum. Ber þar helst að nefna breytingar sem gerðar voru á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Með þeim breytingum voru kröfur vegna innstæðna gerðar að forgangskröfum samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl. og við lögin bættist nýtt ákvæði 100. gr. a sem veitti Fjármálaeftirlitinu víðtækar heimildir til að grípa inn í starfsemi fjármálafyrirtækja til að takmarka tjón eða hættu á tjóni á fjármálamarkaði. Ákvæði 100. gr. a var lögfest sem bráðabirgðaákvæði VI við lög um fjármálafyrirtæki með lögum nr. 44/2009. Gildistími ákvæðisins hefur verið framlengdur sex sinnum, nú síðast með lögum nr. 94/2017, sem samþykkt voru á 148. löggjafarþingi. Heimildir tilskipunarinnar eru um margt sambærilegar þeim heimildum sem Fjármálaeftirlitinu voru faldar með setningu neyðarlaganna. Gildissvið tilskipunarinnar er þó mun víðtækara, inntakið meira og aðferðafræðin nákvæmari. Þegar innleiðingu á tilskipunarinnar verður að fullu lokið, samhliða innleiðingu á tilskipun 2014/49/ESB um innstæðutryggingar, sem unnið er að, verður til nýtt heildstætt regluverk á fjármálamarkaði sem leysir þá umgjörð af hólmi sem komið var á fót haustið 2008. Tilskipanirnar tvær, ásamt tilskipun 2013/36/ESB um stofnun og starfsemi lánastofnana og varfærniseftirlit með lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum og reglugerð (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi lánastofna og fjárfestingarfyrirtækja, mynda samtengdan hluta af nýrri heildarumgjörð fyrir fjármálafyrirtæki og fjármálamarkaðinn sem ætlað er að taka á erfiðleikum og áföllum í rekstri fjármálafyrirtækja. Saman mynda þessar þrjár tilskipanir hornstein bankabandalags Evrópu.

Heildarendurskoðun á regluverki fyrir fjármálafyrirtæki og fjármálamarkað ætti að draga úr líkum á fjármálakreppu í framtíðinni og efla viðnámsþrótt gagnvart efnahagslegu álagi, hvort sem það stafar af kerfislægu ójafnvægi, óstöðugleika á fjármálamörkuðum eða rekstrarerfiðleikum sem er bundnir við ákveðið fyrirtæki. Slík endurskoðun hefur verið umfangsmikil hér á landi undanfarin ár meðal annars með auknum kröfum um laust fé og eigin fé lánastofnana, auknum kröfum um áhættustýringu fjármálafyrirtækja og breyttri nálgun í

opinberu eftirlit á fjármálamarkaði. Það er þó ekki hægt að móta reglu- og eftirlitsumgjörð sem komið getur að öllu leyti í veg fyrir að fyrirtæki lendi í rekstrarerfiðleikum og því er nauðsynlegt að aðildarríki hafi ríkar heimildir og úrræði til að takast á við slíka erfiðleika. Tilskipuninni er ætlað að færa aðildarríkum þessar heimildir og úrræði og aðferðafræði við beitingu þeirra.

### 2.1. Um tilskipun 2014/59/ESB.

Í tilskipuninni er mælt fyrir um viðbrögð og aðgerðir til að takast á við erfiðleika eða áföll í rekstri lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Helstu markmið tilskipunarinnar eru annars vegar að koma í veg fyrir erfiðleika eða áföll í rekstri fjármálafyrirtækja. Til að ná því markmiði þurfa fyrirtæki sem heyra undir gildissvið tilskipunarinnar og stjórnvöld að grípa til fyrirbyggjandi ráðstafana og undirbúningsaðgerða í því skyni að bregðast við erfiðleikum. Hins vegar er það markmið að lágmarka neikvæðar afleiðingar fjármálaáfalla ef til þeirra kemur með því að tryggja stjórnvöldum nauðsynlegar valdheimildir til inngripa í rekstur fyrirtækis og úrræði til að greiða úr þeirri stöðu að fyrirtæki sé á fallanda fæti. Með því er lagt upp með að vernda fjármálastöðugleika, tryggja áframhaldandi nauðsynlega starfsemi fyrirtækis, draga úr hættu á að ráðstafa þurfi fé úr ríkissjóði og vernda tryggðar innstæður, fé og eignir viðskiptamanna fyrirtækis sem er á fallanda fæti. Fjallað er um einstök efnisatriði tilskipunarinnar í III. kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

Tilskipunin kveður á um að sérstakt stjórnvald eða aðskilin stjórnsýslueining innan starfandi stjórnvalds (e. resolution authority) skuli fara með skilavald, þ.e. undirbúning og framkvæmd skilameðferðar. Í tilskipuninni er einnig kveðið á um skyldu stjórnvalda til að setja á stofn sérstakt fjármögnunarfyrirkomulag (e. resolution financing arrangement) sem gjarnan er fjallað um sem skilasjóð í daglegu tali (e. resolution fund). Hlutverk skilasjóðs er að tryggja skammtúmafjármögnun vegna aðgerða sem hægt er að grípa til við skilameðferð þannig að skilvirkni hennar sé tryggð án opinberra fjárframlaga frá aðildarríkjum. Fjallað er um stjórnsýslueiningu innan Seðlabanka Íslands sem fer með skilavald í 3.2 kafla almennra athugasemda og skilasjóð í 3.12 kafla almennra athugasemda.

Nánari útfærslur einstakra ákvæða tilskipunarinnar koma meðal annars fram í framseldum reglugerðum (e. delegated regulation) eða framkvæmdarreglugerðum (e. implementing regulation) framkvæmdastjórnar ESB sem byggjast flestar á tæknilegum eftirlitsstöðlum eða framkvæmdarstöðlum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin leggur drög að. Þessar Evrópugerðir verða innleiddar hér á landi með stjórnvaldsfyrirmælum. Þar að auki eru einstök ákvæði tilskipunarinnar útfærð nánar í viðmiðunarreglum sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin gefur út.

### 2.2. Afmörkun við innleiðingu á tilskipun 2014/59/ESB í íslenskan rétt.

Á starfstíma nefndar sem kemur að innleiðingu tilskipunarinnar var lagt upp með að efnisákvæði hennar yrðu innleidd hér á landi með nýjum heildarlögum um endurreisn og skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja þannig að fylgt væri uppbyggingu tilskipunarinnar við samningu slíkra laga. Jafnframt var lagt upp með að efnisákvæði XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki um endurskipulagningu fjárhags og slit sem byggist á tilskipun 2001/24/EB um endurskipulagningu og slit lánastofnana yrðu sameinuð nýju lögunum. Með því að sameina ákvæði XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki frumvarpi til nýrra heildarlaga yrði til heildstæður lagabálkur um viðbrögð við rekstrarerfiðleikum, skilameðferð og slit lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Að teknu tilliti til umfangs tilskipunarinnar var tekin sú ákvörðun í fjármála- og efnahagsráðuneytinu í samráði við nefndina að skipta efninu upp í fleiri en einn hluta og innleiða tilskipunina í áföngum með fleiri en einu lagafrumvarpi. Tilskipunin er yfirlitsskipt og í heild spannar hún 132 greinar og er 159 blaðsíður með viðaukum. Þá er regluverk tilskipunarinnar nokkuð flókið og afar nákvæmt enda um að ræða nýjar efnisreglur sem byggjast ekki á grunni eldri Evrópureglna. Ríki Evrópu hafa nú þegar innleitt regluverk tilskipunar 2014/59/ESB í landsrétt sinn. Vegna aðildar að EES-samningnum þarf Ísland að tryggja einsleitni á innri markaðnum og brýnt þykir að ljúka innleiðingu tilskipunarinnar í íslenskan rétt.

Norðurlöndin hafa beitt nokkuð mismunandi aðferðum við innleiðingu tilskipunarinnar. Danir hafa innleitt hluta af ákvæðum hennar, með breytingu á lögum um fjármálastarfsemi (d. lov om finansiel virksomhed) og hluta með nýjum lögum um endurskipulagningu og skilameðferð tiltekinna fjármálafyrirtækja (d. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder). Hið sama á við um Svía sem innleiddu ákvæði tilskipunarinnar meðal annars með breytingu á lögum um banka- og fjármálastarfsemi (e. lag om bank- och finansieringsrörelse) og nýjum lögum um skilameðferð (s. lag om resolution). Þau ákvæði tilskipunarinnar sem lagt er til að verði að nýjum heildarlögum hér á landi með frumvarpi þessu voru lögfest með sambærilegum hætti í Danmörku og Svíþjóð. Í Noregi voru ákvæði tilskipunarinnar hins vegar innleidd í heild sinni með breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki og fjármálastarfsemi (n. lov om finansforetak og finanskonsern (n. finansforetaksloven)).

Lagt er upp með að fara sambærilega leið og farin var í Danmörku og Svíþjóð við innleiðingu tilskipunarinnar í íslenskan rétt. Þau ákvæði tilskipunarinnar sem lögfest voru með gildistöku laga nr. 54/2018 og eru á verksviði Fjármálaeftirlitsins verða áfram í lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Önnur ákvæði tilskipunarinnar sem ætlunin er að innleiða með þessu frumvarpi verða í nýjum heildarlögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Það er svo sjálfstætt verkefni að endurskoða XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki um endurskipulagningu fjárhags og slit með heildstæðum hætti og þegar farið verður í þá vinnu verður tekin afstaða til hvort rétt þyki að sameina þau ákvæði heildarlögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Að teknu tilliti til umfangs frumvarpsins er það uppbyggt með þeim hætti að því er skipt upp í V. þætti og innan hvers þáttar eru svo nokkrir kaflar. Í I. þætti frumvarpsins er að finna almenn ákvæði í tveimur köflum. I. kafli frumvarpsins fjallar um markmið laganna, gildissvið og skilgreiningar og II. kafli um stjórnslu, málshöfðun, upplýsinga- og þagnarskyldu. Í II. þætti frumvarpsins er fjallað um fyrirbyggjandi aðgerðir og undirbúning skilameðferðar í fimm köflum. Hvað ákvæði í þessum þætti varðar er vikið frá uppbyggingu tilskipunarinnar og ákvæðin staðsett frammar en þau koma fyrir í tilskipuninni. Er það gert í því skyni að byggja frumvarpið upp á þann hátt að það endurspegli betur eðlilega tímalínu aðgerða. Þær reglur sem koma fram í III., IV og V. kafla um skilaáætlun og skilabærni, lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar og ýmsar aðgerðir til að undirbúa skilameðferð og forðast fall fyrirtækis fela í sér reglubundin verkefni samkvæmt frumvarpinu óháð rekstrarerfiðleikum fyrirtækis. Ákvæði VI. kafla um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga fjalla um vægari aðgerð en beitingu á skilaúrræðum við skilameðferð og skal beita úrræðinu ef það er nægjanlegt til að endurreisa fyrirtæki. Þá skal mat á eignum og skuldbindingum samkvæmt VII. kafla frumvarpsins koma til áður en gripið er til skilaaðgerða við skilameðferð. Grípa skal til aðgerða í VI. og VII. kafla frumvarpsins fyrr í tíma en aðrar aðgerðir sem koma fyrir í síðari köflum frumvarpsins. Í III. þætti frumvarpsins er að finna meginefni frumvarpsins sem eru ákvæði sem varða skilameðferð. Í þessum þætti eru kaflar

sem fjalla um ákvörðun um skilameðferð, upphafsaðgerðir hennar, skilaúrræðin fjögur, skilaheimildir, opinber fjármálastöðgunarúrræði, Skilasjóð og önnur ákvæði sem varða skilameðferð. Í IV. þættir frumvarpsins er kveðið á um samskipti við önnur ríki í tveimur köflum. Annars vegar er um að ræða samskipti við önnur aðildarríki sem skulu gilda við skilameðferð samstæðu og hins vegar þær reglur sem gilda í tilviki útibús hér á landi sem er hluti af fyrirtæki með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins. Í V. þætti frumvarpsins er svo að finna ákvæði um viðurlög og önnur atriði, þ.m.t. gildistöku og breytingar á öðrum lögum. Nokkuð viðamiklar breytingar eru lagðar til á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, í þættinum sem tengjast þeim breytingum á lagaumgjörð sem kveðið er á um í frumvarpi þessu.

### 3. Meginefni frumvarpsins.

Í frumvarpinu eru lögð til ný heildarlög um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja sem innleiða ákvæði tilskipunar 2014/59/ESB. Jafnframt eru lagðar til einstakar breytingar á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sem einnig byggja að hluta til á efni tilskipunarinnar. Þar að auki eru lagðar til afmarkaðar breytingar á lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, vegna innbyrðis tengsla þeirra við ákvæði frumvarpsins. Frumvarpið er annar áfangi innleiðingar á efnisreglum tilskipunarinnar í íslenskan rétt. Verði frumvarpið samþykkt mun eftir standa að innleiða afmörkuð ákvæði tilskipunarinnar sem varða Skilasjóð en að öðru leyti verður tilskipunin innleidd að fullu.

#### 3.1. Gildissvið.

Ákvæði frumvarpsins gilda um lánastofnanir og stærri verðbréfafyrirtæki. Hugtakið lánastofnun er skilgreint í 20. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Um er að ræða sömu skilgreiningu og kemur fyrir í lögum um fjármálafyrirtæki. Hugtakið verðbréfafyrirtæki er skilgreint í 34. tölul. 3. gr. frumvarpsins með vísan til þess skilnings sem lagt er í hugtakið samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki með því viðbótarskilyrði að það sé með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Skilgreining á hugtakinu verðbréfafyrirtæki byggist á skilgreiningu reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja með þeirri viðbót sem fram kemur í skilgreiningu tilskipunar 2014/59/ESB um lágmarks stofnfé verðbréfafyrirtækis. Með hugtakinu verðbréfafyrirtæki er þannig átt við fjármálafyrirtæki sem fengið hefur starfsleyfi skv. 6. tölul. 1. mgr. 3. gr., sbr. 5. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki að undanskildum þeim sem bera takmarkaðar starfsskyldur skv. 3. mgr. 25. gr. laganna. Þá þarf stofnframlag verðbréfafyrirtækis að lágmarki að nema jafnvirði 730 þúsund evra (EUR) í íslenskum krónum, sbr. 2. mgr. 14. gr. a laganna. Í frumvarpinu er vísað til verðbréfafyrirtækja með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, enda stofnframlag verðbréfafyrirtækja sem bera takmarkaðar starfsskyldur lægra en jafnvirði 730 þúsund evrur í íslenskum krónum.

Í frumvarpinu er einnig mælt fyrir um valdheimildir sem heimilt verður að beita gagnvart tilteknum fyrirtækjum innan samstæðu. Slík fyrirtæki þurfa ekki að vera lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki. Ástæða þess að tilskipunin kveður á um þessar heimildir er sú hætta sem alþjóðlega bankakreppan endurspegladi. Þannig getur ógjaldfærni fyrirtækja innan sömu samstæðu haft margvísleg áhrif á gjaldfærni samstæðu í heild, þar á meðal smitáhrif og kerfisleg áhrif. Frumvarpið gildir um fjármálastofnanir að ákveðnum skilyrðum uppfylltum og ýmis eignarhaldsfélög og móðureignarhaldsfélög þeirra sem skilgreind eru í 3.-6., 9. og 24.-25. tölul. 2. gr. frumvarpsins. Skilgreining á hugtakinu fjármálastofnun í 15. tölul. 3. gr.

frumvarpsins er víðtækari en þær fjármálastofnanir sem heyra undir gildissvið frumvarpsins, sbr. b-lið 2. gr. frumvarpsins. Notast er við hugtakið einingu í frumvarpinu sem samheiti fyrir fjármálastofnanir og eignarhaldsfélög sem falla undir gildissvið laganna, sbr. skilgreining í 12. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

### 3.2. Skilavald Seðlabanka Íslands.

Í II. kafla frumvarpsins er lagt til að lögfest verði ákvæði tilskipunarinnar um stjórnvald eða stjórnarsýslueiningu (e. resolution authority) sem falið verði skilavald, þ.e. stjórnarsýsluvald til að framkvæma aðgerðir og verkefni sem kveðið er á um í frumvarpinu og tengjast undirbúningi og framkvæmd skilameðferðar lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Ríki á Evrópska efnahagssvæðinu skulu tilnefna eitt stjórnvald sem skilavald og er það meginregla tilskipunarinnar að stjórnvaldið verði seðlabanki, viðeigandi ráðuneyti eða annað stjórnvald. Einnig er heimilt að koma skilavaldi fyrir í sjálfstæðri stofnun.

#### 3.2.1. Sjálfstætt skipulag skilavalds.

Tilskipunin gerir áskilnað um að skipulag skilavalds sé sjálfstætt (e. operational independence) gagnvart öðrum verkefnum þess stjórnvalds sem skilavaldi verður komið fyrir hjá. Með þeirri tilhögun er markmiðið að tryggja skilvirkni í aðgerðum, sjálfstæði og komast hjá hagsmunaárekstrum. Þá eru strangari kröfur gerðar til aðskilnaðar milli starfsemi fjármálaeftirlitshluta með bönkum og skilavalds ef sú starfsemi er starfrækt innan sama stjórnvalds. Ástæðu þess má rekja til kenninga um umburðarlyndi eftirlitsstjórnvalds (e. regulatory forbearance) sem kunni að draga það að grípa til nauðsynlegra aðgerða vegna rekstrarerfiðleika fjármálafyrirtækis í þeirri von að leyst verði úr erfiðleikunum með öðrum og vægari hætti. Eftirlitsstjórnvald verði þannig ekki fyrir álitshnekki vegna ásakana um mistök við dagleg eftirlitsstörf.

Í frumvarpinu er lagt til að Seðlabanka Íslands verði falið að fara með skilavald hér á landi og að fjármálastöðugleikanefnd Seðlabankans taki ákvarðanir sem fjallað er um í frumvarpinu, sbr. breyting sem lögð er til á lögum um Seðlabanka Íslands, [\[nr. xx/2019\]](#) í 3. tölul. 103. gr. frumvarpsins. Notast er við heitið Skilavald í frumvarpinu og vísað til þess að það sé hluti af Seðlabankanum. Gerðar eru kröfur um sjálfstætt skipulag Skilavalds innan Seðlabankans og skal sú starfsemi verði aðskilin annarri starfsemi bankans. Upplýsingar starfsfólks Skilavaldsins skulu þannig aðskildar með aðgangsstýringu frá starfsfólki sem fer með aðra starfsemi innan Seðlabankans. Skilavaldið skal geta unnið að verkefnum sínum sjálfstætt frá öðrum verkefnum bankans og skal ekki vera heft í aðgerðum sínum vegna ákvarðana sem teknar eru vegna annarra starfa Seðlabankans.

Ekki ber þó að túlka kröfur um aðskilnað með víðtækari hætti en efni standa til enda nauðsynlegt að hægt sé að viðhafa samstarf og samráð við aðrar starfseiningar Seðlabankans, þ.m.t. Fjármálaeftirlitið, enda víða í frumvarpinu gert ráð fyrir upplýsingaskiptum, samráði og samstarfi, þ.m.t. við ákvarðanatöku.

#### 3.2.2. Sjálfstæðar boðleiðir.

Boðleiðir Skilavaldsins þurfa að vera skilvirkar og aðskildar öðrum boðleiðum Seðlabankans. Af þessu leiðir að starfsfólk skal beina tilkynningum og upplýsingum sínum í gegnum aðra ferla en starfsfólk bankans sem sinnir öðrum verkefnum og skal starfsfólkið hafa sjálfstæðar boðleiðir. Endanleg ákvörðunartaka um málefni skilameðferðar verður í höndum fjármálastöðugleikanefndar og gera má ráða fyrir því að þeir stjórnendur sem bera þær meginskyldur að fara með eindareftirlit (e. micro-prudential supervision) með kerfislega

mikilvægum fjármálafyrirtækjum komi ekki að formlegri ákvarðanatöku sem Skilavald. Líkt og fjallað er um í kafla 3.2.1. útilokar þetta ekki eðlilegt samráð, samstarf og upplýsingaskipti, þ.m.t. milli fjármálaeftirlitshluta Seðlabankans og Skilavalds bankans.

### 3.3. Hlutverk og verkefni ráðherra.

Leita skal staðfestingar ráðherra vegna ákvarðana á grundvelli frumvarpsins sem geta haft bein áhrif á ríkissjóð eða kerfislæg áhrif, svo sem um samþykkt skilaáætlunar fyrir kerfislega mikilvæg fjármálafyrirtæki, niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga samkvæmt VI. kafla og um að taka fyrirtæki til skilameðferðar samkvæmt VIII. kafla frumvarpsins. Þrátt fyrir að ráðherra fari ekki með almennar eftirlits- og stjórnunarheimildir gagnvart sjálfstæðum stjórnvöldum á borð við Seðlabanka Íslands er kveðið á um það í 5. gr. frumvarpsins að Seðlabankinn upplýsi ráðherra reglulega um ákvarðanir og að ráðherra geti óskað upplýsinga frá Seðlabankanum. Er það lagt til vegna eðlis verkefna frumvarpsins fyrir ríkisfjármál og mögulega aðkomu ráðherra að framkvæmd laganna.

Í XIII. kafla frumvarpsins er fjallað um svokölluð opinber fjármálastöðgunarúrræði og tekur ráðherra ákvörðun um notkun slíkra úrræða. Ef ráðherra tekur ákvörðun um notkun úrræðanna er lagt til í frumvarpinu að Skilavaldinu verði falið að framkvæma ákvarðanir ráðherra enda fer það með framkvæmd laganna. Sú leið að fela Seðlabankanum að framkvæma ákvarðanir ráðherra í stað ríkisstjórnar og/eða ráðuneytis líkt og virðist gert ráð fyrir í tilskipuninni samræmist innleiðingu tilskipunarinnar í Danmörku og Noregi. Nánar er fjallað um opinber fjármálastöðgunarúrræði í kafla 3.10.

### 3.4. Skilaáætlun og skilabærni.

Í III. kafla frumvarpsins eru innleidd ákvæði tilskipunarinnar um skilaáætlun (e. resolution plan) og skilabærni (e. resolvability). Skilaáætlun skal gerð af Skilavaldinu og skal hún tilgreina þær skilaáðgerðir sem Skilavaldið getur gripið til og hvernig þeim verður hrint í framkvæmd ef skilyrði skilameðferðar eru uppfyllt. Hugtakið skilaáðgerð er skilgreint í 30. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í ákvæðum kaflans er fjallað um skilaáætlanir fyrir samstæður og einfaldar skilaáætlanir sem gera má að uppfylltum ákveðnum skilyrðum. Heimilt er að krefja fyrirtækið sem áætlunin nær til um aðstoð og ítarlegar upplýsingar við gerð áætlunarinnar. Í skilaáætlun skal fjallað um hvernig aðskilja megna nauðsynlega starfsemi (e. critical functions) og kjarnastarfsemi (e. core business lines) lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis frá annarri starfsemi fyrirtækisins. Þá skal áætlunin innihalda lýsingu á aðferðum til að tryggja aðgengi að greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfum ásamt öðrum innviðum svo og mat á möguleikum á flutningi viðskiptamanna til annarra þjónustuveitenda. Í skilaáætlunum skal gert ráð fyrir mismunandi sviðsmyndum rekstrarerfiðleika, t.d. um að erfiðleikar fyrirtækis séu einangrað tilvik (e. idiosyncratic), órói sé á fjármálamörkuðum (e. broader financial instability) eða kerfislegt ójafnvægi sé til staðar í fjármálakerfinu (e. system wide events).

Við gerð skilaáætlunar metur skilavaldið hvort fyrirtæki sé skilabært (e. resolvability), þ.e. hvort unnt sé að taka það til skila- eða slitameðferðar án þess að það hafi verulega neikvæð áhrif á fjármálakerfi og fjármálastöðuleika og að áframhaldandi nauðsynleg starfsemi sé tryggð. Ekki er gert ráð fyrir að öll fyrirtæki verði tekin til skilameðferðar þrátt fyrir að vera á fallanda fæti og því skal matið einnig grundvallst á því að hægt sé að slíta fyrirtækinu eftir hefðbundnum reglum XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, í stað þess að taka það til skilameðferðar. Fyrirtækið skal afhenda Skilavaldinu áætlun um hvernig það hyggst ráða bót á annmörkum á skilabærni, ef þeir eru taldir vera til staðar. Telji Skilavaldið áætlunina ekki fullnægjandi hefur það víðtækar heimildir til að krefjast þess að gripið verði til aðgerða,

t.d. sölu eigna, takmarkana eða stöðvun á tiltekinni starfsemi, takmarkana á safni áhættuskuldbindinga, einföldun félagaforms og stjórnskipulags fyrirtækisins o.fl.

### 3.5. Lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

Í IV. kafla frumvarpsins eru innleidd ákvæði tilskipunarinnar um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (e. minimum requirement for own funds and eligible liabilities - MREL). Markmið lágmarkskröfunnar er að fyrirtæki hafi til staðar nægt eigið fé og hæfar skuldbindingar sem hægt er að beita skilaúrræðinu eftirgjöf á til þess að mæta tapi fyrirtækis og endurreisa eiginfjárgrunn þess þannig að fyrirtækið uppfylli skilyrði fyrir starfsleyfi. Hugtakið „hæf skuldbinding“ er skilgreind með rúmum hætti í 17. tölul. 3. gr. frumvarpsins en fjallað er um skilyrði þess að skuldbinding teljist hæf í IV. kafla, sbr. 17. gr. frumvarpsins. Með MREL kröfunni er ætlunin að koma í veg fyrir að fyrirtæki hagi uppbyggingu skuldbindinga sinna þannig að þær séu með einum eða öðrum hætti undanþegnar skilaúrræðinu eftirgjöf. Skilavaldið ákveður hver lágmarkakrafan skuli vera fyrir hvert og eitt fyrirtæki og skal ákvörðunin meðal annars tekin með hliðsjón af því að krafan styðji við skilaaðgerðir fyrirtækis.

### 3.6. Niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga.

Í VI. kafla frumvarpsins er fjallað um sjálfstæða heimild Skilavaldins til að færa niður og umbreyta fjármagnsgerningum (e. write down or convert capital instruments). Kaflinn gildir um fjármagnsgerninga en fjallað er um þá í 84. gr. a-84. gr. c laga um fjármálafyrirtæki. Til fjármagnsgerninga geta til dæmis talist almennt hlutafé, skilyrt skuldbréf, forgangshlutir og víkjandi lán.

Ákveðin skilyrði eru fyrir beitingu heimildarinnar, s.s. að ákvörðun hafi verið tekið um að skilyrði skilameðferðar skv. VIII. kafla séu uppfyllt án þess þó að gripið hafi verið til skilaaðgerða. Þá þarf Fjármálaeftirlitið að hafa tekið ákvörðun um að fyrirtæki verði ekki lengur rekstrarhæft nema gripið sé til úrræðisins. Niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga skal svo grundvallast á mati á eignum og skuldbindingum samkvæmt VII. kafla frumvarpsins.

Úrræðið svipar til skilaúrræðisins eftirgjöf, sbr. E-hluta X. kafla frumvarpsins, sem einnig kveður á um heimild til niðurfærslu og umbreytingar. Tilgangur beggja úrræða er að mæta tapi fyrirtækis (e. loss absorbing) og endurfjármagna (e. restructuring) fyrirtæki með því að endurreisa eiginfjárlutfall þess. Ef úrræðið niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga þykir fullnægjandi til að bregðast við rekstrarerfiðleikum fyrirtækis skal því frekar beitt, eftir atvikum samhliða öðrum vægari úrræðum á borð við tímanlegum inngrípum Fjármálaeftirlitsins, þannig að komast megi hjá skilameðferð fyrirtækis. Gildissvið eftirgjafar samkvæmt E-hluta X. kafla frumvarpsins er víðtækara en úrræðið um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga en eftirgjöf gildir um allar skuldbindingar fyrirtækis sem ekki eru sérstaklega undanþegnar samkvæmt E-hluta X. kafla. Niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga gildir hins vegar einungis um fjármagnsgerninga. Andstætt við formlega skilameðferð og beitingu skilaúrræða er ekki gerð krafa um að niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga sé nauðsynleg vegna almannahagsmuna til að hægt sé að beita úrræðinu. Ef fyrirtæki er hins vegar tekið til skilameðferðar er sá áskilnaður gerður að fjármagnsgerningar verði niðurfærðir eða þeim umbreytt á grundvelli ákvæða kaflans áður eða samtímis því þegar gripið er til skilaúrræðis ef það mundi valda lánardrottnum fyrirtækis tapi eða að kröfum þeirra yrði umbreytt, sbr. 39. gr. frumvarpsins.

### 3.7. Mat á eignum og skuldbindingum.

Í VII. kafla frumvarpsins er að finna ákvæði um mat á eignum og skuldbindingum. Framkvæma skal virðismat og skal matið upplýsa hvort skilyrði skilameðferðar samkvæmt VIII. kafla eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga samkvæmt VI. kafla séu til staðar. Þá skal virðismatið meðal annars undirbyggja hvaða skilaaðgerðir eru viðeigandi gagnvart fyrirtæki, hvert umfang niðurfærslu og umbreytingu skuli vera, bæði hvað varðar eignarhluti, fjármagnsgerninga og hæfar skuldbindingar og hvaða eignir, réttindi skuldbindingar og eignarhluti skuli framselja og hvaða endurgjald skuli greiða fyrir framsalið.

Virðismatið skal framkvæmt af aðila sem er óháður bæði Skilavaldinu og viðkomandi fyrirtæki. Það skal vera sanngjarnt, varfærið og raunhæft. Heimilt er að framkvæma bráðabirgðavirðismat ef ekki gefst tími til að afla óháðs virðismats. Einnig getur óháð virðismat orðið að bráðabirgðavirðismati ef ekki tekst að uppfylla kröfur óháða virðismatsins áður en ákvarðanir eru teknar. Bráðabirgðavirðismat telst fullnægjandi grundvöllur fyrir ákvarðanatöku en mælt er fyrir um að framkvæma skuli óháð virðismat eins fljótt og því verður við komið. Endanlegt virðismat skal svo framkvæma eftir að skilaaðgerð hefur komið til framkvæmda og skal það einnig framkvæmt af óháðum aðila. Endanlega virðismatið skal meta hvort félagsaðilar og lánardrottnar fyrirtækis í skilameðferð hefðu fengið betri meðferð ef fyrirtækið hefði verið tekið til slitameðferðar.

Í kjölfar bankahrunsins hér á landi reyndist mjög flókið að meta virði eigna föllnu viðskiptabankanna þriggja. Í neyðarlögunum var ekki að finna ákvæði um aðferðafræði og endanleika á virðismati framseldra eigna. Í tilskipuninni og afleiddum gerðum hennar eru nákvæmar reglur um mat á eignum og skuldbindingum. Þessar reglur koma fram í VII. kafla frumvarpsins og einnig í reglugerð sem ráðherra skal setja með stoð í kaflanum. Í reglugerðinni verður meðal annars kveðið með nákvæmari hætti á um aðferðafræði og óhæði matsmanns gagnvart bæði Skilavaldinu og viðkomandi fyrirtæki sem uppfyllir skilyrði skilameðferðar. Þá hefur Evrópska bankaeftirlitsstofnunin nýlega gefið út handbók um mat á eignum og skuldbindingum.<sup>1</sup>

### 3.8. Skilameðferð

Í VIII. kafla frumvarpsins eru ákvæði um hvernig ákvörðun um að taka fyrirtæki til skilameðferðar er tekin. Markmið skilameðferðar eru þau sömu og markmið laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Meginmarkmið skilameðferðar er að tryggja að greiða megi úr rekstrarerfiðleikum fjármála-fyrirtækis með skjóttum hætti þannig að unnt sé að vernda fjármálastöðugleika og tryggja nauðsynlega starfsemi. Þessu markmiði skal ná án þess að slíkt hafi neikvæð áhrif á hagkerfið og án þess að skattgreiðendur þurfi að bera það tjón sem hlýst af því að gera fyrirtæki í fjárhagserfiðleikum rekstrarhæft. Markmið skilameðferðar eru umtalsvert víðtækari en markmið slitameðferðar sem ætlað er að hámarka virði eigna fyrirtækis og deila út til kröfuhafa.

Skilavaldið tekur ákvörðun um hvort gripið verði til skilaaðgerða gagnvart fyrirtæki en með því er fyrirtækið tekið til formlegrar skilameðferðar. Ákvörðunin skal vera tímanleg og tekin áður en fyrirtæki verður ógjaldfært og eigið fé þess uppurið. Þrjú skilyrði þurfa öll að vera uppfyllt til þess að fyrirtæki verði tekið til skilameðferðar: Í fyrsta lagi að Fjármálaeftirlitið að höfðu samráði við Skilavaldið hafi komist að þeirri niðurstöðu að viðkomandi fyrirtæki sé á fallanda fæti. Skilgreining á hugtakinu „á fallanda fæti“ er að finna

<sup>1</sup> Sjá nánar hér: <https://eba.europa.eu/-/eba-publishes-handbook-on-valuation-for-purposes-of-resolution>

í 2. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í öðru lagi að skilavaldið hafi réttmæta ástæðu til að ætla að aðkoma einkaaðila eða aðrar opinberar aðgerðir, þ.m.t. tímanleg inngríp samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki eða niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga skv. VI. kafla frumvarpsins komi ekki í veg fyrir fall fyrirtækis innan ásættanlegs tíma og í þriðja lagi að skilameðferð sé nauðsynleg vegna almannahagsmuna. Ákvörðun um skilameðferð er háð fyrirfram samþykki ráðherra, sbr. 5. gr. frumvarpsins.

Ef ákvörðun er tekin um að nauðsynlegt sé að lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki fari í skilameðferð skal fara fram mat á eignum og skuldbindingum fyrirtækisins samkvæmt VII. kafla frumvarpsins. Þá skal hrinda skilaáætlun fyrirtækisins í framkvæmd en við gerð og samþykki hennar á að vera búið að ráða bót á annmörkum sem komið gætu í veg fyrir skilvirka skilameðferð og leggja upp með til hvaða skilaaðgerða æskilegt er að grípa til gagnvart fyrirtæki. Skilavaldið grípur svo til og hrindir í framkvæmd viðeigandi skilaaðgerðum, þ.e. skilaúrræðum og skilaheimildum, samhliða ákvörðun um skilameðferð. Hugtökin „skilaaðgerð“, „skilaúrræði“ og „skilaheimild“ eru skilgreind í 3. gr. frumvarpsins. Skilavaldið er þó ekki bundið við þær skilaaðgerðir sem gert hefur verið ráð fyrir að gripið verði til í skilaáætlun.

### 3.9. Skilaaðgerðir.

Í frumvarpinu er víða fjallað um hugtakið „skilaaðgerð“ (e. resolution action) en það er skilgreint í 30. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Innan skilgreiningarinnar rúmast ákvörðun um skilameðferð samkvæmt VIII. kafla frumvarpsins, skilaúrræði og skilaheimildir. Hugtökin skilaheimild og skilaúrræði eru einnig skilgreind, þ.e. í 31. og 33. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Þegar vísað er til hugtaksins skilaaðgerð í frumvarpinu er því yfirleitt verið að nota það sem samheiti yfir skilaúrræði og skilaheimildir.

#### 3.9.1. Skilaúrræði.

Í X. kafla frumvarpsins eru ákvæði um skilaúrræði (e. resolution tools), þ.e. þær aðgerðir sem Skilavaldið getur gripið til þegar fyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar. Um er að ræða fjögur úrræði, þ.e. sölu rekstrar (e. sale of business tool), framsal til brúarstofnunar (e. bridge institution tool), uppskiptingu eigna (e. asset separation tool) og eftirgjöf (e. bail-in tool), sem hægt er að beita saman eða sjálfstætt. Eingöngu má þó grípa til skilaúrræðisins um uppskiptingu eigna samhliða beitingu annars skilaúrræðis. Skilaúrræðin sala rekstrar, framsal til brúarstofnunar og uppskipting eigna eru vel þekkt enda hefur þeim verið beitt við fjármálaáföll bæði í Bandaríkjunum og Evrópu frá árinu 2009. Þau fela öll í sér sölu eða framsal á eignarhlutum fyrirtækis í skilameðferð eða eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækis en gegna misjöfnum hlutverki. Skilaúrræðið eftirgjöf er nýtt úrræði sem veitir heimild til að niðurfæra eigið fé og skuldbindingar fyrirtækis í skilameðferð sem ekki eru sérstaklega undanskildar eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla, eða umbreyta þeim í eigið fé.

#### A. Sala rekstrar.

Skilavaldinu er heimilt að selja eignarhluti í fyrirtæki og eignir, réttindi og skuldbindingar til einkaaðila. Sala rekstrar miðar almennt að því að tryggja áframhaldandi aðgang að nauðsynlegri starfsemi fyrirtækis á fallanda fæti. Kaupandi verður að hafa lögbundin leyfi til að stunda þá starfsemi sem selja á til hans. Sala rekstrar á almennt að fara fram á viðskiptalegum forsendum. Söluferlið á því að vera eins opið og gagnsætt og aðstæður leyfa þar sem fram kemur greinargóð lýsing á því sem skal selja. Skilavaldið getur að eigin frumkvæði nálgast mögulega kaupendur en söluferlið skal vera laust við hagsmunaárekstra.

Leitast skal við að hámarka söluverð án þess þó að sala dragist óhæfilega. Við sölu rekstrar skal hafa hliðsjón af virðismati samkvæmt VII. kafla frumvarpsins. Ef það er nauðsynlegt til að ná markmiðum frumvarpsins er heimilt að víkja frá áskilnaði um að sala fari fram á viðskiptalegum forsendum. Ef nauðsynlegt er að takmarka dreifingu upplýsinga til að varðveita fjármálastöðugleika er heimilt að beita úrræðinu og selja rekstur í lokuðu útboði enda sé kaupandi talinn hæfur til að viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi. Sala rekstrar skal þó alltaf vera á eins viðskiptalegum forsendum og aðstæður leyfa.

#### B. Framsal til brúarstofnunar

Skilavaldið getur komið á fót brúarstofnun og framselt eignarhluti í fyrirtæki og eignir, réttindi og skuldbindingar þess til brúarstofnunarinnar enda sé slíkt nauðsynlegt til að viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi. Brúarstofnun er skilgreind í 7. tölul. 3. gr. frumvarpsins þar sem kemur meðal annars fram að hún sé lögaðili undir stjórn Skilavaldsins sem er að minnsta kosti að hluta í eigu opinberra aðila eða Skilasjóðs. Skilavaldið samþykkir stofnskjöl brúarstofnunar, skipar eða samþykkir stjórn og framkvæmdastjóra þess, ákvarðar ábyrgðasvið og samþykkir starfskjör þeirra. Endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar skal miðast við virðismat samkvæmt VII. kafla frumvarpsins. Brúarstofnun tekur við réttindum og skyldum og gengur inn í samninga sem tengjast framseldum eignum, réttindum og skuldbindingum. Brúarstofnun skal seld einkaaðilum þegar aðstæður leyfa og eigi síðar en tveimur árum frá framsali til hennar. Brúarstofnun skal svo tekin til slita að kröfu Skilavaldsins þegar eignum, réttindum og skuldbindingum hennar sem nokkru varða hefur verið ráðstafað eða að liðnum tveggja ára frestinum. Heimilt er þó að framlengja starfstíma brúarstofnunar um eitt ár í senn ef það er nauðsynlegt til að viðhalda nauðsynlegri starfsemi eða greiða fyrir sölu.

#### C. Uppskipting eigna.

Skilavaldið getur komið á fót eignaumsýslufélagi og framselt eignir, réttindi og skuldbindingar fyrirtækis eða brúarstofnunar til þess. Framsalið er háð því að ráðstöfun við slitameðferð geti haft neikvæð áhrif á fjármálamarkað eða það þyki nauðsynlegt til tryggja starfsemi fyrirtækisins eða brúarstofnunar eða til að hámarka söluandvirði eigna. Uppskiptingu eigna er því almennt ætlað að aðgreina traustar eignir frá þeim sem hafa rýrnað eða skilað slökum árangri og treysta þannig rekstrarhæfi fyrirtækis eða brúarstofnunar. Eignaumsýslufélag er skilgreint í 11. tölul. 3. gr. frumvarpsins en líkt og á við um brúarstofnun er um að ræða lögaðila undir stjórn Skilavaldsins sem er að minnsta kosti að hluta í eigu opinberra aðila eða Skilasjóðs. Skilavaldið samþykkir stofnskjöl eignaumsýslufélags, skipar eða samþykkir stjórn og framkvæmdastjóra þess, ákvarðar ábyrgðasvið og samþykkir starfskjör þeirra. Endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar miðast við virðismat samkvæmt VII. kafla frumvarpsins. Eignaumsýslufélag skal selt þegar aðstæður leyfa en söluinni er ekki settur tiltekinn tímafrestur líkt og gildir um sölu brúarstofnunar enda fer eignaumsýslufélag jafnan ekki með nauðsynlega starfsemi og því ekki jafn áríðandi að finna eignum, réttindum og skuldbindingum þess varanlegra eignarhald. Líkt og fram hefur komið verður skilaúrræðinu um uppskiptingu eigna ekki beitt nema samhliða öðrum skilaúrræðum. Er það áskilið í því skyni að koma í veg fyrir að fyrirtæki á fallandi fæti öðlist óeðlilegt samkeppnisforskot á önnur fyrirtæki.

#### D. Eftirgjöf.

Segja má að skilaúrræðið eftirgjöf sé kjarninn í regluverki tilskipunarinnar sem frumvarpið

byggist á. Um er að ræða hugmyndafræði sem er ætlað að draga úr eða koma í veg fyrir það sem var algengt í kjölfar bankahrunsins 2008 þegar stjórnvöld komu fjármálafyrirtækjum til bjargar með opinberu fé. Eftirgjöf er því andstæðan við meðgjöf (e. bail-out).

Skilavaldið getur beitt eftirgjöf sem felur það í sér að skuldbindingar lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis eru niðurfærðar eða þeim umbreytt. Eftirgjöf er beitt í þrenns konar tilgangi. Í *fyrsta lagi* til þess að niðurfæra eða umbreyta skuldbindingum lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis til endurfjármögnunar fyrirtækis í skilameðferð sem í kjölfarið heldur áfram starfsemi sinni. Í *öðru lagi* til þess að niðurfæra eða umbreyta skuldbindingum sem framseldar eru frá lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki til brúarstofnunar með það að markmiði að fjármagna hana og í *þriðja lagi* til þess að niðurfæra eða umbreyta skuldbindingum lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis sem seldar eru með skilaúrræðinu sala rekstrar eða framseldar til eignaumsýslufélags. Eftirgjafarúrræðið gerir Skilavaldinu þannig kleift að færa niður eða umbreyta skuldbindingum með því að láta félagsaðila og lánardrottna bera tapið án þess að grípa til hefðbundinnar slitameðferðar og nota fjármuni skattgreiðenda.

### 3.9.2. Skilaheimildir.

Í IX., XI og XII. kafla frumvarpsins er að fjallað um þær skilaheimildir sem hægt er að beita við skilameðferð fyrirtækis. Í IX. kafla er fjallað um upphafsáðgerðir sem hægt er að grípa til við skilameðferð. Kaflinn kveður í fyrsta lagi á um heimild til að taka yfir vald hluthafafundar og ákvörðunarvald stjórnar og fara með yfirráð fyrirtækis. Í öðru lagi er að finna heimild til að skipa skilastjórn og fela henni að fara með heimildir félagsaðila og stjórnar fyrirtækis. Skilastjórn vinnur þá að markmiðum frumvarpsins og framfylgir ákvörðunum Skilavaldsins sem fer með óbein yfirráð. Um er að ræða sambærilegar heimildir og þær sem voru færðar Fjármálaeftirlitinu með 5. gr. neyðarlaganna. Heimildirnar voru síðar lögfestar sem annars vegar bráðabirgðaákvæði VI við lög um fjármálafyrirtæki sem fellur úr gildi í árslok 2020 og hins vegar 100. gr. a sömu laga um afhendingu fjármálafyrirtækis til bráðabirgðastjórnar. Lagt er til að 100. gr. a laga um fjármálafyrirtæki falli brott með frumvarpi þessu.

Í XI. kafla er að finna ákvæði um almennar skilaheimildir, viðbótarheimildir o.fl. sem teljast nauðsynlegar til að framkvæma þær skilaaðgerðir sem kveðið er á um í frumvarpinu. Ýmsar heimildir í kaflanum má leiða af öðrum greinum frumvarpsins, til dæmis um framsal, niðurfærslu og umbreytingu samkvæmt X. kafla frumvarpsins sem fjallar um skilaúrræðin. Aðrar heimildir kaflans eru sjálfstæðar heimildir. Má þar meðal annars nefna heimild til að víkja stjórnarmönnum og framkvæmdastjóra fyrirtækis frá störfum, heimild til að krefjast slita á fyrirtæki í skilameðferð, heimild til að stöðva viðskipti með fjármálagerninga eða taka þá úr viðskiptum og heimild til að tryggja að viðtakandi reksturs sem hefur verið framseldur til hans hafi aðgang að allri þjónustu eða aðstöðu sem nauðsynleg er til að hann geti áfram rekið framseldan rekstur.

Í XII. kafla frumvarpsins er fjallað um heimildir til að gera ráðstafanir vegna samninga fyrirtækis í skilameðferð. Á grundvelli ákvæða kaflans er heimilt að fella úr gildi eða breyta samningum, fresta greiðslu eða afhendingu samkvæmt samningum, fresta rétti lánardrottna til að ganga að tryggingum, fresta uppsagnarrétti samningsaðila o.fl. Skilavaldið skal svo tryggja áframhald á tilteknum fjárhagslegum samningum, til dæmis um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir, skulda- og greiðslujöfnun og sértryggð skuldabréf. Skilavaldinu er þó ávallt heimilt að framselja tryggðar innstæður sem eru hluti af þeim samningum sem því ber að tryggja áframhald á án þess að framselja aðrar eignir, réttindi eða skuldbindingar sem falla undir sama samning.

### 3.10. Opinber fjármálastöðgunarúrræði.

Í XIII. kafla eru innleidd ákvæði um opinber fjármálastöðgunarúrræði (e. government financial stabilisation tools) sem eru eiginfjárframlög úr ríkissjóði til fyrirtækis eða yfirtaka ríkisins á fyrirtæki. Heitið vísar til þess að úrræðunum er ætlað að tryggja stöðugleika á fjármáلامarkaði. Markmið tilskipunarinnar er að draga úr líkum á því að áfall verði á fjármálamörkuðum og, þegar ekki verður hjá slíkum áföllum komist, að almenningur beri sem minnstar byrðar af þeim. Þrátt fyrir mjög auknar kröfur um laust fé og eigin fé lánastofnana, auknar kröfur um áhættustýringu fjármála fyrirtækja, breytta nálgun í opinberu eftirliti á fjármáلامarkaði og þær heimildir og aðgerðir sem finna má í frumvarpi þessu er ekki með öllu útilokað að þörf verði á eiginfjárframlögum úr ríkissjóði til fjármála fyrirtækis í vanda eða yfirtöku ríkisins á slíku fyrirtæki. Heimilt verður að beita opinberu fjármálastöðgunarúrræði ef beiting skilaúrræða gagnvart félagi sem uppfyllir skilyrði skilameðferðar er ekki talin nægja til þess að viðhalda fjármálastöðugleika eða tryggja hagsmuni almennings. Framlag til að mæta tapi og endurfjármagna fyrirtæki sem svarar 8% af heildarskuldbindingum fyrirtækis, að meðtöldum eiginfjárgrunni þess, eins þær eru metnar samkvæmt VII. kafla frumvarpsins verður þá þegar að hafa verið lagt fram, til dæmis með eftirgjöf, af félagsaðilum og eigendum viðeigandi fjármagnsgerninga og hæfra skuldbindinga.

### 3.11. Vernd félagsaðila og lánardrottna.

Í frumvarpinu er kveðið á um íþyngjandi inn grip í eignarréttindi sem njóta verndar 1. mgr. 72. gr. stjórnarskrárinnar. Frumvarpið veitir þannig til dæmis heimild til að framselja eignarhluti og eignir, réttindi og skuldbindingar, niðurfæra og umbreyta fjármagnsgerninga og aðrar skuldbindingar og framkvæma ráðstafanir vegna samninga. Þessar ráðstafanir eru allar háðar ströngum skilyrðum og skulu framkvæmdar í þágu markmiða frumvarpsins, sem er meðal annars að varðveita fjármálastöðugleika, vernda viðskiptamenn, þ.m.t. innstæðueigendur, og tryggja nauðsynlega starfsemi fyrirtækis. Þá er það einnig grundvallarmarkmið að lágmarka hættu á að veita þurfi fjárframlög úr ríkissjóði á kostnað skattgreiðenda. Ef gripið er til skilameðferðar verður slíkt að vera nauðsynlegt í þágu almannahagsmuna.

Í frumvarpinu er víða fjallað um vernd félagsaðila og lánardrottna vegna þeirra skerðingar á réttindum sem þeir geta orðið fyrir ef úrræðum og heimildum frumvarpsins verður beitt. Í tilskipuninni er sérstakur kafli um öryggisákvæði (e. safeguards) sem er ætlað að tryggja vernd þeirra. Skilavaldið skal tryggja áframhald á ákveðnum samningum samkvæmt XII. kafla frumvarpsins. Þá kemur grundvallarákvæði í þessu samhengi fram í 80. gr. í XIV. kafla frumvarpsins sem fjallar um að félagsaðili og lánardrottinn skuli ekki tapa meira á skilameðferð fyrirtækis en hann hefði gert við slit á fyrirtækinu eða gjaldþrotaskipti á búi þess. Eins fljótt og hægt er eftir að skilaaðgerðir eru komnar til framkvæmda metur óháður aðili hvort svo hafi verið samkvæmt 32. gr. í VII. kafla frumvarpsins. Fyrirkomulag skilameðferðar miðast almennt við að félagsaðilar sæti fyrst skerðingu og svo lánardrottinnar í samræmi við forgangsroð krafna við slitameðferð. Skilameðferð ætti því ekki að leiða til þess að félagsaðilar eða lánardrottinnar verði fyrir umframtapi en leiði endanlegt virðismat samkvæmt 32. gr. frumvarpsins slíkt engu að síður í ljós skal Skilavaldið að eigin frumkvæði greiða bætur sem því nema úr skilasjóði.

### 3.12. Skilasjóður.

Tilskipunin mælir fyrir um skyldu aðildarríkja til að koma á fót sérstöku fjármögnunarfyrirkomulagi - skilasjóði til að koma í veg fyrir að skammtímaþörf fyrir fjármagn vegna skilameðferðar sé mætt með framlagi úr ríkissjóði. Aðildarríkjum er frjálst að ákveða hvernig stjórnskipulag skilasjóðs er háttað en sérstaklega er tekið fram í tilskipuninni að aðildarríkjum sé heimilt að notast við sama stjórnskipulag og innstæðutryggingarkerfi viðkomandi ríkis. Framlög í skilasjóðinn skulu greidd fyrirfram en ef ráðstöfunarfé sjóðsins dugir ekki til að mæta útgjöldum sjóðsins skal innheimta viðbótargjald af gjaldskyldum aðilum til að fjármagna það sem upp á vantar. Um aðferðarfræði við útreikning gjalds í skilasjóðinn er fjallað í reglugerð (ESB) nr. 2015/63. Sú reglugerð hefur ekki verið tekin upp í EES-samninginn en gera má ráð fyrir upptöku hennar seint á árinu 2019 eða á fyrri helmingi ársins 2020. Reglugerðin kveður á um talsvert flókinn útreikning á gjaldi sem myndi miðað við núverandi stöðu á fjármálamarkaði leggjast á nokkurn vegin sömu aðila og nú greiða iðgjald til Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta. Verðbréfafyrirtæki geta einnig verið gjaldskyld ef þau falla undir gildissvið frumvarpsins og eru því með stofnframlag sem nemur að lágmarki jafnvirði 730 þúsund evrum (EUR) í íslenskum krónum. Lágmarksfjárhæð í skilasjóðnum skal vera 1% af tryggðum innstæðum og skal því lágmarki hafa verið náð fyrir árslok 2027. Miðað við núverandi stöðu tryggðra innstæða, og að teknu tilliti til þeirra afleiddu breytinga sem lagðar eru til í frumvarpinu á lögum um innstæðutryggingar og tryggingarkerfi fyrir fjárfesta, voru tryggðar innstæður miðað við lok ársins 2018 ríflega 850 mia kr. Sé tekið mið af þeirri fjárhæð má reikna með að lágmarksstærð Skilasjóðs þurfi að vera um 8,5 mia kr. í árslok 2027.

Í frumvarpinu er lagt til að hafist verði handa við að byggja upp Skilasjóð með tilfærslu á fjármunum úr innstæðudeild Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta (TIF) í tvö ár. Nánar tiltekið er lagt til að stofnuð verði ný deild í TIF sem beri heitið Skilasjóður. Lagt er til að á næstu tveimur árum verði færður 1,2 mia kr. á ári úr innstæðudeild TIF í nýju deildina. Lagt er til að stjórn TIF verði falið að sjá um að framkvæma tilfærsluna og að ávaxta fjármunina en að Skilavalið taki ákvarðanir um útgreiðslur úr Skilasjóðnum. Um bráðabirgðaráðstöfun er að ræða því þegar er hafin undirbúningur að því að hefja gjaldskyldu í samræmi við reglugerð (ESB) nr. 2015/63 og áformað er að gjaldtakan verði að fullu komin til framkvæmda að þessum tveimur árum liðnum.

#### 4. Samræmi við stjórnarskrá og alþjóðlegar skuldbindingar.

Frumvarpið felur í sér innleiðingu á meginhluta ákvæða tilskipunar 2014/59/ESB í íslenskan rétt. Í frumvarpinu er kveðið á um inngríp í eignarréttindi sem njóta verndar 1. mgr. 72. gr. laga um stjórnarskrá lýðveldisins Íslands, nr. 33/1944. Slík inngríp eru þó háð ströngum skilyrðum, meðal annars um almannahagsmuni ef fyrirtæki verður tekið til skilameðferðar. Ekki er talið að úrræði og heimildir frumvarpsins brjóti gegn eignarréttarákvæði stjórnarskrárinnar. Í frumvarpinu er einnig kveðið á um aðkomu og heimildir Eftirlitsstofnunar EFTA til ákvörðunartöku ef til ágreinings kemur milli Skilvaldsins og skilastjórnvalds annars ríkis á Evrópska efnahagssvæðinu um undirbúning eða framkvæmd skilameðferðar fyrirtækis sem starfar yfir landamæri. Ekki er talið að eðli þeirra heimilda sé verulega íþyngjandi eða umfram það sem áður hefur verið talið heimilt á grundvelli EES-samningsins.

#### 5. Samráð.

Frumvarpið var unnið með aðkomu nefndar sem fjármála- og efnahagsráðherra skipaði. Í nefndinni sátu fulltrúar fjármála- og efnahagsráðuneytisins, Fjármálaeftirlitsins, Seðlabanka Íslands, Samtaka fjármálafyrirtækja og Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta. Við

vinnslu frumvarpsins gafst þeim aðilum sem fulltrúa hafa í nefndinni kostur á að koma athugasemdum sínum á framfæri. Áform um lagasetningu voru kynnt í samráðsgátt stjórnvalda á tímabilinu 25.02.2019-08.03.2019 þar sem engin umsögn barst um áformin.

## 6. Mat á áhrifum.

Innleiðing tilskipunar 2014/59/ESB mun breyta mjög eftirliti á fjármálamarkaði, bæði fyrir Seðlabankann, þ.m.t. Fjármálaeftirlitið, lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki. Frumvarp þetta er annar áfangi í innleiðingu tilskipunarinnar og verði það að lögum munu nýjar reglur er varða viðbrögð og aðgerðir vegna rekstrarerfiðleika lánastofnana og verðbréfafyrirtækja eða fjármálaáfalla líta dagsins ljós. Er hér meðal annars um að ræða skilaáætlanir, skilameðferð, skilaúrræði, skilaheimildir og aðra starfsemi Skilavalds innan Seðlabanka Íslands.

### 6.1. Áhrif á almenning.

Eitt af meginmarkmiðum tilskipunarinnar er að tryggja áframahaldandi nauðsynlega starfsemi fyrirtækis í skilameðferð, svo sem greiðslumiðlun og aðgengi að innstæðum. Þá er leitast við að draga úr líkum á því að rekstrarerfiðleikar lánastofnana eða verðbréfafyrirtækja leiði af sér meiri erfiðleika innan hvers fyrirtækis eða nái til annarra fyrirtækja á markaði og myndu þannig hafa áhrif á fjármálastöðugleika eða fela í sér kostnað sem lenda myndi beint eða óbeint á almenningi.

Nýjar reglur, þ.m.t. um aðila sem fara með stjórnsluvald samkvæmt frumvarpinu, munu fela í sér aukinn kostnað fyrir fjármálafyrirtækin sem undir reglurnar falla sem kann að einhverju leyti að koma fram í kjörum viðskiptamanna þeirra.

### 6.2. Áhrif á eftirlitsskylda aðila.

Verði frumvarp þetta að lögum, mun aðskilin starfsemi innan Seðlabankans, gera skilaáætlanir og meta skilabærni lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Við undirbúning skilaáætlana er hægt að kalla eftir upplýsingum og aðstoð frá fyrirtækjunum sem mun fela í sér vinnuframlag af þeirra hálfu. Skilavaldinu er einnig heimilt að óska eftir aðstoð frá fyrirtækjunum við árlega uppfærslu skilaáætlunar. Framlag vegna þessa verður mismunandi milli fyrirtækja þar sem Skilavaldið ákveður, að tilteknum skilyrðum uppfylltum, að gerð skuli einföld skilaáætlun fyrir tiltekin fyrirtæki.

Verði lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki tekið til skilameðferðar munu þær leiðir sem færar eru fyrir fyrirtækið í þeim efnum verða þekktar fyrirfram og umgjörðin formfastari en nú er.

Ný krafa um samsetningu eigin fjár verður gerð til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Um er að ræða lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (e. minimum requirement for own funds and eligible liabilities - MREL). Með kröfunni er komið í veg fyrir að fyrirtæki hagi uppbyggingu skuldbindinga sinna þannig að þær séu með einum eða öðrum hætti undanþegnar skilaúrræðinu eftirgjöf. Skilavaldið mun ákveða með hvaða hætti MREL reglurnar verða endanlega innleiddar á Íslandi. Þar skiptir mestu máli er útfærslan á kvörðun (e. calibration) sem og krafa um undirskipan (e. subordination). Aðildarríki hafa innleitt þessar reglur með mismunandi hætti. Sem dæmi má nefna að í Danmörku er MREL-krafan jafnhá fjárhæð og tvöföld heildarkrafa um eiginfjárgrunn. Þessar laga og reglubreytingar munu kalla á breytta fjármagnsskipan íslensku bankana og aukið vaxtaálag á skuldabréf sem flokkast sem hæfar skuldbindingar. Það mun hafa í för með sér meiri vaxtakostnað hjá bönkunum en erfitt er að leggja mat á það fyrirfram hve mikið hann mun aukast. Rétt er þó að geta þess að

bankarnir munu fá rúman tíma til að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

Í frumvarpinu er lögð til breyting á tryggingarvernd samkvæmt lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta. Kveðið er á um nýtt hámark tryggingarverndartryggingar sem nemur jafnvirði 100.000 evrum (EUR) í íslenskum krónum. Sú ráðstöfun breytir gjaldstofni iðgjalda í Tryggingarsjóð innstæðueigenda og fjárfesta og mun sú breyting hafa þau áhrif að aðildarfélög innstæðudeildar munu greiða til sjóðsins umtalsvert lægra iðgjald en nú er. Kemur sú lækkun til viðbótar við þá lækkun á iðgjaldi sem hlýst af lægra gjaldhlutfalli iðgjaldsins sem gerð var með lögum nr. 59/2019, um breytingu á lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999 og tekur gildi 1. september 2019.

Einhver kostnaður mun hljóta af rekstri Skilavalds en ekki liggur fyrir hvort honum verður mætt með hækkun eftirlitsgjalds eða öðrum ráðstöfunum.

### 6.3. Áhrif á markaði.

Eitt af meginmarkmiðum tilskipunarinnar er að draga úr líkum á áföllum á fjármálamarkaði, og verði slík áföll, að þau verði í minna mæli borin af ríkissjóði og almenningi. Þetta sjónarmið endurspeglar þau sem höfð hafa verið til hliðsjónar við endurskoðun á regluverki á fjármálamarkaði í Evrópu. Þessi breyting endurspeglar í frumvarpi þessu, og verði það að lögum getur það haft í för með sér að félagsaðilar, og í einhverjum tilfellum eigendur skuldabréfa sem útgefin eru af fjármálafyrirtækjum, munu þurfa að taka á sig meiri áhættu af rekstri fyrirtækjanna. Þessu gæti fylgt minni áhugi fjárfesta eða hærri ávöxtunarkrafa.

### 6.4. Áhrif á ríkissjóð.

Bein áhrif frumvarpsins á fjárhag ríkissjóðs eru hverfandi. Hins vegar mun aukinn undirbúningur fyrir og viðnámsþróttur gegn erfiðleikum eða áföllum á fjármálamarkaði stuðla að fjármálastöðugleika og draga úr líkum á því að ríkissjóður þurfi að veita fjármálafyrirtækjum fjárhagsaðstoð líkt og raunin varð í kjölfar fjármálaáfallsins haustið 2008.

### *Um einstakar greinar frumvarpsins.*

#### Um I. kafla.

Í I. kafla frumvarpsins er að finna almenn ákvæði um markmið, gildissvið og skilgreiningar.

#### Um 1. gr.

Ákvæðið byggist á inngangsorðum og 31. gr. tilskipunarinnar. Það tilgreinir þau markmið sem leggja skal til grundvallar við túlkun og framkvæmd laganna.

Grundvallarmarkmið laganna er að viðhalda fjármálastöðugleika. Í því skyni er fyrirtækjum sem falla undir lögin gert að búa sig undir rekstrarerfiðleika og mælt fyrir um aðgerðir sem grípa má til þegar þeirra verður vart. Það getur verið nauðsynlegt til að takmarka neikvæð smitáhrif af erfiðleikum einstakra fyrirtækja á fjármálakerfið, einkum á kerfislega þýðingarmikil greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfi, eða að þeir stefni fjármálastöðugleika með öðrum hætti í voða. Jafnframt verður þó að huga að því að aðgerðir ýti ekki undir freistnivanda sem komi niður á markaðsaga. Fyrirtæki og fjárfestar verða áhættusæknari ef þeir treysta því að hið opinbera komi þeim til bjargar ef á bjátar, sem grefur undan markmiðinu um

fjármálastöðugleika til lengri tíma litið. Ef aðgerðir beinast að samstæðu sem starfar í öðrum ríkjum á Evrópska efnahagssvæðinu verður að leitast við að haga þeim þannig að skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika þar séu lágmarkuð.

Vernda þarf innstæður og fjárfesta sem falla undir lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999. Æskilegt er að staða tryggðra innstæðueigenda og fjárfesta raskist sem minnst vegna erfiðleika einstakra fyrirtækja. Þannig skal til dæmis stefnt að því að tryggðir innstæðueigendur haldi óslitnum aðgangi að innstæðum sínum en þurfi ekki að bíða eftir útgreiðslum úr Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta eða útgreiðslum við slit á fyrirtæki. Tryggðar innstæður njóta sérstakrar verndar við skilaaðgerðir, sbr. einkum 1. tölul. 1. mgr. 55. gr. frumvarpsins. Einnig skal leitast við að vernda eignir viðskiptavina. Stefnt skal að því að fjármunir og aðrar eignir viðskiptavina hjá fyrirtæki skerðist sem minnst vegna erfiðleika þess. Markmiðið tekur ekki til venjulegra kröfuréttinda. Vernd lánardrottna fyrirtækis réttlætir því almennt ekki aðgerðir gagnvart því.

Standa þarf vörð um nauðsynlega starfsemi fyrirtækja. Löggjöfinni er ekki ætlað að tryggja tilvist einstakra fyrirtækja. Þvert á móti er henni ætlað að stuðla að því að einstök fyrirtæki geti horfið af markaði, óháð stærð og samtengingu við önnur fyrirtæki, án þess að það valdi kerfislægri röskun. Röskun á sumri starfsemi fyrirtækja gæti þó haft verulega neikvæð áhrif á raunhagkerfið eða fjármálastöðugleika, einkum þegar sambærileg þjónusta er ekki í boði annars staðar, sbr. skilgreiningu 18. tölul. 3. gr. frumvarpsins á nauðsynlegri starfsemi. Almannahagsmunir kunna því að kalla á opinber inngríp til að viðhalda tiltekinni starfsemi fyrirtækja, svo sem með sölu hennar eða framsali til brúarstofnunar, þótt fyrirtækin sjálf kunni að hverfa af markaði.

Þá er lögunum ætlað að vernda fjárhag hins opinbera með því að lágmarka hættu á því að veita þurfi fyrirtækjum opinbera fjárhagsaðstoð. Með því er spornað gegn því að rekstrarerfiðleikar einstakra fyrirtækja komi niður á afkomu hins opinbera en auk þess er það veigamikill þáttur í fyrrgreindu markmiði um að vinna gegn freistnivanda og viðhalda markaðsaga.

#### Um 2. gr.

Greinin innleiðir 1. gr. tilskipunarinnar og afmarkar gildissvið frumvarpsins við ákveðin fyrirtæki á fjármáلامarkaði. Í 3. gr. frumvarpsins eru þau fyrirtæki sem vísað er til í a-d-lið ákvæðisins skilgreind. Hugtakið fjármálastofnun, sbr. b-liður ákvæðisins takmarkast við fjármálastofnun sem dótturfélag tiltekinnna fyrirtækja eða félaga sem heyra undir gildissvið frumvarpsins. Gildissviðið gagnvart fjármálastofnun er því þrengra en leiðir af skilgreiningu 15. tölul. 3. gr. frumvarpsins en í frumvarpinu getur einnig verið átt við fjármálastofnun í víðtækari merkingu til samræmis við skilgreiningu hugtaksins, til dæmis þegar eignarhaldsfélag á fjármálasviði á í hlut. Gildissvið frumvarpsins tekur einnig til útibúa hjá fyrirtækjum sem staðsett eru í aðildarríki þrátt fyrir að þau séu ekki tilgreind berum orðum í ákvæðinu. Í skilgreiningu tilskipunarinnar á útibúi er vísað til skilgreiningar í reglugerð (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja en af þeirri skilgreiningu leiðir að útibú sé starfsstöð sem lögum samkvæmt er háð lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki. Víða í frumvarpinu er kveðið á um samráð við mikilvægt útibú en það hugtak er skilgreint í 22. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í e-lið ákvæðisins er fjallað um gildissvið gagnvart útibúum hér á landi hjá fyrirtækjum með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins að uppfylltum skilyrðum frumvarpsins. Ákvæði 90. gr. frumvarpsins kveður á um þau skilyrði sem skulu vera uppfyllt til að heimilt sé að grípa til sjálfstæðrar skilameðferðar gagnvart útibúi skv. e-lið frumvarpsins.

## Um 3. gr.

Lagt er til að hluti 2. gr. tilskipunarinnar, sem fjallar um skilgreiningar, verði innleidd í 3. gr. frumvarpsins.

*Um 1. tölul.* Í ákvæðinu er hugtakið aðildarríki skilgreint. Gert er ráð fyrir að ákvæði frumvarpsins nái til aðildarríkja stofnsamnings Fríverslunarsamtaka Evrópu og Færeyja, með vísan til svokallaðra Hoyvíkur- og Vaduz-samninga.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir 4. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar. Meginskilyrði þess að gripið verði til skilaaðgerða gagnvart fyrirtækjum er almennt að þau séu á fallanda fæti, sbr. VIII. kafla frumvarpsins. Svo telst vera ef eitt eða fleiri þeirra þriggja atriða sem tilgreind eru í töluliðnum eiga við. Við túlkun þeirra er unnt að hafa hliðsjón af viðmiðunarreglum EBA/GL/2015/07 um hvenær fyrirtæki telst vera á fallanda fæti sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 6. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar.

Um a-lið 2. tölul. Fjallað er um starfsleyfi fjármálafyrirtækja í II. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Í 9. gr. laganna er greint frá því hvenær Fjármálaeftirlitið getur afturkallað starfsleyfi fjármálafyrirtækis í heild eða hluta. Það getur átt við vegna fjárhagslegra þátta, svo sem varðandi eigið fé og laust fé, en einnig ófjárhagslegra, svo sem varðandi upplýsingagjöf og stjórnhætti.

Um b-lið 2. tölul. Fyrirtæki er ógjaldfært ef virði eigna þess er minna en virði skuldbindinga þess eða ef það er ófært um að standa í skilum með skuldir sínar þegar þær falla í gjalddaga. Meta þarf heildstætt hvort fyrirtæki sé eða verði í náinni framtíð ógjaldfært, svo sem með tilliti til eiginfjár- og lausafjárstöðu þess, afkomu af rekstri, vaxtabyrði, yfirvofandi gjalddaga, aðgangs að fjármagni, umfangs vanskila af veittum lánum og yfirvofandi málaferla eða lagabreytinga. Fjallað er um laust fé og eigið fé fjármálafyrirtækja í X. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og reglugerð um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja, nr. 233/2017.

Um c-lið 2. tölul. Lögunum er ætlað að koma á fót kerfi sem kemur almennt í veg fyrir að nauðsynlegt sé að veita fyrirtækjum opinbera fjárhagsaðstoð. Þarfnist fyrirtæki slíks er það jafnan til marks um að þau séu á fallanda fæti og að skilaaðgerð geti átt við. Þó kunna almannahagsmunir að réttlæta tímabundna og takmarkaða fjárhagsaðstoð til gjaldfærs fyrirtækis ef það er nauðsynlegt til þess að varna eða ráða bót á áfalli í hagkerfinu, svo sem vegna kerfislægs lausafjárskorts, en ekki ætlað að jafna tap sem fyrirtækið hefur orðið fyrir eða líklegt er að það verði fyrir í náinni framtíð. Óheppilegt væri að slík fyrirgreiðsla leiddi til skilaaðgerðar gagnvart fyrirtækinu. Sem dæmi má nefna fyrirgreiðslu sem Seðlabankinn veitir lánastofnun sem skortir laust fé en ekki eigið fé til að fleyta henni yfir tímabundna erfiðleika í því skyni að varðveita traust á fjármálakerfinu og varna mögulegri keðjuverkun, sbr. 2. mgr. 7. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 36/2001. Gæta verður þess að aðstoðin samræmist ríkisaðstoðarreglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið. Við túlkun staflíðarins má hafa hliðsjón af viðmiðunarreglum EBA/GL/2014/09 varðandi álagspróf, mat á gæðum eigna og aðra hliðstæða skoðun skv. iii-lið d-liðar 4. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út.

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn byggist á 11. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og er samhljóða skilgreiningu á sama hugtaki í lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sbr. 19. tölul. 1. mgr. 1. gr. a þeirra laga, að því undanskildu að hugtakinu fjármálafyrirtæki er skipt út fyrir hugtökin lánastofnun og verðbréfafyrirtæki þar sem þau koma fyrir í skilgreiningunni. Þegar rætt er um hugtakið „institution“ í tilskipuninni er einungis átt við hugtökin lánastofnun og

verðbréfafyrirtæki en ekki einnig rekstrarfélög verðbréfasjóða sem rúmast innan skilgreiningar á hugtakinu „fjármálafyrirtæki“ í lögum um fjármálafyrirtæki.

*Um 4.-6. tölul.* Töluliðirnir byggjast á 10. tölul. og 14.-15. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Skilgreiningarnar eru samhljóða skilgreiningum 16., 43. og 45. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

*Um 7. tölul.* Töluliðurinn byggist á 59. tölul. 1. mgr. 2. gr., hluta af 2. mgr. og a–c-liði 3. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar. Brúarstofnun er að minnsta kosti að hluta til í eigu opinberra aðila eða skilasjóðs en getur verið að hluta til í eigu einkaaðila. Megintilgangur hennar er að tryggja áframhaldandi aðgang að nauðsynlegri starfsemi fyrirtækis sem tekið er til skilameðferðar. Brúarstofnun er þó, líkt og nafnið getur til kynna, tímabundið úrræði og gert er ráð fyrir að hún eða eignir og skuldbindingar hennar verði seldar þegar aðstæður leyfa, sbr. 48. gr. frumvarpsins.

Falli aðili ekki lengur að skilgreiningu töluliðarins, til dæmis því hann hefur runnið saman við aðra einingu eða verið alfarið seldur til einkaaðila, telst hann ekki lengur brúarstofnun og ákvæði C-hluta X. kafla um brúarstofnun eiga þá ekki lengur við um hann.

*Um 8. tölul.* Töluliðurinn byggist á 37. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar, sbr. 41. tölul. 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi lánastofnana og fjárfestingarfyrirtækja og er samhljóða 47. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki.

*Um 9. tölul.* Töluliðurinn byggist á 9. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og er samhljóða 14. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki að því undanskildu að vísað er til lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í skilgreiningunni í stað fjármálafyrirtækja, sbr. umfjöllun um 3. tölul. greinarinnar.

*Um 10. tölul.* Töluliðurinn byggist á 61. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Hann skilgreinir eignarhluta með nokkuð víðtækum hætti. Hugtakið tekur ekki aðeins til hlutdeildar félagsaðila í hlutafélögum, einkahlutafélögum og eigin fé annarra félaga heldur einnig til gerninga sem unnt er að umbreyta í eða veita rétt til hlutabréfa eða sambærilegra eignarréttinda og gerninga sem veita rétt til arðs frá fyrirtæki.

*Um 11. tölul.* Töluliðurinn byggist á 56. tölul. 1. mgr. 2. gr. og 2. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Eignaumsýslufélag er að minnsta kosti að hluta til í eigu opinberra aðila eða skilasjóðs en getur verið að hluta til í eigu einkaaðila. Megintilgangur þess er að koma eignum, réttindum og skuldbindingum sem framseldar eru til þess í verð, sbr. 53. gr. frumvarpsins.

Falli aðili ekki lengur að skilgreiningu töluliðarins, til dæmis því hann hefur runnið saman við annan lögaðila eða verið alfarið seldur til einkaaðila, telst hann ekki lengur eignaumsýslufélag og ákvæði D-hluta X. kafla eiga þá ekki lengur við um hann.

*Um 12. tölul.* Töluliðurinn skilgreinir hugtakið „eining“ með vísan til gildissviðs frumvarpsins. Sú nálgun að gera greinarmun á annars vegar „fyrirtæki“ og hins vegar „einingu“ er líkt og fram kemur í umfjöllun um 16. tölul. ætlað að auka skýrleika en einnig til hagræðingar þar sem mikið er vísað til fyrirtækja og/eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. frumvarpsins. Hugtakið „eining“ er lagt til í stað hugtaksins „félag“ þar sem síðarnefnda hugtakið er rótgrónara og skilgreint t.d. í lögum um ársreikninga, nr. 3/2006. Skilgreiningin er tekin upp að danskri fyrirmynd þar sem teknar voru upp sambærilegar skilgreiningar í þarlenda löggjöf um endurskipulagningu og skilameðferð tiltekinna fjármálafyrirtækja (d. Lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder) á annars vegar „fyrirtæki“ (d. virksomhed) og hins vegar „einingu“ (d. enhed). Við innleiðingu í Svíþjóð var einnig notast við sambærilega nálgun þar sem greinarmunur er gerður á lánastofnun og verðbréfafyrirtæki (s. institut) og fyrirtæki (s. företag). Hið síðarnefnda er gjarnan notað í þarlendri löggjöf með

skírskotun til þeirra eininga sem eiga einnig undir gildissviðið en eru ekki lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki.

*Um 13. tölul.* Töluliðurinn byggist á 62. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Félagsaðilar eru hluthafar og aðrir eigendur eignarhluta í fyrirtækjum eða einingum. „Fyrirtæki“ og „eining“ eru skilgreind í 12. og 16. tölul. greinarinnar.

*Um 14. tölul.* Töluliðurinn byggist á 100. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Skilgreiningin kveður ekki á um hvað telst til fjárhagslegra samninga með tæmandi hætti. Helstu yfirheiti eða flokkar fjárhagslegra samninga eru tekin upp í skilgreininguna en í 100. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar er svo eftir atvikum nánar fjallað um inntak og einkenni hvers flokks.

*Um 15. tölul.* Töluliðurinn byggist á 4. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og er samhljóða 17. tölul. 1. mgr. 1. gr. a. laga um fjármálafyrirtæki. Fjallað er um hugtakið „fjármálastofnun“ í bæði í rýmri og þrengri skilningi í frumvarpi þessu. Þegar vísað er til gildissviðs frumvarpsins, sbr. fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr. eða skilgreiningar á „einingu“ í 12. tölul. ákvæðisins er átt við fjármálastofnun í þrengri skilningi en að öðru leyti er átt við fjármálastofnun í víðtækari skilningi samkvæmt skilgreiningu þessari, sbr. til dæmis þegar rætt er um hugtakið „eignarhaldsfélag á fjármálasviði“ í 9. tölul. ákvæðisins.

*Um 16. tölul.* Töluliðurinn skilgreinir hugtakið „fyrirtæki“ með vísan til gildissviðs frumvarpsins. Skilgreiningunni er ætlað að auka skýrleika og gera greinarmun á lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum, sbr. fyrirtæki skv. a-lið 2. gr. og öðrum félögum sem falla undir gildissvið frumvarpsins, sbr. b-d-lið 2. gr. og skilgreind eru í 12. tölul. ákvæðisins.

*Um 17. tölul.* Töluliðurinn byggist á 71. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Í samræmi við ákvæði reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja er eiginfjárgrunnsgerningum, þ.e. gerningum sem uppfylla skilyrði þess að geta talist til eiginfjárgrunns samkvæmt reglugerðinni, skipt upp í þrjár tegundir. Á grundvelli laga nr. 96/2016 um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, var þessum gerningum skipt upp í almennt eigið fé þáttar 1, sbr. 84. gr. a, viðbótar eigið fé þáttar 1, sbr. 84. gr. b, og þátt 2, sbr. 84. gr. c þeirra laga. Hæf skuldbinding telst ekki skuldbinding eða fjármagnsgerningur sem uppfyllir skilyrði þess að teljast til gernings skv. ákvæðum 84. gr. a – 84. gr. c. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Þá felst það í inntaki hugtaksins að ekki er heimilt að undanskilja skuldbindinguna skv. 1. mgr. 56. gr. við beitingu á skilauðræðinu eftirgjöf.

*Um 18. tölul.* Töluliðurinn byggist á 35. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið felur í sér skilgreiningu á þeirri starfsemi fyrirtækis sem telst nauðsynleg. Skilgreiningunni er ætlað að ná yfir starfsemi, rekstur eða þjónustu en notast er við orðið starfsemi sem samheiti enda víðtækast af orðunum þremur.

*Um 19. tölul.* Töluliðurinn byggist á 36. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Kjarnastarfsemi er skilgreind út frá þremur viðmiðum, þ.e. sem hlutfall af rekstrartekjum, hagnaði eða vörumerkjatekjum. Síðastnefnda viðmiðið er ætlað að ná yfir enska heitið „franchise value“.

*Um 20. tölul.* Töluliðurinn byggist á 2. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og skilgreinir hugtakið lánastofnun. Ákvæðið er samhljóða 2. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

*Um 21. tölul.* Töluliðurinn byggist á 21. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Vegna ákvæða frumvarpsins um víðtækt samstarf og upplýsingaskipti þegar samstæður starfa í fleiri en einu aðildarríki er lagt upp með að skilgreina hugtakið eftirlitsstjórnvald (e. competent authority). Í frumvarpinu er víða fjallað um samráð og/eða veitingu upplýsingar til annars vegar

eftirlitsstjórnvalds og hins vegar skilastjórnvalds í öðru aðildarríki. Lagt er til að hugtakið „eftirlitsstjórnvald“ verði notað yfir enska heitið „competent authority“ í stað hugtaksins „lögbært yfirvald“ en það hugtak er ásamt öðrum hugtökum notað á ýmsum stöðum yfir sama enska hugtak í lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002. Á það meðal annars við í lögum nr. 54/2018 sem innleiddu hluta tilskipunarinnar. Ástæða þess að hugtakið „eftirlitsstjórnvald“ er notað í þessu frumvarpi er sú að það þykir meira lýsandi til aðgreiningar við önnur hugtök yfir stjórnvöld sem notuð er í frumvarpinu þ.e. „skilastjórnvald“ og „lögbært stjórnvald“ en hið síðarnefnda er notað yfir hóp stjórnvalda.

*Um 22. tölul.* Töluliðurinn byggist á 34. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar, sbr. 1. mgr. 51. gr. tilskipunar 2013/36/ESB um stofnun og starfsemi fjármálafyrirtækja og varfærniseftirlit með þeim. Í skilgreiningunni eru talin upp í þremur stafliðum þeir efnisþættir sem uppfylltir skulu vera til að um mikilvægt útibú sé að ræða í skilningi frumvarpsins. Með tilvísun til gistiríkis er átt við það aðildarríki þar sem útibúið er staðsett.

*Um 23.-27. tölul.* Töluliðirnir byggjast á 12.-13., 49.-50. og 85. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Skilgreiningarnar eru samhljóða skilgreiningum 40.-42., 44. og 46 tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Skýringar á skilgreiningunum má finna í umfjöllun um 1. gr. við frumvarp sem varð að lögum nr. 54/2018.

*Um 28. tölul.* Töluliðurinn byggist á 44. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Samstæðuskilavald móttækur upplýsingar frá móðurfélagi og leiðir samstarf skilastjórnvalda við undirbúning og framkvæmd skilameðferðar samstæðu. Þá getur samstæðuskilavald tekið ákvarðanir fyrir samstæðu í heild. Með undirbúningi og framkvæmd skilameðferðar er átt við þau verkefni sem fjallað er um í II. og III. þætti frumvarpsins, sbr. þó verkefni skv. VI. kafla en aðildarríkin hafa val um það hvort slíku verkefni er komið fyrir hjá skilastjórnvaldi eða eftirlitsstjórnvaldi.

*Um 29. tölul.* Töluliðurinn byggist á 28. tölul. 1. mgr. 2 gr. tilskipunarinnar. Í skilgreiningunni er vísað til 2. kafla IV. hluta laga um Evrópska efnahagssvæðið, nr. 2/1993, sem fjallar um ríkisaðstoð en inntak ákvæðisins er víðtækara en leiðir af þeim lögum. Hefðbundin lausafjárfyrirgreiðsla Seðlabanka Íslands eða neyðarlán bankans til þrautavara, sbr. 1. og 2. mgr. 7. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 36/2001, telst ekki sérstakur fjárstuðningur í skilningi ákvæðisins.

*Um 30. tölul.* Töluliðurinn byggist á 40 tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og skilgreinir hugtakið skilaaðgerð. Ef ákvörðun er tekin um að taka fyrirtæki til skilameðferðar skv. 35. gr. frumvarpsins, sbr. einnig skilgreiningu 2. tölul. greinarinnar, rúmast sú ákvarðanataka innan skilgreiningarinnar. Hugtakið skilaaðgerð kemur víða fyrir í frumvarpinu og er þá yfirleitt verið að vísa til þess sem samheitis yfir skilaúrræði og skilaheimildir, sbr. skilgreiningar 31. og 33. tölul. greinarinnar.

*Um 31. tölul.* Töluliðurinn byggist á 20. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Skilaheimildir eru þær valdheimildir sem hægt er að grípa til, ýmist samhliða beitingu skilaúrræða eða með sjálfstæðum hætti. Fjallað er um skilaheimildir í IX., XI. og XII. kafla frumvarpsins. Fjallað er um skilaheimildir í 3.9.2 kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

*Um 32. tölul.* Töluliðurinn byggist á 18. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Lagt er til að skilgreint verði í ákvæðinu hvað sé átt við með skilastjórnvaldi. Hér á landi fer Skilavaldið með undirbúning og framkvæmd skilameðferðar í samræmi við ákvæði frumvarpsins. Sjá skýringu við 28. tölul. ákvæðisins hvað varðar skýringu á því hvað felst í undirbúningi og framkvæmd skilameðferðar.

Um 33. tölul. Töluliðurinn byggir á 19., 55., 57., 58. og 60. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Skilaúrræðin eru fjögur og er umfjöllun um þau að finna í 3.9.1 kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

Um 34. tölul. Töluliðurinn byggist á 3. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar og skilgreinir hugtakið „verðbréfafyrirtæki“. Með hugtakinu verðbréfafyrirtæki í frumvarpinu er átt við fjármálafyrirtæki sem fengið hefur starfsleyfi skv. 6. tölul. 1. mgr. 3. gr., sbr. 5. tölul. 1. mgr. 4. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, að undanskildum þeim sem bera takmarkaðar starfsskyldur skv. 3. mgr. 25. gr. sömu laga. Þá þarf stofnframlag verðbréfafyrirtækis að lágmarki að nema jafnvirði 730 þúsund evra (EUR) í íslenskum krónum, sbr. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Skilgreining á hugtakinu verðbréfafyrirtæki byggist á skilgreiningu reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 um varfærniskröfur vegna starfsemi fjármálafyrirtækja með þeirri viðbót sem fram kemur í skilgreiningu 3. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar um lágmarks stofnfé verðbréfafyrirtækis. Skilgreining frumvarpsins takmarkast við verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a enda stofnframlag verðbréfafyrirtækja sem bera takmarkaðar starfsskyldur skv. 3. mgr. 25. gr. laga um fjármálafyrirtæki lægra en jafnvirði 730 þúsund evrur í íslenskum krónum. Rétt er að fram komi að skilgreiningin er frábrugðin skilgreiningu tilskipunar 2014/65/ESB um markaði fyrir fjármálagerninga („MiFID II tilskipunin“) á „verðbréfafyrirtæki“ sem áformað er að verði innleidd með lagafrumvarpi á yfirstandandi löggjafarþingi.

Um 35. tölul. Töluliðurinn byggist á 74. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Í 84. gr. b. og 84. gr. c. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, er fjallað um fjármagnsgerninga sem teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 og þáttar 2. Hugtakið „viðeigandi fjármagnsgerningur“ er notað sem samheiti yfir þessar tvær tegundir gerninga.

Um 36.-37. tölul. Töluliðirnir byggjast á 94. og 95. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Til skýringar vísast til umfjöllunar um nýjar skilgreiningar á sömu hugtökum sem bætast við lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, sbr. iii-liður c-liðar 2. tölul. 103. gr. frumvarpsins.

Um 38. tölul. Töluliðurinn byggist á 107. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er að finna skilgreiningu á þeim félögum sem teljast örfélög, lítil eða meðalstór í skilningi frumvarpsins. Skilgreiningin hefur fyrst og fremst þýðingu hvað varðar tvö veigamikil atriði. Annars vegar við heimild til að undanskilja tiltekna skuldbindingar við beitingu á skilaúrræðinu eftirgjöf, sbr. 3. tölul. 2. mgr. 56. gr. frumvarpsins og hins vegar um forgangsroð krafna vegna innstæðna við slitameðferð lánastofnunar, sbr. breyting sem lögð er til á 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki með r-lið 1. tölul. 103. gr. frumvarpsins.

#### Um II. kafla.

Í II. kafla frumvarpsins er að finna almenn ákvæði um opinbera stjórnsýslu, starfsemi, ákvarðanir, málshöfðun, skyldu til að veita upplýsingar og þagnarskyldu. Nánari umfjöllun um kröfur og inntak skipulegs aðskilnaðar innan Seðlabanka Íslands vegna verkefna sem varða undirbúning og framkvæmd skilameðferðar er að finna í 3.2 kafla almennra athugasemda, undir fyrirsögninni Skilavald Seðlabanka Íslands. Í kaflanum er bæði að finna ákvæði sem taka mið af tilskipuninni og ákvæði til fyllingar efnisákvæðum tilskipunarinnar.

#### Um 4. gr.

Greinin innleiðir 1.-4. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar og fjallar um hlutverk og verkefni Seðlabanka Íslands sem framkvæmdaraðila laganna.

*Um 1. mgr.* Lagt er til að Skilavaldinu, sem er hluti af Seðlabanka Íslands, verði falið það verkefni að fara með framkvæmd laganna. Í ákvæðinu er kveðið á um það að starfsemi Skilavaldsins skuli vera aðskilin í skipulagi Seðlabankans. Fjallað er um inntak skipulegs aðskilnaðar (e. operational independence) í 3.2 kafla almennra athugasemda frumvarpsins. Sjálfstætt skipulag og aðskildar boðleiðir innan þess stjórnvalds sem fer með skilavald er áskilið samkvæmt tilskipuninni og er þeirri tilhögun meðal annars ætlað að tryggja skilvirkni í aðgerðum og forða hagsmunaárekstrum. Þá felst í sjálfstæðu skipulagi skilavalds að Seðlabankinn skuli tryggja að annað starfsfólk hafi ekki óhindraðan aðgang að gögnum sem tengjast framkvæmd laganna og skulu upplýsingaskipti að jafnaði vera að frumkvæði Skilavaldsins. Sérstaklega ber að gæta að þessu hvað varðar upplýsingaskipti og samstarf við Fjármálaeftirlitið. Útfærsla á aðgangstakmörkunum hvað varðar verkefni Skilavalds er á forræði Seðlabankans, sbr. 3. mgr., en slíkar takmarkanir skulu þó ekki hefta eðlileg upplýsingaskipti, samráð og samstarf innan mismunandi starfseininga bankans vegna ákvæða frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Í ákvæðinu er kveðið á um það með tæmandi hætti hvaða ákvarðanir samkvæmt lögnum skulu teknar af Fjármálaeftirlitinu. Framkvæmdin er að öðru leyti falin Skilavaldinu sem skal þó viðhafa samráð við Fjármálaeftirlitið, sbr. umfjöllun um 4. mgr. þessa ákvæðis.

*Um 3. mgr.* Í ákvæðinu er fjallað um þær ákvarðanir þar sem ástæða þykir að kveða sérstaklega á um samráð við Fjármálaeftirlitið áður en ákvarðanir eru teknar. Skilavaldið og Fjármálaeftirlitið skulu viðhafa náið samstarf og samráð við framkvæmd laganna. Ríkari skyldur eru þó gerðar um þær ákvarðanir sem nefndar eru í ákvæðinu og verða þær ekki teknar nema samráð hafi verið haft við fjármálaeftirlititsnefnd fyrir ákvaraðantökuna.

*Um 4. mgr.* Í ákvæðinu er kveðið á um að Seðlabankinn setji reglur sem skulu að lágmarki varða þagnarskyldu og upplýsingaskipti innan mismunandi sviða bankans vegna verkefna bankans sem framkvæmdaraðili laga þessara. Reglurnar skal birta opinberlega.

#### Um 5. gr.

Greinin innleiðir 5.-6. mgr. 3. gr. tilskipunarinnar og fjallar um hlutverk og verkefni ráðherra.

*Um 1. mgr.* Í tilskipuninni er fjallað um að það stjórnvald sem fari með skilavald skuli upplýsa viðeigandi ráðuneyti um ákvarðanir sem teknar eru á grundvelli tilskipunarinnar. Upplýsingaskyldan sem mælt er fyrir um í ákvæðinu skal vera að frumkvæði Skilavaldsins en henni er ekki markaður ákveðinn farvegur. Veiting upplýsinga til ráðherra getur því farið fram á vettvangi fjármálastöðugleikaráðs ef aðilar kjósa það. Vegna sérstaks eðlis þessa frumvarps og grundvallarmarkmiðs þess að vernda fjármálastöðugleika er nauðsynlegt að ráðherra sé upplýstur um framkvæmd laganna, sbr. einnig aðkoma ráðherra að ákvörðunartöku skv. 2. mgr. greinarinnar. Er því lagt upp með að ráðherra geti krafist Seðlabankann um upplýsingar sem varða framkvæmd laganna. Á þetta við þrátt fyrir sjálfstæði Seðlabankans gagnvart stjórnunar- og eftirlitsheimildum ráðherra samkvæmt lögum um Stjórnarráð Íslands, nr. 115/2011.

*Um 2. mgr.* Í ákvæðinu er kveðið á um fyrirfram samþykki ráðherra vegna ákveðinna ákvarðana sem kveðið er á um í frumvarpinu. Hafi ákvarðanir bein áhrif á ríkissjóð (e. direct fiscal impact) eða kerfislæg áhrif (e. systemic implications) eru þær háðar staðfestingu ráðherra. Í ákvæðinu er einnig tilgreint í dæmaskyni þrjár ákvarðanir sem háðar eru staðfestingu ráðherra. Þrátt fyrir að ákvörðun um samþykkt á skilaáætlun kerfislega mikilvægs fjármálafyrirtækis sem er ein þeirra ákvarðana sem tilgreind er í ákvæðinu hafi ekki þau áhrif

sem að framan er lýst við samþykkt áætlunar leggur sú ákvarðanataka grunninn að því hvernig skilameðferð viðkomandi fyrirtækis verður háttáð ef til hennar kemur og verði áætluninni hrint í framkvæmd mun það hafa áhrif á ríkissjóð og kerfislæg áhrif enda ferli skilameðferðar þá hafið.

Um 3. mgr. í XIII. kafla frumvarpsins er fjallað um opinber fjármálastöðgunarúrræði og er ákvörðun um notkun á slíkum úrræðum tekin af ráðherra sem fer með fjárreiður ríkisins. Fjallað er með almennum hætti um opinber fjármálastöðgunarúrræði í 3.10 kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

#### Um 6. gr.

Greinin innleiðir 2.-4. mgr. 85. gr. tilskipunarinnar.

Um 1. mgr. Í ákvæðinu er kveðið á um að ákvarðanir sem teknar eru á grundvelli frumvarpsins séu endanlegar innan stjórnarsýslunnar. Á sama hátt og gildir um ákvarðanir Fjármálaeftirlitsins, sbr. 2. mgr. 18. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, er mikilvægt að Skilavaldið njóti fyllsta sjálfstæðis í störfum sínum við þau verkefni sem mælt er fyrir um í frumvarpinu og verður ákvörðunum hans því ekki skotið til ráðherra.

Um 2. mgr. Af ákvæðinu leiðir að aðili sem hefur lögvarða hagsmuni getur höfðað mál fyrir dómstólum innan þriggja mánaða frá því honum var tilkynnt um ákvörðunina. Í greininni er kveðið á um þriggja mánaða málshöfðunarfreist með sambærilegum hætti og í lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi og lögum um gjaldeyrismál. Afar brýnt þykir að mál sem varða ágreining um ákvarðanir samkvæmt lögum þessum komi sem fyrst til kasta dómstóla enda um mikilvæga hagsmuni að ræða sem varðað geta almannahag.

Um 3. mgr. Kveðið er á um að tilteknar ákvarðanir skuli taka gildi strax og koma til framkvæmda þegar í stað. Um er að ræða þær ákvarðanir sem nauðsynlegt er að komi hratt til framkvæmda til að hægt sé að tryggja skilvirka skilameðferð og markmið laganna, þ.m.t. almannahagsmuni. Af ákvæðinu leiðir að ákvæði IV.-VII. kafla stjórnarsýslulaga, nr. 37/1993, gilda ekki um málsmeðferð og ákvörðunartöku vegna þeirra ákvarðana sem ákvæðið tilgreinir. Því er gert ráð fyrir að ákvæðum stjórnarsýslulaga um andmælarétt, birtingu ákvörðunar o.fl. verði vikið til hliðar, enda kalla þessar ákvarðanir á skjót viðbrögð og að öðrum kosti útilokað að grípa til nauðsynlegra aðgerða.

Um 4. mgr. Skilavaldinu er falið að ákveða að aðrar ákvarðanir sem teknar eru samkvæmt frumvarpinu taki strax gildi og komi til framkvæmda. Á sama hátt og leiðir af 3. mgr. hefur slík ákvörðun þau réttaráhrif að málsmeðferðarreglur stjórnarsýslulaga, sbr. ákvæði IV.-VII. kafla stjórnarsýslulaga gilda ekki. Í ákvæðinu eru tvær íþyngjandi aðgerðir nefndar í dæmaskyni. Í fyrsta lagi er um að ræða ákvörðun um að grípa til tiltekinna aðgerða vegna annmarka á skilabærni, sbr. 3. mgr. 15. gr. frumvarpsins. Hvað þessa ákvarðanatöku varðar er bent á að ákvörðun verður ekki tekin nema að undangenginni ítarlegri málsmeðferð, sbr. 1. og 2. mgr. 15. gr. þar sem fyrirtæki er gefinn kostur á því að koma með tillögur að úrbótum til að ráða bót á annmörkum á skilabærni. Í öðru lagi er ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla frumvarpsins tilgreind sérstaklega. Slíka ákvörðun getur verið nauðsynlegt að taka með skjóttum hætti enda getur markmið þess úrræðis verið að ráða bót á hratt versnandi rekstrarferfiðleikum fyrirtækis og forða því frá skilameðferð. Í samræmi við meðalhófsreglu stjórnarsýsluréttar skal Skilavaldið þó ekki ganga lengra en nauðsyn krefur við beitingu þessa ákvæðis.

Um 5. mgr. Af ákvæðinu leiðir að ágreiningsmál fyrir dómstólum sem varða skilaaðgerðir skal hraðað innan dómskerfisins. Ekki er talin þörf á því að málin skuli lúta þeim reglum sem kveðið er á um í XIX. kafla laga um meðferð einkamála, nr. 91/1991, þannig að dómari gefi

út stefnu í málinu heldur er lögð áhersla á það að mál fái eins skjóta meðferð og unnt er. Við það mat ber þó að hafa í huga að mál geta verið flókin og umfangsmikil. Dómstólar byggja þó forsendur sínar á sömu efnahagslegu greiningu og viðkomandi ákvörðun byggðist á. Mikilvægt er að niðurstaða fáið í ágreiningsmál um lögmæti skilaaðgerða hið fyrsta enda varða aðgerðirnar almannahagsmuni. Í heimild ákvæðisins felst að máli sé veittur forgangur fram yfir önnur mál sem bíða meðferðar hjá dómstólum, frestir í máli séu eins stuttir og mögulegt er og að dómur sé kveðinn upp hið fyrsta. Ákvæðið gildir ekki um allar ákvarðanir samkvæmt III. þætti frumvarpsins heldur einskorðast það við skilaaðgerðir en hugtakið er skilgreint í 30. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Hvað varðar ákvarðanir um mat á eignum og skuldbindingum skv. VII. kafla frumvarpsins sem skulu taka gildi þegar í stað, sbr. 3. mgr. ákvæðisins, er rétt að benda á það að slíkar ákvarðanir verða ekki bornar undir dómstóla einar og sér heldur einungis samhliða ákvörðun um beitingu skilaaðgerða, sbr. 33. gr. frumvarpsins.

Um 6. mgr. Í ákvæðinu er kveðið á um réttarstöðu tjónþola vegna ákvörðunar sem ógilt hefur verið fyrir dómi. Framkvæmd ákvarðana verður ekki stöðvuð nema slíkt sé metið nauðsynlegt með almannahagsmuni að leiðarljósi. Tjónþoli skal því einungis eiga rétt á skaðabótum vegna hinnar ógiltu ákvörðunar sem skulu ef við á greiðast úr skilasjóði., sbr. 5. Tölul. 1. mgr. 87. gr. frumvarpsins.

#### Um 7. gr.

Greinin tekur mið af a-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar og fjallar um heimild Skilavaldsins til upplýsingaöflunar vegna ákvæða frumvarpsins. Einnig er kveðið á um heimildir til upplýsingaöflunar í 12. gr., þ.m.t. reglugerð ráðherra skv. 2. mgr. þeirrar greinar og 1. tölul. 61. gr. Innan ákvæðis 1. málsl. 1. mgr. þessarar greinar rúmast heimild til krefjast þess að upplýsingar séu veittar við vettvangskannanir. Mikilvægt er að Skilavaldið hafi rúmar heimildir til upplýsingaöflunar og því er heimildin almenns eðlis en þó með þeim takmörkunum að upplýsingarnar séu nauðsynlegar vegna framkvæmd ákvæða frumvarpsins. Ákvæði 2. málsl. 1. mgr. og 2. mgr. greinarinnar er samhljóða 3. mgr. 9. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, og vísast til athugasemda við þá grein í frumvarpi er varð að lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi til skýringa.

Í 2. mgr. greinarinnar er fjallað um áhrif lagaákvæða um þagnarskyldu á skyldu til að veita upplýsingar og aðgang að gögnum og takmarkanir þar á vegna upplýsinga sem lögmaður öðlast til hagsbóta fyrir skjólstæðing sinn í tengslum við dómsmál. Ákvæðið er til dæmis samhljóða 3. og 4. málsl. 3. mgr. 9. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, 3. og 4. málsl. 1. mgr. 15. gr. e laga um gjaldeyrismál, nr. 87/1992 og 3. og 4. málsl. 2. mgr. 20. gr. laga um aðgerðir gegn peningabætti og fjármögnun hryðjuverka, nr. 140/2018.

#### Um 8. gr.

Greinin innleiðir hluta 81. gr. og 84. gr. tilskipunarinnar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 3. mgr. 84. gr. tilskipunarinnar. Tilgreint er að þeir sem koma að framkvæmd laganna, svo og mögulegir kaupendur sem Skilavaldið eða Fjármálaeftirlitið hefur samband við, séu bundnir þagnarskyldu skv. lög um Seðlabanka Íslands.

Þagnarskyldan tekur til stjórnvalda sem koma að framkvæmd laganna, þar á meðal Seðlabankans, fjármálastöðugleikaráðs og fjármála- og efnahagsráðuneytisins. Sama gildir um Skilasjóð, Tryggingarsjóð innstæðueigenda og fjárfesta, brúarstofnun og eignaumsýslufélagi sem komið er á fót á grundvelli laganna. Ákvæðið tekur einnig til þeirra sem stjórnvöld og aðrir sem falla undir ákvæðið kalla sér til aðstoðar við framkvæmd laganna,

þar á meðal skilastjórn, endurskoðenda, bókara, lögfræðinga og matsaðila., sbr. einnig 4. mgr. 42. gr. stjórnarsýslulaga. Þá tekur þagnarskyldan einnig til mögulegra kaupenda sem Skilavaldið eða Fjármálaeftirlitið, hefur samband við á grundvelli heimilda í lögnum. Það gildir þótt ekki verði af kaupum.

Þagnarskyldan tekur til allra upplýsinga sem nauðsynlegt er að halda leyndum til að vernda verulega opinbera- eða einkahagsmuni. Á þessum grundvelli ættu til dæmis upplýsingar um efni skilaáætlana, um niðurstöðu mats á þeim og á skilabærni fyrirtækja og um að skilaaðgerðir gagnvart fyrirtæki séu til skoðunar almennt að vera háðar þagnarskyldu. Heimilt er að miðla og birta upplýsingar ef slíkt samræmist ákvæði 41. gr. laga um Seðlabanka Íslands. Í því sambandi má hafa hliðsjón af viðmiðunarreglum EBA/GL/2016/03 um veitingu upplýsinga í formi útdráttar eða samantektar sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 7. mgr. 84. gr. tilskipunarinnar.

Bent skal á að auk þagnarskyldu skv. 41. gr. laga um Seðlabanka Íslands, [nr. xx/2019] kunna sérstök þagnarskylduákvæði að gilda um einstaka aðila sem koma að framkvæmd laganna, sbr. til dæmis X. kafli stjórnarsýslulaga, sbr. lög um breytingu á stjórnarsýslulögum, nr. 37/1993, með síðari breytingum (tjáningarfrelsi og þagnarskylda), [nr. xx/2019], og 58. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. og 5. mgr. 84. gr. tilskipunarinnar, að frátöldum fyrirmælum 4. mgr. um miðlun upplýsinga til yfirvalda þriðju ríkja. Henni er ætlað að tryggja að nauðsynleg skipti á upplýsingum fyrir framkvæmd laganna geti átt sér stað.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 81. gr. og 2. mgr. 84. gr. tilskipunarinnar. Verklagsreglum samkvæmt málsgreinininni er ætlað að tryggja að þagnarskylda skv. 1. mgr. greinarinnar sé virt, m.a. þegar upplýsingum er miðlað til þeirra aðila sem 2. mgr. tilgreinir.

#### Um III. kafla.

Kaflinn innleiðir hluta af I. kafla og II. kafla II bálks tilskipunarinnar sem fjallar um skilaáætlun og skilabærni. Skilavaldið skal útbúa og uppfæra skilaáætlanir fyrir lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki og samstæður samkvæmt ákvæðum kaflans. Efni skilaáætlunar skal vera í samræmi við kerfislegt mikilvægi viðkomandi fyrirtækis eða samstæðu. Heimilt er að beita mismunandi kröfum eða draga verulega úr þeim ef unnt er að heimila fyrirtæki að fara í hefðbundna ógjaldfærnimeðferð, þ.e. slitameðferð í tilviki fjármálafyrirtækja. Af þeim sökum er kveðið á um um heimild til að ákveða að gerð skuli einföld skilaáætlun fyrir fyrirtæki, sbr. 11. gr. frumvarpsins. Þá skal Skilavaldið leggja mat á skilabærni fyrirtækis að höfðu samráði við önnur viðeigandi stjórnvöld. Fyrirtæki telst skilabært ef hægt er að taka það til skilameðferðar og beita einhverjum skilaaðgerðum gagnvart því eða að fyrirtækið fari í slitameðferð, án þess þó að það hafi verulega neikvæð áhrif á fjármálakerfið. Ákvæði kaflans hafa að geyma reglur og aðgerðir sem heimilt er að grípa til í því skyni að ráða bót á annmörkum á skilabærni.

#### Um 9. gr.

Greinin innleiðir 1., 3.-7. og 9. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 14. gr. tilskipunarinnar og fjallar um skilaáætlun lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis. Greinin fjallar um skyldu Skilavalds til að gera, samþykkja og viðhalda skilaáætlun fyrir fyrirtæki sem heyra undir a-lið 2. gr. frumvarpsins, þ.e. lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki. Fjallað er með almennum hætti um skilaáætlun í 3.4 kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

*Um 1. mgr.* Fjallað er um meginefni skilaáætlana en kveðið verður á um innihald skilaáætlunar með nánari hætti í reglugerð ráðherra sem sett verður með stoð í 4. mgr.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn innleiðir hluta 1. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Í skilaáætlun skal fjalla um þær skilaaðgerðir sem heimilt er að grípa til í tilvikum hvernar lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis. Skilaaðgerðir samanstanda af skilaúrræðum, upphafsáðgerðum skilameðferðar og skilaheimildum, líkt og fram kemur í skilgreiningu hugtaksins skilaaðgerð í 29. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Þættir á borð við eignarhald, skipulag, rekstraráherslur og fjárhagsstöðu hafa áhrif á það hvaða skilaaðgerðir skulu fara fram hjá fyrirtæki ef nauðsynlegt er að taka það til skilameðferðar. Viðeigandi skilaaðgerðir skulu taka mið af því hvernig vernda megi nauðsynlega starfsemi fyrirtækis og aðskilja hana og kjarnastarfsemi frá öðrum starfspáttum fyrirtækisins.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir hluta 3. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Skilaáætlanir skulu gerðar þegar rekstur er í eðlilegu horfi og skilameðferð því ekki yfirvofandi. Skilaáætlun verður því að byggja á sviðsmyndum og geta áætlanir um aðgerðir verið ólíkar eftir aðstæðum. Í fyrsta lagi er um að ræða aðstæður þar sem erfiðleikar fyrirtækis eru bundnir við það sjálft (e. idiosyncratic). Í öðru lagi að óstöðugleiki sé á fjármálamörkuðum (e. broader financial instability) og í þriðja lagi að kerfislegt ójafnvægi sé til staðar í fjármálakerfinu (e. system wide events).

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn innleiðir hluta 3. mgr. og 4. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Tilgangur nýrra reglna um endurreisn og skilameðferð fjármálafyrirtækja er m.a. að forðast skuli að nota opinbera fjármuni til að greiða úr rekstrarerfiðleikum fyrirtækja. Af þeim sökum skal ekki gera ráð fyrir lausafjárþyrngreiðslu seðlabanka í skilaáætlunum. Í skilaáætlunum skal á hinn bóginn koma fram undir kvaða kringumstæðum hægt er að sækja um fyrirgreiðslu en erfiðleika fyrirtækis á ekki að leysa með óreglulegum fjárstuðningi Seðlabanka Íslands eða öðrum opinberum fjárstuðningi, hvers eðlis sem hann kanna að vera. Fjárframlag frá skilasjóði telst ekki opinber fjárstuðningur.

*Um 4. tölul.* Töluliðurinn innleiðir 7. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Í skilaáætlun skal fjalla um leiðir, eina eða fleiri, sem varða það með hvaða hætti unnt er að beita skilaúrræðum og skilaheimildum við skilameðferð einstakra fyrirtækja. Eðli máls samkvæmt er flækjustig og umfang skilaáætlana stærri lánastofnana meira en annarra fyrirtækja sem gera skal skilaáætlun fyrir. Ólíkar leiðir við beitingu skilaaðgerða taka því mið af eðli fyrirtækja en fyrir stærri lánastofnanir geta ólíkar leiðir t.d. markast af aðstæðum sem varða einungis fyrirtækið sjálft eða óstöðugleika í fjármálakerfinu.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir hluta 1. mgr. 10. gr. og 1. mgr. 14. gr. tilskipunarinnar, fjallar um samráð við gerð skilaáætlunar. Skilavaldið skal að jafnaði eiga samráð við Fjármálaeftirlitið vegna ýmissa verkefna sem varða skilameðferð, þ.m.t. um gerð skilaáætlunar, sbr. 4. mgr. 4. gr. frumvarpsins, og afhenda því samþykktar skilaáætlanir fyrirtækja. Þá skal einnig viðhafa samráð við skilastjórnvöld í aðildarríkjum þar sem mikilvæg útibú eru staðsett. Fjallað er um þau atriði sem líta ber til við mat á því hvort útibú telst mikilvægt í 22. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að skilaáætlun skuli uppfærð í hvert skipti sem veigamiklar breytingar verða á þáttum sem skipta máli varðandi skilameðferð fyrirtækis. Er hér átt við þætti á borð við stjórnskipulag, eignarhald, starfsemi eða fjárhagslega stöðu fyrirtækisins. Nauðsynlegt er að Skilavaldið hafi á hverjum tíma upplýsingar um þessa þætti og er því kveðið á um skyldu fyrirtækja og til að upplýsa það í tíma um þætti sem gefa tilefni til uppfærslu. Afhending þeirra upplýsinga sem kveðið er á um í ákvæðinu sækir einnig stoð í ákvæði 2. mgr. 12. gr. frumvarpsins.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 9. mgr. 10. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að ráðherra setji reglugerð um innihald skilaáætlana. Framkvæmdastjórnin hefur gefið út framselda reglugerð (ESB) nr. 2016/1075 sem byggist á tæknilegum framkvæmdastöðlum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Efnisatriði reglugerðar ráðherra munu innleiða 1. undirkafla II. kafla reglugerðar (ESB).

Um 10. gr.

Greinin innleiðir 12.-13. gr. og 2. mgr. 14. gr. tilskipunarinnar og fjallar um skilaáætlun samstæðu og málsmeðferð við gerð slíkrar áætlunar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta 1. mgr. og 2. mgr. 12. gr., 2. mgr. 13. gr. og 2. mgr. 14. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu kemur fram að Skilavaldið skuli semja, samþykkja og uppfæra skilaáætlun fyrir samstæðu. Þessi ábyrgð er háð því að Skilavaldið fari með samstæðuskilavald en það hugtak er skilgreint í 4. gr. frumvarpsins. Í ákvæðinu er bæði fjallað um samstarf og samráð við lögbær stjórnvöld í öðrum aðildarríkjum við gerð skilaáætlunar samstæðu og af ákvæðinu leiðir að ríkari kröfur eru gerðar ef um dótturfélag er að ræða en mikilvægt útibú.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að heimilt er að ákveða að gerð skuli sjálfstæð skilaáætlun fyrir dótturfélög sem eru lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki með stofnframlag skv. 2. mgr. 14. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Ákvæðið á við þegar Skilavaldið fer með skilavald gagnvart einstökum dótturfélögum en ekki með samstæðuskilavald. Það leiðir af 6. mgr. greinarinnar að leitast skuli við að taka sameiginlega ákvörðun með lögbærum stjórnvöldum um skilaáætlun samstæðu, þ.m.t. hvort sjálfstæð skilaáætlun skuli gerð fyrir einstök dótturfélög. Ef þar til bært lögbært stjórnvald hefur vísað ákvörðun Skilavaldsins um að gera sjálfstæða skilaáætlun fyrir dótturfélag til Eftirlitsstofnunar EFTA eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar innan tímafrests skv. 6. mgr. skal fresta ákvörðun um að gera sjálfstæða skilaáætlun fyrir dótturfélag og taka ákvörðun um hvort það verði gert í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA, sbr. 7. mgr.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. og 5. mgr. 12. gr. og 3. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að skilaáætlun samstæðu skuli bæði innihalda aðgerðir um skilameðferð samstæðu í heild og aðgerðir um skilameðferð einstakra fyrirtækja og útibúa innan samstæðu. Með aðgerðum er bæði átt við skilaaðgerðir og aðrar aðgerðir sem heimilt er að grípa til og m.a. er kveðið á um í reglugerð sem ráðherra skal setja skv. 8. mgr. greinarinnar. Í ákvæðinu kemur einnig fram að 9. gr. frumvarpsins gildi um skilaáætlun samstæðu. Af því leiðir að sömu efnisatriði skulu koma fram í skilaáætlun samstæðu og skilaáætlun lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis. Viðbótarreglur er þó að finna um skilaáætlun samstæðu, þ.m.t. um samhæfingu á aðgerðum, samskipti milli lögbærra stjórnvalda og aðkomu skilasjóðs að fjármögnun skilameðferðar samstæðu. Umfjöllun um þessi efnisatriði ásamt öðrum koma fram í reglugerð ráðherra. Telji Skilavaldið að skilameðferð samstæðu kunni að hafa áhrif í öðru aðildarríki skal það gæta þess að áhrifin komi sem jafnast niður.

Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta 1. mgr. 12. gr. tilskipunarinnar, fjallar um þá aðila sem skilaáætlun samstæðu skal eftir atvikum taka til og skulu aðgerðir skilaáætlunar ná til hvernar einingar innan samstæðu.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðinu er ætlað að tryggja að samráð og samstarf sé viðhaft milli Skilavaldsins, annarra lögbærra stjórnvalda og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar við gerð skilaáætlunar samstæðu. Móðurfélag í efsta

þrepi samstæðu ber ábyrgð á að taka saman upplýsingar og afhenda Skilavaldinu en hugtakið er skilgreint í 27. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

Um 6. og 7. mgr. Málsgreinarnar innleiða 4.-5. mgr. og 7.-10. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðunum er fjallað um tímasettan verkferil sem ætlað er að tryggja að niðurstaða náist við gerð skilaáætlunar samstæðu. Skilavaldið skal taka sjálfstæða ákvörðun um skilaáætlun samstæðu ef það fer með samstæðuskilavald og ekki næst sameiginleg ákvörðun með skilastjórnvöldum um skilaáætlun samstæðu. Skilastjórnvöldum er heimilt að leita til Eftirlitsstofnunar EFTA eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar ef ágreiningur er til staðar um skilaáætlun samstæðu, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Ef Eftirlitsstofnun EFTA tekur ákvörðun um skilaáætlun samstæðu ber Skilavaldinu að hlíta þeirri ákvörðun. Sá verkferill sem fjallað er um í málsgreinunum er samhljóða þeim verkferli sem gildir við mat eftirlitsstjórnvalda á endurbótaáætlun samstæðu og fjallað er um í 82. gr. d. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

Um 8. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 12. gr. tilskipunarinnar og kveður á um að setja skuli nánari reglur um innihald skilaáætlunar samstæðu. Reglurnar munu koma fram í reglugerð ráðherra.

Um 11. gr.

Í greininni er innleidd 1.-6. mgr. 4. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um einfaldar skuldbindingar (e. simplified obligations) fyrir tiltekna lánastofnanir, verðbréfafyrirtæki eða samstæðu. Ákvæði 4. gr. tilskipunarinnar gildir bæði um endurbótaáætlanir og skilaáætlanir. Ákvæði um endurbótaáætlun voru innleidd með lögum nr. 54/2018 á 148. löggjafarþingi með breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki nr. 161/2002. Ákvæði þessarar greinar er efnislega samhljóða 82. gr. e. laga um fjármálafyrirtæki, að því fráskildu að greinin tekur til skilaáætlana sem eru á verksviði Skilavaldins en ekki endurbótaáætlana en yfirferð þeirra og samþykki er á verksviði Fjármálaeftirlitsins. Sömu efnisreglur gilda því um heimildina til að gera einfalda endurbótaáætlun og einfalda skilaáætlun. Varðandi skýringar á greininni vísast til athugasemda við e-lið 5. gr. frumvarps sem varð að lögum nr. 54/2018.

Um 12. gr.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 10. gr., 1.-2. mgr. 11. gr. og hluti af 1. mgr. 13. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um upplýsingagjöf og aðstoð vegna gerð skilaáætlunar. Í samstarfi við Fjármálaeftirlitið skal lagt mat á það hvort og þá hvaða upplýsingar sem heimilt er að afla á grundvelli ákvæðisins eru þegar tiltækar. Ekki verður ráðið af greininni að heimilt sé að krefja fyrirtæki eða móðurfélag um samstarf varðandi alla þætti skilaáætlunar. Þó er heimilt að krefjast þess að fyrirtæki eða móðurfélag eigi með sér nauðsynlegt samstarf við að semja ákveðna þætti áætlunarinnar að því marki sem upplýsingarnar koma ekki fram í endurbótaáætlunum, t.d. um skipulag fyrirtækis eða samstæðu sem tekur bæði til lagalegrar uppbyggingar og stjórnskipulags.

Um 2. mgr. Í ákvæðinu er kveðið á um að ráðherra skuli setja reglugerð sem varðar þær upplýsingar sem heimilt er að krefja lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki um vegna gerðar og viðhalds á skilaáætlunum. Reglugerð ráðherra mun innleiða viðauka B við tilskipunina þar sem kveðið er á um lágmarksupplýsingar í 20 tölul. sem lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum ber að veita Skilavaldinu að kröfu þess. Ákvæðið takmarkar ekki aðrar heimildir til upplýsingaöflunar, sbr. 7. gr. og 1. tölul. 61. gr. frumvarpsins.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 11. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að Seðlabankinn setji reglur um verklag og form (e. procedures, standard forms and

templates) fyrir veitingu upplýsinga samkvæmt þessari grein. Reglur Seðlabankans munu innleiða framkvæmdarreglugerð (e. implementing regulation) framkvæmdarstjórnar (ESB) nr. 2016/1066.

#### Um 13. gr.

Greinin innleiðir 15. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um mat á skilabærni lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 10. gr., hluta 1. mgr. og 3. mgr. 15. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að Skilavaldið leggur mat á skilabærni lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis eftir að hafa ráðfært sig við önnur stjórnvöld þegar við á samhliða því þegar það útbýr skilaáætlun fyrir viðkomandi fyrirtæki. Fjallað er um þau atriði sem líta ber til við mat á því hvort útbú telst mikilvægt í 22. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Séu verulegir annmarkar á skilabærni fyrirtækis að mati Skilavaldsins getur það krafist þess að gripið verði til ýmissa aðgerða við að ráða bót á annmörkum skv. 2. og 3. mgr. 15. gr. frumvarpsins. Á sama hátt og á við um mat Fjármálaeftirlitsins á endurbótaáætlunum skv. IX. kafla A laga nr. 161/2002 og gerð Skilavaldsins á skilaáætlunum skv. 9. gr. frumvarpsins skal ekki gera ráð fyrir opinberum fjárstuðningi, þ.m.t. sérstökum opinberum fjárstuðningi, neyðaraðstoð eða sérstakri lausafjárfyrirgreiðslu frá seðlabanka sem ekki telst til reglulegra viðskipta, sbr. 2. mgr. 7. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 36/2001, til að fyrirtæki teljist skilabært. Hugtakið sérstakur opinber fjárstuðningur er skilgreint í 29. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 1. og 2. mgr. 15. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er fjallað um þau efnisatriði sem skulu vera uppfyllt til að fyrirtæki teljist skilabært. Af ákvæðinu leiðir að aðstæður þurfa annaðhvort að vera með þeim hætti að unnt sé að beita skilaaðgerðum og fyrirtæki þannig tækt til skilameðferðar eða að möguleiki sé á því að hámarka virði eigna og deila þeim út til kröfuhafa með slitameðferð. Þegar mat er lagt á skilabærni hefur það því ekki ávallt þann tilgang að fyrirtæki verði tekið til skilameðferðar, heldur kann slitameðferð að vera eðlileg leið í tilfelli smærri fyrirtækja þar sem slíkt hefur takmörkuð neikvæð áhrif á fjármálakerfið. Við mat á skilabærni skal það haft að leiðarljósi að grundvöllur þess að fyrirtæki geti talist skilabært er að nauðsynleg starfsemi verði áfram tryggð. Mat á skilabærni skal að lágmarki grundvallast á atriðum sem fram koma í reglugerð ráðherra skv. 3. mgr.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 15. gr. og viðauka C við tilskipunina. Kveðið er á um að ráðherra setji reglugerð um viðfangsefni og viðmið við mat á skilabærni lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Reglugerð ráðherra mun byggjast á reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 2016/1075 og viðauka C við tilskipun 2014/59/ESB.

#### Um 14. gr.

Greinin innleiðir 4. mgr. 12. gr. og 16. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um mat á skilabærni samstæðu. Af greininni leiðir að Skilavald skuli leggja mat á skilabærni samstæðu fari það með samstæðuskilavald. Skilgreiningu á samstæðuskilavaldi er að finna í 28. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Efnisatriði 13. gr. frumvarpsins og reglugerð ráðherra skv. 3. mgr. gilda um mat á skilabærni samstæðu. Líkt og á við um mat á skilabærni lánastofnunar og verðbréfafyrirtækis skal ekki gera ráð fyrir opinberum fjárstuðningi aðildarríkja til að samstæða teljist skilabær. Ef verulegir annmarkar eru á skilabærni samstæðu gildir ákvæði 16. gr. frumvarpsins þar sem m.a. er kveðið á um aðgerðir sem heimilt er að grípa til í því skyni að ráða bót á annmörkunum. Í 3. mgr. er kveðið á um að ráðherra setji reglugerð um viðfangsefni og viðmið við mat á

skilabærni samstæða. Reglugerð ráðherra mun innleiða reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 2016/1075 og viðauka C við tilskipun 2014/59/ESB.

Um 15. gr.

Greinin innleiðir 17. gr. og hluta 18. gr. tilskipunarinnar og fjallar um annmarka á skilabærni.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 1.-2. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um heimild, í samstarfi við önnur lögbær stjórnvöld, til þess að bregðast við annmörkum á skilabærni fyrirtækis. Líkt og fram kemur í 1. mgr. 13. gr. frumvarpsins skal mat á skilabærni eiga sér stað samhliða gerð skilaáætlunar. Komist Skilavaldið að því, í samstarfi við önnur lögbær stjórnvöld, að verulegir annmarkar séu á skilabærni frestast gerð skilaáætlunar.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að sé það mat Skilavaldsins að verulegir annmarkar séu á skilabærni fyrirtækis skal það innan fjögurra mánaða leggja fram tillögu um aðgerðir sem varða það hvernig rétt sé að takast á við annmarkanna og ráða bót á þeim. Ákvæðið grundvallast á meðalhófi þar sem fyrirtæki er gefið færi á því að grípa til aðgerða, enda hefur það bestu þekkinguna á eigin starfsemi. Sé það mat Skilavaldsins að þær aðgerðir sem fyrirtækið leggur til séu ófullnægjandi getur það krafist breytinga sem það telur nauðsynlegar til að einfalda skipulag og starfsemi fyrirtækisins þannig að greiða megi fyrir skilameðferð, sbr. 3. mgr.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 4. mgr., 5.-8. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið fjallar um þær aðgerðir sem heimilt er að krefjast að lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki eða eftir atvikum önnur fyrirtæki innan samstæðu, þ.e. fjármálastofnun skv. b-lið 2. gr. eða eignarhaldsfélag skv. c-d-lið 2. gr., grípi til í því skyni að ráða bót á þeim annmörkum sem koma í veg fyrir skilabærni og þar af leiðandi skilvirka skilameðferð fyrirtækis. Sé heimild ákvæðisins nýtt skal það rökstutt hvers vegna tillögur fyrirtækisins sjálfs skv. 2. mgr. teljast ófullnægjandi og með hvaða hætti þeim aðgerðum sem krafist er sé ætlað að bregðast við annmörkunum. Við mat á nauðsynlegum aðgerðum skal annars vegar hafa hliðsjón af því hvaða áhrif annmarkarnir hafa á fjármálastöðugleika og hins vegar meta áhrif aðgerðanna á rekstur og stöðugleika fyrirtækisins og getu þess til að styðja við hagkerfið. Heimildir til að krefjast tiltekinna aðgerða eru víðtækar og lúta m.a. að endurskipulagningu rekstrar, sölu eigna, breytingu á fjármögnun og breytingum á skipulagi, þ.m.t. félagaformi og stjórnskipulagi. Þegar heimildunum er beitt skal gæta meðalhófs og skulu aðgerðir stjórnvaldsins vera réttlætanagerðar á grundvelli almannahagsmuna. Varðandi nákvæmari lýsingu á aðgerðum skv. 3. mgr. og þær kringumstæðum sem koma til greina í tilviki hverrar aðgerðar er rétt að horfa til viðmiðunarreglna EBA/GL/2014/11 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin (EBA) hefur gefið út um annmarka á skilabærni með stoð í 8. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar. Þá skal Skilavaldið taka tillit til og fjalla um hugsanleg áhrif þeirra aðgerða sem ætlunin er að grípa til á fyrirtækið sjálft, fjármálakerfið og fjármálastöðugleika í aðildarríkjum og skal það gert áður en greint er frá aðgerðunum.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 4. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að fyrirtæki hefur einn mánuð til að leggja fram áætlun um hvernig það hyggst fara eftir kröfum um eina eða fleiri af aðgerðum skv. 3. mgr. Áætlun fyrirtækisins skal innihalda upplýsingar um hvernig fyrirtækið hyggst framfylgja ákvörðuninni og tímabil efnda ef ekki er unnt að koma aðgerðum strax til framkvæmda.

*Um 5. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 18. gr. tilskipunarinnar en í þeirri grein er kveðið á um að ákvæði 17. gr. tilskipunarinnar sem innleidd er með þessari grein gildi einnig um annmarka á skilabærni samstæðu. Á það meðal annars við um þær aðgerðir sem heimilt er að

grípa til skv. 3. mgr. greinarinnar ásamt því að fresta skal gerð skilaáætlunar samstæðu ef verulegir annmarkar eru á skilabærni samstæðunnar að mati Skilavaldsins. Í málsgreininni er einnig vísað til ákvæðis 16. gr. frumvarpsins um málsmæðferð við annmarka á skilabærni samstæðu. Ákvæði 16. gr. gilda þó einungis um samstæðu með starfsemi yfir landamæri og því skal málsmæðferð þegar samstæða er einungis með starfsemi hér á landi grundvallast á þessari grein.

Um 16. gr.

Greinin innleiðir 18. gr. tilskipunarinnar og mælir fyrir um heimildir til að bregðast við annmörkum á skilabærni þegar um samstæðu er að ræða með starfsemi í fleiri en einu aðildarríki. Ákvæðið útvíkkar heimildir Skilavaldsins sem skal taka ákvörðun um skilabærni samstæðu í heild í samstarfi og að undangengnu samráði við lögbær stjórnvöld í ríkjum þar sem samstæðan er með starfsemi.

Um 1. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta 2. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Skilavaldið skuli semja skýrslu ef fram kemur við mat á skilabærni skv. 15. gr. að verulegir annmarkar séu á skilabærni samstæðu. Skýrsluna skal semja í samstarfi við Evrópsku bankaeftirlitsstofnunina að undangengnu samráði við lögbær stjórnvöld. Með hugtakinu lögbær stjórnvöld er átt við viðeigandi stjórnvöld sem haft hefur verið samráð við við mat á skilabærni skv. 2. mgr. 14. gr. frumvarpsins. Skýrsluna skal svo afhenda til móðurfélags og lögbærum skilavöldum í ríkjum þar sem samstæðan hefur starfsemi.

Um 2. mgr. Í málsgreininni, sem innleiðir hluta 2. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um innihald skýrslunnar sem skal semja á grundvelli 1. mgr. Tilmæli skýrslunnar skulu vera markviss og ekki ganga lengra en nauðsynlegt er svo að samstæðan geti komið þeim til framkvæmda.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. og hluta 4. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að móðurfélagið geti komið á framfæri athugasemdum við innihald skýrslunnar og lagt til að gripið verði til annarra tillagna en þær sem fram koma í skýrslunni. Athugasemdir og tillögur móðurfélagsins skulu berast innan fjögurra mánaða frá móttöku móðurfélagsins á skýrslunni. Skilavaldið áframsendir svo athugasemdir móðurfélagsins til lögbærra stjórnvalda.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta 4. mgr. og 5. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu kemur fram að Skilavaldið hafi fjóra mánuði til að taka sameiginlega ákvörðun með lögbærum stjórnvöldum frá tilkynningu hans þar sem athugasemdir og tillögur móðurfélagsins eru áframsendar til viðeigandi stjórnvalda. Af ákvæðinu leiðir einnig að berist engar athugasemdir eða tillögur frá móðurfélaginu hefjist fjögurra mánaða tímabil þar sem Skilavaldið skuli leitast við að ná sameiginlegri ákvörðun með lögbærum stjórnvöldum og hefjist það tímabil þegar hinn fjögurra mánaða frestur sem móðurfélagið hefur til að koma að athugasemdum og tillögum er liðinn. Sameiginleg ákvörðun skal taka til viðeigandi aðgerða sem hægt er að grípa til skv. 2. og 3. mgr. 15. gr., þ.m.t. tillögur að aðgerðum sem móðurfélagið leggur til skv. 3. mgr. ef við á. Leita skal allra leiða við að ná sameiginlegri ákvörðun um tillögur móðurfélagsins og tillögur lögbærra stjórnvalda til að ráða bót á annmörkum á skilabærni og skal það gerast innan skilaráðsins skv. 89. gr. frumvarpsins. Taka skal tillit til hugsanlegra afleiðinga tillagnanna í öllum aðildarríkjum þar sem samstæðan er með starfsemi.

Um 5. mgr. Af málsgreininni, sem innleiðir 6. og 8. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar, leiðir að Skilavaldið skuli taka sjálfstæða ákvörðun um aðgerðir ef ekki næst að taka sameiginlega ákvörðun innan tímamarka skv. 4. mgr. Við slíkra ákvörðun skal, eftir því sem unnt er, taka

tillit til þess mats sem lögbær stjórnvöld hafa komið með í ferli sameiginlegrar ákvarðanatöku. Af ákvæðinu leiðir einnig hvernig fara skuli með ágreining milli stjórnvalda ef þar til bært stjórnvald hefur vísað málinu til Eftirlitsstofnunar EFTA eða Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Varðandi nánari skýringar á því ferli vísast m.a. til umfjöllunar um 6. og 7. mgr. 10. gr. um skilaáætlun samstæðu.

*Um 6. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir 7. mgr. 18. gr. tilskipunarinnar, kemur fram að þrátt fyrir að Skilavaldið fari ekki með samstæðuskilavald geti það ákveðið viðeigandi aðgerðir fyrir einstök dótturfélög sem hann fer með skilavald yfir. Slík ákvörðun gerir ráð fyrir að ekki hafi náðst sameiginleg ákvörðun um lögbærum stjórnvöldum innan fjögurra mánaða tímafrests. Ákvörðunin skal vera rökstudd og taka tillit til sjónarmiða og mats samstæðuskilavalds. Ákvörðunina skal senda til viðeigandi dótturfélaga og samstæðuskilavalds. Ef gripið er til heimildar ákvæðisins er heimilt að grípa til aðgerða sem móðurfélagið leggur til, aðgerða sem dótturfélag leggur til eða aðgerða sem fram koma í 3. mgr. 15. gr. frumvarpsins.

*Um 7. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir hluta 4. mgr. 17. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um áætlun sem móðurfélag er skylt að gera þar sem fjallað er um fyrirhugaðar framkvæmdir á þeim aðgerðum sem Skilavaldið krefst. Líkt og á við um áætlun sem fyrirtæki skal gera skv. 4. mgr. 15. gr. skal áætlun móðurfélags innihalda upplýsingar og tímabil efnda ef ekki er unnt að koma aðgerðum til framkvæmda þegar í stað.

#### Um IV. kafla.

Kaflinn innleiðir 45. gr. í IV. kafla IV. bóls tilskipunarinnar og fjallar um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (e. Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities – MREL). Markmið lágmarkskröfunnar er að fyrirtæki hafi yfir að búa nægum skuldbindingum sem hægt er að gefa eftir til þess að mæta tapi þess og tryggja nægjanlegt eigin fé til grundvallar áframhaldandi rekstri fyrirtækis eða einingar sem tekið verður til skilameðferðar.

#### Um 17. gr.

Greinin innleiðir ákvæði 1.-6. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar, sem fjalla um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar (e. Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities – MREL). Ákvæðið fjallar um skyldu lánastofnana og verðbréfafyrirtækja til að hafa til staðar nægt eigið fé og að fjármagna sig að ákveðnu marki með skuldum og skuldbindingum sem eru hæfar. Krafan sem slík felur í sér að fyrirtækin þurfi að hafa til staðar eigið fé, þ.e. eiginfjárgrunn, og hæfar skuldbindingar sem uppfylla ákveðin skilyrði, í afmörkuðu hlutfalli af heildarskuldbindingum og eiginfjárgrunni. Slíkt hlutfall er afmarkað og ákveðið af Skilavaldinu samkvæmt reiknireglu 1. mgr., sem byggir á 1. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu kemur fram að MREL-hæfar skuldbindingar þurfa að uppfylla ákveðin skilyrði. Þær þurfa í fyrsta lagi að teljast til hæfra skuldbindinga, sem ákvarðast af því hvort þær eru eftirgefanlegar eða ekki. Til viðbótar þeim skilyrðum þurfa hæfar skuldbindingar að vera innborgaðar og þær mega ekki vera skuldbindingar gagnvart fyrirtækinu sjálfu eða tryggðar eða í ábyrgð af fyrirtækinu. Þær mega ekki heldur hafa verið fjármagnaðar af fyrirtækinu með beinum eða óbeinum hætti. Eftirstöðvatími skuldbindingar skal að lágmarki vera eitt ár, en ef skuldbindingin felur í sér heimild til gjaldfellingar eða rétt til að krefjast endurgreiðslu fyrir samningstíma, ber að miða við þá dagsetningu þegar slíkur réttur virkjast. Þá mega skuldbindingar ekki koma til vegna

afleiðna, tryggðra innstæðna eða tryggingarhæfra innstæðna örfélaga, lítilla eða meðalstórra félaga, sbr. 1 og 2. tölul. 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar. Samkvæmt ákvæðinu er það Skilavaldsins að taka endanlega ákvörðun um það hver nákvæmlega lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis á að vera. Í aðdraganda slíkrar ákvörðunar þarf að hafa samráð við Fjármálaeftirlitið. Ákvörðunin skal tekin með hliðsjón af því að krafan styðji við aðgerðir vegna skilameðferðar fyrirtækis, ef slíkt á við. Ákvörðunin skal einnig tekin með hliðsjón af því að fyrirtækið þarf að hafa til staðar nægar hæfar skuldbindingar, komi til beitingar á skilaúrræðinu eftirgjöf, þannig að það búi við fullnægjandi tappól (e. loss-absorbency) og að hægt verði að endurreisa eiginfjárgrunn þess þannig að fyrirtækið uppfylli skilyrði fyrir starfsleyfi. Þá skal ákvörðunin tekin með hliðsjón af stærð fyrirtækis, viðskiptalíkani þess, því hvernig það hagar fjármögnun sinni (þ.e. fjármögnunarlíkani) og áhættusniði. Einnig skal ákvörðun bankans tekin með hliðsjón af aðkomu Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta vegna fjármögnunar skilameðferðar. Að lokum skal ákvörðunin tekin með hliðsjón af áhrifum þess á fjármálastöðugleika ef fyrirtæki verður ógjaldfært. Þannig skal huga að innbyrðis tengslum (e. interconnectedness) þess við aðrar lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki eða jafnvel aðra hluta fjármálakerfisins, og mögulegum smitáhrifum (e. contagion) milli fyrirtækjanna.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar. Skyld er að undanskilja lánastofnanir sem eingöngu veita lán með veði í fasteign (e. mortgage credit institutions) og eru eingöngu fjármögnuð með útgáfu sértryggðra skuldabréfa frá lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Skilyrðið fyrir slíkri undanþágu er að lánastofnanirnar fari í slitameðferð eða skilaúrræðunum sala rekstrar, brúarstofnun eða uppskiptingu eigna, sbr. B-, C- eða D-hluta X. kafla frumvarpsins verði beitt. Ákvæði tilskipunarinnar gerir einnig ráð fyrir að við slitameðferð eða þegar umræddum skilaúrræðum er beitt muni lánardrottinnar viðkomandi lánastofnana, þ.e. eigendur sértryggðra skuldabréfa, bera tap með þeim hætti að markmiðum skilameðferðar, sbr. 1. gr. frumvarpsins, verði náð.

Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar. Heimilt er að krefja fyrirtæki um að sýna fram á að ákvarðanir þess um niðurfærslu og umbreytingu á skuldbindingum muni ná fram að ganga þegar löggjöf ríkis utan Evrópska efnahagssvæðisins gilda um þær. Í slíkum tilfellum þurfa Skilavaldið og viðkomandi fyrirtæki m.a. að huga að samningsskilmálum skuldbindinganna og alþjóðlegum samningum um viðurkenningu á skilameðferð. Telji Skilavaldið að ákvörðun um niðurfærslu eða umbreytingu skuldbindingar í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins, þ.e. þriðja ríki, muni ekki ná fram að ganga samkvæmt löggjöf hlutaðeigandi ríkis skal undanskilja skuldbindinguna frá við útreikning á lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar.

Um 6. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar. Samkvæmt ákvæðinu skal Seðlabanki Íslands setja reglur sem kveða nánar á um aðferðafræði og viðmið vegna ákvörðunar um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Reglum Seðlabankans er ætlað að innleiða reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) nr. 2016/1450.

Um 18. gr.

Greinin innleiðir 7. og 8. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar sem fjalla um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni.

Um 1. mgr. Á grundvelli ákvæðisins er lánastofnunum, verðbréfafyrirtækjum og eignarhaldsfélögum með staðfestu hér á landi skylt að uppfylla lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni, ef þau teljast til móðurfélaga í efsta

þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu. Sú krafa kemur til viðbótar kröfu samkvæmt ákvæðum í 17. gr., og er ákvæðin af Skilavaldinu samhliða ákvörðun um lágmarkskröfu á einingargrunni.

*Um 2. mgr.* Ákvæðið hefur að geyma heimild til að krefjast þess að fjármálastofnanir skv. b-lið 2. gr. og eignarhaldsfélög uppfylli lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni. Þótt almenna reglan sé sú að lágmarkskrafan eigi eingöngu við lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki á einingargrunni, og að fjármálastofnanir og eignarhaldsfélög geti þurft að uppfylla hana á samstæðugrunni, er mögulegt að fjármálastofnanir og eignarhaldsfélög kunni einnig að þurfa að uppfylla kröfuna á einingargrunni. Við slíkt mat skal meðal annars taka mið af atriðum skv. 3. mgr. 17. gr. Með 3. mgr. er jafnframt skýrt að Skilavaldið tekur ákvörðun um lágmarkskröfuna á samstæðugrunni, með hliðsjón af atriðum skv. 3. mgr. 17. gr., og að höfðu samráði við viðeigandi eftirlitsstjórnvald líkt og kveðið er á um í 19. gr. frumvarpsins. Séu dótturfélög samstæðu staðsett í ríkjum utan EES, þarf Skilavaldið að taka mið af því hvort skilaáætlun geri ráð fyrir að þau dótturfélög lúti sérstakri skilameðferð.

*Um 19. gr.*

Með greininni eru innleidd 9. og 10. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar sem fjalla um ákvarðanir um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á samstæðugrunni og sameiginlegar ákvarðanir með skilastjórnvöldum annarra ríkja.

*Um 1. mgr.* Fjallað er um þá skyldu að leitast við að taka ákvarðanir um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar með skilastjórnvöldum í öðrum ríkjum innan Evrópska efnahagssvæðisins. Þegar Skilavaldið telst samstæðuskilavald er því skylt að taka ákvarðanir fyrir samstæðuna. Skilavaldið skal jafnframt tilkynna móðurfélaginu, sem skylt er að uppfylla lágmarkskröfuna á samstæðugrunni, hver sú krafa er fyrir samstæðuna í heild og rökstuðning fyrir henni. Ef upp kemur ágreiningur við önnur skilastjórnvöld reynir á 2.-5. mgr. greinarinnar.

*Um 2. mgr.* Af ákvæðinu leiðir að ef reynt hefur verið í fjóra mánuði að komast að sameiginlegri ákvörðun með öðrum skilastjórnvöldum án niðurstöðu, skuli Skilavaldið taka ákvörðun um það hver lágmarkskrafa um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar er fyrir samstæðuna, en að teknu tilliti til mats annarra skilastjórnvalda. Samhliða þessu getur bæði Skilavaldið og önnur skilastjórnvöld skotið málinu og ágreiningnum til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, eða eftir atvikum Eftirlitsstofnunar EFTA, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, til að fá fram bindandi niðurstöðu frá evrópsku eftirlitsstofnunum vegna ágreiningsins. Sé málinu ekki vísað áfram stendur ákvörðun Skilvaldsins sem skilavald fyrir samstæðuna í heild.

*Um 3. mgr.* Í ákvæðinu er fjallað um tilvik þegar skilastjórnvöld einhvers þess dótturfélags sem tilheyrir samstæðunni hefur skotið málinu til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, eða eftir atvikum Eftirlitsstofnunar EFTA, í samræmi við 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Í slíkum málum ber Skilavaldinu að fresta ákvörðun sinni og bíða þar til ákvörðun eftirlitsstofnunar EFTA liggur fyrir. Ákvörðunin skal vera í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA. Ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA í þessu sambandi skal tekin innan eins mánaðar. Liggja ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA ekki fyrir innan eins mánaðar gildir ákvörðun Skilavaldsins fyrir samstæðuna. Ekki er hægt að vísa máli til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða

Eftirlitsstofnunar EFTA eftir að fjögurra mánaða tímabilinu, sem fjallað er um í 2. mgr. ákvæðisins lýkur eða eftir að sameiginleg ákvörðun hefur verið tekin.

Um 4. mgr. Í ákvæðinu er fjallað um þau tilvik þegar Skilavaldið þarf að taka ákvarðanir sem skilastjórnvald dótturfélags, sem tilheyrir móðurfélagi erlendis og lýtur skilastjórnvaldi annars ríkis. Málsmeðferð í slíkum málum er í stórum dráttum eins og málsmeðferðin samkvæmt 1.-3. mgr. ákvæðisins. Skilavaldinu ber því ávallt að taka ákvarðanir um lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar þess fyrirtækis sem tilheyrir samstæðu samkvæmt 1. mgr. 18. gr., ef það hefur staðfestu hér á landi. Skiptir í þeim efnum ekki máli hvort Skilavaldið sé skilastjórnvald á samstæðugrunni eða ekki. Ákvörðun vegna dótturfélags þarf jafnframt ávallt að vera tekin með tilliti til ákvarðana annarra skilastjórnvalda. Líkt og með ákvörðun vegna lágmarkskröfu móðurfélags innan samstæðu, kann það þó að fresta áhrifum ákvörðunarinnar ef ágreiningi er vísað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar, eða eftir atvikum Eftirlitsstofnunar EFTA.

Um 5. mgr. Fjallað er um heimild til að vísa ágreiningsmálum til Eftirlitsstofnunar EFTA að því er varðar ákvarðanir varðandi lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar. Sú heimild byggir á 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, ásamt ákvæðum 9. og 10. mgr. 45. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Á þessari heimild eru þó þau takmörk að ekki er hægt að vísa málum til Eftirlitsstofnunar EFTA sé munur á milli ákvarðana skilastjórnvaldanna innan við eitt prósentustig.

Um 6. mgr. Kveðið er á um það í ákvæðinu að reglulega skuli endurskoða ákvarðanir samkvæmt greininni og uppfæra þær þegar við á. Þessi skylda er lögð á til að tryggja að ákvarðanir taki mið af stöðu á hverjum tíma og taki mið af breytingum sem orðið geta.

#### Um 20. gr.

Greinin innleiðir 11. og 12. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar sem fjalla um undanþágur frá lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar á einingargrunni vegna fyrirtækja sem tilheyra samstæðum. Gert er ráð fyrir tvenns konar undanþágum. Sú fyrri, sem kveðið er á um í 1. mgr., nær til lánastofnana, verðbréfafyrirtækja og eignarhaldsfélaga, og gerir ráð fyrir að ef félag uppfyllir lágmarkskröfuna á samstæðugrunni og hafi þegar fengið heimild til að uppfylla eiginfjákröfur eingöngu á samstæðugrunni, sé heimilt að veita félaginu sambærilega heimild vegna lágmarkskröfunnar. Síðari undanþágan, sbr. 2. mgr., er bundin ítarlegum skilyrðum og nær eingöngu til fyrirtækja sem eru eftirlitsskyld og hafa starfsleyfi frá Fjármálaeftirlitinu.

#### Um 21. gr.

Greinin innleiðir 13. og 14. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar, sem fjalla um gerninga um samningsbundna eftirgjöf (e. contractual bail-in instruments).

Um 1. mgr. Heimilt er að ákveða að hluti lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar viðeigandi fyrirtækja, hvort heldur sem er á samstæðugrunni eða einingargrunni, verði mætt með gerningum sem greinin fjallar um.

Um 2. mgr. Í ákvæðinu koma fyrir þau skilyrði sem gerningar greinarinnar þurfa að uppfylla. Fyrri skilyrðið er að í skilmálum slíkra gerninga þarf að vera skýrt að ef Skilavaldið ákveður að gefa þurfi eftir hluta af skuldbindingum fyrirtækis, verði umræddur gerningur færður niður eða honum umbreytt á undan öðrum hæfum skuldbindingum. Síðara skilyrðið er að um gerninginn gildi bindandi samningur (e. agreement), bindandi samkomulag (e. undertaking) eða bindandi ákvæði (e. provision) sem felur í sér undirskipan (e. subordination)

gerningsins, þ.e. að hann er víkjandi og aftar í forgangsörð en aðrar hæfar skuldbindingar. Gerningurinn verður því ekki endurgreiddur fyrir en aðrar hæfar skuldbindingar, sem eru útistandandi á þeim tíma, hafa verið gerðar upp.

Um 22. gr.

Greinin innleiðir 15.-17. mgr. 45. gr. tilskipunarinnar og fjallar meðal annars um eftirlitsstarfsemi Skilavaldsins.

*Um 1. mgr.* Í ákvæðinu kemur fram að Skilavaldið skuli taka ákvarðanir varðandi lágmarkskröfu um eiginfjárgrunn og hæfar skuldbindingar samhliða því að það muni til framtíðar litið vinna að gerð skilaáætlana og þróun þeirra auk þess sem þeim verður haldið við með reglubundnum hætti.

*Um 2. mgr.* Í ákvæðinu er fjallað um upplýsingaskyldu Skilavaldsins gagnvart Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni varðandi lágmarkskröfuna, en sú skylda er afmörkuð nánar í reglugerð (ESB) 2018/309 sem innleidd verður með reglum Seðlabankans, sbr. 3. mgr. Í henni verður m.a. kveðið á um hvaða form og eyðublöð skuli notast við vegna upplýsingagjafarinnar auk skilgreininga á hugtökum.

Um V. kafla.

Kaflinn kveður á um ýmsar aðgerðir sem bæði er ætlað að hafa fyrirbyggjandi áhrif og undirbúa skilameðferð. Þann 7. júní 2019 var birt í Stjórnartíðindum ESB tilskipun 2019/879/ESB um breytingu á tilskipun 2014/59/ESB. Kveðið er á um ýmsar breytingar í þeirri tilskipun og þar á meðal eru breytingar á 55. gr. tilskipunarinnar, sem sætt hefur nokkurri gagnrýni, en lagt er til að sú grein verði innleidd í 23. gr. frumvarpsins. Ekki ber að túlka þá grein rýmra en efni standa til með hliðsjón af þeim breytingum sem kveðið er á um í tilskipun 2019/879/ESB. Einnig er vert að nefna að ákvæði 25. gr. frumvarpsins bættist við lög um fjármálafyrirtæki með gildistöku laga nr. 54/2018. Líkt og fram kemur í athugasemdum við þá grein er lagt til að greinin verði flutt úr lögum um fjármálafyrirtæki í þetta frumvarp.

Um 23. gr.

Greinin innleiðir 55. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um samningsskilmála í samningum fyrirtækis enda geti viðkomandi samningur varðað skuldbindingu sem kann að vera háð niðurfærslu og umbreytingu.

*Um 1. mgr.* Sú skylda sem kveðið er á um í ákvæðinu og varðar samningsskilmála í samningum fyrirtækja eða eininga gildir bæði um skuldbindingar vegna fjármagnsgerninga sem kunna að vera niðurfærðir eða þeim umbreytt á grundvelli VII. kafla frumvarpsins og skuldbindingar sem kunna að vera niðurfærðar eða umbreyttar við eftirgjöf skv. 54. og 55. gr. í E-hluta X. kafla frumvarpsins. Ákvæðið tekur einungis til samninga sem stofnað er til eftir gildistöku laganna, verði frumvarpið samþykkt óbreytt.

*Um 2. mgr.* Kveðið er á um takmarkanir á skyldu skv. 1. mgr. greinarinnar. Ef skuldbinding er undanþegin eftirgjöf er hún ekki háð niðurfærslu og umbreytingu og því ekki ástæða til að samningar sem varða þess háttar skuldbindingar kveði á um samningsskilmála um mögulega niðurfærslu eða umbreytingu, sbr. 1. tölul. ákvæðisins. Þá er ekki nauðsynlegt að samningar innihaldi samningsskilmála ef Skilavaldið getur niðurfært eða umbreytt fjármagnsgerningum og öðrum skuldbindingum við eftirgjöf í samræmi við lög í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins eða á grundvelli bindandi samnings við viðkomandi ríki, sbr. 3. tölul. ákvæðisins.

Um 3. mgr. Ákvæðið fjallar um heimild til að krefjast lögfræðialits á skuldbindingargildi samningsskilmála gagnvart gagnaðila. Með hugtakinu skuldbindingargildi er átt við bæði bindandi áhrif og heimild til fullnustu (e. enforcement) í samræmi við samningsskilmálann. Með heimild ákvæðisins um lögfræðialit getur Skilvaldið tryggt sig fyrir því að samningsskilmáli sé lagalega bindandi fyrir gagnaðila fyrirtækis eða einingar.

Um 4. mgr. Kveðið er á um að ráðherra setji reglugerð til innleiðingar á þeirri undirgerð tilskipunar 2014/59/ESB sem varðar efni greinarinnar. Í V. kafla framseldrar reglugerðar (ESB) nr. 2016/1075 er fjallað um þessi atriði og mun reglugerð ráðherra innleiða reglugerð ESB.

#### Um 24. gr.

Greinin innleiðir hluta af 2. mgr. 27. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að heimilt er að krefjast þess að fyrirtæki hafi samband við hugsanlega kaupendur með það að markmiði að þeir gætu eignast hluta eða alla starfsemi fyrirtækis, til dæmis í gegnum skilaúrræðið sala rekstrar skv. B-hluta X. kafla frumvarpsins ef fyrirtæki yrði tekið til skilameðferðar. Fyrirmæli Skilavaldsins til hugsanlegra kaupenda geta einungis komið til eftir að það hefur mótttekið upplýsingar frá Fjármálaeftirlitinu um að aðstæður vegna tímanlegra inngripa samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki séu til staðar. Brýnt er að hugsanlegir kaupendur séu upplýstir eins fljótt og auðið er eigi þeir að hafa tíma til að kanna viðkomandi fyrirtæki og starfsemi þess þannig að þeir séu í stakk búnir að leggja fram tilboð í opnu söluferli við sölu rekstrar.

#### Um 25. gr.

Greinin innleiðir 8. mgr. 5. gr., 8. mgr. 10. gr. og 7. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um skrá yfir fjárhagslega samninga (e. financial contracts). Hugtakið fjárhagslegur samningur er skilgreint í 14. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Efnislega samhljóða ákvæði var lögfest sem 82. gr. g með lögum nr. 54/2018 um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki, að undanskildri lokamálsgrein ákvæðisins. Í tilskipuninni er kveðið á um skyldu fyrirtækja og félaga til að afhenda því stjórnvaldi sem fer með undirbúning og framkvæmd skilameðferðar upplýsingar úr skrá yfir fjárhagslega samninga. Í tilskipuninni er einnig að finna heimildarákvæði um að aðildarríki geta kveðið á um að lögbærum yfirvöldum verði einnig afhentar þessar upplýsingar. Ekki þykir nauðsynlegt að heimild þessi sé til staðar í tveimur lögum og er því lagt til að ákvæðið verði fært úr lögum um fjármálafyrirtæki í þetta frumvarp enda hefur það meiri þýðingu hvað varðar efnisákvæði þess. Verði frumvarpið samþykkt óbreytt fellur því 82. gr. g laga um fjármálafyrirtæki brott, sbr. breyting sem lögð er til í f-lið 1. tölul. 103. gr. frumvarpsins.

Um 1. mgr. Í ákvæðinu er þess krafist að lánastofnanir haldi sérstaka skrá þar sem tilgreindar eru viðeigandi upplýsingar um alla þá fjárhagslegu samninga sem viðkomandi lánastofnun hefur stofnað til og eru enn þá í gildi. Slíkar skrár skulu vera aðgengilegar í viðeigandi kerfum sem tryggja að hægt sé að óska eftir upplýsingum um meðal annars innihald, tegundir og aðila samninga með skömmum fyrirvara.

Um 2. mgr. Í ákvæðinu er kveðið á um heimild til að krefjast þess að verðbréfafyrirtæki eða einingar skv. b-d-lið 2. gr. frumvarpsins skuli halda skrá um fjárhagslega samninga sem þau eru aðilar að. Þessi heimild á meðal annars við ef fyrirtæki eða eining er hluti af samstæðu og það er nauðsynlegt að mati Skilavaldsins að fyrirtæki eða eining haldi slíka skrá vegna stærðar fyrirtækisins, einingarinnar eða samstæðunnar, mögulegra smitáhrifa á viðkomandi fyrirtæki eða einingu vegna versnandi fjárhagsstöðu annarra aðila, mögulegra áhrifa á viðskiptavinum eða annarra atriða. Getur slíkt einnig átt við ef Skilavaldið metur það svo að

fjöldi fjármálasamninga eða umfang þeirra hjá fyrirtækinu eða einingunni sé með þeim hætti að nauðsynlegt sé að slík skrá liggi fyrir. Líklegt þykir að viðkomandi lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða aðrar einingar er undir ákvæðið falla verði krafín um að afhenda upplýsingar úr skrá um fjárhagslega samninga eftir að endurbótaáætlun samkvæmt IX. kafla A laga um fjármálafyrirtæki hefur verið virkjuð. Þegar svo háttar til getur því verið nauðsynlegt að grípa til viðeigandi ráðstafana innan skamms tíma og því talið nauðsynlegt að upplýsingarnar geti borist Skilavaldinu innan 24 tíma, sé tilefni til. Um er að ræða sama tímafrest og Danir lögðu til við innleiðingu ákvæða tilskipunarinnar um fjárhagslega samninga og mælt er fyrir um í 245. gr. a dönsku laganna um fjármálastarfsemi. Í ákvæðinu er einnig kveðið á um það að Fjármálaeftirlitið skuli hafa aðgang að upplýsingum sem aflað er samkvæmt þessari grein. Vegna takmarkana á flæði upplýsinga frá Skilavaldinu innan Seðlabankans vegna verkefna þess samkvæmt frumvarpinu, þykir rétt að kveða á um aðgang Fjármálaeftirlitsins að gögnunum.

Um 3. mgr. Seðlabankinn skal setja reglur þar sem nánar er kveðið á um þær upplýsingar sem þurfa að lágmarki að koma fram í skrá er heldur utan um upplýsingar um samningsaðilann og innihald og efni viðkomandi samnings. Reglurnar skulu innleiða framselda reglugerð (ESB) nr. 2016/1712. Fyrirtækjum er heimilt að vera með ítarlegri skráningu vegna slíkra samninga.

Um 26. gr.

Greinin innleiðir 54. gr. tilskipunarinnar. Greinin fjallar um að í tengslum við gerð skilaáætlunar sé heimilt að krefja fyrirtæki eða einingu um að breyta samþykktum sínum þannig að þær kveði á um heimild til að hækka eða lækka hlutfé. Ákvæði 2. mgr. kveður á um nánari útfærslu á 1. mgr. ákvæðisins þar sem heimilt er að krefjast þess fyrirtæki bæti inn í samþykktir sínar heimild til að gefa út hlutfé eða aðra eignarhluti sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 til að tryggja að unnt sé að framkvæma umbreytingu skuldbindinga í eignarhluti með skilvirkum hætti. Útgefið hlutfé eða aðrir gerningar sem teljast til almenns eigin fjár þáttar 1 skal vera fullnægjandi til að ná yfir samtölu fjárhæða skv. 2. og 3. tölul. 4. mgr. 63. gr. frumvarpsins.

Um VI. kafla.

Kaflinn innleiðir ákvæði V. kafla í IV. bálki tilskipunarinnar og fjallar um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga. Niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga er sjálfstætt úrræði sem getur meðal annars haft þann tilgang að komast megí hjá skilameðferð fyrirtækis. Kaflinn gildir um fjármagnsgerninga en fjallað er um þá í 84. gr. a -84. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sbr. einnig skilgreiningu á viðeigandi fjármagnsgerningi í 35. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Ekki eru jafn ríkar kröfur gerðar fyrir beitingu ákvæða kaflans og gildir um skilaúrræði þar sem ekki er gerð krafa um almannahagsmuni til að hægt sé að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum. Samspil er á milli ákvæða kaflans og skilaúrræða þar sem áskilið er að fjármagnsgerningar verði niðurfærðir eða þeim umbreytt samkvæmt ákvæðum kaflans áður eða samtímis því að gripið er til skilaúrræðis sem myndi valda lánardrottnum fyrirtækis tapi eða að kröfum þeirra yrði umbreytt, sbr. 39. gr. frumvarpsins. Eftirgjöf samkvæmt E-hluta X. kafla frumvarpsins, sem einnig kveður á um heimildir til niðurfærslu og umbreytingar, tekur svo til allra skuldbindinga fyrirtækis sem ekki eru sérstaklega undanskildar samkvæmt þeim kafla og hefur því víðtækara gildissvið en niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga samkvæmt þessum kafla.

Um 27. gr.

Greinin innleiðir 59. og 61. gr. tilskipunarinnar sem fjalla um skilyrði og ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga. Með hugtakinu fjármagnsgerningur er átt við gerning sem telst til almenns eigin fjár þáttar 1 skv. 84. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, gerning sem telst til viðbótar eigin fjár þáttar 1 skv. 84. gr. b og gerning, þ.m.t. víkjandi lán, sem telst til þáttar 2 skv. 84. gr. c sömu laga. Inntak hugtaksins viðeigandi fjármagnsgerningur er svo þrengra en fjármagnsgerningur þar sem það inniheldur einungis gerninga sem teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 og þáttar 2, sbr. skilgreiningu í 35. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Greinin tekur til niðurfærslu og umbreytingar hjá lánastofnunum og verðbréfafyrirtækjum og öðrum einungum innan samstæðu, enda hafi gerningar verði gefnir út til að uppfylla kröfur um eiginfjárgrunn samstæðu. Greinin gildir því bæði þegar Skilavaldið fer með samstæðuskilavald og þar af leiðandi framkvæmd skilameðferðar á móðurfélagi og öðrum einungum innan samstæðu og þegar Skilavaldið fer með framkvæmd skilameðferðar gagnvart ákveðnum einungum innan samstæðu.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 2.-3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Þar að auki er ákvæði 61. gr. tilskipunarinnar innleidd með skýringum við ákvæðið. Í ákvæðinu er kveðið á um skyldu Skilavaldsins til að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum við ákveðnar aðstæður. Í ákvæðinu er bæði fjallað um niðurfærslu sem getur verið að hluta eða með þeim hætti að hún standi í núlli og umbreytingu fjármagnsgerninga í almennt eigið fé þáttar 1, þ.m.t. hlutafé. Ákvæðið tilgreinir í fimm töluliðum þau tilvik sem réttlæta það að fjármagnsgerningar séu niðurfærðir eða þeim umbreytt. Fleiri en eitt af þeim tilvikum sem tilgreind eru í ákvæðinu geta verið til staðar á sama tíma en sammerkt er með flestum tilvikunum að það sé mat Fjármálaeftirlitsins og eftir atvikum öðrum lögbærum stjórnvöldum að fyrirtæki, eining eða samstæða verði ekki rekstarhæf nema gripið verði til niðurfærslu eða umbreytingar fjármagnsgerninga. Rætt er um lögbært stjórnvald í ákvæðinu þar sem aðildarríkin hafa val um það hjá hvaða stjórnvaldi, þ.e. eftirlitsstjórnvaldi eða skilastjórnvaldi, ákvörðun um beitingu úrræðisins liggur. Það getur því komið í hlut Skilavaldsins að framkvæma niðurfærslu eða umbreytingu þegar ákvörðun hefur verið tekin í samstarfi við önnur lögbær stjórnvöld.

Um 1. tölul. Töluliðurinn innleiðir a-lið 3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Bæði skilyrði ákvæðisins þurfa að vera uppfyllt til að skylda um að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum virkjist.

Um 2. tölul. Töluliðurinn innleiðir b-lið 3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Fjármálaeftirlitið er það stjórnvald hér á landi sem tekur ákvörðun um rekstrarhæfi viðkomandi fyrirtækis eða einingar. Ákvæðið gildir bæði þegar viðeigandi fjármagnsgerningar eru gefnir út á einingargrunni og samstæðugrunni. Þegar viðeigandi fjármagnsgerningar sem útgefnir eru af fyrirtæki sem er dótturfélag í þeim tilgangi að uppfylla kröfur um eiginfjárgrunn þess og samstæðu er Fjármálaeftirlitið eftirlitsstjórnvald enda sé viðkomandi fyrirtæki eða eining með starfsleyfi hér á landi og hefur útgefið þá fjármagnsgerninga sem til greina kemur að niðurfæra eða umbreyta.

Um 3. tölul. Töluliðurinn innleiðir c-lið 3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Með lögbæru stjórnvaldi í ákvæðinu er átt við það stjórnvald í aðildarríki þar eftirlitsaðili á samstæðugrunni er staðsettur eða stjórnvald í aðildarríki þar sem fyrirtæki er með starfsleyfi enda hafi fyrirtækið eða einingin gefið út þá fjármagnsgerninga sem til greina kemur að niðurfæra eða umbreyta. Fjármálaeftirlitið er því eðli málsins samkvæmt annað hvort eftirlitsaðili á samstæðugrunni eða eftirlitsstjórnvald fyrirtækis sem hefur útgefið fjármagnsgerninga.

Um 4. tölul. Töluliðurinn innleiðir d-lið 3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Skilavaldið getur tekið ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu ef Fjármálaeftirlitið er eftirlitsaðili á

samstæðugrunni og það er mat þess að samstæða verði ekki áfram rekstrarhæf nema gripið verði til niðurfærslu eða umbreytingar fjármagnsgerninga. Fjármálaeftirlitið skal viðhafa samráð við önnur lögbær stjórnvöld, sbr. 29. gr., en er ekki bundið við sameiginlega ákvörðun enda eru fjármagnsgerningar sem ákvæðið gildir um útgefnir á einingargrunni af móðurfélagi eða á samstæðugrunni en ekki af dótturfélagi líkt og á við skv. 3. tölul. 1. mgr. ákvæðisins.

*Um 5. tölul.* Töluliðurinn innleiðir e-lið 3. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Ef fyrirtæki eða eining hefur óskað eftir sérstökum opinberum fjárstuðningi án þess að þær takmarkanir sem um getur í ii-lið c-liðar 2. tölul. 3. gr. eigi við skal niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum. Hugtakið sérstakur opinber fjárstuðningur er skilgreint í 29. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að heimildin til að niðurfæra og umbreyta fjármagnsgerningum getur verið beitt óháð skilaúrræðum eða samhliða þeim þegar skilyrði skilameðferðar eru uppfyllt. Ef skilyrði skilameðferðar eru uppfyllt gagnvart fyrirtæki eða einingu og Skilavaldið ákveður að beita skilaúrræðum gagnvart fyrirtækinu eða einingunni skal þó fyrst beita ákvæði 1. mgr. þessarar greinar. Hvað varðar samspil milli niðurfærslu og umbreytingu á annars vegar fjármagnsgerningum samkvæmt þessari grein og hins vegar með eftirgjöf skv. 54. og 55. gr., sbr. E-hluta X. kafla frumvarpsins, skal niðurfærsla og umbreyting samkvæmt þessari grein ávallt eiga sér stað áður eða á sama tíma og eftirgjöf, sbr. 39. gr. frumvarpsins. Framkvæmd á skilaúrræðinu eftirgjöf gerir þannig ráð fyrir að allir fjármagnsgerningar, þ.m.t. víkjandi lán í þætti 2 samkvæmt 84. gr. c. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, hafi verið niðurfærðir að fullu eða umbreytt í almennt eigið fé þáttar 1. Eftirgjöf skv. 54. og 55. gr. frumvarpsins er niðurfærsla og umbreyting á skuldbindingum sem ekki hafa verið færðar niður eða umbreytt samkvæmt þessari grein.

*Um 3. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir 4.-6. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um þau skilyrði sem skulu vera fyrir hendi til að fyrirtæki, eining eða samstæða teljist ekki rekstrarhæf.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn innleiðir a-lið 4. mgr. og 5.-6. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Fyrirtæki eða eining telst á fallanda fæti ef eitt þeirra þriggja atriða sem eru tilgreind í 2 tölul. 3. gr. frumvarpsins eiga við. Samstæða er á fallanda fæti í skilningi þessa ákvæðis ef hlutlægir mælikvarðar gefa ekki til kynna að hún verði rekstrarhæf í náninni framtíð. Samstæðan hafi þannig eða sé líkleg til að brjóta gegn varfærniskröfum á samstæðugrunni sökum þess að samstæðan hafi orðið fyrir tapi eða sé líkleg til þess að verða fyrir tapi sem muni tæma allt eða umtalsverðan hluta af eigin fé samstæðunnar. Skilavaldið leggur mat á það hvað eru eðlileg tímamörk í skilningi ákvæðisins.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir b-lið 4. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Leiði viðræður við einkaaðila til þess að líklegt sé að aðkoma þeirra eða aðrar aðgerðir, þ.m.t. tímanleg inngríp Fjármálaeftirlitsins samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, séu nægjanlegar skal frekar beita þeim aðgerðum en niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga. Þegar litið er til þeirra rekstrarerfiðleika sem fyrirtæki, eining eða samstæða stendur fyrir á þessum tímapunkti er líklegt að á meðal annarra aðgerða sem kveðið er á um í ákvæðinu felist aðgerð um umbreyting á hluta af fjármagnsgerningum í almennt eigið fé þáttar 1.

*Um 4. mgr.* Af málsgreininni, sem innleiðir 10. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar, leiðir að niðurfærsla og umbreyting fjármagnsgerninga skuli grundvallast á virðismati á eignum og skuldbindingum samkvæmt ákvæðum 30. og 31. gr. í VII. kafla frumvarpsins. Virðismatið skal vera óháð, sanngjarnt, varfærið og raunhæft og skal Skilavaldið tryggja að matið verði

framkvæmt. Nánari umfjöllun um þær reglur sem gilda um mat á eignum og skuldbindingum koma fram í VII. kafla frumvarpsins.

*Um 5. mgr.* Af málsgreininni, sem innleiðir 7. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar, leiðir að viðeigandi fjármagnsgerninga dótturfélags má einungis niðurfæra eða umbreyta að sama umfangi og viðeigandi fjármagnsgerninga móðurfélags sem hafa sömu stöðu í forgangsroð krafna. Þetta skal þó ekki hafa þau áhrif að niðurfærsla og umbreyting á fjármagnsgerningum dótturfélags takmarkist við fjármagnsgerninga í sömu stöðu hjá móðurfélagi. Niðurfærsla og umbreyting á fjármagnsgerningum dótturfélags getur því haldið áfram þrátt fyrir að allir fjármagnsgerningar móðurfélags hafi verið niðurfærðir eða þeim umbreytt. Framangreint hefur þó ekki áhrif á þá meginreglu sem ávallt skal gilda um að lánardrottinnar skulu ekki fá minna í sinn hlut en ef fyrirtækið eða einingin hefði farið í slitameðferð eða gjaldþrotaskipti (e. no creditor worse off principle)

*Um 6. mgr.* Málsgreinin innleiðir 8.-9. mgr. 59. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið fjallar annars vegar um tilkynningarskyldu Skilavaldsins til annarra skilastjórnvalda og hins vegar tilvísun til þess að málsmeðferð skv. 29. gr. gildi við töku á sameiginlegri ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu á viðeigandi fjármagnsgerningum dótturfélags.

Um 28. gr.

Greinin innleiðir 60. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um framkvæmd niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga. Framkvæmd niðurfærslu og umbreytingar fjármagnsgerninga grundvallast á virðismati, sbr. 4. mgr. 27. gr. frumvarpsins, og skal framkvæmdin ekki hafa áhrif á rétt félagsaðila og lánardrottna til skaðabóta skv. 80. gr. ef endanlegt virðismat skv. 32. gr. leiðir til þess að þeir hafi fengið verri meðferð á kröfum sínum en ef fyrirtæki hefði verið tekið til slitameðferðar.

*Um 1. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir 1. mgr. 60. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um það í hvaða röð niðurfærsla og umbreyting skuli eiga sér stað. Í ákvæðinu er vísað til þess að taka skuli mið af meginreglum laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, þ.m.t. XVII. kafla þeirra laga, og XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Við beitingu á þeim reglum skal niðurfærsla og umbreyting fara fram í þeirri röð sem fram kemur í 1.-3. tölul. ákvæðisins. Röðin kveður á um að almennt eigið fé þáttar 1 skal niðurfært að fullu, sbr. 1. tölul., áður en viðeigandi fjármagnsgerningar, þ.e. viðbótar eigið fé þáttar 1 og þáttur 2, eru niðurfærðir eða þeim umbreytt. Að sama skapi skal viðbótar eigið fé þáttar 1 niðurfært að fullu, sbr. 2. tölul., áður en hægt er að niðurfæra eða umbreyta gerningum í þætti 2, sbr. 3. tölul.

*Um 2. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir 2. mgr. 60. gr. tilskipunarinnar, er fjallað um réttaráhrif niðurfærslu fjármagnsgerninga.

*Um 1. tölul.* Niðurfærsla fjármagnsgerninga á grundvelli 27. gr. telst endanleg og þar af leiðandi er lækun á höfuðstól gerninga varanleg. Ef niðurfærsla fjármagnsgerninga hefur grundvallast á bráðabirgðavirðismati skv. 31. gr. frumvarpsins og umfang niðurfærslu reynist meira en það hefði átt að vera á grundvelli virðismats sem framkvæmt er skv. 30. gr., sbr. 3. mgr. 31. gr. er heimilt að uppfæra hlutfjáreign félagsaðila og síðan kröfur lánardrottna að því marki sem nauðsynlegt er, sbr. 3. mgr. 55. gr. frumvarpsins.

*Um 2. tölul.* Niðurfærsla fjármagnsgerninga er endanleg, sbr. 1. tölul. og þar af leiðandi stofnast ekki skuldbinding gagnvart eiganda gernings sem hefur verið niðurfærður. Í ákvæðinu er kveðið á um takmarkanir hvað þetta varðar ef skuldbinding er áfallin, t.d. vextir, eða skaðabætur sem dæmdar hafa verið í ágreiningsmáli fyrir dómstólum. Kröfur um áfallna vexti sem ekki hafa verið greiddir í tengslum við niðurfærslu fjármagnsgerninga og dæmdar skaðabætur teljast eftirstæðar kröfur skv. 114. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991.

Um 3. tölul. Engar aðrar skaðabætur skal greiða til eigenda viðeigandi fjármagnsgerninga en í þeim tilvikum þar sem viðeigandi fjármagnsgerningum er breytt í almennt eigið fé þáttar 1 og fyrirtækið gefur út slíka gerninga til eigenda viðeigandi fjármagnsgerninga, sbr. 3. mgr. Ákvæðið hefur þó ekki áhrif á sjálfstæðan rétt félagsaðila og lánardrottna til skaðabóta ef við á skv. 80. gr. frumvarpsins.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3.-4. mgr. 60. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að heimilt er að krefjast þess að fyrirtæki eða eining gefi út almennt eigið fé þáttar 1 til eigenda viðeigandi fjármagnsgerninga og er það forsenda að gerningarnir séu gefnir út af hlutaðeigandi fyrirtæki eða einingu, eða ef við á móðurfélagi, og að fengnu samþykki Skilavaldsins eða skilastjórnvalds móðurfélagsins. Útgáfa fjármagnsgerninga skal eiga sér stað á undan útgáfu gerninga sem gefnir eru út vegna fjárframlags sem ríkissjóði er heimilt er að leggja til samkvæmt XIII. kafla frumvarpsins. Þessu er ætlað að tryggja að engin útpynning eigi sér stað vegna fjárframlaga frá ríkissjóði. Skilavaldið ákveður umreikningsgengi á grundvelli virðismats. Þá skal umreikningsgengið vera í samræmi við þær reglur sem kveðið er á um í 64. gr. frumvarpsins þar sem gert er ráð fyrir svigrúmi fyrir mismunandi umreikningsgengi fyrir mismunandi tegundir fjármagnsgerninga, að teknu tilliti til stöðu krafna í forgangsörð við gjaldþrotaskipti. Við mat á ákvörðun á umreikningsgengi er rétt að horfa til viðmiðunarreglna EBA/GL/2017/03 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út um umreikningsgengi skulda í eigið fé við eftirgjöf með stoð í 4. mgr. 50. gr. tilskipunarinnar.

Um 29. gr.

Greinin innleiðir 62. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um þá málsmeðferð sem gildir við niðurfærslu og umbreytingu á samstæðugrunni. Greinin gildir bæði þegar Skilavaldið fer með samstæðuskilavald og þar af leiðandi framkvæmd skilameðferðar á móðurfélagi og öðrum fyrirtækjum eða einingum innan samstæðu og þegar Skilavaldið fer með framkvæmd skilameðferðar gagnvart ákveðnum fyrirtækjum eða einingum innan samstæðu. Greinin gildir um ákvarðanatöku skv. 2.-5. tölul. 3. mgr. 27. gr. þegar samstæða er með starfsemi yfir landamæri, sbr. þó 4. mgr. greinarinnar, sem gildir einungis um málsmeðferð niðurfærslu og umbreytingu skv. 3. tölul. 3. mgr. 27. gr.

Við ákvörðun um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 3.-5. tölul. 3. mgr. 27. gr. hjá fyrirtæki eða samstæðu með starfsemi yfir landamæri skal taka mið af áhrifum skilameðferðar í öllum þeim aðildarríkjum þar sem fyrirtæki eða samstæða er með starfsemi.

Skilavaldið skal tilkynna lögbærum stjórnvöldum þegar til greina kemur að niðurfæra eða umbreyta fjármagnsgerningum. Með lögbærum stjórnvöldum í 1. tölul. 1. mgr. er átt við eftirlitsaðila á samstæðugrunni og ef við á annað stjórnvald í aðildarríkinu þar sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni er staðsettur. Annað stjórnvald en eftirlitsaðili á samstæðugrunni færi þá með framkvæmd niðurfærslu og umbreytingu í aðildarríkinu. Með lögbærum stjórnvöldum í 2. tölul. 1. mgr. er átt við eftirlitsstjórnvaldi fyrirtækis og öðrum stjórnvöldum í aðildarríkjum þar sem eftirlitsstjórnvald og eftirlitsaðili á samstæðugrunni eru staðsettir.

Leggja skal mat á aðrar aðgerðir og hvort þær séu til þess fallnar að geta komið í stað niðurfærslu og umbreytingu skv. 27. gr., sbr. 2. mgr. þessarar greinar. Um er að ræða sambærilegar aðgerðir og kveðið er á um í 3. mgr. 27. gr. um mat á rekstarhæfi fyrirtækis, einingar eða samstæðu. Skilavaldið skal viðhafa samráð við viðkomandi stjórnvöld um mat á aðgerðum skv. 2. mgr. og ákvörðun um hvort beita eigi aðgerðunum, sbr. 3. mgr.

Um VII. kafla

Kaflinn innleiðir III. kafla og hluta VII. kafla IV. bálks tilskipunarinnar og fjallar um mat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis. Virðismat sem framkvæma skal í samræmi við ákvæði kaflans skal undirbyggja ákvörðun um beitingu og framkvæmd á aðgerðum samkvæmt VI. kafla og skilaaðgerðum, þ.m.t. umfang niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla og skuldbindinga skv. E-hluta X. kafla frumvarpsins. Heimilt er að framkvæma bráðabirgðavirðismat ef ekki gefst tími til að afla óháðs virðismats. Einnig getur óháð virðismat orðið að bráðabirgðavirðismati ef ekki tekst að uppfylla kröfur óháða virðismatsins áður en ákvarðanir eru teknar. Bráðabirgðavirðismat telst fullnægjandi grundvöllur fyrir ákvarðanatöku en við fyrsta tækifæri skal þó ávallt framkvæma óháð virðismat. Endanlegt virðismat skal svo framkvæma eftir að skilaaðgerð hefur komið til framkvæmda. Rétt þykir að nefna að Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur nýlega gefið út handbók um mat á eignum og skuldbindingum.<sup>2</sup>

#### Um 30. gr.

Greinin innleiðir hluta af 36. gr. tilskipunarinnar og fjallar um virðismat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að Skilavaldið skuli tryggja að virðismat verði framkvæmt og skal það gerast áður en ákvörðun er tekin um skilaaðgerðir eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga. Virðismatið skal framkvæmt af óháðum aðila en með því er átt við einn eða fleiri aðila sem eru bæði óháðir öllum opinberum stjórnvöldum, þ.m.t. Skilavaldinu og hlutaðeigandi fyrirtæki, einingu eða fyrirtækjum eða einingum innan samstæðu. Virðismatið skal vera sanngjarnt, varfærið og raunhæft. Útreikningur á virði eigna og skuldbindinga skal fara samkvæmt alþjóðlegum reikningsskilastöðlum (e. going concern) sem gilda fyrir viðkomandi fyrirtæki eða einingar en þó með þeim hætti að útreikningurinn sé varfærinn, þ.m.t. um vanskil og rýrnun eigna.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 3.-4. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er fjallað um markmið virðismatsins og þá ákvarðanatöku sem það skal undirbyggja. Meginmarkmið virðismatsins er að meta virði eigna og skuldbindinga fyrirtækis, þ.e. lánastofnana og verðbréfafyrirtækja eða ef við á annarra eininga innan samstæðu. Virðismatið skal liggja fyrir áður en skilaaðgerðum eða niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga er beitt. Með því megi tryggja að hugsanlegt tap á eignum viðkomandi fyrirtækis eða einingar séu að fullu viðurkenndar þegar skilaaðgerðir koma til framkvæmda eða niðurfærsla og/eða umbreyting fjármagnsgerninga.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 8. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að virðismat skuli innihalda skiptingu á kröfum í samræmi við réttthæð þeirra, sbr. XVII. kafla laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, og 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Þá skuli virðismatið áætla þá meðferð sem ætla megi að félagsaðilar og kröfur lánardrottna fengju ef viðkomandi fyrirtæki yrði slitið á grundvelli framangreindra laga. Virðismatið veitir því fjárhagslegt yfirlit og í tengslum við vera gerð áætlun um fjárhagslega stöðu félagsaðila og lánardrottna við slitameðferð. Slík áætlun hefur engin áhrif á endanlegt virðismat skv. 32. gr. frumvarpsins sem kveður á um meginregluna um að félagsaðilar og lánardrottnar skulu ekki verða fyrir meira tjóni en ef fyrirtæki eða eining hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipta, sbr. 80. gr. frumvarpsins (e. no creditor worse off principle).

<sup>2</sup> Sjá handbók hér: <https://eba.europa.eu/-/eba-publishes-handbook-on-valuation-for-purposes-of-resolution>

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 5. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að virðismat skuli ekki gera ráð fyrir opinberum fjárstuðningi, þ.m.t. sérstökum opinberum fjárstuðningi, neyðaraðstoð eða lausafjárþyrngreiðslu frá Seðlabanka Íslands, umfram það sem fellur undir regluleg viðskipti. Hugtakið sérstakur opinber fjárstuðningur er skilgreint í 3. gr. frumvarpsins.

*Um 5. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 5. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að taka skuli kostnað Skilavalds og Skilasjóðs með í virðismatið. Undir ákvæðið fellur meðal annars kostnaður vegna starfa óháðs aðila sem framkvæmdi matið, eins eða fleiri, ásamt kostnaði vegna lögfræðiráðgjafar og stjórnslu. Þá á Skilasjóður rétt á greiðslu vaxta eða þóknunar vegna lána eða ábyrgða sem hann veitir fyrirtæki í skilameðferð, sbr. 2. tölul. ákvæðisins. Í þessu samhengi verður þó að líta til þess að kostnaður af skilameðferð fyrirtækis skal greiðast að því marki sem hægt er við skilameðferðina sjálfa en ekki í gegnum framlög úr skilasjóði.

*Um 6. mgr.* Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um þær viðbótarupplýsingar sem fylgja skulu með virðismati enda um nauðsynlegar upplýsingar að ræða til að gera grein fyrir fjárhagslegri stöðu viðkomandi fyrirtækis eða einingar.

*Um 7. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. og hluta af 10. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að þegar kröfur skv. 1. og 3.-6. tölul. þessarar greinar eru uppfylltar telst virðismati lokið. Í þeim tilfellum þegar kröfur greinarinnar eru ekki uppfylltar, t.d. ef ekki hefur verið unnt að afla óháðs virðismats vegna þess að brýn nauðsyn er að mat á eignum og skuldbindingum liggi fyrir innan skamms tíma, telst matið til bráðabirgðavirðismats skv. 31. gr. Skilavaldið framkvæmir þá bráðabirgðavirðismat en í framhaldi af því skal það láta gera óháð virðismat sem uppfyllir kröfur þessarar greinar, sbr. 3. mgr. 31. gr. Er þá heimilt að fela sama óháða aðilanum að framkvæma virðismat og endanlegt virðismat skv. 32. gr. og mega bæði virðismötin vera framkvæmd samtímis. Í þeim tilfellum þegar bráðabirgðavirðismat liggur fyrir getur því falist hagræði, þ.m.t. vegna kostnaðarsjónarmiða, að láta sama eða sömu aðila framkvæma bæði leiðrétt virðismat og endanlegt virðismat á sama tíma. Virðismötin skulu þó aðskilin, þ.e. um tvö sjálfstæð virðismöt skal vera að ræða. Með kröfunni um aðskilin virðismöt er þó ekki tekið fyrir að efni sem fram kemur í virðismati samkvæmt þessari grein sé nýtt við framkvæmd endanlegs virðismats skv. 32. gr.

*Um 8. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 14. mgr. og hluta af 15. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að ráðherra skuli setja reglugerð um nánari framkvæmd greinarinnar. Reglugerð ráðherra mun byggjast á framseldum reglugerðum (e. delegated regulation) framkvæmdarstjórnar ESB. Um er að ræða kafla IV í reglugerð (ESB) nr. 2016/1075 og reglugerð (ESB) nr. 2018/345.

Um 31. gr.

Greinin innleiðir hluta af 36. gr. tilskipunarinnar og fjallar um heimild til að framkvæma bráðabirgðavirðismat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr., hluta af 9. mgr. og 12. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um heimild til að framkvæma bráðabirgðavirðismat. Erfitt getur reynst að framkvæma óháð og endanlegt virðismat áður en gripið er til nauðsynlegra aðgerða. Þar að auki getur það verið erfiðleikum háð að finna óháðan aðila sem hefur getu og vilja til að framkvæma virðismat innan skamms tíma án þess að slíkt virðismat sé háð ýmsum fyrirvörum sem veldur því þá að það telst ekki endilegt og því nauðsynlegt að

framkvæma bráðabirgðavirðismat, eftir atvikum á grunni óháðs virðismats sem hafið er. Bráðabirgðavirðismat sem framkvæmt er í samræmi við þessa grein telst fullnægjandi grundvöllur fyrir ákvörðun um beitingu skilaaðgerða, þ.m.t. að taka yfir stjórn fyrirtækis eða ef við á einingar skv. b-d-lið 2. gr., sem getur ekki staðið við skuldbindingar sínar, eða til að taka ákvörðun um og framkvæma niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga samkvæmt VI. kafla frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 9. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að við framkvæmd á bráðabirgðavirðismati skal að því marki sem hægt er framfylgja þeim kröfum sem gilda um óháð virðismat. Gera verður þó ráð fyrir að virði eigna verði metið herra í óháðu virðismati skv. 30. gr. en samkvæmt bráðabirgðavirðismati. Af ákvæðinu leiðir einnig að bráðabirgðavirðismat skuli gera ráð fyrir varúðarfrádragi sem ætlað er að mæta frekara tapi (e. buffer for additional losses). Er varúðarfrádraginu ætlað að tryggja að ef bráðabirgðavirðismat er of hátt sé unnt að grípa til mótvægisáðgerða með fremur einföldum hætti, t.d. með frekari niðurfærslu fjármagnsgerninga eða með eftirgjöf. Við ákvörðun á varúðarfrádragi skal Skilavaldið sjá til þess að það sé nægjanlega varfærið og getur stærð varúðarfrádragsins því tengst þeirri óvissu sem er til staðar við virðismat hjá viðkomandi fyrirtæki.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 10. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að framkvæma skulu óháð virðismat eins fljótt og unnt er í kjölfar bráðabirgðavirðismats. Óháð virðismat skal þá miða að því að tryggt verði að hugsanlegt tap fyrirtækis eða einingar verði viðurkennt í bókhaldi fyrirtækisins eða einingarinnar og skal virðismatið innihalda mat á því hvort fara skuli fram frekari niðurfærsla á skuldbindingum lánardrottna eða hvort hækka skuli virði krafna eða greiða frekara endurgjald í samræmi við 4. mgr.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir 11. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um þær aðgerðir sem heimilt er að grípa til ef hrein eign (e. net asset value) er meira virði á grundvelli óháðs virðismats sem framkvæmt hefur verið skv. 3. mgr., sbr. 30. gr. frumvarpsins, en bráðabirgðavirðismati.

*Um 5. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir c-lið 15. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar, er kveðið á um reglugerð ráðherra.

#### Um 32. gr.

Greinin innleiðir 74. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um endanlegt virðismat á eignum og skuldbindingum fyrirtækis í skilameðferð.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 74. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að í kjölfar þess að skilaaðgerð, einni eða fleirum, hefur verið beitt skuli fara fram samanburður á þeirri meðferð sem fjármunir félagsaðila og kröfur lánardrottna fengu og þeirri meðferð sem þeir hefðu fengið ef viðkomandi fyrirtæki eða eining hefði farið í gjaldþrotaskipameðferð samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, eða verið slitið eftir reglum XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Ef það er niðurstaða endanlega virðismatsins að félagsaðilar og lánardrottnar hefðu fengið betri meðferð við slitameðferð eiga þeir rétt á að fá mismuninn greiddan úr skilasjóði, sbr. 80. gr. frumvarpsins. Skilavaldið skal tryggja að endanlegt virðismat verði framkvæmt og skal það gerast eins fljótt og mögulegt er eftir að skilaaðgerðir hafa komist til framkvæmda. Mat á því hversu fljótt er hægt að láta framkvæma endanlegt virðismat kann meðal annars að velta á þeim skilaaðgerðum sem hafa verið beitt og þeim tíma sem þarf til að ráða óháðan aðila til að framkvæma matið.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 74. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að endanlegt virðismat skuli innihalda skiptingu á kröfum lánardrottna til samræmis við reglur um forgangsstöð krafna við slit eða gjaldprot, sbr. XVII. kafla laga um gjaldprotaskipti o.fl., nr. 21/1991, og 3. mgr. 102. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og áætla þá meðferð sem fjármunir félagsaðila og kröfur lánardrottna hefðu fengið ef fyrirtæki hefði verið tekið til slitameðferðar. Þá niðurstöðu skal svo bera saman við þá meðferð sem félagsaðilar og lánardrottnar fengu við skilameðferð. Við mat á því hvaða meðferð félagsaðilar og lánardrottnar hefðu fengið á kröfur sínar ef fyrirtæki hefði verið tekið til slitameðferðar skal horfa til þeirrar aðferðarfræði sem fjallað er um í reglugerð ráðherra sem sett er með stöð í 4. mgr.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 74. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að endanlegt virðismat skuli byggjast á því að fyrirtæki eða eining hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldprotaskipta á þeim tímapunkti þegar skilaaðgerðir komu til framkvæmda, sbr. 1. tölul., og grundvallast á því að aðgerðirnar hefðu ekki komið til framkvæmda, sbr. 2. tölul. Þá ber að líta framhjá sérstökum opinberum fjárstuðningi til fyrirtækis í skilameðferð, sbr. 3. tölul. Hugtakið sérstakur opinber fjárstuðningur er skilgreindur í 29. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 74. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að ráðherra skuli setja reglugerð um nánari framkvæmd greinarinnar. Reglugerð ráðherra mun innleiða framseldar reglugerðir framkvæmdarstjórnar ESB. Um er að ræða kafla IV í reglugerð (ESB) nr. 2016/1075 og reglugerð (ESB) nr. 2018/345.

#### Um 33. gr.

Greinin innleiðir hluta af 13. mgr. 36. gr. tilskipunarinnar og fjallar um að virðismat skuli ekki bera undir dómstóla eitt og sér, heldur aðeins samhliða beitingu skilaaðgerða. Ákvæðið takmarkar ekki rétt félagsaðila, lánardrottna og þriðja aðila, sem verða fyrir áhrifum af skilaaðgerðum, til að gæta réttar síns fyrir dómstólum en skal það gert þegar aðgerðirnar eru komnar til framkvæmda. Nánari skýringar er að finna í athugasemdum við 6. gr. frumvarpsins.

#### Um VIII. kafla

Kaflinn innleiðir hluta af I. kafla IV. bóls tilskipunarinnar og fjallar um ákvörðun um skilameðferð. Fjármálaeftirlitið er það lögbæra stjórnvald sem tekur ákvörðun um hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti sem er skilyrði fyrir því að fyrirtæki verði tekið til skilameðferðar. Hugtakið „á fallanda fæti“ er skilgreint í 2. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Skilavaldið er það lögbæra stjórnvald sem tekur svo ákvörðun um skilameðferð fyrirtækis eða einingar en slík ákvörðun er þó háð staðfestingu ráðherra, sbr. 5. gr. frumvarpsins. Fyrirtæki eða eining skal ekki taka til skilameðferðar og skilaaðgerðum þannig beitt gagnvart því ef hægt er að ná markmiðum laganna með öðru og vægara móti, t.d. með aðgerðum einkaaðila, svo sem með lánsfé eða hlutafjáráukningu, eða opinberra aðila, svo sem tímanlegum inn gripum Fjármálaeftirlitsins eða niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla, eða með hefðbundinni slita- eða gjaldprotaskiptameðferð.

#### Um 34. gr.

Greinin innleiðir a-lið 1. mgr. 32. gr. og 3. mgr. 81. gr. tilskipunarinnar.

Fjármálaeftirlitinu er falið að meta, í samráði við Skilavaldið, hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti, það er hvort eitt þeirra þriggja atriða sem tilgreind eru í 2. tölul. 3. gr. frumvarpsins eigi við. Við matið getur Fjármálaeftirlitið haft hliðsjón af viðmiðunarreglum

EBA/GL/2015/07 Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar um hvenær fyrirtæki eða eining teljist á fallanda fæti sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 6. mgr. 32. gr. tilskipunarinnar. Fjármálaeftirlitið getur metið hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti í kjölfar ábendingar um að það kunni að standa höllum fæti, t.d. tilkynningar frá héraðsdómi skv. 84. gr. eða frá stjórn fyrirtækis eða einingar skv. 1. mgr. 86. gr. laga um fjármálafyrirtæki, en metur það einnig að eigin frumkvæði með viðvarandi hætti, einkum á grundvelli könnunar- og matsferlis skv. 80. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Mat á því hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti fer fram áður en gripið er til skilaaðgerðar gagnvart því. Æskilegt er að matið sé nógu tímanlegt til að mögulegt sé að grípa til skilaaðgerða þegar ljóst er að ella stefni í óefni, áður en fyrirtæki eða eining er orðin ógjaldfært eða staða þess slík að afturkalla megí starfsleyfi eða það þarfnist sérstaks opinbers fjárstuðnings. Ekki er nauðsynlegt að endurtaka matið í hvert sinn sem beita á einstökum skilauðræðum eða -heimildum.

Telji Fjármálaeftirlitið fyrirtæki eða einingu á fallanda fæti skal það tilkynna öðrum viðeigandi aðilum um það. Gert er ráð fyrir að ráðherra útfæri með reglugerð skv. 36. gr. frumvarpsins hverjir teljist aðrir viðeigandi aðilar, en til þeirra teljist að minnsta kosti fjármálastöðugleikaráð, fjármála- og efnahagsráðuneytið, Skilasjóður og Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta þegar starfsemi sjóðanna krefst þess, lögbær yfirvöld og skilastjórnvöld útibúa fyrirtækisins og á samstæðugrunni ef við á og Evrópska kerfisáðætturáðið.

#### Um 35. gr.

Greinin innleiðir hluta af 32., hluta af 34., 33. og 82.-83. gr. tilskipunarinnar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 5. mgr. 32. gr. og 1. mgr. 82. gr. tilskipunarinnar. Í henni birtist meginregla greinarinnar um að fyrirtæki skuli tekið til skilameðferðar ef það er á fallanda fæti og það er nauðsynlegt til að ná einu eða fleiri markmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins.

Skilaaðgerð kemur ekki til greina ef markmiðunum má ná með öðru og vægara móti, hvort sem er með aðgerðum einkaaðila, svo sem með lánsfé eða hlutafjárukningu, eða opinberra aðila, svo sem tímanlegum inngrípum Fjármálaeftirlitsins eða niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga, eða með hefðbundinni slita- eða gjaldþrotaskiptameðferð. Ekki er þó áskilið að slík úrræði hafi verið reynd ef útséð er um að þau dugi til. Jafnframt verður að gæta hófs í beitingu skilaaðgerðar sem valin er og ekki ganga lengra en nauðsyn ber til. Skilavaldinu ber þannig að lágmarka kostnað af skilaaðgerð og forðast að skerða verðmæti nema það sé nauðsynlegt til að ná markmiðum skilaaðgerðar. Ef fyrirtæki eða eining tilheyrir samstæðu skal leitast við að lágmarka áhrif á önnur fyrirtæki eða einingar innan samstæðunnar og á samstæðuna í heild.

Gæta þarf jafnræðis við ákvörðun um skilaaðgerðir, m.a. með því að gera ekki upp á milli félagsaðila eða lánardrottna nema fyrir því liggi málefnaleg sjónarmið. Ekki má mismuna félagsaðilum eða lánardrottnum, beint eða óbeint, á grundvelli þjóðernis. Gæta þarf réttinda félagsaðila og lánardrottna samkvæmt frumvarpinu, sbr. t.d. 2. mgr. 41. gr., 2. mgr. 46. gr., 2. mgr. 51. gr., 2. mgr. 55. gr. og 80. gr. frumvarpsins.

Skilaaðgerðir þurfa að samræmast ríkisaðstoðarreglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið. Á það getur til dæmis reynt ef nýttir eru fjármunir úr Skilasjóði til að aðstoða við skilameðferð fyrirtækis.

Skilaaðgerðir hnika ekki lagalegri ábyrgð einstaklinga og lögaðila á stöðu fyrirtækis, hvort sem er að einkarétti eða allsherjarrétti. Þær hafa því til dæmis ekki áhrif á skaðabótaskyldu eða refsíðabyrgð sem stjórnendur fyrirtækis eða einingar kunna að hafa bakað sér.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 34. gr. tilskipunarinnar. Áður en ákvörðun um skilaaðgerð sem varðar starfsmenn fyrirtækis eða einingar er tekin skal viðhafa almennt samráð við fulltrúa þeirra. Aðstæður geta þó takmarkað svigrúm til þess, svo sem ef þörf er á mjög skjótum viðbrögðum.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin tilgreinir skilyrði fyrir skilaaðgerðum gagnvart einstökum tegundum fyrirtækja.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn innleiðir 1. mgr. 33. gr. tilskipunarinnar. Áskilið er að Fjármálaeftirlitið telji bæði fjármálastofnun og móðurfélag hennar á fallanda fæti.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir 2. mgr. og hluta 4. mgr. 33. gr. tilskipunarinnar. Hann tekur til eignarhaldsfélaga á fjármálasviði, blandaðra eignarhaldsfélaga, blandaðra eignarhaldsfélaga í fjármálastarfsemi og móðureignarhaldsfélaga, sbr. c- og d-liði 2. gr. frumvarpsins. Almennt er áskilið að Fjármálaeftirlitið telji bæði eignarhaldsfélag og dótturfélag þess sem er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki á fallanda fæti. Þó má grípa til skilaaðgerðar gagnvart eignarhaldsfélagi þótt það sé ekki á fallanda fæti ef dótturfélag þess sem er lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki er á fallanda fæti og eignir og skuldir dótturfélagsins eru slíkar að fall þess stefndi annarri lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki í samstæðunni eða samstæðunni í heild í hættu. Í lokamálsli. töluliðarins er undantekning frá þeirri meginreglu frumvarpsins að Skilavaldið sé bundið af mati Fjármálaeftirlitsins á því hvort fyrirtæki sé á fallanda fæti. Samkvæmt málsliðnum telst dótturfélag samkvæmt töluliðnum sem er með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins á fallanda fæti ef það fullnægir að mati þarlendrar yfirvalda skilyrðum fyrir skilameðferð samkvæmt lögum þess ríkis. Við þær aðstæður þarf ekki að leita eftir mati Fjármálaeftirlitsins á því hvort dótturfélagið sé á fallanda fæti.

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn innleiðir 3. mgr. 33. gr. tilskipunarinnar. Ef lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki er dótturfélag eignarhaldsfélags á fjármálasviði og eignarhaldsfélagið á fjármálasviði er dótturfélag blandaðs eignarhaldsfélags telst lánastofnunin eða verðbréfafyrirtækið jafnframt dótturfélag blandaða eignarhaldsfélagsins. Þegar svo háttar skulu skilaaðgerðir vegna samstæðunnar beinast að eignarhaldsfélaginu á fjármálasviði fremur en blandaða eignarhaldsfélaginu.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 4. mgr. 33. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér að unnt er að líta fram hjá tilfærslum innan samstæðu eignarhaldsfélags og lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis, þ.m.t. með beitingu á heimild til niðurfærslu eða umbreytingar, þegar metið er hvort skilyrðum fyrir skilaaðgerð sé fullnægt vegna dótturfélagsins.

*Um 5. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 82. gr. og 83. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér skyldu til að láta birta og senda tilteknum aðilum ákvörðun um skilaaðgerðir sem gripið er til. Gert er ráð fyrir að ráðherra útfæri með reglugerð skv. 36. gr. hverjir teljist viðeigandi aðilar, en að til þeirra teljist að minnsta kosti viðkomandi fyrirtæki eða eining, fjármálastöðugleikaráð, fjármála- og efnahagsráðuneytið, Skilasjóður, Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta ef fyrirtækið á aðild að honum, rekstraraðili greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfa sem fyrirtækið eða einingin á aðild að, lögbær yfirvöld og skilastjórnvöld útibúa fyrirtækisins og á samstæðugrunni ef við á, Evrópska bankaeftirlitsstofnunin, Evrópska váttrygginga- og lífeyrissjóðaeftirlitsstofnun, Evrópska verðbréfamarkaðseftirlitsstofnunin, Evrópska kerfisáðætturáðið, Seðlabanki Evrópu og Eftirlitsstofnun EFTA. Fyrirmælin eru nánar útfærð í II. þætti V. kafla framseldrar reglugerðar

(ESB) 2016/1075 um viðbætur við tilskipunina sem ráðgert er að innleiða með reglugerð ráðherra.

Í ákvörðuninni verður að gera grein fyrir skilaaðgerðum og öðrum aðgerðum sem ætlunin er að grípa til og hvenær þær koma til framkvæmda. Í rökstuðningi fyrir ákvörðuninni þarf að minnsta kosti að koma fram af hverju fyrirtæki eða eining sé talið fullnægja skilyrðum fyrir skilaaðgerð og á hvaða heimild skilaaðgerð byggist.

Um þær aðferðir sem notaðar eru við opinberar birtingar samkvæmt lögum um verðbréfavíðskipti vísast einkum til VII.–IX. og XIII. kafla laga um verðbréfavíðskipti, nr. 108/2007, og III. kafla reglugerðar um upplýsingagjöf og tilkynningarskyldu samkvæmt þeim lögum, nr. 707/2008.

#### Um 36. gr.

Greinin innleiðir 3. mgr. 82. gr. tilskipunarinnar. Framkvæmdastjórn Evrópusambandsins hefur sett framselda reglugerð (ESB) 2016/1075 um viðbætur við tilskipunina. Í II. þætti V. kafla reglugerðarinnar eru útfærðar nánar skyldur um tilkynningar og birtingu. Gert er ráð fyrir að fyrirmælin verði innleidd með reglugerð.

#### Um IX. kafla.

Kaflinn innleiðir tvær greinar í tilskipuninni, 72. og 35. gr. sem fjalla um upphafsaðgerðir við skilameðferð. Skilavaldið getur tekið yfir stjórnun á fyrirtæki eða einingu og farið með yfirráð. Þá getur Skilavaldið skipað skilastjórn yfir fyrirtæki eða einingu sem fer þá með heimildir félagsaðila og stjórnar fyrirtækis eða einingar en það með óbein yfirráð.

#### Um 37. gr.

Greinin innleiðir 72. gr. tilskipunarinnar og veitir heimild til að taka yfir stjórnun á fyrirtæki til að tryggja að hægt sé að hrinda skilaaðgerðum í framkvæmd.

*Um 1. mgr.* Við yfirráð tekur Skilavaldið við öllum þeim valdheimildum sem félagsaðilar og stjórn fyrirtækisins eða einingarinnar höfðu fyrir skilameðferð, þ.m.t. að halda utan um og selja eignir þess. Ákvæðið ber að skoða í samhengi við aðrar skilaheimildir, þ.m.t. meginregluna um að víkja stjórn og framkvæmdastjóra frá störfum, sbr. 12. tölul. 1. mgr. 61. gr. frumvarpsins. Ef Skilavaldið fer með yfirráð yfir fyrirtæki eða einingu og tekur þannig við stjórnun þess, beint eða óbeint, getur það því á sama tíma vikið stjórnarmönnum og framkvæmdastjóra frá. Atkvæðisréttur sem fylgir eignarhlutum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð getur því ekki verið nýttur af félagsaðilum þegar skilameðferð varir, ef Skilavaldið hefur tekið yfir stjórnun fyrirtækisins eða einingarinnar. Yfirráð í skilameðferð eru ekki bundin við ákveðið tímabil en þau þurfa að vera nauðsynleg fyrir framkvæmd skilaaðgerða. Ef Skilavaldið tekur yfir fyrirtæki eða einingu tekur það á sama tíma yfir ábyrgð á þeim skyldum sem hvíla á fyrirtækinu eða einingunni samkvæmt frumvarpinu, t.d. um að leggja fram ársreikninga. Þetta felur í sér að framkvæma skuli viðeigandi breytingu á skráningu á prókúruhafa hjá fyrirtækjaskrá þannig að ljóst megi vera hver hafi umboð til að skuldbinda fyrirtækið eða eininguna.

*Um 2. mgr.* Af ákvæðinu leiðir að heimild 1. mgr. megi nýta á þann hátt að Skilavaldið fari sjálft með yfirráð, þ.e. með beinum hætti, eða óbeint með því að skipa einn eða fleiri aðila. Óbein yfirráð ber að skilja sem skipun skilastjórnar skv. 38. gr. frumvarpsins. Skilavaldið skal ekki teljast skuggastjórnandi þegar það framkvæmir aðgerðir á grundvelli frumvarpsins.

#### Um 38. gr.

Greinin innleiðir 35. grein tilskipunarinnar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 6. mgr. og hluta af 4. mgr. 35. gr. tilskipunarinnar. Skilastjórn má skipa til allt að árs í senn. Framlengja má skipun hennar ef það er nauðsynlegt til þess að ná markmiðum frumvarpsins, sbr. 1. gr. Til samræmis við 5. mgr. 35. gr. frumvarpsins ber að tilkynna opinberlega um skipun skilastjórnar. Einnig ber að tilkynna ríkisskattstjóra um breytingu á stjórn til samræmis við þau lög sem gilda um félagafarm fyrirtækisins eða einingarinnar, sbr. einkum 1. mgr. 149. gr. laga um hlutafélög, nr. 2/1995.

Skilastjórnmenn skulu fullnægja sömu hæfisskilyrðum og stjórnarmenn í fjármálafyrirtækjum. Um þau er fjallað í lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, einkum 52. gr., og reglum um framkvæmd hæfismats framkvæmdastjóra og stjórnarmanna fjármálafyrirtækja, nr. 150/2017. Meðal skilyrða er að þeir hafi yfir að ráða reynslu og þekkingu eða hafi lokið námi sem nýtist í starfi og hafi þekkingu á þeirri starfsemi sem viðkomandi fyrirtæki eða eining stundar, sbr. 3. mgr. greinarinnar. Gæta þarf að því að þeir hafi ekki slík tengsl við fyrirtækið eða eininguna, einstaka félagsaðila eða lánardrottna eða aðra haghafa að draga meg í efa óhlutdrægni þeirra. Það gæti til dæmis átt við ef þeir ættu umtalsvert hlutafé í fyrirtækinu eða sætu í stjórn lánardrottins.

Skilavaldið semur við skilastjórn um þóknun og greiðir kostnað af störfum hennar, þar á meðal vegna greiðslna til þeirra sem hún kann að fá sér til liðsinnis. Heimilt er að endurheimta kostnaðinn til samræmis við 81. gr. frumvarpsins.

Heimilt er að draga skipun skilastjórnar til baka hvenær sem er, til dæmis ef talið er æskilegt að skipa aðra skilastjórn eða ef skilastjórn er ekki lengur nauðsynleg.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2.-3. og 5. mgr. ásamt hluta af 4. mgr. 35. gr. tilskipunarinnar. Skilastjórn tekur við valdheimildum félagsaðila og stjórnar sem vikið hefur verið frá skv. 12. tölul. 1. mgr. 61. gr. frumvarpsins. Skilastjórn getur til dæmis ákveðið að hækka hlutafé félags, endurskipulagt eignarhald þess eða gengið til samninga við fjárhagslega traust félag um yfirtöku á því.

Hlutverk skilastjórnar er að vinna að markmiðum laganna og framfylgja ákvörðunum Skilavaldsins, þar á meðal um skilaaðgerðir. Ósamrýmanleg ákvæði í öðrum lögum eða í samþykktum fyrirtækis eða einingar um hlutverk hluthafafundar eða stjórnar víkja. Skilastjórn starfar í umboði og undir eftirliti Skilavaldsins og ber að hlíta ákvörðunum þess. Heimilt er að takmarka athafnir skilastjórnar og gera henni að leita samþykkis fyrir tilgreindum ráðstöfunum. Skilavaldið ákveður hve oft skilastjórn skuli skila skýrslu um störf sín og stöðu fyrirtækis, en miða verður við að hún geri það í upphafi og lok skipunartíma og nógu reglulega þar á milli til að Skilavaldið geti sinnt eftirlitshlutverki sínu. Í skýrslunni verður að greina frá þeim aðgerðum sem skilastjórn hefur gripið til frá síðustu skýrsluskilum, efnahagslegri og fjárhagslegri stöðu fyrirtækisins og öðrum þeim þáttum sem Skilavaldið ákveður.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 7. mgr. 35. gr. tilskipunarinnar. Ef skilastjórnvald í öðru aðildarríki hyggst skipa skilastjórn yfir fyrirtæki eða einingu sem tilheyrir sömu samstæðu og fyrirtæki eða eining skv. 1. mgr. greinarinnar skal Skilavaldið kanna, í samstarfi við erlenda skilastjórnvaldið, hvort tilefni sé til að skipa sameiginlega skilastjórn yfir bæði fyrirtæki eða einingar. Með því móti kann að mega liðka fyrir úrbótum á vandkvæðum hlutaðeigandi fyrirtækja eða eininga og auðvelda framgang skilameðferðar.

Um X. kafla.

Kaflinn fjallar um skilauðráðin fjögur, það er sölu rekstrar, framsal til brúarstofnunar, uppskiptingu eigna og eftirgjöf. Fyrri þrjú úrræðin fela í sér framsal eignarhluta í fyrirtæki eða einingu, eða eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækis eða einingar en gegna misjöfnu

hlutverki. Sala rekstrar og framsal til brúarstofnunar miðar almennt að því að tryggja áframhaldandi aðgang að nauðsynlegri starfsemi fyrirtækis eða einingar á fallanda fæti með því að framselja hana til traustari lögaðila sem tekur við réttindum og skyldum sem hana varða. Í kjölfarið er unnt að taka fyrirtækið eða eininguna sem er á fallanda fæti til slitameðferðar. Uppskiptingu eigna er almennt ætlað að aðgreina traustar eignir fyrirtækis eða einingar á fallanda fæti frá þeim sem hafa rýrnað eða skila slökum árangri og treysta þannig rekstrarhæfi fyrirtækisins eða einingarinnar þannig að það geti haldið áfram rekstri. Eftirgjöf felur í sér niðurfærslu skuldbindinga fyrirtækis eða einingar eða umbreytingu þeirra í eigið fé til að rétta af fjárhagsstöðu fyrirtækis eða einingar.

Gripið er til skilaúrræða að uppfylltum almennum skilyrðum VIII. kafla og 39. gr. frumvarpsins og sérstökum skilyrðum sem viðkomandi skilaúrræði eru sett. Heimilt er að beita einu eða fleiri skilaúrræðum eftir því sem aðstæður hverju sinni krefjast í ljósi markmiða laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Þó verður aðeins gripið til uppskiptingar eigna ásamt öðru skilaúrræði, sbr. síðari málsl. 1. mgr. 51. gr. frumvarpsins.

Tryggja þarf að réttindi félagsaðila og lánardrottna sem kveðið er á um í frumvarpinu, sbr. t.d. 2. mgr. 41. gr., 2. mgr. 46. gr., 2. mgr. 51. gr., 2. mgr. 55. gr. og 80. gr., sé gætt við beitingu skilaúrræða og að þau samræmist samkeppnisreglum og reglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið um ríkisaðstoð.

#### Um 39. gr.

Greinin innleiðir 2. mgr. 37. gr. tilskipunarinnar. Með viðeigandi fjármagnsgerningum er átt við fjármagnsgerninga sem teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 eða þáttar 2 samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, sbr. skilgreiningu 35. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í greininni felst að viðbótar eigið fé þáttar 1 og þáttar 2 skuli látið standa undir tapi fyrirtækis eða einingar sem er á fallanda fæti samhliða því sem gripið er til skilaúrræðis sem mundi valda lánardrottnum tapi eða því að kröfum þeirra yrði umbreytt.

#### Um 40. gr.

Greinin innleiðir hluta af 34., 38., 40 og 42. gr. tilskipunarinnar og fjallar um undanþágur frá takmörkunum á framsali við beitingu skilaúrræða.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. og 13. mgr. 38. gr., hluta af 1. mgr. og 11. mgr. 40. gr. og hluta af 1. mgr. og 12. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Ákvæði 41., 46. og 51. gr. frumvarpsins heimila framsal eignarhluta fyrirtækis eða einingar í skilameðferð eða eignir, réttindi og skuldbindingar þess. Af ákvæðinu leiðir að Skilavaldið þarf ekki samþykki annarra en framsalshafa fyrir framsalinu, hvorki fyrirtækisins eða einingarinnar í skilameðferð né félagsaðila eða lánardrottna þess eða annarra þriðju aðila. Það hnikar þó ekki rétti aðila til að höfða dómsmál vegna framsals sem hann telur ólöglegt, sbr. 6. gr. frumvarpsins. Félagsaðilar og lánardrottinnar fyrirtækisins eða einingarinnar í skilameðferð og aðrir þriðju aðilar sem eiga eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru ekki framseldar hafa engin réttindi yfir eða í tengslum við eignir, réttindi eða skuldbindingar sem eru framseldar, þó að gættum réttindum þeirra skv. 80. gr. frumvarpsins. Þeir njóta á móti góðs af endurgjaldi sem fyrirtækið eða einingin í skilameðferð kann að fá fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 38. gr., hluta af 1. mgr. 40. gr. og hluta af 1. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér að heimildir til sölu rekstrar, framsals til brúarstofnunar og uppskiptingar eigna takmarkast ekki af kröfum um málsmæðferð á sviði félaga- eða verðbréfamarkaðsréttar, svo sem í samþykktum félags, lögum um hlutafélög, nr. 2/1995, eða lögum um verðbréfavíðskipti, nr. 108/2007.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 34. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér að ákvæði 1. og 2. mgr. 3. gr. og 4. gr. laga um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum, nr. 72/2002, sem lúta einkum að kjörum starfsmanna og vernd gegn uppsögnum við aðilaskipti að fyrirtækjum eða hluta þeirra, gilda ekki við aðilaskipti vegna sölu rekstrar, framsals til brúarstofnunar eða uppskiptingar eigna. Sömu undanþágur eru gerðar vegna aðilaskipta þegar bú fyrirtækja hafa verið tekin til gjaldþrotaskipta í 5. mgr. 3. gr. og 3. mgr. 4. gr. laga um réttarstöðu starfsmanna við aðilaskipti að fyrirtækjum.

#### Um 41. gr.

Greinin innleiðir hluta af 38., 39 og 73. gr. tilskipunarinnar og fjallar um heimild til að beita skilaúrræðinu sala rekstrar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. og 5. mgr. 38. gr. tilskipunarinnar. Hún heimilar sölu eignarhluta í fyrirtæki eða einingu, eða eigna, réttinda og skuldbindinga þess, í heild eða að hluta, til eins eða fleiri kaupenda sem eru ekki brúarstofnanir eða eignaumsýslufélög. Heimildina má nýta oftár en einu sinni vegna sama fyrirtækis eða einingar.

Kaupandi verður að hafa lögbundin leyfi til að stunda þá starfsemi sem selja á til hans, sbr. einkum II. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, um starfsleyfi. Sæki hann um starfsleyfi í aðdraganda fyrirhugaðra kaupa er áriðandi að Fjármálaeftirlitið eða annað eftirlitsstjórnvald fjalli um og afgreiði umsóknina eins hratt og mögulegt er.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2.–4. mgr. 38. gr. og 39. gr. tilskipunarinnar og a-lið 73. gr. hvað sölu rekstrar varðar. Sala rekstrar á almennt að fara fram á viðskiptalegum forsendum. Söluferlið skal vera eins gagnsætt og opið og aðstæður leyfa og almennt skal lýsa með greinargóðum hætti þeim eignarhlutum í fyrirtæki eða einingu, eða eignum, réttindum og skuldbindingum þess sem til sölu eru. Leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega, með hliðsjón af virðismati skv. VII. kafla. Í því skyni getur Skilavaldið að eigin frumkvæði nálgast mögulega kaupendur. Söluferlið skal þó ekki hygla eða mismuna mögulegum kaupendum á ótilhlýðilegan hátt. Það skal einnig vera laust við hagsmunaárekstra. Þannig verður til dæmis að tryggja að tengsl starfsmanna Skilavaldsins við mögulega kaupendur hafi ekki óeðlileg áhrif á söluferlið. Sala rekstrar getur farið fram í einu lagi eða í áföngum og markaðssetja má réttinda-, eigna- og skuldbindingasöfn hvert í sínu lagi.

Skilavaldinu er heimilt að víkja frá áskilnaði um að sala fari fram á viðskiptalegum forsendum ef það er nauðsynlegt til að ná markmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Þannig er t.d. heimilt að selja rekstur í lokuðu útboði ef nauðsynlegt er að takmarka dreifingu upplýsinga um stöðu fyrirtækis eða einingar til að varðveita fjármálastöðugleika eða selja rekstur til annars en hæstbjóðanda ef hæstbjóðandi er ekki talinn jafnhæfur til að viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi. Sala skal þó ávallt vera á eins viðskiptalegum forsendum og aðstæður leyfa. Við mat á því hvenær varðveisla fjármálastöðugleika krefst þess að vikið sé frá áskilnaði um viðskiptalegar forsendur er heimilt að hafa hliðsjón af viðmiðunarreglum EBA/GL/2015/04 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 4. mgr. 39. gr. tilskipunarinnar.

Söluandvirði rennur til fyrri eigenda þess sem er selt, að frádregnum réttmætum kostnaði Skilavaldsins og skilasjóðs í tengslum við söluna, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 81. gr. frumvarpsins. Andvirði seldra eignarhluta í fyrirtæki eða einingu rennur því til fyrri eigenda þeirra en til fyrirtækisins eða einingarinnar rennur andvirði seldra eigna, réttinda og skuldbindinga sem voru í eigu þess.

Þar sem endurgjaldið miðast jafnan við markaðsverð ættu fyrri eigendur almennt ekki að fá minna í sinn hlut en þeir hefðu fengið hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til slita eða

bú þess til gjaldþrotaskipta þegar ákveðið var að grípa til skilameðferðar. Fáir þeir minna í sinn hlut gætu þeir átt rétt á bótum úr skilasjóði vegna mismunarins, sbr. 80. gr. frumvarpsins.

Um 42. gr.

Greinin innleiðir 8. og 9. mgr. 38. gr. tilskipunarinnar og fjallar um hæfi til að fara með virkan eignarhlut í kjölfar sölu rekstrar. Skv. 1. mgr. 40. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, skal aðili sem hyggst eignast virkan eignarhlut í fjármálafyrirtæki eða auka svo við eignarhlut sinn að virkur eignarhlutur nái eða fari yfir 20%, 33% eða 50% eða nemi svo stórum hluta að fjármálafyrirtæki verði talið dótturfélag hans tilkynna Fjármálaeftirlitinu fyrir fram um áform sín. Kaupin geta ekki komið til framkvæmda nema Fjármálaeftirlitið meti hann hæfan til að fara með eignarhlutinn eða niðurstaða þess liggi ekki fyrir innan tilgreinds frests, sbr. 2. mgr. sömu greinar. Fjármálaeftirlitinu ber að ljúka matinu svo fljótt sem unnt er samkvæmt málshraðareglu stjórnisýsluréttar, sbr. 1. mgr. 9. gr. stjórnisýslulaga, nr. 37/1993, og upplýsa Skilavaldið og tilkynna kaupanda skriflega þegar niðurstaða þess liggur fyrir. Sérstaklega áriðandi er að máli sé hraðað þegar matið fer fram í tengslum við beitingu rekstrarsöluúrræðisins svo skilaaðgerðin nái markmiðum sínum. Ekki er þó víst að unnt sé að ljúka matinu áður en sala rekstrar á að koma til framkvæmda.

Í greininni felst að þótt ekki takist að ljúka mati á hæfi kaupanda til að fara með virkan eignarhlut áður getur sala rekstrar komið til framkvæmda, utan þess að kaupandi fer ekki með atkvæðisrétt sem fylgir eignarhlutnum fyrr en Fjármálaeftirlitið hefur metið hann hæfan. Fram að því fer Skilavaldið með atkvæðisréttinn. Að öðru leyti fer kaupandi löglega með þau réttindi sem fylgja seldum eignarhlut og sætir eðli máls samkvæmt engum viðurlögum þess vegna.

Ef Fjármálaeftirlitið kemst að þeirri niðurstöðu að kaupandi sé hæfur til að fara með virkan eignarhlut færist atkvæðisrétturinn til hans. Komist Fjármálaeftirlitið á hinn bóginn að þeirri niðurstöðu að kaupandi sé ekki hæfur til að fara með eignarhlutinn fer Skilavaldið áfram með atkvæðisrétt sem honum fylgir og getur það sett kaupanda frest til að selja eignarhlutinn. Settur frestur þarf að taka tillit til möguleika á sölu við ríkjandi markaðsaðstæður. Selji kaupandi ekki hlutinn innan setts frests getur Fjármálaeftirlitið lagt á hann dagsektir samkvæmt lögum um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998, sbr. 11. gr. laganna.

Skilavaldinu er ekki skylt að nýta atkvæðisrétt sem hann fer með samkvæmt greininni eða að nýta hann á tiltekinn veg til að þjóna hagsmunum kaupanda. Skilavaldið sætir ekki bótaábyrgð gagnvart kaupanda vegna þess hvort eða hvernig það nýtir réttinn.

Um 43. gr.

Greinin innleiðir hluta af 1. mgr. og 11. og 12. mgr. 38. gr. tilskipunarinnar og fjallar um réttarstöðu kaupanda við sölu rekstrar. Kaupandi telst vera framhald á fyrirtækinu eða einingunni í skilameðferð hvað seldan rekstur varðar. Í því felst m.a. að kaupandi heldur rétti sem fyrirtækið eða einingin hafði til að veita þjónustu eða öðlast staðfestu í öðru aðildarríki og til þátttöku í greiðslu-, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfum, kauphöllum, bótakerfum fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfum, að því tilskildu að hann fullnægi skilyrðum fyrir þátttöku. Kaupandi er þó undanþeginn þátttökuskilyrðum um að hafa mat frá lánshæfismatsfyrirtæki eða um að lánshæfismat nái tilteknu stigi. Heimilt er að skylda greiðslu-, greiðslujöfnunar- og uppgjörskerfi, kauphallir, bótakerfi fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfi til að veita kaupanda aðgang til allt að 24 mánaða þótt hann uppfylli ekki skilyrði fyrir þátttöku. Skilavaldið getur framlengt þann frest sækir kaupandi um það.

Um 44. gr.

Greinin innleiðir 6. mgr. 38. gr. tilskipunarinnar og fjallar um framsal til fyrri eigenda í kjölfar sölu rekstrar. Ákvæðið heimilar Skilavaldinu að láta sölu rekstrar ganga til baka, í heild eða að hluta. Til þess þarf samþykki kaupanda en ekki fyrri eigenda.

Fyrri eigendum er skylt að taka við viðkomandi eignarhlutum eða eignum, réttindum og skuldbindingum og endurgreiða endurgjald sem þeir kunna að hafa fengið vegna þeirra. Ákvæðið er því íþyngjandi og skapar óvissu fyrir fyrri eigendur. Því ætti að gæta hófs við beitingu þess og láta framsalið ekki dragast að öþörfu.

Um 45. gr.

Greinin innleiðir 40. og 41. gr. að hluta og fjallar um stofnsetningu brúarstofnunar við beitingu á skilaúrræðinu framsal til brúarstofnunar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 12. mgr. 40. gr. og 2. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Heimilt er að koma á fót brúarstofnun til að taka við nauðsynlegri starfsemi frá fyrirtæki eða einingu sem taka á til skilameðferðar. Má í því skyni stofna nýjan lögaðila eða notast við lögaðila sem var til fyrir.

Hlutverk brúarstofnunar er viðhalda aðgangi að nauðsynlegri starfsemi fram að sölu hennar, sbr. 48. gr. frumvarpsins. Hlutverkið skal ekki fela í sér neins konar skyldu eða ábyrgð gagnvart félagsaðilum eða lánardrottnum fyrirtækisins eða einingu í skilameðferð og er eðlilegt að það endurspeglar í lýsingu á tilgangi stofnunarinnar í samþykktum hennar eða hliðstæðu skjali.

Brúarstofnun hlítir þeim reglum og sætir því eftirliti sem gildir um viðkomandi starfsemi. Gæta verður þess að starfsemi brúarstofnunar samræmist samkeppnisreglum og reglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið um ríkisaðstoð.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 2. mgr. 40. gr. og hluta af 1. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Hugtaksatriði í skilgreiningu á brúarstofnun, sbr. 7. tölul. 4. gr. frumvarpsins, er að hún sæti stjórn Skilavaldsins og útfærir ákvæði 2. mgr. 45. gr. frumvarpsins hvernig það getur tryggt stjórn sína yfir brúarstofnun.

Ákvæðið gildir óháð því hvort Skilavaldið eigi meiri hluta hlutafjár eða haldi utan um meiri hluta atkvæða í brúarstofnun. Umbreyting krafna á hendur brúarstofnun í hlutafé hníkar þannig til dæmis ekki stjórn Skilavaldsins yfir brúarstofnun samkvæmt ákvæðinu. Eignarhald á brúarstofnun getur þó haft áhrif á það hvort Skilavaldið skipar stjórn og framkvæmdarstjóra eða lætur nægja að samþykkja stjórn og framkvæmdarstjóra sem fundur félagsaðila eða stjórn leggja til. Ákvörðun Skilavaldsins á ábyrgðarsviði stjórnar getur til dæmis falist í því að setja stjórnarmönnum erindisbréf við skipun þeirra eða samþykkja starfsreglur um framkvæmd starfa stjórnar.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Brúarstofnun verður að hafa lögbundið leyfi til að stunda þá starfsemi sem framselja á til hennar, sbr. einkum II. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, um starfsleyfi. Af málsgreininni leiðir að Fjármálaeftirlitið getur veitt brúarstofnun tímabundið starfsleyfi þótt hún fullnægi ekki almennum skilyrðum starfsleyfis ef það er nauðsynlegt til að skilameðferð nái markmiðum sínum. Tilgreina þarf hve lengi tímabundna starfsleyfið gildir.

Um 46. gr.

Greinin innleiðir hluta af 40. gr. tilskipunarinnar og fjallar um framsal til brúarstofnunar.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. og 5. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar. Hún heimilar framsal eignarhluta í fyrirtæki eða einingu, eða eigna, réttinda og skuldbindinga þess, í heild eða að hluta, til eins eða fleiri brúarstofnana ef það er nauðsynlegt til að viðhalda

aðgangi að nauðsynlegri starfsemi sem fyrirtækið eða einingin starfrækti. Heimildina má nýta oftari en einu sinni vegna sama fyrirtækis eða einingar.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 3.-4. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar og a-lið 73. gr. hvað framsal til brúarstofnunar varðar. Framsal til brúarstofnunar getur ekki farið fram á viðskiptalegum forsendum. Til að tryggja að fyrri eigendur fái samt sem áður hæfilegt endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar skal það þess í stað miðast við mat á virði þeirra skv. VII. kafla, að frádregnum réttmætum kostnaði Skilvaldsins og skilasjóðs í tengslum við framsalið, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 81. gr. frumvarpsins. Þeir ættu þannig að lágmarki að fá jafnmikið í sinn hlut og þeir hefðu fengið hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til slita eða bú þess til gjaldþrotaskipta þegar ákveðið var að grípa til skilameðferðar, sbr. 32. gr. frumvarpsins. Andvirði framseldra eignarhluta í fyrirtæki eða einingu rennur til fyrri eigenda þeirra og andvirði framseldra eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækisins eða einingarinnar til þess. Síðari málslíður málsgreinarinnar tryggir að brúarstofnun hefji ekki starfsemi með neikvætt eigið fé. Hann útilokar ekki að framseldar séu meiri skuldbindingar en eignir frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð til brúarstofnunar en þá ber að leggja brúarstofnuninni til mismuninn með öðrum hætti, svo sem með framlagi úr skilasjóði skv. 87. gr. frumvarpsins, niðurfærslu, umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 27. gr. eða eftirgjöf skuldbindinga skv. 54. gr. Virði framselda eigna, réttinda og skuldbindinga er metið skv. VII. kafla frumvarpsins.

#### Um 47. gr.

Greinin innleiðir hluta af 40. gr. tilskipunarinnar og fjallar um réttarstöðu brúarstofnunar.

*Um 1. og 2. mgr.* Málsgreinarnar innleiða hluta af 1. mgr. og 9. og 10. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar. Brúarstofnun telst vera framhald á fyrirtækinu eða einingunni í skilameðferð hvað framseldan rekstur varðar. Í því felst m.a. að brúarstofnun heldur rétti sem fyrirtækið eða einingin hafði til að veita þjónustu eða öðlast staðfestu í öðru aðildarríki og til þátttöku í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, kauphöllum, bótakerfum fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfum, að því tilskildu að hún fullnægi skilyrðum fyrir þátttöku. Brúarstofnun er þó undanþegin þátttökuskilyrðum um að hafa mat frá lánshæfismatsfyrirtæki eða um að lánshæfismat nái tilteknu stigi. Heimilt er að skylda greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfi, kauphallir, bótakerfi fyrir fjárfesta og innstæðutryggingakerfi til að veita brúarstofnun aðgang til allt að 24 mánaða þótt hún uppfylli ekki skilyrði fyrir þátttöku. Skilavaldinu er heimilt að framlengja þann frest sæki brúarstofnun um það.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 12. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar. Hún takmarkar bótaábyrgð brúarstofnunar og stjórnenda hennar gagnvart félagsaðilum og lánardrottnum þess fyrirtækis eða einingar sem tekið var til skilameðferðar.

#### Um 48. gr.

Greinin innleiðir hluta af 40. og hluta af 41. gr. tilskipunarinnar og fjallar um sölu brúarstofnunar.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir b-lið 6. mgr. 40. gr., hluta 2., 5. og 6. mgr. og 7. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Brúarstofnun er tímabundið úrræði. Selja á hana eða eignir, réttindi og skuldbindingar sem framseldar hafa verið til hennar, þar á meðal eignarhluti í fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, einum eða fleiri einkaaðilum þegar aðstæður leyfa og í síðasta lagi innan tveggja ára frá framsali til brúarstofnunar.

Hafi framsal til brúarstofnunar átt sér stað í áföngum miðast tveggja ára fresturinn við lok síðasta framsals frá viðkomandi fyrirtæki eða einingu. Hafi framsal til brúarstofnunar átt sér

stað frá fleiri en einu fyrirtæki eða einingu miðast tveggja ára fresturinn við framsal frá hverju fyrirtæki eða einingu fyrir sig. Hafi eignir, réttindi og skuldbindingar frá fyrirtækinu A þannig verið framseldar til brúarstofnunar í tveimur áföngum um mitt ár 2019 og í byrjun árs 2020 og eignarhlutir í fyrirtækinu B verið framseldir til brúarstofnunarinnar í einu lagi í lok árs 2020 þyrfti að selja eignirnar og skuldbindingarnar frá A fyrir byrjun árs 2022 og eignarhlutina í B fyrir lok árs 2022.

Skilavaldinu er heimilt að framlengja frestinn um ár í senn. Það mætti til dæmis gera ef kaupandi þyrfti meiri tíma til að búa sig undir að taka við nauðsynlegri starfsemi frá brúarstofnun eða ekki væri fyrir séð að unnt yrði að selja eignir, réttindi og skuldbindingar innan frestsins. Í rökstuðningi fyrir framlengingu verður að koma fram ítarlegt mat á þeim aðstæðum, þar á meðal markaðsaðstæðum og -horfum, sem réttlæta framlenginguna.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Sala brúarstofnunar eða eigna, réttinda og skuldbindinga hennar á að fara fram á viðskiptalegum forsendum. Söluferlið skal vera eins gagnsætt og opið og aðstæður leyfa og lýsa skal með greinargóðum hætti þeim eignum, réttindum og skuldbindingum sem eru til sölu. Leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega. Í því skyni getur Skilavaldið eða brúarstofnun haft samband við mögulega kaupendur. Söluferlið skal þó ekki hygla eða mismuna mögulegum kaupendum á ótilhlýðilegan hátt og vera laust við hagsmunaárekstra. Þannig verður til dæmis að tryggja að tengsl starfsmanna Skilavaldsins eða brúarstofnunar við mögulega kaupendur hafi ekki óeðlileg áhrif á söluferlið. Sala getur farið fram í einu lagi eða í áföngum og markaðssetja má eigna- og skuldbindingasöfn hvert í sínu lagi.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir a-lið 6. mgr. og 7. mgr. 40. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimilar að láta framsal til brúarstofnunar ganga til baka, í heild eða að hluta, hafi skýrlega verið gerður fyrirvari um það í ákvörðun um framsalið eða hafi skilyrðum fyrir framsali viðkomandi eigna, réttinda eða skuldbindinga samkvæmt ákvörðuninni ekki verið fullnægt. Hið síðarnefnda gæti til dæmis átt við hafi eignir, réttindi eða skuldbindingar sem ekki átti að framselja samkvæmt ákvörðun Skilavaldsins verið framseldar fyrir mistök.

Fyrri eigendum er skylt að taka við viðkomandi eignum, réttindum og skuldbindingum og endurgreiða það endurgjald sem þeir kunna að hafa fengið vegna þeirra. Ákvæðið er því íþyngjandi og skapar óvissu fyrir fyrri eigendur. Því ætti að gæta hófs við beitingu þess og láta hana ekki dragast að öþörfu.

Um 49. gr.

Greinin innleiðir hluta af 41. gr. tilskipunarinnar og fjallar um slit á brúarstofnun.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 3., 5. og 6. mgr. og 8. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Selja á brúarstofnun eða eignir, réttindi og skuldbindingar sem framseldar hafa verið til hennar þegar aðstæður leyfa og í síðasta lagi innan tveggja ára frá framsali til brúarstofnunar, eða eftir atvikum innan viðbótarfrests sem veittur hefur verið, sbr. 1. mgr. 48. gr. frumvarpsins. Þegar öllum eignum, réttindum og skuldbindingum brúarstofnunar sem nokkru varða hefur verið ráðstafað hefur hún lokið hlutverki sínu og skal slitið samkvæmt B-hluta XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Hið sama gildir ef ekki tekst að selja eignir, réttindi og skuldbindingar hennar innan frestsins skv. 1. mgr. 48. gr. frumvarpsins. Það sem eftir stendur eftir að kröfur hafa verið greiddar við slit brúarstofnunar rennur til félagsaðila.

Ákvæðið á ekki við ef brúarstofnunin sjálf er að fullu seld til einkaaðila. Þá telst hún ekki lengur brúarstofnun, sbr. skilgreiningu 7 tölul. 3. gr. frumvarpsins, og ákvæði þessa hluta frumvarpsins, þ.e. C-hluta X. kafla, um brúarstofnun eiga því ekki lengur við.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 9. mgr. 41. gr. tilskipunarinnar. Hafi brúarstofnun verið nýtt til að taka við eignarhlutum eða eignum, réttindum og skuldbindingum frá fleiri en einu fyrirtæki eða einingu getur sú staða komið upp að ekki hafi tekist að selja eignarhluti eða eignir, réttindi og skuldbindingar vegna staks fyrirtækis eða einingar innan frestsins skv. 1. mgr. 48. gr. frumvarpsins án þess þó að fresturinn sé liðinn vegna eignarhluta eða eigna, réttinda og skuldbindinga frá öðrum fyrirtækjum. Þegar svo háttar skal brúarstofnunin í heild ekki tekin til slita heldur skal eignarhlutum eða eignum, réttindum og skuldbindingum frá viðkomandi fyrirtæki eða einingu komið fyrir í sérstöku félagi sem skal tekið til slita.

Um 50. gr.

Greinin innleiðir hluta af 42. gr. tilskipunarinnar og fjallar um stofnsetningu eignaumsýslufélags þegar gripið er til skilaúrræðisins uppskiptingu eigna.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. og hluta 13. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Skilavaldið getur komið á fót eignaumsýslufélagi til að taka við eignum, réttindum og skuldbindingum frá fyrirtæki eða einingu sem er á fallanda fæti. Heimilt er að stofna nýjan lögaðila í því skyni eða notast við lögaðila sem var til fyrir.

Hlutverk eignaumsýslufélags er að halda utan um framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar til að hámarka virði þeirra við sölu, sbr. 53. gr. frumvarpsins. Hlutverkið skal ekki fela í sér neins konar skyldu eða ábyrgð gagnvart félagsaðilum eða lánardrottnum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð og er eðlilegt að það endurspeglar í lýsingu á tilgangi félagsins í samþykktum þess eða hliðstæðu skjali.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Hugtaksatriði í skilgreiningu á eignaumsýslufélagi, sbr. 11. tölul. 3. gr. frumvarpsins, er að það sæti stjórn Skilavaldsins og útfærir ákvæðið hvernig það geti tryggt stjórn sína yfir eignaumsýslufélagi.

Ákvæðið gildir óháð því hvort Skilavaldið á meiri hluta hlutafjár eða heldur utan um meiri hluta atkvæða í eignaumsýslufélagi. Eignarhald á eignaumsýslufélagi getur þó haft áhrif á það hvort Skilavaldið skipar stjórn og framkvæmdarstjóra eða lætur nægja að samþykkja stjórn og framkvæmdarstjóra sem fundur félagsaðila eða stjórn gera tillögu um. Ákvörðun Skilavalds á ábyrgðarsviði stjórnar getur til dæmis falist í því að það setji stjórnarmönnum erindisbréf við skipun þeirra eða samþykki starfsreglur um framkvæmd starfa stjórnar.

Um 51. gr.

Greinin innleiðir hluta af 42. gr. og hluta af 73. gr. tilskipunarinnar og fjallar um beitingu á skilaúrræðinu uppskiptingu eigna.

Um 1. mgr. Fyrri málslíður málsgreinarinnar innleiðir hluta af 1. mgr., 5. og 8. mgr. og hluta 9. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Hann heimilar framsal eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækis, einingar eða brúarstofnunar, í heild eða að hluta, til eins eignaumsýslufélags eða fleiri. Heimildina má nýta oft en einu sinni vegna sama fyrirtækis, einingar eða brúarstofnunar ef talin er þörf á frekara framsali. Málslíðurinn heimilar ekki framsal á eignarhlutum í fyrirtæki eða einingu í skilameðferð eða brúarstofnun til eignaumsýslufélags.

Til framsalsins þarf eitt af eftirtöldu að eiga við:

1. Aðstæður á mörkuðum fyrir viðkomandi eignir, réttindi og skuldbindingar eru þannig að ráðstöfun þeirra við slitameðferð gæti haft neikvæð áhrif á einum eða fleiri fjármálamörkuðum. Það gæti til dæmis átt við ef slík ráðstöfun væri líkleg til að lækka verulega verð fyrir viðkomandi eignarflokka með tilfinnanlega neikvæðum áhrifum á stöðu annarra markaðsaðila. Við mat á skilyrðinu er hægt að hafa hliðsjón af

viðmiðunarreglum EBA/GL/2015/05 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 14. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar.

2. Framsal til eignaumsýslufélags er nauðsynlegt til að tryggja eðlilega starfsemi fyrirtækis eða einingar í skilameðferð eða brúarstofnunar. Það gæti til dæmis átt við ef eignarhald fyrirtækis eða einingar á áhættusömum eignum skapaði óvissu um fjárhagsstöðu þess sem torvelldaði fjármögnun.
3. Framsal til eignaumsýslufélags er nauðsynlegt til að hámarka söluandvirði eigna. Tímabundið eignarhald eignaumsýslufélags gæti greitt fyrir skipulegri sölu við eðlilegar markaðsaðstæður og þannig skilað herra verði en sala við slitameðferð.

Síðari málsliður málsgreinarinnar innleiðir 5. mgr. 37. gr. tilskipunarinnar. Uppskiptingu eigna má einungis beita í tengslum við önnur skilaúrræði, þ.e. sölu rekstrar, framsali til brúarstofnunar og/eða eftirgjöf, til að takmarka skaðleg áhrif á samkeppni og freistnivanda.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 6. og 7. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar og a-lið 73. gr. hvað uppskiptingu eigna varðar. Uppskipting eigna getur ekki farið fram á viðskiptalegum forsendum. Til að tryggja að fyrirtæki eða eining í skilameðferð fái samt sem áður hæfilegt endurgjald fyrir framseldar eignir, réttindi og skuldbindingar skal endurgjaldið þess í stað miðast við mat á virði þeirra skv. VII. kafla, að fráðregnum réttmætum kostnaði Skilavalds og Skilasjóðs í tengslum við framsalið, sbr. 1. tölul. 1. mgr. 81. gr. frumvarpsins. Félagsaðilar og lánardrottinn fyrirtækisins eða einingarinnar ættu þannig ekki að verða fyrir meira tapi vegna framsalsins en þeir hefðu orðið fyrir hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til slita eða bú þess til gjaldprotaskipta þegar ákveðið var að grípa til skilameðferðar, sbr. 32. gr. í VII. kafla frumvarpsins. Endurgjald frá eignaumsýslufélagi getur, í heild eða að hluta, verið í formi skuldabréfa eða annarra skuldagerninga sem það gefur út. Endurgjaldið kann að vera ekkert eða neikvætt.

Um 52. gr.

Greinin innleiðir hluta 13. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Hún takmarkar bótaábyrgð eignaumsýslufélags og stjórnenda þess gagnvart félagsaðilum og lánardrottnum þess fyrirtækis eða einingar sem tekið var til skilameðferðar.

Um 53. gr.

Greinin fjallar um sölu eignaumsýslufélags og innleiðir hluta af 42. gr. tilskipunarinnar ásamt því sem hún leggur til ákvæði til fyllingar þeim efnisatriðum sem fjallað er um í tilskipuninni.

Um 1. mgr. Málsgreinina skortir beina hliðstæðu í tilskipuninni. Eignaumsýslufélag er tímabundið úrræði. Selja á það eða eignir, réttindi og skuldbindingar sem framseldar hafa verið til þess einum eða fleiri aðilum þegar aðstæður leyfa. Við mat á því þarf að horfa til markaðsaðstæðna og markmiða laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Sölunni er ekki settur tiltekinn tímafrestur líkt og gildir við sölu brúarstofnunar skv. 1. mgr. 48. gr. frumvarpsins enda fer eignaumsýslufélag jafnan ekki með nauðsynlega starfsemi og því ekki jafn áriðandi að finna eignum, réttindum og skuldbindingum þess varanlegra eignarhald.

Um 2. mgr. Málsgreinina skortir beina hliðstæðu í tilskipuninni. Sala eignaumsýslufélags eða eigna, réttinda og skuldbindinga þess á að fara fram á viðskiptalegum forsendum. Söluferlið skal vera eins gagnsætt og opið og aðstæður leyfa og lýsa skal með greinargóðum hætti þeim eignum, réttindum og skuldbindingum sem eru til sölu. Leitast skal við að hámarka söluverðið, án þess þó að sala dragist óhæfilega. Í því skyni getur Skilavald eða eignaumsýslufélag haft samband við mögulega kaupendur. Söluferlið skal þó ekki hygla eða

mismuna mögulegum kaupendum á ótilhlýðilegan hátt og vera laust við hagsmunaárekstra. Þannig verður til dæmis að tryggja að tengsl starfsmanna Skilavalds eða eignaumsýslufélags við mögulega kaupendur hafi ekki óeðlileg áhrif á sölufærlið. Sala getur farið fram í einu lagi eða í áföngum og markaðssetja má eigna- og skuldbindingasöfn hvert í sínu lagi.

*Um 3 mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta 9. mgr. og 10. mgr. 42. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimilar að láta framsal til eignaumsýslufélags ganga til baka, í heild eða að hluta, hafi Skilavaldið skýrlega gert fyrirvara um það í ákvörðun um framsalið eða hafi skilyrðum fyrir framsali viðkomandi eigna, réttinda eða skuldbindinga samkvæmt ákvörðuninni ekki verið fullnægt. Hið síðarnefnda gæti til dæmis átt við hafi eignir, réttindi eða skuldbindingar sem ekki átti að framselja samkvæmt ákvörðun Skilavaldsins verið framseldar fyrir mistök.

Fyrri eigendum er skylt að taka við viðkomandi eignum, réttindum og skuldbindingum og endurgreiða endurgjald sem þeir kunna að hafa fengið vegna þeirra. Ákvæðið er því íþyngjandi og skapar óvissu fyrir fyrri eigendur. Því ætti að gæta hófs við beitingu þess og láta hana ekki dragast að öþörfu.

Um 54. gr.

Með greininni er 43. gr. tilskipunarinnar innleidd.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 1. og 2. mgr. 43. gr. tilskipunarinnar og felur hún í sér heimild til að beita eftirgjöf (e. bail-in) til að ná markmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Eftirgjöf felur í sér niðurfærslu og/eða umbreytingu skuldbindinga hjá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, sbr. skilgreiningu a-liðar 33. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Unnt er að beita eftirgjöf með tvenns konar hætti. Annars vegar til þess að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu í skilameðferð að því marki sem nægir til að þess að það fullnægi skilyrðum starfsleyfis, sbr. lög um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, það geti haldið áfram starfsemi í samræmi við hlutaðeigandi starfsleyfi og viðhaldið fullnægjandi trausti á fjármálamarkaði. Eftirgjöf samkvæmt þessari aðferð felur það í sér að sá lögaðili sem starfsemi fyrirtækisins eða einingarinnar fer fram í er varðveittur og rekstri er haldið áfram. Unnt er að beita þessari aðferð einni og sér, án þess að öðrum skilaúrræðum sé beitt samhliða, eða samhliða öðrum slíkum úrræðum. Meginatriðið er að kjarnastarfsemin verði áfram í hlutaðeigandi fyrirtæki eða einingu. Hins vegar er unnt að beita eftirgjöf til að umbreyta höfuðstól krafna eða skuldagerninga (e. debt instruments) eða lækka höfuðstól þeirra við framsal til brúarstofnunar og fjármögnunar á henni eða við sölu rekstrar eða uppskiptingu eigna. Með fyrrnefndu aðferðinni er tilgangur eftirgjafarinnar að fjármagna brúarstofnunina á meðan við sölu rekstrar eða uppskiptingu eigna er tilgangurinn ekki að endurfjármagna þann aðila sem tekur við hlutaðeigandi eignum og skuldbindingum með sama hætti.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 43. gr. tilskipunarinnar, kveður á um viðbótarskilyrði fyrir því að unnt sé að beita eftirgjöf skv. 1. tölul. 1. mgr. þessarar greinar. Þar segir að verulegar líkur þurfi að vera fyrir því að eftirgjöf og ráðstafanir sem grípa á til samkvæmt áætlun um endurskipulagningu rekstrar í kjölfar eftirgjafar, sbr. 60. gr. frumvarpsins, séu fullnægjandi til þess að endurreisa fjárhagsstöðu hlutaðeigandi fyrirtækis eða einingar í skilameðferð þannig að rekstrargrundvöllur þess sé tryggður til framtíðar. Í síðari málsl. málsgreininni er áréttað að unnt sé að beita eftirgjöf og öðrum skilaúrræðum skv. 2. tölul. sömu málsgreinar jafnvel þótt skilyrði fyrir því að beita eftirgjöf skv. 1. tölul. málsgreinarinnar séu ekki uppfyllt.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 4. mgr. 43. gr. tilskipunarinnar kveður á um að heimilt sé að beita eftirgjöf án tillits til þess hvert félagaform fyrirtækis eða einingar í

skilameðferð er og veitir því einnig heimild til að breyta féлагаformi þess ef það telur það nauðsynlegt.

Um 55. gr.

Greinin innleiðir 46. gr. og hluta af 73. gr. tilskipunarinnar.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 1. og 2. mgr. 46. gr. tilskipunarinnar, fjallar um hvert umfang eftirgjafar skuli vera. Fram kemur að umfangið skuli metið í samræmi við matsreglur VII. kafla frumvarpsins. Annars vegar skal meta hversu mikið þarf að lækka hæfar skuldbindingar til þess að verðmæti hreinnar eignar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð verði núll og hins vegar hversu mikið þarf að umbreyta hæfum skuldbindingum í hlutafé eða aðra fjármagnsgerninga til þess að endurreisa almennt eigið fé þáttar 1 fyrirtækis eða einingar í skilameðferð eða brúarstofnunar. Markmið matsins er að eftirgjöf, að teknu tilliti til framlags skilasjóðs, viðhaldi trausti fjármálamarkaðarins á hlutaðeigandi fyrirtæki eða einingu og að það geti fullnægt skilyrðum starfsleyfis síns í a.m.k. eitt ár. Sé gripið til uppskiptingar eigna skv. 51. gr., skal horft til fjármögnunarþarfar hlutaðeigandi eignaumsýslufélags með sambærilegum hætti.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir b-lið 73. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið byggist á þeirri meginreglu að félagsaðilar og lánardrottmar eigi ekki að bera meira tap af skilaaðgerðum en þeir hefðu þurft að gera hefði fyrirtæki eða eining þess í stað verið tekið til slita eða gjaldþrotaskipta þegar ákveðið var að grípa til skilameðferðar. Óháður aðili metur hvort svo hafi verið til samræmis við 32. gr. í VII. kafla frumvarpsins.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 46. gr. tilskipunarinnar, fjallar um að heimilt sé að bæta lánardrottnum og síðan hluthöfum, að því marki sem nauðsynlegt er, það upp, þegar fjármagnsgurningar, sem hafa verið færðir niður og eftirgjöf hefur verið beitt og umfang niðurfærslunnar, miðað við bráðabirgðaverðmat skv. 31. gr. frumvarpsins reynist meira en kröfurnar að loknu endanlegu virðismati skv. 32. gr. þess.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 4. mgr. 46. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Skilavaldið eigi ávallt að hafa aðgang að upplýsingum um eignir og skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð og búa yfir kerfi til að leggja mat á virði þeirra.

Um 56. gr.

Greinin innleiðir hluta af 44. gr. tilskipunarinnar og fjallar um almennar og sértækar takmarkanir á eftirgjöf.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 1. og 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um þær skuldbindingar sem óheimilt er að beita eftirgjöf.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn innleiðir a-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur tryggðar innstæður (e. covered deposits) eftirgjöf. Hugtakið tryggð innstæða er skilgreint í 37. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í ii-lið c-liðar 2. tölul. 103. gr. frumvarps þessa eru lagðar til breytingar á lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, þess efnis að innstæður einstaklinga að hámarki jafnvirði 100.000 evrur (EUR) í íslenskum krónum teljist tryggðar samkvæmt frumvarpinu. Af því leiðir að heimilt er að beita eftirgjöf á sérhverja innstæðufjárhæð sem fer yfir fyrrnefnt tryggingarverndarstig, sem og aðrar innstæður sem teljast ekki tryggðar í þessum skilningi. Að öðru leyti vísast til umfjöllunar um c-lið 2. tölul. 103. gr. frumvarpsins.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir b-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur tryggðar skuldbindingar, þ.m.t. sértryggð skuldabréf, sbr. lög um sértryggð skuldabréf, nr. 11/2008, einkum VII. kafla laganna, og fjármálagerninga sem ætlaðir eru til áhættuvarna og

teljast hluti tryggingasafns og njóta sambærilegrar verndar að lögum og sértryggð skuldabréf, eftirgjöf. Ákvæðið kemur þó ekki í veg fyrir að eftirgjöf sé beitt á þann hluta eigna í tryggingasafni sem nemur hærri fjárhæð en uppreiknaðri heildarfjárhæð höfuðstóls útgefinna sértryggðra skuldabréfa. Markmið ákvæðisins er að tryggja að aðgerðir Skilavaldsins raski ekki verðmæti þeirra eignasafna sem standa til tryggingar útgefnunum sértryggðum skuldabréfum.

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn innleiðir c-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar vegna eigna sem fyrirtæki eða eining heldur á í sínu nafni fyrir hönd viðskiptavina sinna, þ.m.t. eigna verðbréfa-, fjárfestingar- og fagfjárfestasjóða, eins og þeir eru skilgreindir samkvæmt lögum um verðbréfasjóði, fjárfestingarsjóði og fagfjárfestasjóði, nr. 128/2011, t.d. á safnreikningi, eftirgjöf. Áskilið er að slíkar eignir falli undir 109. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, sem fjallar um svonefndar sértökukröfur.

*Um 4. tölul.* Töluliðurinn innleiðir d-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar vegna umsýslu og vörslu fyrirtækis eða einingar á eignum fyrir annan aðila (réttihafa) eftirgjöf með sams konar hætti og skuldbindingar sem falla undir skv. 3. tölul. sömu málsgreinar frumvarpsins.

*Um 5. tölul.* Töluliðurinn innleiðir e-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar gagnvart fyrirtækjum, öðrum en þeim sem eru í sömu samstæðu, sem greiðast skulu innan sjö daga eftirgjöf.

*Um 6. tölul.* Töluliðurinn innleiðir f-lið 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar eftirgjöf sem gjaldfalla innan sjö daga gagnvart greiðslu- og uppgjörskerfum, sbr. lög um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, nr. 90/1999, eða þátttakendum í slíkum kerfum vegna þátttöku þeirra í kerfunum.

*Um 7. tölul.* Töluliðurinn innleiðir i.-lið g-liðar 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar gagnvart starfsmönnum eftirgjöf, þ.m.t. ógreidd áunnin laun, iðgjald í lífeyrissjóð, áunnið orlof og önnur starfskjör. Þetta gildir þó ekki um kaupauka, sbr. 57. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, nema þeir teljist til kjarasamningsbundinna réttinda.

*Um 8. tölul.* Töluliðurinn innleiðir ii.-lið g-liðar 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldbindingar vegna viðskiptaskuldar sem myndast vegna kaupa á vöru og þjónustu sem talin er nauðsynleg til daglegrar starfsemi fyrirtækisins eða einingarinnar eftirgjöf, þ.m.t. vegna kaupa á upplýsingatækniþjónustu og húsögnum og öðrum nytjahlutum, leigu á húsnaði og kaup á þjónustu tengdu húsnaði sem og viðhaldi á því.

*Um 9. tölul.* Töluliðurinn innleiðir iii.-lið g-liðar 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur skuldir við skattyfirvöld og almannatryggingar eftirgjöf. Áskilið er að slíkar skuldir njóti forgangs samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991.

*Um 10. tölul.* Töluliðurinn innleiðir iv.-lið g-liðar 2. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar og undanskilur ógreidd iðgjöld til Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta, sbr. II. kafla laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, eftirgjöf.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 3. mgr. og 9. og 10. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um skuldbindingar sem heimilt er, við sérstakar aðstæður, að undanskilja eftirgjöf í heild eða að hluta. Í ákvæðinu er kveðið á um ferns konar aðstæður sem réttlæta að slíkri heimild sé beitt. Í fyrsta lagi þegar Skilavaldið, þrátt fyrir hafa neytt viðeigandi úrræða, getur ekki beitt eftirgjöf á hlutaðeigandi skuldbindingu vegna tímaskorts. Í öðru lagi þegar skuldbindingin er nauðsynleg til áframhalds nauðsynlegrar starfsemi og kjarnastarfsemi fyrirtækis eða einingar og viðheldur getu þess til að stunda viðskipti og veita þjónustu. Í þriðja lagi ef hlutaðeigandi skuldbinding er nauðsynleg til að forða smitáhrifum,

sérstaklega hvað varðar tryggingarhæfar innstæður einstaklinga, örfélaga, lítilla og meðalstórra félaga og er ætlað að stemma stigu við óstöðuleika á fjármálamörkuðum og innviðum þeirra sem gæti leitt til alvarlegra truflana í efnahagsstarfsemi á Íslandi eða Evrópska efnahagssvæðinu. Hugtakið „örfélag, lítið og meðalstórt félag“ er skilgreint í 38. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Í fjórða lagi ef beiting eftirgjafar á skuldbindinguna leiðir til fjártjóns annarra lánardrottna umfram það sem yrði væri skuldbindingin undanskilin eftirgjöf. Undanþágur sem heimilaðar eru samkvæmt málsgreininni skulu ekki ganga lengra en þörf krefur auk þess sem ávallt skal hafa hliðsjón af eftirfarandi atriðum þegar hann heimilar þær: (1) tap skuli fyrst borið af félagsaðilum og síðan, að jafnaði, af lánardrottnum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð, (2) getu fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til að mæta tapi sem yrði viðvarandi í því ef skuldbindingin eða flokkur skuldbindinga yrði undanskilinn og (3) þörfinni á að viðhalda fullnægjandi tekjum til að fjármagna skilameðferð fyrirtækis eða einingar.

Um 3. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 12. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, fjallar um tilkynningarskyldu til Eftirlitsstofnunar EFTA áður en undanþáguheimildar skv. 2. mgr. er beitt og málsmeðferðina ef skilyrði fyrir henni eru ekki uppfyllt og hún kallaði á fjárframlag úr skilasjóði eða eftir öðrum leiðum.

Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 11. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Seðlabankinn skuli í reglum setja nánari ákvæði um undanþágu skv. 2. mgr. Gert er ráð fyrir að með þessum reglum verði innleidd í íslenskan rétt framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/860.

#### Um 57. gr.

Greinin innleiðir hluta af 44. gr. tilskipunarinnar og fjallar um sérreglur þegar heimild skv. 2. mgr. 56. gr. frumvarpsins er nýtt til að undanskilja hæfar skuldbindingar eða flokka þeirra.

Um 1. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 3. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að auka megi umfang eftirgjafar sem beitt er á aðrar hæfar skuldbindingar þegar hann ákveður að undanskilja í heild eða að hluta hæfar skuldbindingar eða flokka þeirra, sbr. 2. mgr. 56. gr. frumvarpsins, þannig að tekið sé tillit til slíkrar undanþágu. Umfang eftirgjafarinnar, sem beitt er á aðrar hæfar skuldbindingar, skal vera í samræmi við meginregluna um að engin hæf skuldbinding skuli sæta meiri niðurfærslu en orðið hefði ef fyrirtækið eða einingin hefði verið tekið til slita eða gjaldþrotaskipta.

Um 2. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 4. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um það þegar ákveðið er að undanskilja í heild eða hluta hæfar skuldbindingar eða flokka þeirra eftirgjöf skv. 2. mgr. 56. gr. frumvarpsins og fjárhæð eftirgjafar sem þessar skuldbindingar hefðu annars sætt er ekki jafnað yfir á aðrar hæfar skuldbindingar í samræmi við 1. mgr. greinarinnar sé heimilt að leggja fyrirtæki eða einingu í skilameðferð til fjárframlag úr skilasjóði til að bæta þá fjárhæð sem ekki er jafnað yfir á aðrar hæfar skuldbindingar að því marki að eiginfjárstaða hlutaðeigandi fyrirtækis eða einingar í skilameðferð standi á núlli og/eða kaupa hlutafé, aðra eignarhaldgerninga eða fjármagnsgerninga útgefna af hlutaðeigandi fyrirtæki eða einingu í þeim tilgangi að endurfjármagna það.

Um 3. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 5. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um þau skilyrði sem þurfa að vera fyrir hendi svo heimilt sé að leggja til fjárframlag úr skilasjóði við þær aðstæður þegar hæfar skuldbindingar eða flokkar þeirra eru undanskyldar og fjárhæð eftirgjafar sem þessar skuldbindingar hefðu annars sætt er ekki jafnað yfir á aðrar hæfar skuldbindingar.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 7. mgr. 44. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að heimilt sé við óvenjulegar aðstæður að leita frekari fjárframlaga eftir öðrum leiðum og hvaða skilyrði eru fyrir því.

*Um 5. mgr.* Málsgreinin fjallar um það hvenær heimilt er að greiða fjárframlag úr skilasjóði. Sjóðurinn skal þannig fyrst geta greitt fjárframlag þegar að lágmarki 8% af heildarskuldbindingum fyrirtækis eða einingar hafa verið niðurfærðar eða umbreytt á grundvelli virðismats. Þar að auki má fjárframlagið úr Skilasjóði ekki vera umfram 5% af heildarskuldbindingum fyrirtækis eða einingar. Þá er það skilyrði að Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta hafi lagt til það fjárframlag sem honum bar að greiða í samræmi við 82. gr. frumvarpsins.

Um 58. gr.

Greinin innleiðir 48. gr. tilskipunarinnar og fjallar um forgangsroð skuldbindinga þegar eftirgjafarúrræðinu er beitt.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 1. mgr. 48. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að fyrst sé almennt eigið fé þáttar 1 (e. common equity tier 1) fært niður. Dugi það ekki til er viðbótar eigin fé þáttar 1 (e. additional tier 1) fært niður. Því næst er þáttur 2 (e. tier 2) færður niður. Síðan eru víkjandi lán (e. subordinated debt), sem hvorki teljast til viðbótar eigin fjár þáttar 1 né þáttar 2, niðurfærð og loks aðrar hæfar skuldbindingar sem eftir standa. Forgangsroðun krafna við slit eða gjaldþrot samkvæmt lögum um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, og lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, þ.m.t. 3. mgr. 102. gr. laganna, sbr. 56. gr. frumvarpsins, skipta máli varðandi innbyrðis forgangsroðun þegar um niðurfærslu víkjandi lána og annarra hæfra skuldbindinga er að ræða. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út viðmiðunarreglur EBA/GL/2017/02 á grundvelli 6. mgr. 48. gr. tilskipunarinnar, um innbyrðis tengsl tilskipunar 2014/59/ESB og tilskipunar 2013/36/ESB, sbr. reglugerð (ESB) nr. 575/2013, sem áhrif hafa á roð niðurfærslu.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 48. gr. tilskipunarinnar sem kveður á um að eftirgjöf hæfra skuldbindinga, sem eru innan sömu réttindaraðar, skuli niðurfærðar hlutfallslega jafnt.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 48. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að áður en beitt er eftirgjöf á hæfar skuldbindingar sem falla undir 5. tölul. 1. mgr. þessarar greinar skuli niðurfæra hæfar skuldbindingar skv. 2.-4. tölul. sömu málsgreinar enda kveði samningsskilmálar, sem um þær gilda, um niðurfærslu við tiltekna aðstæður.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 4. mgr. 48. gr. tilskipunarinnar, fjallar um það þegar einungis hluti hæfra skuldbindinga, sem falla undir 2.-4. tölul. 1. mgr. þessarar greinar, hafa verið niðurfærðar skv. 3. mgr. sömu greinar, skuli niðurfæra þær að fullu.

Um 59. gr.

Greinin innleiðir 49. gr. tilskipunarinnar og fjallar um eftirgjöf skuldbindinga sem myndast hafa vegna afleiðusamninga.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 1. og 2. mgr. 49. gr. tilskipunarinnar, felur í sér heimild til að annars vegar segja upp eða gera upp afleiðusamninga við upphaf skilameðferðar fyrirtækis eða einingar og hins vegar beita eftirgjöf gagnvart skuldbindingum sem myndast vegna afleiðusamninga við eða eftir uppgjör þeirra.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 49. gr. tilskipunarinnar, kveður á um sérreglu við mat á skuldbindingu vegna afleiðuviðskipta sem eru hluti af

greiðslujöfnunarsamningum (e. netting agreements), sbr. 48. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

*Um 3. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 4. mgr. 49. gr. tilskipunarinnar, kveður með almennum hætti á um til hvers skuli horfa við mat á skuldbindingu sem myndast hefur vegna afleiðusamninga.*

*Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 5. mgr. 49. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Seðlabankinn skuli í reglum setja nánari ákvæði um aðferðafræði og meginreglur við mat skv. 3. mgr. greinarinnar. Gert er ráð fyrir að með þessum reglum verði innleidd í íslenskan rétt framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/1401.*

Um 60. gr.

Greinin innleiðir 51. og 52. gr. tilskipunarinnar og fjallar um endurskipulagningu rekstrar fyrirtækis við eftirgjöf.

*Um 1. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 51. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að við beitingu eftirgjafar til að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu skuli Skilavaldið fela stjórn þess að gera og vinna eftir áætlun um endurskipulagningu rekstrar. Einnig er heimilt að skipa sérfræðing, einn eða fleiri, skv. skv. 2. mgr. 37. og 38. gr. frumvarpsins til þess að gera og vinna eftir slíkri áætlun í stað stjórnar hlutaðeigandi fyrirtækis eða einingar.*

*Um 2. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 4.-6. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, kveður á um innihald áætlunar um endurskipulagningu rekstrar fyrirtækis eða einingar. Í henni skal tilgreina þær aðgerðir sem grípa þarf til í þeim tilgangi að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækis eða einingar. Áætlunin skal byggja á raunhæfu mati á efnahags- og fjárhagslegum skilyrðum á þeim markaði sem fyrirtækið eða einingin starfar á. Hún skal taka mið af núverandi aðstæðum á fjármálamarkaði og framtíðarhorfum, m.t.t. sviðsmynda um bestu og verstu skilyrði, þar sem horft er til helstu veikleika í rekstri fyrirtækisins eða einingarinnar. Að lágmarki skal áætlunin innihalda ítarlega greiningu á þeim þáttum og vandamálum hjá fyrirtækinu eða einingunni sem hafa leitt til þess að það var á fallanda fæti, sbr. 2. tölul. 3. gr. frumvarpsins, og þær aðstæður sem hafa leitt til þessara erfiðleika, lýsingu á þeim aðgerðum sem fyrirhugað er að ráðast í til þess að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækis eða einingar til framtíðar (e. long-term viability), t.d. breytingu á rekstrarkerfum og innviðum, leggja af starfsemi sem rekin er með tapi og sölu eigna eða rekstrar, og túmalínu aðgerða.*

*Um 3. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 1. og 3. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að innan mánaðar frá beitingu eftirgjafar skuli stjórn fyrirtækis eða einingar eða sá eða þeir sérfræðingar, sem tekið hafa yfir stjórn fyrirtækisins eða einingarinnar afhenda Skilavaldinu áætlun um endurskipulagningu rekstrar. Heimilt er að framlengja þennan frest við sérstakar aðstæður.*

*Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 7. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að innan mánaðar frá móttöku áætlunar um endurskipulagningu rekstrar skuli meta, í samráði við Fjármálaeftirlitið, sbr. 4. mgr. 4. gr. frumvarpsins, hvort sennilegt sé að áætlunin nái að tryggja rekstrarhæfi fyrirtækisins eða einingarinnar til framtíðar. Skilavaldið skal samþykka áætlunina telji það hana raunhæfa og líklega til að ná markmiði sínu. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út viðmiðunarreglur EBA/GL/2015/21 á grundvelli 13. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, um lágmarksviðmið þegar lagt er mat á áætlanir um endurskipulagningu rekstrar.*

*Um 5. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 8. og 9. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, fjallar um málsmeðferðina þegar áætlun um endurskipulagningu rekstrar telst ófullnægjandi og krafist er úrbóta á henni.*

Um 6. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 10. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, kveður á um framvinduskýrslu sem skila skal til Skilavaldsins á sex mánaða fresti.

Um 7. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 11. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Skilavaldið geti krafist endurskoðunar á áætlun um endurskipulagningu rekstrar, eftir að hún hefur komið til framkvæmda teljist það nauðsynlegt. Allar breytingar sem gerðar eru á áætluninni eftir slíka endurskoðun skulu samþykktar af Skilavaldinu.

Um 8. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 2. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, fjallar um gerð áætlunar um endurskipulagningu rekstrar þegar eftirgjöf er beitt gagnvart fleiri en einu fyrirtæki eða einingu innan samstæðu. Slík áætlun skal gerð af móðurfélagi á Evrópska efnahagssvæðinu, sbr. 25. tölul. 3. gr. frumvarpsins, og ná til allra fyrirtækja, þ.e. lánastofna og verðbréfafyrirtækja, innan samstæðunnar. Skal áætlunin send til samstæðuskilavalds sem miðlar henni áfram til annarra skilastjórnvalda þar sem samstæðan er með starfsemi og Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar.

Um 9. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 14. mgr. 52. gr. tilskipunarinnar, fjallar um að Seðlabankinn skuli gefa út reglur sem kveða nánar á um innihald áætlunar og skýrslugjafar skv. 2. og 6. mgr. greinarinnar. Gert er ráð fyrir að með þessum reglum verði innleidd í íslenskan rétt framseld reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2016/1400.

#### Um XI. kafla.

Í kaflanum er fjallað um almennar skilaheimildir, viðbótarheimildir o.fl. reglur sem teljast nauðsynlegar til að framkvæma þær skilaaðgerðir sem kveðið er á um í frumvarpinu. Ýmsar heimildir sem fjallað er um í 61. gr. frumvarpsins má leiða af öðrum greinum frumvarpsins, til dæmis um framsal, niðurfærslu og umbreytingu samkvæmt X. kafla frumvarpsins sem fjallar um skilaúrræði. Aðrar heimildir kaflans sem fjallað er að hluta til um í 61. gr. og einnig 62. gr. frumvarpsins eru sjálfstæðar heimildir. Má þar meðal annars nefna heimild til að víkja stjórnarmönnum og framkvæmdastjóra fyrirtækis eða einingar frá störfum, heimild til að krefjast slita á fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, heimild til að stöðva viðskipti með fjármálagerninga eða taka þá úr viðskiptum og heimild til að tryggja að viðtakandi reksturs sem hefur verið framseldur til viðtakandans hafi aðgang að allri þjónustu eða aðstöðu sem nauðsynleg er til að hann geti áfram rekið framseldan rekstur. Í kaflanum er einnig að finna þrjú ákvæði sem gilda bæði um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla frumvarpsins og eftirgjöf skv. E-hluta X kafla frumvarpsins. Ákvæðin er að finna í 63.-65. gr. frumvarpsins og varða stöðu félagsaðila, mismunandi umreikningsgengi sem heimilt er að beita og réttaráhrif niðurfærslu og umbreytingu, þ.m.t. við eftirgjöf. Að endingu koma fram ákvæði í kaflanum um takmarkanir á gildissviði annarra laga og beiðni um frestun á málsmeðferð.

#### Um 61. gr.

Greinin innleiðir 63. gr. tilskipunarinnar, sbr. þó j-lið 1. mgr. 63. gr. sem innleiddur er í 68. gr. frumvarpsins, hluta af 34. gr. og hluta af 86. gr. tilskipunarinnar. Greinin er ætlað að tryggja að Skilavaldið hafi yfir að ráða heimildum til að tryggja eins skilvirkra skilameðferð og kostur er í samræmi við markmið laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins.

Um 1. mgr. Ákvæðið fjallar um ákveðnar skilaheimildir sem eru almennar og teljast nauðsynlegar til að framkvæma þær skilaaðgerðir sem kveðið er á um í frumvarpinu. Hugtakið skilaheimildir er skilgreint í 31. tölul. 3. gr. frumvarpsins og innan þeirrar skilgreiningar rúmast fleiri heimildir en fjallað er um í þessari grein. Ýmsar heimildir sem fjallað er um í 1. mgr. greinarinnar má leiða af öðrum greinum frumvarpsins en rétt þykir að taka þessar

almennu heimildir upp í eina grein enda nauðsynlegt að grundvallarheimildir Skilavaldsins komi fram með skýrum hætti. Ákvæðnar heimildir ákvæðisins, þ.e. heimildir skv. 8. tölul. að hluta, 9 tölul. og 12.-14. tölul. ákvæðisins eru sjálfstæðar heimildir sem ekki má leiða af öðrum greinum frumvarpsins. Skilaheimildunum almennt, þ.m.t. heimildum þessarar greinar, er hægt að beita á sjálfstæðan hátt eða í sameiningu eftir mat á því hvaða heimildir séu best til þess fallnar að uppfylla markmið frumvarpsins.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn, ásamt 1. mgr. 7. gr. frumvarpsins, innleiðir a-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimilar Skilavaldinu að krefjast upplýsinga sem eru nauðsynlegar vegna undirbúnings og framkvæmdar skilameðferðar. Tilskipunin kveður á um ítarlegar heimildir til upplýsingaöflunar og ber að skoða ákvæðið í samhengi við 7. og 12. gr., þ.m.t. áskilnað um reglugerð ráðherra skv. 2. mgr. 12. gr. frumvarpsins.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir b-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Heimild ákvæðisins til að öðlast yfirlát yfir fyrirtæki eða einingu í skilameðferð og beita öllum réttindum og heimildum sem tilheyra félagsaðilum og stjórn fyrirtækis eða einingar ber að skoða í samhengi við 37. og 38. gr. frumvarpsins sem ætlað er að tryggja að hægt sé að framkvæma ráðstafanirnar gagnvart fyrirtækinu eða einingunni.

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn innleiðir c-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimilar framsal á eignarhlutum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Heimildin gildir fyrst og fremst um sölu rekstrar og brúarstofnun, sbr. B- og C-hluta X. kafla frumvarpsins en getur einnig verið beitt við aðrar aðstæður t.d. við eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla ásamt niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla frumvarpsins.

*Um 4. tölul.* Töluliðurinn innleiðir d-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimilar framsal á réttindum, eignum eða skuldbindingum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til annars lögaðila með samþykki þess fyrirtækis eða einingar sem framselt er til. Ákvæðinu er ætlað að hafa víðtækt gildi þar sem heimildin tengist nokkrum ráðstöfunum, t.d. sölu rekstrar, framsals til brúarstofnunar og uppskiptingu eigna.

*Um 5. tölul.* Töluliðurinn innleiðir e-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Heimild ákvæðisins um niðurfærslu skuldbindinga skal skoða í samhengi við ákvæði frumvarpsins um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga, sbr. VI. kafla og eftirgjöf, sbr. E-hluta X. kafla. Ákvæðið gildir um allar skuldbindingar, þ.m.t. hæfar skuldbindingar en það hugtak er skilgreint í 17. tölul. 3. gr. frumvarpsins og geta skuldbindingarnar verið færðar niður að fullu eða í núll.

*Um 6. tölul.* Töluliðurinn innleiðir f-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið heimmilar umbreytingu skuldbindinga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð í eignarhluti í því fyrirtæki, einingu eða móðurfélagi þess. Þá er heimilt að umbreyta skuldbindingum í eignarhluti í brúarstofnun sem eignir, réttindi og skuldbindingar eru framseldar til. Ákvæðið ber að skoða í samhengi við niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga, sbr. VI. kafla og við eftirgjöf, sbr. E-hluta X. kafla.

*Um 7. tölul.* Töluliðurinn innleiðir g-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Heimild ákvæðisins til að ógilda skuldaskjöl, þó ekki skuldbindingar sem eru undanskildar eftirgjöf skv. 1. mgr. 56. gr. frumvarpsins, ber að skoða í samhengi við heimildir um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga, sbr. VI. kafla., eftirgjöf, sbr. E-hluta X. kafla og 63. gr. frumvarpsins.

*Um 8. tölul.* Töluliðurinn innleiðir h-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Heimild ákvæðisins skal skoða í samhengi við 39. gr. og VI. kafla frumvarpsins. Einnig ber að skoða heimildina í samhengi við þá meginreglu að félagsaðilar skuli fyrst bera tap vegna skilameðferðar, sbr. 80. gr. frumvarpsins. Á grundvelli heimildar til lækkunar á nafnvirði

eignarhluta getur nafnverðið verið fært niður í núll. Eignarhlutir geta einnig verið afskrifaðir á grundvelli ákvæðisins. Ákvæðið tekur þannig bæði til lækkunar og afskriftar. Ef eignarhlutir eru lækkaðir niður í núll eru þeir enn til en virði þeirra er ekkert. Afskrift eignarhlutanna felur hins vegar í sér að réttindin líða undir lok að fullu.

*Um 9. tölul.* Töluliðurinn innleiðir i-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðinu er meðal annars ætlað að tryggja að í tengslum við ráðstafanir um niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. VI. kafla og við eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla séu til staðar nauðsynlegir eignarhlutir.

*Um 10. tölul.* Töluliðurinn innleiðir k-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Samkvæmt ákvæðinu er Skilavaldinu heimilt að segja upp eða gera upp fjárhagslega samninga eða afleiðusamninga í þeim tilgangi að beita svo 59. gr. við eftirgjöf skv. E-hluta IX. kafla frumvarpsins.

*Um 11. tölul.* Töluliðurinn innleiðir m-lið 1. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Heimild ákvæðisins ber að skoða í samhengi við 42. gr. frumvarpsins. Að ósk Skilavaldsins skal Fjármálaeftirlitið flýta mati sínu á hæfi kaupanda sem keypt hefur rekstur fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Á grundvelli heimildar ákvæðisins getur Fjármálaeftirlitið vikið frá tímafrestum skv. VI. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og kaup á virkum eignarhlut komið fyrir til framkvæmda en leiðir af ákvæðum þess kafla.

*Um 12. tölul.* Töluliðurinn innleiðir l-lið 1. mgr. 63. gr. og c-lið 1. mgr. 34. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið sem heimilar að stjórn og framkvæmdastjóra sé vikið frá störfum ber að skoða í samhengi við 37. og 38. gr. þegar Skilavaldið hefur tekið við stjórnun fyrirtækis eða einingar, beint eða óbeint. Almenn skal skipta stjórn og framkvæmdastjóra í fyrirtæki eða einingu sem er tekið til skilameðferðar út fyrir nýja. Heimilt er þó að halda í stjórnendahópinn, í heild eða að hluta, ef það er nauðsynlegt til að ná markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr. frumvarpsins.

*Um 13. tölul.* Töluliðurinn innleiðir d-lið 1. mgr. 34. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið felur í sér að stjórnendur fyrirtækis eða einingar í skilameðferð skulu veita Skilavaldinu, og skilastjórn ef við á, þá aðstoð sem þarf til að vinna að markmiðum skilameðferðar skv. 1. gr. frumvarpsins.

*Um 14. tölul.* Töluliðurinn, ásamt 2. málsl. 2. mgr. 84. gr. frumvarpsins, innleiðir 1. mgr. 86. gr. tilskipunarinnar um að fyrirtæki eða eining í skilameðferð skuli ekki sæta hefðbundinni ógjaldfærnimeðferð nema að frumkvæði Skilavaldsins. Almenn ætti það að krefjast slita á fyrirtæki þegar sá hluti rekstrar þess sem ætti að viðhalda hefði verið seldur öðru fyrirtæki eða framseldur til brúarstofnunar. Um slitameðferðina fer að öðru leyti samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og lögum um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, eftir því sem við getur átt. Heimild ákvæðisins gildir við skilameðferð fyrirtækis eða einingar og takmarkar því ekki sjálfstæðar heimildir til að krefjast slita skv. 2. mgr. 101. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, ef fyrirtæki er ekki í skilameðferð. Ef fyrirtæki hefur ekki verið tekið til skilameðferðar og skilaaðgerðum beitt er Fjármálaeftirlitið því enn það lögbæra yfirvald sem krefst slita á fjármálafyrirtæki.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 2. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðinu er ætlað að tryggja að engar kröfur, þ.m.t. um málsmeðferðarreglur, hindri viðeigandi beitingu skilaheimilda sem þurfa líklega að komast til framkvæmda á skömmum tíma. Því leiðir af ákvæðinu að heimilt er að beita skilaheimildum án þess að heimild eða samþykki liggi fyrir frá viðeigandi aðilum, sbr. 1. tölul. þessa ákvæðis, nema annað leiði af frumvarpinu, sbr. t.d. 2. mgr. 5. gr. frumvarpsins um staðfestingu ráðherra á tilteknum ákvörðunum. Þar að auki er Skilavaldið ekki bundið af kröfum, þ.m.t. málsmeðferðarreglum, um fyrirfram tilkynningar til

viðeigandi aðila, sbr. 2. tölul. ákvæðisins, nema annað leiði af frumvarpinu. Þrátt fyrir framangreint skal Skilavaldið þó afla heimildar viðeigandi aðila ef tími gefst fyrir slíkar tilkynningar. Notast er við hugtakið aðila þar sem því er ætlað að hafa viðtæka skírskotun og getur átt við opinbera aðila eða einkaaðila, þ.m.t. verðbréfaskráningu eða kauphöll þegar við á.

*Um 3. mgr.* Í málsgreininni, sem innleiðir hluta af 2. mgr. 63. gr. tilskipunarinnar, er að finna sérreglu sem tekur til framsals. Þegar heimildum skv. 1. mgr. sem varða framsal er beitt er slíkt heimilt án takmarkana eða kröfu um samþykki fyrir framsalinu sem annars kunna að eiga við, nema annað leiði af frumvarpi þessu.

Um 62. gr.

Greinin innleiðir 64. gr. tilskipunarinnar, sbr. þó f-lið sem innleiddur er í 68. gr. frumvarpsins, og 65. gr. tilskipunarinnar.

Í 1. mgr. er kveðið á um ýmsar viðbótarheimildir sem ætlað er að tryggja að hægt sé að koma almennum heimildum skv. 1. gr. til framkvæmda.

*Um 1. tölul.* Töluliðurinn innleiðir a-lið 1. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Samkvæmt ákvæðinu er heimilt að tryggja að framsal geti farið fram án skuldbindinga og ábyrgða sem hafa áhrif á viðkomandi fjármálagerning, réttindi, eignir eða skuldir. Í ákvæði 75. gr. frumvarpsins er þó að finna takmörkun á þessum rétti. Mögulegur réttur til bóta í samræmi við frumvarp þetta felur ekki í sér skuldbindingu eða ábyrgð í skilningi ákvæðisins.

*Um 2. tölul.* Töluliðurinn innleiðir b-lið 1. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Heimilt er að afnema réttindi og auka við eignarhluti. Ákvæðinu er ætlað að tryggja að ekki séu til staðar aðrir samningar eða gerningar sem gefa rétt til eignarhluta sem geta komið í veg fyrir skilvirka skilameðferð.

*Um 3. tölul.* Töluliðurinn innleiðir c-lið 1. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið kveður á um heimild til að beina því til Fjármálaeftirlitsins að það stöðvi viðskipti með fjármálagerninga eða taka þá úr viðskiptum. Í þessu samhengi er þó rétt að hafa í huga að náðið samstarf skal vera á milli Skilavaldsins og Fjármálaeftirlitsins og því líklegra að um sameignlega ákvörðun sé að ræða.

*Um 4. tölul.* Töluliðurinn innleiðir e-lið 1. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Að kröfu Skilavaldsins skal fyrirtæki í skilameðferð og mótaðili þess viðhafa gagnkvæma skyldu til upplýsingagjafar og aðstoðar.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að beita má heimildum skv. 1. mgr. í tvíþættum tilgangi. Annars vegar ef slíkt er nauðsynlegt til að tryggja beitingu skilaaðgerða og hins vegar til að ná einu eða fleiri af markmiðum skilameðferðar, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Gera má ráð fyrir að þessi tvíþætti tilgangur fari saman og beiting heimildanna falli því að báðum atriðum.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 65. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um Skilavaldið skuli hafa aðgang að allri þeirri þjónustu eða aðstöðu fyrirtækis eða einingar innan samstæðu sem nauðsynleg er til að viðtakandi geti áfram starfrækt þann rekstur sem er framseldur. Fer það saman við grundvallar markmið frumvarpsins um að Skilavaldið leitist við að tryggja að áframhald verði á nauðsynlegri starfsemi fyrirtækis eða einingar. Þjónusta og aðstaða samkvæmt ákvæðinu takmarkast við hvers konar rekstrarþjónustu eða rekstraraðstöðu og fellur því fjárstuðningur, hvers eðlis sem kann að vera, ekki undir ákvæðið. Ef þjónustan og aðstaðan hefur verið veitt fyrirtæki eða einingu á grundvelli samnings skal sama þjónusta og aðstaða veitt Skilavaldinu á sömu kjörum og grundvallast á samningnum. Þjónustan og aðstaðan skal vara í þann tíma sem samningur milli fyrirtækis eða einingar og

þjónustuveitanda er í gildi. Ef enginn samningur er til staðar milli fyrirtækis eða einingar og þjónustuveitanda eða samningur er liðinn skal afhending til Skilavaldsins vera á sanngjörnum kjörum. Hafa má hliðsjón af viðmiðunarreglum EBA/GL/2015/06 sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út á grundvelli 5. mgr. 65. gr. tilskipunarinnar um mat á þeirri lágmarks þjónustu og aðstöðu sem þykir nauðsynleg til að gera viðtakanda kleift að starfrækja á skilvirkan hátt þann rekstur sem framseldur er til hans.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin innleiðir d-lið 1. mgr. og 3. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að tryggja skal fyrirkomulag við beitingu skilaheimilda sem leiðir til þess að viðtakandi geti áfram rekið framseldan rekstur. Þetta felur fyrst og fremst í sér að viðtakandi komi í stað fyrirtækis eða einingar hvað samninga þess varðar og viðeigandi ráðstafanir séu gerðar til að slíkt komi fram í samningsbundnum skjölum, sbr. 1. tölul. ákvæðisins og að viðtakandi verði aðili í stað fyrirtækis eða einingar í skilameðferð vegna hvers konar málarekstur vegna framsals, sbr. 2. tölul. ákvæðisins. Með því er meðal annars ætlunin að tryggja að viðtakandi sé réttur aðili að dómsmáli, sbr. III. kafla laga um meðferð einkamála, nr. 91/1991.

*Um 5. mgr.* Af málsgreininni sem innleiðir 4. mgr. 64. gr. tilskipunarinnar, leiðir að ákvæði þessarar greinar sé ekki ætlað að hafa áhrif á samningsbundin réttindi sem leiða má af samningi, þ.m.t. uppsagnarrétti starfsmanna fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Ákvæðið takmarkast þó af þeim réttindum sem fjallað er um í 70.-73. gr. í XII. kafla frumvarpsins, sem heimilt er að fresta í stuttan afmarkaða tíma.

Um 63. gr.

Greinin innleiðir 47. gr. tilskipunarinnar og fjallar um stöðu félagsaðila við eftirgjöf og niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga.

*Um 1. og 2. mgr.* Málsgreinarnar, sem innleiða 1. og 2. mgr. 47. gr. tilskipunarinnar, kveða á um tvær aðferðir sem heimilt er að beita við eftirgjöf og niðurfærslu eða umbreytingu fjármagnsgerninga. Aðferðirnar eru annars vegar að afskrifa hlutafé eða aðra eignarhaldgerninga í fyrirtækinu eða einingunni eða framselja gerningana til lánardrottna sem hafa sætt eftirgjöf og hins vegar þynna út eignarhluta félagsaðila enda verði hrein eign fyrirtækisins eða einingarinnar samkvæmt virðismati, sbr. VI. kafla frumvarpsins, jákvæð. Umbreyting samkvæmt síðarnefndu aðferðinni skal fara fram á umreikningsgengi sem þynnir verulega út hlutafé eða aðra eignarhluta, sbr. 64. gr. frumvarpsins. Sömu aðferðum er beitt þegar um er að ræða hlutafé eða aðra eignarhluta, sem annars vegar hafa orðið til vegna umbreytingar skuldagerninga í hlutafé eða aðra eignarhluta í samræmi við samningsákvæði gerninganna, áður eða á sama tíma og metið er að skilyrði skilameðferðar gagnvart hlutaðeigandi fyrirtæki eða einingu er uppfyllt og hins vegar vegna umbreytingar fjármagnsgerninga í almennt eigið fé þáttar 1. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út viðmiðunarreglur EBA/GL/2017/04 á grundvelli 6. mgr. 47. gr. tilskipunarinnar. Reglurnar fjalla nánar á um stöðu félagsaðila við eftirgjöf og niðurfærslu eða umbreytingu, sem unnt er að taka mið af við framkvæmd ákvæðisins.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 47. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að taka beri mið af ákvæðum VI. kafla, 1. mgr. 28. gr. og 55. gr. frumvarpsins þegar mat er lagt á það til hvaða aðgerða skal grípa skv. 1. mgr. greinarinnar.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 4. og 5. mgr. 47. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að ákvæði 42. gr. frumvarpsins gildi um það þegar eftirgjöf eða umbreytingin leiðir til þess að viðtakandi eignast eða eykur við virkan eignarhlut sinn í fyrirtækinu, sbr. VI. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Vísast að öðru leyti til umfjöllunar um 42. gr. frumvarpsins.

## Um 64. gr.

Greinin innleiðir 50. gr. tilskipunarinnar og kveður á um að við niðurfærslu eða umbreytingu skv. 27. gr. í VI. kafla frumvarpsins eða beitingu eftirgjafar skv. 54. gr. í E-hluta X. kafla frumvarpsins sé heimilt að notast við mismunandi umreikningsgengi fyrir mismunandi flokka fjármagnsgerninga og skuldbindinga. Heimildinni skal beitt í samræmi við tvær meginreglur. Annars vegar að umreikningsgengið endurspegli hæfilegt endurgjald til lánardrottins vegna þess taps sem hann verður fyrir og hins vegar skal umreikningsgengið vera hærra eftir því sem skuldbindingarnar standa framar í forgangs röð krafna við slit eða gjaldþrot. Reglan er í samræmi við meginreglu frumvarps þessa um að enginn lánardrottinn skuli tapa meiru heldur en hann hefði gert við slita- eða gjaldþrotaskiptameðferð. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin hefur gefið út viðmiðunarreglur EBA/GL/2017/03, er fjalla nánar á um umrætt umreikningsgengi, sem unnt er að taka mið af við framkvæmd ákvæðisins.

## Um 65. gr.

Greinin innleiðir 53. gr. tilskipunarinnar og fjallar um réttaráhrif eftirgjafar.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 1. mgr. 53. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga skv. 27. gr. frumvarpsins, sbr. þó 4. mgr. 6. gr. frumvarpsins, eða eftirgjöf skv. 54. gr. þess taki gildi þegar í stað og bindi fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, lánardrottna og félagsaðila. Ákvæði 4. mgr. 6. gr. frumvarpsins sem vísað er til í ákvæði þessu getur frestað gildistöku niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 27. gr. frumvarpsins enda veitir það Skilavaldinu svigrúm til að ákveða að niðurfærsla eða umbreyting fjármagnsgerninga skuli ekki taka gildi þegar í stað og málsmeðferðarreglur stjórnarsýslulaga, nr. 37/1993, þannig gilda um málsmeðferð Skilavaldsins við slíka ákvarðanatöku. Um nánari skýringar vísast til athugasemda við 6. gr. frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 2. mgr. 53. gr. tilskipunarinnar, kveður á um að Skilavaldið geti tekið allar nauðsynlegar ákvarðanir til þess að framkvæma niðurfærslu eða umbreytingu eða eftirgjöf og er öðrum stjórnvöldum og viðeigandi aðilum skylt að liðsinna við framkvæmdina. Í dæmaskyni má hér nefna fjármálafyrirtæki, kauphallir, verðbréfamiðstöðvar, þinglýsingarstjórar, Þjóðskrá Íslands, Einkaleyfastofa, fjarskiptafyrirtæki, stjórnir félaga sem bera ábyrgð á skráningu réttinda í hlutaskrá, hýsingaraðilum léna og öðrum þeim aðilum sem hafa með skráningu réttinda að gera. Í ákvörðunum Fjármálaeftirlitsins um ráðstöfun eigna og skulda Glitnis banka hf., Kaupþings banka hf. og Landsbanka Íslands hf. haustið 2008 var tilteknum aðilum falið að skrá eða yfirfæra réttindi og/eða eignarheimildir þeirra nýju banka sem stofnaðir voru á grunni þeirra gömlu til allra fasteigna, verðbréfa, lausafjár, bankainnstæðna og/eða allra annarra réttinda.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 3. og 4. mgr. 53. gr. tilskipunarinnar, kveður á um það þær skuldbindingar sem niðurfærðar eru að fullu falli endanlega niður sem og aðrar skyldur eða kröfur sem af henni leiða. Ef skuldbinding er aðeins niðurfærð að hluta telst sú niðurfærsla endanleg en eftirstandandi gerningur eða samningur sem um skuldbindinguna gildir skal áfram gilda.

## Um 66. gr.

Greinin innleiðir 116. og 118.-123. gr. ásamt hluta af 117. gr. tilskipunarinnar og kveður á um takmarkanir á gildissviði annarra laga gagnvart frumvarpinu.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 116. og 119.-123. gr. tilskipunarinnar sem gera breytingar á ákveðnum félagaréttartilskipunum Evrópusambandsins og tilskipun um tilboðsskyldu við yfirtöku vegna verðbréfa sem hafa verið tekin til viðskipta á skipulegum verðbréfamarkaði. Viðkomandi tilskipanir eða ákvæði þeirra skulu ekki gilda ef fyrirtæki eða eining er tekið til skilameðferðar og skilaaðgerðum beitt. Tilskipanirnar hafa verið innleiddar hér á landi með lögum um hlutafélög nr. 2/1995 og 100. gr. laga um verðbréfavíðskipti, nr. 108/2007 og skulu tilgreind ákvæði samkvæmt ákvæðinu því ekki gilda ef til skilameðferðar kemur.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 118. gr. tilskipunarinnar sem gerir breytingar á tilskipun 2002/47/EB sem var innleidd hér á landi með lögum um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir, nr. 46/2005. Tilgreind ákvæði í lögum um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir skulu ekki gilda ef takmarkanir á þeim réttindum sem kveðið er á um í ákvæðinu verða þegar skilaheimildum frumvarpsins er beitt.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 117. gr. tilskipunarinnar, sbr. ný 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB. Ákvæði nýrra 3. og 4. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB breyta gildissviði reglna um endurskipulagningu fjárhags og slit sem lögfest eru í XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Gildissviðið er í fyrsta lagi rýmkað út með almennum hætti þannig að það taki ekki einungis til lánastofnana heldur einnig verðbréfafyrirtækja. Gerðar eru nauðsynlegar breytingar vegna þessa í l-n-lið 1. tölul. 103. gr. frumvarpsins og gildissvið endurskipulagningar fjárhags rýmkað þannig að heimildin gildi ekki einungis um lánastofnanir heldur einnig verðbréfafyrirtæki. Ákvæði B-hluta XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki sem fjalla um slit gilda um öll fjármálafyrirtæki og því er ekki þörf á breytingum sem varða gildissvið á þeim ákvæðum. Í öðru lagi breytir ný 4. mgr. tilskipunar 2001/24/EB gildissviðinu á sértækan hátt og skal einnig gilda um fjármálastofnanir skv. b-lið 2. gr. og eignarhaldsfélög skv. c-d lið 2. gr. frumvarpsins ef slíkt fyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar og skilaaðgerðum beitt samkvæmt tilskipun 2014/59/ESB. Lagt er til að sú breyting á gildissviði verði lögfest með þessari grein enda er hún sérstaklega háð ákvæðum, fyrirtækjum og einingum sem fjallað er um í frumvarpi þessu.

Um 67. gr.

Greinin innleiðir 3. mgr. 86. gr. tilskipunarinnar. Skilavaldið getur farið fram á að dómstóll fresti meðferð máls sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð á aðild að. Það á við óháð tegund og stigi máls og hvort sem það hófst áður en eða eftir að fyrirtæki eða eining var tekið til skilameðferðar. Viðkomandi dómstóll metur hvort nauðsynlegt sé að fresta máli til að skilaaðgerð nái markmiði sínu, sbr. markmið skilameðferðar skv. 1. gr. frumvarpsins. Ekki skal fresta máli lengur en er nauðsynlegt er í því skyni.

Um XII. kafla.

Kaflinn innleiðir hluta af VI. og hluta af VII. kafla IV. bálks tilskipunarinnar og fjallar um heimildir til að gera ráðstafanir vegna samninga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Á grundvelli ákvæða kaflans er Skilavaldinu meðal annars heimilt að fella úr gildi eða breyta samningum, fresta greiðslu eða afhendingu samkvæmt samningum, fresta rétti lánardrottna til að ganga að tryggingum og fresta uppsagnarrétti samningsaðila. Í kaflanum er einnig að finna ákvæði um að Skilavaldið skuli tryggja áframhald á tilteknum fjárhagslegum samningum, til dæmis um fjárhagslegar tryggingaráðstafanir, skulda- og greiðsluöfnun og sértryggð skuldabréf. Þó er ávallt heimilt að framselja tryggðar innstæður sem eru hluti af þeim samningum sem Skilavaldinu ber að tryggja áframhald á án þess að framselja aðrar eignir,

réttindi eða skuldbindingar sem falla undir sama samning. Í kaflanum er að endingu að finna ákvæði sem ætlað er að tryggja að rekstur greiðslukerfa og verðbréfauppgjörskerfa verði ekki fyrir áhrifum ef skilaaðgerðum er beitt.

Um 68. gr.

Greinin innleiðir j-lið 1. mgr. 63. gr. og f-lið 1. mgr. 64. gr. og felur í sér víðtæka heimild til að hafa áhrif á samninga fyrirtækis eða einingar sem uppfyllir skilyrði skilameðferðar þegar það er nauðsynlegt til að tryggja framkvæmd skilaaðgerða. Innan ákvæðisins rúmast meðal annars breyting á gjalddögum (e. maturity), breyting á fjárhæð gjaldfallinna vaxta eða vaxtagjalddaga, frestun á greiðslum fyrirtækisins eða einingarinnar í afmarkaðan tíma og ákvörðun um að framsalshafi taki yfir samning.

Heimild ákvæðisins skal beita til að tryggja að hægt sé að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu í þeim tilgangi að það geti starfað áfram að hluta eða í heild. Ákvæðið gildir um alla samninga fyrirtækis eða einingar, þ.m.t. skuldagerninga (e. debt instruments) og hæfar skuldbindingar, óháð því hvort samningarnir hafa verið gerðir í samræmi við gildandi rétt hér á landi eða erlendis, en skal beita á þann hátt að breyting samninga verði framkvæmd á þann hátt að hlutaðeigandi samningsaðilar og lánardrottinnar verði ekki fyrir meira tjóni en þeir hefðu orðið fyrir ef fyrirtækið hefði verið tekið til slitameðferðar eða gjaldþrotaskipti farið fram á búi þess.

Staða samningsaðila skal taka mið af samsvarandi stöðu annarra lánardrottna í sama flokki samkvæmt forgangsrið krafna. Ef lánardrottinnar í sama flokki eru meðhöndlaðir á mismunandi hátt sem hluti af skilameðferð fyrirtækis eða einingar skal slík meðhöndlun vera réttlætanagera til að hægt sé að ná markmiðum skilameðferðar, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Mat á stöðu lánardrottna skal gert af Skilavaldinu miðað við aðstæður á þeim til þegar fyrirtæki er tekið til skilameðferðar og framkvæmt á sama tíma og virðismat skv. VII. kafla frumvarpsins.

Líkt og á við um ákvæði 74.-78. gr. frumvarpsins gilda takmarkanir um heimild til að hafa áhrif á skilmála sem viðkomandi samningur nær yfir.

Um 69. gr.

Greinin innleiðir 68. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um réttaráhrif aðgerða Skilavaldsins gagnvart samningsaðilum fyrirtækis eða einingar sem aðgerðirnar beinast gegn. Ákvæði 1. - 3. mgr. greinarinnar eru samhljóða 86. gr. k í lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, en sú grein fjallar um aðgerðir sem varða tímanleg inngrip og Fjármálaeftirlitið getur gripið til á grundvelli þeirra laga. Þessi grein tekur til tilgreindra aðgerða Skilavaldsins samkvæmt lögum þessum, þ.e. aðgerða vegna annmarka á skilabærni fyrirtækis eða samstæðu skv. 15. og 16. gr. frumvarpsins, aðgerða vegna niðurfærslu og umbreytingu fjármagnsgerninga skv. 27. gr. eða beitingu skilaaðgerða, sbr. skilgreiningu í 30. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Varðandi nánari skýringar á þessari grein vísast til athugasemda við d-lið 7. gr. frumvarps sem varð að lögum nr. 54/2018.

Um 70. gr.

Greinin innleiðir 69. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um heimild til að fresta greiðslu og afhendingarskyldu samkvæmt samningum. Þegar heimild ákvæðisins er beitt skal hafa til hliðsjónar þau áhrif sem frestun kann að hafa á fjármálamarkaði, þ.m.t. fjármálastöðugleika.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 69. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um heimild til tímabundinnar frestunar samningsskuldbindinga. Frestun á skyldu samkvæmt ákvæðinu er afmarkaður ákveðinn tími, þ.e. til miðnættis næsta virka dag eftir að tilkynning

hefur verið birt í samræmi við 5. mgr. 35. gr. frumvarpsins. Ákvæðið veitir því skamman tíma til að fá yfirlit yfir reglulegar greiðslur og afhendingu skuldbindinga. Með greiðslu- og afhendingarskyldu er meðal annars átt við alla almenna skyldu samkvæmt lánssamningum, skuldabréfaútgáfum og fjárhagslegum samningum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Heimild til frestunar gildir einnig um skuldbindingar sem falla í gjalddaga á meðan tímabil frestunar varir. Á sama hátt og á við um ákvæði 68. gr. frumvarpsins gildir þetta ákvæði einnig um alla samninga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Ef samningsskuldbindingu er frestað á grundvelli ákvæðisins samsvarar það ekki vanefnd samnings eða brots á samningsskyldum, sbr. 4. mgr. 69. gr. frumvarpsins, og veitir því samningsaðila ekki sjálfstæðan rétt til að grípa til samningsbundinna vanefndaúrræða.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 69. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að ef skuldbindingu er frestað samkvæmt 1. mgr. greinarinnar fellur hún í gjalddaga strax að frestinum liðnum.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 69. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að samningsaðilar skulu njóta sama réttar og Skilavaldið og hljóta einnig frestun á sambærilegum skuldbindingum. Réttindi samningsaðila samkvæmt samningi til dæmis til skulda- eða greiðslujöfnunar mun því geta komið til eftir að fresturinn er liðinn. Samningsaðilar teljast því ekki vanefna skuldbindingar sínar með því að fresta skulda- eða greiðslujöfnun.

Um 4. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 69. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er með tæmandi hætti talðar upp þær undantekningar frá frestun á greiðslu og afhendingarskyldu. Þar á meðal eru tryggðar innstæður og kröfur sem grundvallast á lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, sbr. 1. og 3. tölul. ákvæðisins. Innstæðueigendur munu því hafa aðgang að þeirra tryggðu innstæðum óháð frestun. Það samræmis einu af meginmarkmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins, að tryggja aðgengi að innstæðum. Þá er undantekning varðandi innstæður nauðsynleg í því skyni að takmarka smitáhrif og koma í veg fyrir að stór hluti innstæðueigenda leitist við að taka út innstæður sínar með tilheyrandi bankaáhlaupi. Af ákvæðinu leiðir einnig að skuldbindingar við greiðslukerfi og verðbréfauppgjörskerfi og þátttakendur slíkra kerfa eru undanskildar frestun skv. 1. mgr., sbr. 2. tölul. ákvæðisins. Fjallað er um þessi kerfi og aðila sem starfa við slík kerfi í lögum um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, nr. 90/1999, sem meðal annars felur í sér innleiðingu á tilskipun 98/26/EB um endanlegt uppgjör í greiðsluuppgjörskerfum og uppgjörskerfum fyrir verðbréf. Hugtökin „kerfi“ og „þátttakandi“ eru skilgreind í lögum nr. 90/1999, sbr. 1. og 9. tölul. 2. gr. þeirra laga. Auk greiðslukerfa og verðbréfauppgjörskerfa eru miðlægir mótaðilar og seðlabankar einnig undanskyldir frestun. Hugtakið miðlægur mótaðili (e. central counterparty) ber að skilja í samræmi við 1. tölul. 2. gr. reglugerðar (ESB) nr. 648/2012 um OTC-afleiður, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár, sbr. lög nr. 15/2018 um afleiðuviðskipti, miðlæga mótaðila og afleiðuviðskiptaskrár. Allir lánardrottnar skv. 2. tölul. þessa ákvæðis vísa til þess mikilvægis sem leiðir af tilskipuninni um að fjármálainnviðum verði ekki raskað. Ákvæðið skal tryggja að fyrirtæki eða eining í skilameðferð valdi ekki truflun á almennu uppgjöri verðbréfaviðskipta. Í 3. tölul. ákvæðisins er vísað til krafna viðskiptavinar á hendur fyrirtæki eða einingu í skilameðferð sem njóta tryggingaverndar verðbréfadeildar Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta, sbr. 9. gr. laga nr. 98/1999 um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta. Í tilvitnuðu ákvæði laga nr. 98/1999, sér í lagi 1. mgr., er meðal annars fjallað um greiðslur úr verðbréfdeild sjóðsins til fjárfesta við tiltekna aðstæður, þ.e. þá tryggingavernd sem fjárfestar njóta samkvæmt lögum.

## Um 71. gr.

Greinin innleiðir 70. gr. tilskipunarinnar sem fjallar um heimild til að fresta rétti lánardrottna til að ganga að tryggingum, þ.m.t. á grundvelli samninga um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir. Þegar heimild ákvæðisins er beitt skal hafa til hliðsjónar þau áhrif sem frestun kann að hafa á fjármálamarkaði, þ.m.t. fjármálastöðugleika, þannig að inngrípin í viðkomandi samninga og afleiðingar á markaðinn verði eins takmörkuð og mögulegt er.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 70. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að Skilavaldinu er í skamman tíma heimilt að koma í veg fyrir að lánardrottnar leiti fullnustu á tryggingum sem veittar eru af fyrirtæki í skilameðferð. Ákvæðið gildir um allar tryggingar sem fyrirtæki eða eining í skilameðferð hefur veitt, þ.m.t. ábyrgðaryfirlýsingar, ábyrgðir og fjárhagslegar tryggingarráðstafanir. Skulda- og greiðslujöfnun eiga einnig undir ákvæðið sem kemur því í veg fyrir að samningsaðili skuldajafni eða jafni samningsgreiðslur. Réttur lánardrottna til að ganga að tryggingum takmarkast þannig við vanefnd á samningi sem telst ekki vera til staðar þegar heimildum þessa kafla er beitt að uppfylltum kröfum samkvæmt greinum hans. Ákvæðið gildir einnig um tryggingar sem veittar hafa verið af fyrirtæki eða einingu í skilameðferð vegna samninga sem heimila að gengið sé að tryggingum án þess að kveðið sé á um það með skýrum hætti í samningi að það sé vegna vanefndar á samningi. Þetta á til dæmis við um tryggingar sem veita samningsaðila rétt til að ganga að tryggingum ef ýmis skilyrði eru uppfyllt en án vanefnda í skilningi samningsins. Ákvæðið gildir þó ekki um tryggingar, þ.m.t. ábyrgðaryfirlýsingar og ábyrgðir, sem veittar eru af þriðja aðila til tryggingar fyrir skuldbindingum fyrirtækisins eða einingarinnar. Samningsaðili mun því geta gengið að slíkum tryggingum enda eru þær veittar af öðrum en fyrirtækinu eða einingunni sem trygging fyrir útistandandi skuld fyrirtækisins eða einingarinnar.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. mgr. 70. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að frestun skv. 1. mgr. greinarinnar gildir ekki um tryggingar vegna greiðslukerfa, verðbréfauppgjörskerfa, miðlægra mótaðila og seðlabanka. Ákvæðið er samhljóða 2. tölul. 4. mgr. 70. gr. og um nánari skýringar á því vísast til athugasemda við það ákvæði.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 3. mgr. 70. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að tryggja skal samræmda frestun hjá fyrirtækjum eða einingum innan samstæðu sem eru hluti af skilameðferð ef ráðstafanir skv. 78. gr. eiga við.

## Um 72. gr.

Greinin innleiðir hluta af 71. gr. tilskipunarinnar og fjallar um heimild sem ætlað er að tryggja að samningsaðili geti beitt uppsagnarrétti í tengslum við framkvæmd á skilaaðgerðum. Uppsagnarréttur getur frestast í samræmi við skyldur samkvæmt 70. gr. frumvarpsins. Líkt og á við um ákvæði 70. og 71. gr. frumvarpsins skal hafa til hliðsjónar þau áhrif sem frestun kann að hafa á fjármálamarkaði, þ.m.t. fjármálastöðugleika.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið gildir bæði um uppsögn á samningum vegna vanefnda og samkvæmt skilmálum samninga. Ákvæðið skal einnig ná yfir samninga sem eru í vanefndum fyrir beitingu skilaaðgerða. Á sama hátt og á við um ákvæði 69.-71. gr. frumvarpsins er ákvæðinu ætlað að tryggja að skilaaðgerðir geti komið til framkvæmda og á sama tíma geti áframhald orðið á samningum fyrirtækisins eða einingarinnar sem komi þannig í veg fyrir að mikill fjöldi samninga fyrirtækisins eða einingarinnar gjaldfalli við skilameðferð. Tímabil frestunar er hið sama og gildir um frestun skv. 70.-71. gr. og hefst á sama hátt við birtingu tilkynningar um frestun skv. 5. mgr. 35. gr. frumvarpsins.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 2. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar. Heimild 1. mgr. greinarinnar til frestunar tekur einnig til dótturfélaga fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Rétturinn til frestunar er háður þremur skilyrðum sem öll skulu vera uppfyllt. Ákvæði 3. tölul. er ætlað að tryggja að ekki komi til þess þegar uppsagnarréttur verður virkur að viðkomandi samningur verði nýttur til að framselja eignir, réttindi eða skuldbindingar frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 2. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að ef frestun er beitt og hún varðar skuldbindingar dótturfélags sem skráð er í öðru aðildarríki skal fresturinn framlengjast og taka mið af birtingu tilkynningar í viðkomandi ríki.

Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 3. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar, kveður á um samskonar takmörkun og gildir um ákvæði 70. og 71. gr. sem varðar greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfi og þátttakendur slíkra kerfa, miðlæga mótaðila og seðlabanka.

#### Um 73. gr.

Greinin innleiðir hluta af 71. gr. tilskipunarinnar og varðar aðstæður þar sem ekki er hægt að fresta uppsagnarrétti samningsaðila, þrátt fyrir ákvæði 72. gr. frumvarpsins. Ákvæði þetta kveður á um fjölda aðstæðna sem takmarkar heimild til að beita uppsagnarrétti skv. 72. gr. og geta samningar sem ákvæðið nær yfir því áfram haldið gildi sínu eða þeim sagt upp í samræmi við samningsskilmála.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að heimild til að beita uppsagnarrétti gildir ekki hafi það sent tilkynningu til samningsaðila um að það hyggist ekki ráðstafa réttindum eða skuldbindingum samkvæmt samningi með framsali eða við eftirgjöf. Samningsaðila er því heimilt að beita uppsagnarrétti innan tímamarka frestunar þegar hann móttækur tilkynningu frá Skilavaldinu.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir 5. mgr. 71. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um heimild samningsaðila til að beita uppsagnarrétti eftir að tímabil frestunar er liðið ef samningur hefur verið framseldur og uppsagnarréttur hefur enn þýðingu til að tryggja hagsmuni samningsaðila, sbr. 1. tölul. ákvæðisins og ef samningur hefur ekki verið framseldur og Skilavaldið ekki beitt eftirgjöf, sbr. 2. tölul. ákvæðisins. Uppsagnarrétturinn takmarkast þó af ákvæði 1. tölul. 2. mgr. 69. gr. frumvarpsins ef ákvæði 69. gr. á við og fyrirtæki heldur áfram að efna meginskyldur samnings.

#### Um 74. gr.

Greinin innleiðir hluta af 76. gr. og hluta af 77. gr. tilskipunarinnar og er ætlað að tryggja að tiltekin gagnkvæm réttindi samnings séu virt.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir b-d-lið 2. mgr. 76. gr. og hluta af 1. mgr. 77. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið takmarkar rétt Skilavaldsins með þeim hætti að það getur ekki tekið í sundur samtengd réttindi eða skuldbindingar og valið hvaða réttindi eða skuldbindingar samkvæmt samningi eða tengdum samningum er ráðstafað. Ákvæðið gildir um samninga um framsal eignarréttinda yfir fjárhagslegri tryggingu (e. title transfer financial collateral arrangement), sbr. samningar sem skilgreindir eru í 6. tölul. 1. mgr. 2. gr. laga um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir, nr. 46/2005. Þá gildir ákvæðið um samninga um skuldajöfnun og greiðslujöfnunarsamninga. Hugtakið greiðslujöfnunarsamningur er skilgreint í 48. tölul. 1. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Algengt einkenni þessara samninga er að þeir geta byggst á svokölluðum aðalsamningi (e. master agreement) eða verið hluti af víðtækara samkomulagi eða lögskiptum aðila. Ákvæðið gildir um samninga við sama gagnaðila sem rúmast undir aðalsamningi, til dæmis við afleiðuvíðskipti þar sem aðalsamningurinn hefur að

geyma ýmis jöfnunarákvæði sem tekur til ýmiss konar afleiðuviðskipta. Ákvæðið gildir einnig um aðalsamninginn ef undirsamningar eru um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir, skuldajöfnun eða greiðslujöfnunarsamninga, þ.m.t. um greiðslujöfnun til uppgjörs (e. close-out netting agreement). Á grundvelli ákvæðisins er því til dæmis óheimilt að framselja eignahluta samnings til brúarstofnunar, þar sem samið hefur verið um greiðslujöfnun eða önnur samningsbundin gagnkvæm réttindi sem rúmast innan ákvæðisins, án þess að skuldahluti samnings fylgi með. Skylt er að vernda tryggðar innstæður og gildir ákvæði 77. gr. frumvarpsins óháð því hvort innstæða sé í tengslum við tryggingu samkvæmt ákvæði þessu.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 77. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að Skilavaldið telst hafa tryggt áframhald samninga ef réttindi og skuldbindingar samkvæmt samningum um skuldajöfnun, uppgjör og jöfnun á réttindum og skuldbindingum eru virt. Ef framsal eigna brýtur í bága við þetta ákvæði, þ.e. 1. og 2. mgr., heldur samningsaðili rétti sínum til að skulda- eða greiðslujafna samkvæmt skilmálum samnings. Ákvæðið ber ekki að skilja á þann hátt að það sé með öllu útilokað að Skilavaldið ráðstafi hluta af samningi sem fellur undir 1. mgr. greinarinnar ef tryggt er að samningsaðillinn verði ekki fyrir meira tjóni vegna skilaaðgerða en hann hefði orðið fyrir við slit á fyrirtæki eða gjaldþrotaskipti á búi þess.

Um 75. gr.

Greinin innleiðir a-lið 2. mgr. 76. gr. og 1. mgr. 78. gr. tilskipunarinnar og er ætlað að tryggja að Skilavaldið geti einungis ráðstafað samningum um tryggingar ásamt þeirri tryggingu sem hefur verið veitt. Ákvæðið takmarkar því heimild til að ráðstafa samningum fyrirtækis eða einingar í skilameðferð. Ákvæðið varðar samninga þar sem slík tengsl eru á milli skuldbindingar og tryggingar að réttlætanlegt er að líta á samningsskilmála sem eina heild. Ákvæði þetta hefur því að geyma víðtækari skírskotun en samningar um fjárhagslegar tryggingarráðstafanir sem falla undir 74. gr. frumvarpsins. Við mat á því hvort samningur fellur undir ákvæðið ber að líta til þess hvort skuldbinding og trygging eiga rætur að rekja til sömu lögskipta og hvort tryggingin varðar tiltekna skuldbindingu en ekki fjölda skuldbindinga. Skilavaldið skal þó ekki koma í veg fyrir ráðstöfun samninga um tryggingar í heild eða hluta enda séu réttindi samningsaðila virt og þeir verða ekki fyrir meira tjóni en þeir hefðu orðið fyrir við slit á fyrirtæki eða gjaldþrotaskipti á búi þess, sbr. 80. gr. frumvarpsins. Líkt og á við um ákvæði 74. gr. takmarkast ákvæði þetta af 77. gr. frumvarpsins og er því heimilt að grípa til ráðstafana samkvæmt því ákvæði óháð þessari grein til að vernda tryggðar innstæður.

Um 76. gr.

Greinin innleiðir e-f-lið 2. mgr. 76. gr. og 1. mgr. 79. gr. tilskipunarinnar og er ætlað að tryggja að Skilavaldið ráðstafi ekki með aðgreindum hætti eignum og skuldbindingum sem rúmast innan samsettra fjárhagslegra samninga. Um er að ræða samninga sem varða eignir og skuldbindingar sem til dæmis tengjast heildarútgáfu verðbréfa og fjármögnun þar sem nokkrir lánveitendur eru aðilar samnings, eða annars konar samsettri fjármögnun. Ákvæðið gildir um sértryggð skuldabréf sem einkennast af svokölluðu tryggingarsafni (e. cover pool) eigna sem eru fjármögnuð með útgáfu skuldabréfa sem njóta sérstaks fullnusturéttar í tryggingarsafninu. Um sértryggð skuldabréf gilda lög um sértryggð skuldabréf, nr. 11/2008. Ákvæðið gildir einnig um aðra samsetta fjárhagslega samninga, þ.m.t. heildarfjármögnun af fjölda eigna eða annarra verðbréfavíðskipta og áhættuvarna til dæmis vegna vaxta- eða gjaldeyrisáhættu

fyrirtækisins eða annarra samninga þess. Skyld er að tryggja áframhald á þessum samningum eins og hægt er. Skilavaldið skal þó ekki koma í veg fyrir ráðstöfun samsettra samninga í heild eða hluta enda séu réttindi samningsaðila virt og þeir verða ekki fyrir meira tjóni en þeir hefðu orðið fyrir við slit á fyrirtæki eða gjaldþrotaskipti á búi þess. Líkt og á við um ákvæði 74. og 75. gr. takmarkast ákvæði þetta af 77. gr. frumvarpsins og er því heimilt að grípa til ráðstafana samkvæmt því ákvæði óháð þessari grein til að vernda tryggðar innstæður.

Um 77. gr.

Greinin innleiðir hluta af 76. gr. og 2. mgr. í 77., 78 og 79. gr. tilskipunarinnar. Tillögur að ákvæðum 74.-76. gr. frumvarpsins varða samninga milli fyrirtækis eða einingar og samningsaðila þar sem gagnkvæmar skyldur hvíla á báðum aðilum, til dæmis um greiðslujöfnun, tryggingar o.fl. eða annars konar sérstakt samband, til dæmis um samsetta fjármögnun, þ.m.t. um sértryggð skuldabréf. Ákvæði 74.-76. gr. kveða í grundvallaratriðum á um að Skilavaldinu beri að ráðstafa slíkum samningum og virða gagnkvæmar skyldur samningsaðila til að koma í veg fyrir mismunun á innbyrðis tengdum réttindum og skuldbindingum. Ákvæði þessarar greinar veitir frekari heimild, ef ráðstöfun á samningi er gerð til að tryggja aðgengi að tryggðum innstæðum, sbr. lög um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999.

Um 78. gr.

Greinin innleiðir hluta af 76. gr. og 80. gr. tilskipunarinnar sem er ætlað að tryggja að rekstur greiðslukerfa og verðbréfauppgjörskerfa verði ekki fyrir áhrifum við beitingu skilaaðgerða gagnvart fyrirtæki eða einingu í skilameðferð. Rekstur slíkra kerfa þar sem fyrirmæli þátttakenda, til dæmis um millibankaviðskipti, gjaldeyris- og verðbréfaviðskipti, fara fram eru mikilvæg fyrir fjármálakerfið og því nauðsynlegt að tryggja að ekki verði röskun á slíkum kerfum vegna ógjaldfærni markaðsaðila.

Um 1. mgr. Málsgreinin kveður á um að þegar skilaaðgerðum er beitt skuli taka mið af því að aðgerðirnar megi ekki hafa áhrif á uppgjör í greiðslu- og verðbréfauppgjörskerfum, þ.m.t. í þeim tilfellum þegar Skilavaldið framselur hluta en ekki öll réttindi og skuldbindingar fyrirtækis eða einingar í skilameðferð til annars lögaðila, til dæmis brúarstofnunar.

Um 2. mgr. Í málsgreininni er kveðið á um að framsal, niðurfelling eða breyting á samningsskilmálum skv. 1. mgr. skuli ekki af sjálfsdáðum valda afturköllun á greiðslufyrirmælum skv. 4. gr. laga um öryggi fyrirmæla í greiðslukerfum og verðbréfauppgjörskerfum, nr. 90/1999, og getur ekki breytt eða ógilt framkvæmd greiðslufyrirmæla eða greiðslujöfnun skv. II. og IV. kafla sömu laga. Því er óheimilt að eiga við greiðslufyrirmæli sem búið er að senda í kerfið og skal eftir því sem við á kröfum eða skuldbindingunum umbreytt á grundvelli greiðslujöfnunar eða viðskiptin framkvæmd lögum samkvæmt.

Um XIII. kafla

Í kaflanum eru ákvæði um opinber fjármálastöðgunarúrræði (e. government financial stabilisation tools) sem eru eiginfjárframlög úr ríkissjóði til fyrirtækis eða einingar eða yfirtaka ríkisins á fyrirtæki eða einingu. Heitið vísar til þess að úrræðunum er ætlað að tryggja stöðugleika á fjármálamarkaði.

Um 79. gr.

Greinin innleiðir hluta af 37. gr. og 56.-58. gr. tilskipunarinnar og fjallar um opinber fjármálastöðgunarúrræði.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 10. mgr. 37. gr., 1. og 3.-5. mgr. 56. gr., 1. mgr. 57. gr. og 1. og 2. mgr. 58. gr. tilskipunarinnar.

Ákvæðið gerir íslenska ríkinu kleift að beita opinberum fjármálastöðgunarúrræðum til að bregðast við sérstökum og óvenjulegum aðstæðum á fjármálamarkaði. Með sérstökum og óvenjulegum aðstæðum á fjármálamarkaði er átt við að fjármálakerfið standi frammi fyrir röskun sem gæti haft í för með sér alvarlegar neikvæðar afleiðingar fyrir hagkerfið (e. systemic crisis), sbr. 30. tölul. 1. mgr. 2. gr. tilskipunarinnar. Ráðherra sem fer með opinber fjármál tekur ákvörðun um beitingu úrræðanna en skal þó áður hafa samráð við þá fastanefnd Alþingis sem fjallar um fjármál ríkisins enda geta úrræðin haft í för með sér veruleg fjáruáhrif fyrir ríkissjóð.

Opinberu fjármálastöðgunarúrræðin eru annars vegar eiginfjárframlag til fyrirtækis eða einingar í vanda og hins vegar yfirtaka ríkisins á fyrirtækinu eða einingunni. Ríkið getur lagt fyrirtæki eða einingu til almennt eigið fé þáttar 1, viðbótar eigið fé þáttar 1 og eigið fé þáttar 2 skv. 84. gr. a - 84. gr. c laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, í skiptum fyrir hlutabréf, stofnfjárbréf eða önnur skírteini fyrir framlaginu. Ríkið getur einnig tímabundið tekið fyrirtæki eða einingu undir sín yfirráð með því að framselja eignarhluti í því til sín. Eignarhald ríkisins getur verið beint eða óbeint í gegnum félag eða félög í þess eigu. Úrræðið svipar til framsals til brúarstofnunar. Sá meginmunur er þó á úrræðunum að aðeins nauðsynleg starfsemi fyrirtækis eða einingar er framseld til brúarstofnunar og eftirstöðvar fyrirtækisins eða einingarinnar eru teknar til slita, en þegar ríkið beitir opinberu fjármálastöðgunarúrræði til að taka yfir fyrirtæki eða einingu heldur það áfram starfsemi.

Meðal markmiða frumvarpsins er að lágmarka hættu á að veita þurfi framlög úr ríkissjóði, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Opinber fjármálastöðgunarúrræði eru því neyðarúrræði sem á aðeins að beita þegar skilaúrræði duga ekki til og þá aðeins að því marki sem nauðsynlegt er. Beitingu þeirra er því sett þrjú ströng skilyrði sem þurfa öll að vera uppfyllt.

Í fyrsta lagi verður viðkomandi fyrirtæki eða eining að vera í skilameðferð eða skilyrðum fyrir því að taka það til skilameðferðar að vera fullnægt. Skilyrði fyrir skilameðferð koma fram í 1. mgr. 35. gr. frumvarpsins. Þeirra á meðal er að Fjármálaeftirlitið hafi komist að þeirri niðurstöðu að fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti.

Í öðru lagi þurfa skilaúrræði skv. X. kafla frumvarpsins að vera ófullnægjandi til að viðhalda fjármálastöðugleika eða tryggja hagsmuni almennings. Ekki er áskilið að öll skilaúrræðin hafi verið reynd en ella þarf að liggja fyrir mat ráðherra á því af hverju þau duga ekki til. Ekki má beita opinberu fjármálastöðgunarúrræði til að standa vörð um aðra almannahagsmuni en fjármálastöðugleika nema viðkomandi fyrirtæki hafi áður fengið lán til þrautavara skv. 2. mgr. 7. gr. laga um Seðlabanka Íslands, nr. 36/2001, eða, ef um framsal á eignarhlutum til ríkisins er að ræða, eiginfjárframlag samkvæmt greininni. Ráðherra þarf að afla álits Skilavaldsins við mat á því hvort skilyrðið sé uppfyllt til að tryggja að það byggist á traustum grunni. Samráðið getur átt sér stað á vettvangi fjármálastöðugleikaráðs samkvæmt lögum um fjármálastöðugleikaráð, nr. 66/2014.

Í þriðja lagi er áskilið að félagsaðilar og lánardrottinnar hafi axlað hluta byrðinnar við endurfjármögnun fyrirtækis eða einingar með niðurfærslu, umbreytingu eða á annan veg.

Beita má opinberu fjármálastöðgunarúrræðum samhliða skilaúrræðum eða í stað þeirra. Gæta verður þess að beiting þeirra samræmist reglum samningsins um Evrópska efnahagssvæðið um ríkisaðstoð.

Um 2. mgr. Tilskipunin virðist gera ráð fyrir að ríkisstjórn eða ráðuneyti framkvæmi opinber fjármálastöðgunarúrræði, sbr. 2. mgr. 56. gr. tilskipunarinnar. Með frumvarpinu er lagt til að Skilavaldinu fremur en ríkisstjórn eða ráðuneytum verði falið að framkvæma ákvarðanir ráðherra um beitingu opinberra fjármálastöðgunarúrræða enda fer það almennt með framkvæmd laganna. Það samræmist innleiðingu tilskipunarinnar í Danmörku og Noregi sem fela stjórnvöldum sem fara með skilavald eða fjármálaeftirlit framkvæmd opinberra fjármálastöðgunarúrræða fremur en ríkisstjórn eða ráðuneytum.

Heimilt er að beita skilaheimildum skv. IX., XI. og XII. kafla frumvarpsins til að hrinda opinberum fjármálastöðgunarúrræðum í framkvæmd, t.d. með því að beita heimild 3. tölul. 1. mgr. 61. gr. frumvarpsins til að yfirfæra eignarhluti í fyrirtæki til ríkisins. Tilkynna skal um beitingu skilaheimilda með þeim hætti sem í 5. mgr. 35. gr. greinir.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. og 3. mgr. 57. gr. og 3. mgr. 58. gr. tilskipunarinnar. Eignaraðild ríkisins vegna beitingar opinberra fjármálastöðgunarúrræða á að vera tímabundin og selja skal eignarhlut þess þegar aðstæður á markaði leyfa. Fram að því skal ráðherra beita sér fyrir því að fyrirtæki eða eining viðhafi góða viðskiptahætti. Með því er átt við að það sé rekið á faglegum viðskiptalegum forsendum án pólitískra afskipta af daglegum ákvörðunum. Það má til dæmis tryggja með því að Banksýsla ríkisins fari með eignarhluti ríkisins, sbr. samnefnd lög, nr. 88/2009, eða öðru hliðstæðu fyrirkomulagi.

#### Um XIV. kafla

Í kaflanum eru ákvæði um ýmis atriði sem varða skilameðferð. Kaflinn hefur þannig að geyma ákvæði um vernd félagsaðila og lánardrottna, sbr. 80. gr. frumvarpsins sem er grundvallarákvæði í frumvarpinu enda tryggir það að hægt sé að beita skilaaðgerðum með skilvirkum hætti. Þá hefur kaflinn að geyma ákvæði um endurheimt kostnaðar við skilaaðgerðir, sbr. 81. gr. frumvarpsins, þar sem tilgreint er hvernig Skilavaldið og Skilasjóður geta endurheimt réttmætan kostnað í tengslum við skilaaðgerðir eða opinber fjármálastöðgunarúrræði. Í kaflanum er kveðið á um aðkomu Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta að skilameðferð lánastofnunar, sbr. 82. gr. frumvarpsins. Tilgangur þess ákvæðis er að tryggja að innstæðutryggingarkerfi stuðli að fjármögnun skilameðferðar með því að mæta hreinu tapi sem kerfið hefði orðið fyrir ef það hefði þurft að greiða út tryggðar innstæður við slit lánastofnunar. Innstæðueigendur tryggðra innstæðna halda áfram aðgengi sínu að innstæðum í kjölfar skilameðferðar sem fer meðal annars saman við tilgang innstæðutryggingarkerfis. Þá hefur kaflinn að geyma reglur um takmörkun á réttindum, sbr. 83. gr. frumvarpsins, afmörkun á gildissviði vegna hefðbundinnar ógjaldfærnimeðferðar, þ.e. gjaldþrotaskipta og slita, sbr. 84. gr. frumvarpsins og ákvæði um lok skilameðferðar, sbr. 85. gr. frumvarpsins.

#### Um 80. gr.

Greinin innleiðir a-, b- og g-lið 1. mgr. 34. gr. og 75. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér þá grundvallarreglu að félagsaðilar og lánardrottnar, þar á meðal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta vegna greiðslna skv. 82. gr. frumvarpsins, eigi ekki að verða fyrir meira tapi vegna skilameðferðar en þeir hefðu orðið fyrir hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til gjaldþrotaskipta eða slita þegar ákveðið var að grípa til skilameðferðar. Óháður aðili metur hvort svo hafi verið skv. 32. gr., sbr. VII. kafla frumvarpsins.

Endurgjald til fyrirtækis, einingar eða félagsaðila við sölu rekstrar ræðst af markaðsverði, sbr. 41. gr. frumvarpsins, og endurgjald við framsal til brúarstofnunar og uppskiptingu eigna af virðismati skv. VII. kafla, sbr. 46. og 51. gr. frumvarpsins. Endurgjaldið ætti því almennt

að tryggja að tap félagsaðila og lánardrottna verði ekki meira en það hefði orðið við slit eða gjaldþrotaskipti. Þá skal niðurfærsla eða umbreyting skuldbindinga fyrirtækis eða einingar ekki valda félagsaðila eða lánardrotni meira tapi en hann hefði orðið fyrir hefði fyrirtækið eða einingin verið tekið til slita eða gjaldþrotaskipta, sbr. 2. mgr. 55. gr. frumvarpsins. Fyrirkomulag skilameðferðar miðast jafnframt almennt við að félagsaðilar sæti fyrst skerðingu og svo lánardrottinn í samræmi við forgangs röðun krafna við slitameðferð. Almennt ætti skilameðferð því ekki að leiða til þess að félagsaðilar eða lánardrottinn verði fyrir umframtapi.

Leiði mat skv. 32. gr. frumvarpsins eigi að síður í ljós að félagsaðili eða lánardrottinn hafi orðið fyrir umframtapi vegna skilameðferðar greiðir Skilavaldið honum bætur sem því nema úr skilasjóði að eigin frumkvæði. Það er því ekki háð því að félagsaðili eða lánardrottinn krefjist greiðslu.

#### Um 81. gr.

Greinin innleiðir 7. mgr. 37. gr. tilskipunarinnar. Hún tilgreinir hvernig Skilavaldið og skilasjóður geta endurheimt réttmætan kostnað sem stofnað hefur verið til á eðlilegan hátt í tengslum við notkun skilaúrræða eða -heimilda eða fjármálastöðgunarúrræða. Sem dæmi má nefna kostnað vegna tíma starfsfólks, kaupa á ráðgjafarþjónustu og virðismats skv. VII. kafla. Með tilvísun til slita skv. 3. tölul. ákvæðisins er átt við bæði gjaldþrotaskipti og slit samkvæmt XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki. Í frumvarpinu er ekki áskilið að eignaumsýslufélag fari í slitameðferð samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki og því má gera ráð fyrir að þú þess félags verði tekið til skipta samkvæmt almennum reglum gjaldþrotaskiptalaga o.fl., nr. 21/1991.

#### Um 82. gr.

Greinin innleiðir 109. gr. tilskipunarinnar og fjallar um notkun fjármuna innstæðutryggingarkerfis við skilameðferð lánastofnunar. Ef fjármunir Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta eru greiddir til skilameðferðar lánastofnunar í samræmi við þessa grein og tiltækir fjármunir innstæðudeildar sjóðsins lækka í kjölfarið niður í minna en tvo þriðju viðmiðunarmarks skv. 14. mgr. 5. gr. b laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, skulu regluleg iðgjöld í sjóðinn vera með þeim hætti að viðmiðunarmarkinu verði náð innan sex ára.

Um 1. mgr. Málgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. og 3. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar. Af ákvæðinu leiðir að ef Skilavaldið hefur hafið skilameðferð lánastofnunar með því að grípa til eins eða fleiri skilaúrræða, enda tryggi beiting þess að innstæðueigendur haldi áfram að hafa aðgang að innstæðum sínum, skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta leggja að mörkum fjárframlag til skilameðferðarinnar. Ákvörðun um beitingu skilaúrræða er háð því að skilyrði skilameðferðar séu uppfyllt. Af ákvæðinu verður því leidd skýr krafa en ekki heimild um að nýta skuli fjármuni Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta við skilameðferð lánastofnunar á grundvelli ákvæða frumvarpsins, þó með þeirri takmörkun sem leiðir af 5. mgr. greinarinnar. Greiðsla Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta verður að vera í reiðufé.

Um 2. mgr. Málgreinin, sem innleiðir a-lið 1. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar, kveður á um greiðslu Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta til skilameðferðar þegar skilaúrræðinu eftirgjöf er beitt. Ef eftirgjöf skv. E-hluta X. kafla frumvarpsins er beitt skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða fjárhæð til skilameðferðar sem samsvarar niðurfærslu á tryggðum innstæðum hefðu þær fallið undir eftirgjöf og verið niðurfærðar að sama marki og kröfur lánardrottna sem hafa sama forgang við slit lánastofnunar. Ef tryggðar innstæður hefðu

þannig t.d. átt að vera niðurfærðar um 40% ef eftirgjöf hefði verið beitt á tryggðar innstæður skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða fjárhæð sem nemur 40% af tryggðum innstæðum lánastofnunarinnar til skilameðferðarinnar að því tilskyldu að fjárhæðin fari ekki yfir þær takmarkanir sem leiða af 5. mgr. greinarinnar.

*Um 3. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir b-lið 1. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar, fjallar um þær aðstæður þegar öðrum skilaúrræðum en eftirgjöf er beitt, þ.e. sölu rekstrar, framsal til brúarstofnunar eða uppskiptingu eignar, sbr. B-, C- eða D-hluta X. kafla frumvarpsins. Við slíkar aðstæður skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta greiða fjárhæð til skilameðferðar lánastofnunar sem samsvarar því tapi sem innstæðueigendur tryggðra innstæðna hefðu orðið fyrir ef lánastofnun hefði verið slitið samkvæmt XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Ef innstæðueigendur tryggðra innstæðna hefðu þannig t.d. fengið fjárhæð sem nemur 80% af tryggðum innstæðum við greiðslu úr búi lánastofnunar skal Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta leggja til fjármuni sem nema 20% af tryggðum innstæðum, þar sem sú fjárhæð samsvarar því tapi sem innstæðueigendur hefðu orðið fyrir ef lánastofnunin hefði verið tekin til slita. Hugtakið tryggð innstæða er skilgreind í 37. tölul. 1. mgr. 3. gr. frumvarpsins, sbr. einnig breyting í iii-lið, c-liðar 2. tölul. 103. gr. frumvarpsins.*

*Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 2. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar, fjallar um ákvörðun um þá fjárhæð sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta skal greiða til skilameðferðar lánastofnunar. Ákvörðunin skal tekin af Skilavaldinu í samræmi við virðismat eða bráðabirgðavirðismat sem skal hafa verið framkvæmt samkvæmt VII. kafla frumvarpsins og að teknu tilliti til hagsmuna Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta.*

*Um 5. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 1. mgr. og hluta af 5. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar, fjallar um takmörkun á þeim greiðslum sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta skal greiða til skilameðferðar lánastofnunar. Greiðslur úr sjóðinum mega ekki vera hærri en það tap sem hann hefði orðið fyrir ef lánastofnun hefði verið tekin til slita samkvæmt XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta kemur í stað innstæðueigenda tryggðra innstæðna og á því kröfu á hendur viðkomandi lánastofnun. Slík krafa nýtur sömu stöðu í forgangs röð og tryggðar innstæður, sbr. breyting sem lögð er til í r-lið 1. tölul. 103. gr. frumvarpsins. Greiðslur Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta skulu einnig ekki nema fjárhæð sem er hærri en 175% af viðmiðunarmarki tryggðra innstæðna sem er 0,8%, sbr. breyting sem lögð er til í ii-lið b-liðar 2. tölul. 103. gr. frumvarpsins. Þetta hlutfall er lagt til í ljósi sterkrar stöðu Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta en um síðustu áramót námu eignir sjóðsins um 4,5% af áætluðum gjaldstofni samkvæmt breyttri skilgreiningu á tryggðum innstæðum. Þar að auki verður að líta til þess hverjir hafa fjármagnað sjóðinn en yfir 90% af eignum hans má rekja til greiðslna kerfislega mikilvægra fjármálafyrirtækja. Við afmörkun á hlutfalli sem hægt er að krefja Tryggingarsjóð innstæðueigenda og fjárfesta um vegna skilameðferðar lánastofnunar var einnig litið til löggjafar á Norðurlöndunum þar sem hlutfallið er til dæmis 100% í Danmörku og 200% í Svíþjóð.*

*Um 6. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta á rétt á greiðslu úr skilasjóði, sbr. 80. gr. frumvarpsins, ef endanlegt virðismat samkvæmt VII. kafla frumvarpsins leiðir í ljós að greiðsla sjóðsins var meiri en hún hefði átt að vera ef lánastofnun hefði verið tekin til slita. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta á kröfu um mismun þeirrar fjárhæðar sem hann greiddi til skilameðferðar lánastofnunar og þeirrar fjárhæðar sem ákvörðuð er samkvæmt endanlegu virðismati, sbr. 32. gr. frumvarpsins, að sjóðurinn hefði átt að greiða við slit lánastofnunarinnar.*

Um 7. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar. Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta þarf ekki að leggja fram fé í tengslum við endurfjármögnun á lánastofnun í skilameðferð við beitingu á skilaúrræðinu eftirgjöf. Þetta breytir þó ekki skyldu sjóðsins um að leggja til fjárframlag til skilameðferðar. Það er Skilavaldsins að ákveða hvort Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta leggi til fjárframlag og er slík ákvörðun bindandi fyrir sjóðinn.

Um 8. mgr. Málsgreinin innleiðir 4. mgr. 109. gr. tilskipunarinnar. Ef tryggingarhæfar innstæður eru framseldar að hluta eða í heild með beitingu á skilaúrræðunum sala rekstrar eða framsal til brúarstofnunar, sbr. C- eða C-hluta X. kafla frumvarpsins, getur innstæðueigandi ekki átt kröfu á hendur Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta vegna þess hluta innstæðna sem ekki eru framseldar. Hugtakið tryggingarhæf innstæða er skilgreind í 36. tölul. 3. gr., sbr. einnig breyting í iii-lið c-liðar 2. tölul. 103. gr. frumvarpsins. Tryggðar innstæður njóta sérstakrar verndar samkvæmt ákvæðum frumvarpsins og er það því forsenda að fjárhæð framseldra innstæðna sé ekki lægri en tryggingarverndin skv. 2. mgr. 9. gr. laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999, þ.e. 13.500.000 kr. fjárhæðarmarkið. Ákvæðinu er þannig ætlað að tryggja að innstæðueigandi fá ekki hærri tryggingarvernd en leiðir af lögum um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999.

#### Um 83. gr.

Greinin innleiðir 8. mgr. 37. gr. tilskipunarinnar. Hún felur í sér að framsali eigna, réttinda eða skuldbindinga frá fyrirtæki eða einingu í skilameðferð, brúarstofnun eða eignauskýslufélagi í tengslum við skilaúrræði, skilaheimild eða opinbert fjármálastöðgunarúrræði samkvæmt frumvarpinu verður ekki rift á grundvelli XX. kafla laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991, sbr. 4. mgr. 103. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Þannig verður sölu rekstrar, framsali til brúarstofnunar eða uppskiptingu eigna til dæmis ekki rift á grundvelli laga um gjaldþrotaskipti o.fl.

#### Um 84. gr.

Greinin, ásamt 14. tölul. 1. mgr. 61. gr., innleiðir 1. og 2. mgr. 86. gr. tilskipunarinnar. Fyrirtæki eða einingu á ekki að taka til slita eða bú þess til gjaldþrotaskipta ef skilaaðgerðir gagnvart því eru yfirvofandi eða yfirstandandi eða ef Skilavaldið telur þörf á þeim nema að frumkvæði Skilavaldsins, sbr. 14. tölul. 1. mgr. 61. gr. frumvarpsins. Í ákvæðinu er bæði fjallað um gjaldþrotaskipti og slit sem grundvallast lögum um fjármálafyrirtæki. Ástæða þess er sú að viðkomandi ógjaldfærnimeðferð ræðst af því hvort um fyrirtæki eða einingu er að ræða. Bú fjármálafyrirtækis verður ekki tekið til gjaldþrotaskipta eftir almennum reglum, sbr. 1. mgr. 101. gr. laga um fjármálafyrirtæki. Fyrirtæki, þ.e. lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki, samkvæmt lögum þessum fara því í slitameðferð samkvæmt sérreglum XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002. Eining samkvæmt skilgreiningu laga þessara, þ.e. fjármálastofnanir skv. b-lið 2. gr. og eignarhaldsfélög skv. c-d-lið 2. gr. frumvarpsins, falla hins vegar ekki undir almennt gildissvið slita og ætti því að sæta gjaldþrotaskiptum samkvæmt almennum reglum laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991. Ef eining hefur hins vegar verið tekin til skilameðferðar heyrir hún undir XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, sbr. 3. mgr. 66. gr. frumvarpsins, sem fjallar um gildissvið gagnvart öðrum lögum, og fer því í slitameðferð að kröfu Skilavaldsins, sbr. 14. tölul. 1. mgr. 61. gr og 2. mgr. 85. gr. frumvarpsins.

Tilkynning héraðsdóms um framkomna kröfu gefur Skilavaldinu kost á að benda á skilaaðgerðir sem kunna að vera yfirvofandi eða yfirstandandi eða Fjármálaeftirlitinu að meta

hvort fyrirtæki eða eining sé á fallanda fæti sem getur leitt til þess að nauðsynlegt sé að grípa til skilaaðgerða gagnvart því. Berist héraðsdómi ekki tilkynning um skilaaðgerðir innan sjö daga, og er ókunnugt um að tekin hafi verið ákvörðun um skilaaðgerðir, getur hann tekið kröfu um slit eða gjaldþrotaskipti fyrir með hefðbundnum hætti. Sama gildir tilkynni Skilavaldið innan sjö daga frestsins að skilaaðgerðir séu hvorki yfirstandandi né standi til að grípa til þeirra. Eðli máls samkvæmt er óþarft að tilkynna Skilavaldinu um beiðni þess sjálfs um slit og héraðsdómur getur tekið hana fyrir án þess að leita sérstaklega samþykkis þess fyrir því.

Um 85. gr.

*Um 1. mgr.* Tilskipunin mælir ekki sérstaklega fyrir um hvernig skilameðferð skuli lokið. Skilameðferð er þó ætlað að standa tímabundið og æskilegt þykir að skýrt sé hvenær henni, og þeim réttaráhrifum sem henni fylgja, teljist lokið. Í því skyni er lagt til að Skilavaldið taki formlega ákvörðun um endalok skilameðferðar þegar frekari skilaaðgerða er ekki þörf.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir 6. mgr. 37. gr. tilskipunarinnar sem felur í sér að hafi hluti eigna, réttinda og skuldbindinga fyrirtækis eða einingar verið framseldur við sölu rekstrar eða framsal til brúarstofnunar skuli eftirstöðvar þess teknar til slita að kröfu Skilavaldsins. Ákvæðið er þó víðtækara. Það á þannig til dæmis við þegar allar eignir, réttindi og skuldbindingar fyrirtækis eða einingar eru framseldar við sölu rekstrar eða framsal til brúarstofnunar en ekki aðeins hluti þeirra. Ákvæðið á ekki við ef skilameðferð miðaði að áframhaldandi starfsemi fyrirtækisins eða einingarinnar, svo sem við uppskiptingu eigna.

Slit samkvæmt ákvæðinu skulu fara fram svo skjótt sem samræmist markmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins. Við mat á því þarf m.a. að taka mið af því hvort framsalshafi þarfnist aðstoðar fyrirtækisins eða einingarinnar til að starfrækja framseldan rekstur, sbr. 3. mgr. 65. gr. frumvarpsins.

Um slitin fer að öðru leyti samkvæmt viðkomandi lagaákvæðum, sbr. einkum B-hluta XII. kafla laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

Um XV. kafla

Kaflinn innleiðir hluta af VII. bálki tilskipunarinnar og fjallar um sérstakt fjármögnunarfyrirkomulag sem nefnist Skilasjóður. Í VII. bálki tilskipunarinnar er að finna ákvæði sem lúta að gjaldtöku til að fjármagna Skilasjóð en bíða þau ákvæði og tengd ákvæði, t.d. um lántökur og aðra fjármögnun Skilasjóðs síðari innleiðingar. Nánari umfjöllun um Skilasjóð er að finna í 3.12. kafla almennra athugasemda.

Um 86. gr.

Greinin innleiðir hluta af 100. gr. tilskipunarinnar og fjallar um stofnun sérstaks fjármögnunarfyrirkomulags sem nefnist Skilasjóður. Skilavaldið tekur ákvörðun um greiðslur úr Skilasjóði en einungis er heimilt að nota fjármunina í samræmi við markmið laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins og þær meginreglur sem fram koma í 12.-13. tölul. 1. mgr. 61. og 80. gr. frumvarpsins. Fjallað er um helstu aðgerðir sem heimilt að fjármagna með fjármunum Skilasjóðs í 87. gr. frumvarpsins. Í samræmi við ákvæði til bráðabirgða í frumvarpi þessu er lagt til að fjármunir verði færðir úr innstæðudeild Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta til bráðabirgða en á næstu misserum verði hafist handa við gjaldtöku í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar. Stærð Skilasjóðs skal nema að lágmarki 1% af tryggðum innsæðum í árslok 2027 og miðað við núverandi stöðu tryggðra innstæða má reikna með að lágmarksfjárhæð Skilasjóðs þurfi að vera um 8,5 milljarðar kr. í árslok 2027. Nánari umfjöllun um Skilasjóð má finna í 3.12 kafla almennra athugasemda frumvarpsins.

## Um 87. gr.

Greinin innleiðir 101 og 107. gr. tilskipunarinnar og fjallar um ráðstöfun fjár úr Skilasjóði. Óheimilt er að nota Skilasjód með beinum hætti til þess að mæta tapi fyrirtækis eða einingar eða til að endurfjármagna fyrirtæki eða einingu. Ef notkun Skilasjóðs felur í sér að hluti taps sem fyrirtæki, eining eða útibú hefur orðið fyrir, fellur á Skilasjóðinn með óbeinum hætti, gilda meginreglurnar um beitingu skilauðræðisins eftirgjafar vegna notkunar Skilasjóðsins.

Um 1. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 101. gr. tilskipunarinnar, fjallar um þær aðgerðir sem heimilt er að ráðstafa fjármunum Skilasjóðs til. Í þeim tilfellum þar sem Skilasjóður er nýttur til að veita lán, sbr. 2. tölul. ákvæðisins, getur Skilavaldið krafist tryggingar fyrir lánveitingunni. Tryggingin getur meðal annars verið eignir fyrirtækisins eða einingarinnar eða áhættulitlum eignum. Lánin skulu taka mið af markaðskjörum. Ekki ber að skilja ákvæðið á þann veg að ráðstöfun á fjármunum úr Skilasjóði skuli án undantekninga einskorðast við aðgerðir sem taldar eru upp í ákvæðinu. Að meginstefnu til eru þetta þó þær aðgerðir sem fjármunir Skilasjóðs skulu nýstast til að fjármagna. Aðgerðirnar eiga það sameiginlegt að tengjast beitingu skilaaðgerða. Ef um aðrar aðgerðir er að ræða en kveðið er á um í ákvæðinu sem tengjast beitingu skilaaðgerða og leiða af ákvæðum frumvarpsins getur komið til þess að kostnaður verði greiddur úr Skilasjóði. Undantekningar frá þeim aðgerðum sem fjallað er um í ákvæðinu ber þó að skýra þröngt. Ekki er heimilt að nýta fjármuni skilasjóðs til almenns reksturs Skilavalds, Skilasjóðs eða til greiðslu á öðrum stjórnunarkostnaði.

Um 2. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 107. gr. tilskipunarinnar, fjallar um notkun Skilasjóðs í tengslum við fyrirtæki, einingu eða samstæðu með starfsemi í öðru aðildarríki. Í þeim tilfellum skal útbúa fjármögnunaráætlun um skiptingu kostnaðar. Áætlunin skal unnin af samstæðuskilavaldið í samstarfi við skilastjórnvöld í öðrum aðildarríkjum og samþykkt í samræmi við ákvörðunarferli skv. 90.-91. gr. frumvarpsins. Fjármögnunaráætlun skal meðal annars ná yfir virðismat sem framkvæmt hefur verið og það tap sem fyrirtæki eða eining innan samstæðu á að viðurkenna á þeim tíma sem gripð er til skilauðræða. Þar að auki skal það tap sem sérhver flokkur félagsaðila og lánardrottna myndi verða fyrir að því er varðar hvert fyrirtæki eða einingu innan samstæðu, ásamt þeim framlögum sem innstæðutryggingarkerfi skulu leggja til við skilameðferð. Í tengslu við Skilasjóðinn skal meðal annars koma fram heildarframlag fjármögnunar, grundvöllur útreiknings fyrir sérhver fjármögnunarfyrirkomulag, hvað það þarf að leggja til og tímalína um notkun fjármuna. Ef annað er ekki tekið fram í fjármögnunaráætluninni verður grundöllur fjárframlags frá hverju fjármögnunarfyrirkomulagi í aðildarríki að taka mið af eftirfarandi:

1. Hlutfall áhættuveginna eigna samstæðunnar, sem eru í vörslu fyrirtækja eða eininga, sem staðsett er í aðildarríki þess fjármögunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
2. hlutfall eigna samstæðunnar, sem eru í vörslu fyrirtækja eða eininga, sem staðsett er í aðildarríki þess fjármögunarfyrirkomulags vegna skilameðferðar,
3. hlutfall taps, sem hefur valið því að þörf er á skilameðferð samstæðu, og stafa frá fyrirtækjum eða einingum, sem eru undir eftirliti eftirlitsstjórnvalda sem eru staðsett í aðildarríki þess fjármögnunarfyrirkomulags, og
4. hlutfall aðfanga (e. resources) fjármögnunarfyrirkomulagsins vegna skilameðferðar samstæðu sem má vænta þess að verði notuð samkvæmt fjármögnunaráætluninni á beinan hátt í þágu fyrirtækja eða eininga innan samstæðu sem staðsett er í aðildarríki þess fjármögnunarfyrirkomulags.

#### 4. þáttur. Samskipti við önnur ríki.

## Um XVI. kafla

Kaflinn innleiðir V. bálk tilskipunarinnar sem fjallar um samskipti við önnur aðildarríki. Ákvæði kaflans hafa meðal að geyma reglur um samstarfsvettvang ásamt málsmeðferð og ákvörðunartöku við skilameðferð þegar annað hvort dótturfélag eða móðurfélag er staðsett hér á landi.

## Um 88. gr.

Greinin innleiðir 87. gr. tilskipunarinnar og fjallar um ákvarðanatöku þegar fleiri en eitt aðildarríki eiga í hlut. Víða í frumvarpinu er fjallað um að Skilavaldið skuli þegar við á taka tillit til áhrifa aðgerða bankans á fjármálastöðugleika í öðrum aðildarríkjum. Í ákvæðinu eru auk fjármálastöðugleika aðrir helstu áhrifaþættir tilgreindir þegar ákvarðanir eru teknar sem varða samstæðu með starfsemi í öðru aðildarríki. Ákvæðið gildir þegar ákvarðanir eru teknar sem varða málefni fyrirtækja óháð því hvort þær varða móðurfélag, dótturfélag eða mikilvægt útibú, sbr. 1. og 2. mgr. ákvæðisins. Til að tryggja að tilhlýðilegt tillit sé tekið til áhrifa í öðrum aðildarríkjum er mikilvægt að farið sé eftir reglum frumvarpsins um upplýsingaskipti stjórnvalda og að samstarf og að samráð sé viðhaft þeirra á milli áður en viðeigandi ákvörðun er tekin. Þegar Skilavaldið á í samstarfi skal það leitast við að hlutverk og ábyrgð viðkomandi stjórnvalda verði skilgreind með skýrum hætti og að gagnsæi ríki um ákvarðanatöku þess. Þá skulu ákvarðanir teknar og gripið til aðgerða eins tímanlega og hægt er og með brýnum hætti ef slíkt þykir nauðsynlegt, sbr. 3. mgr. ákvæðisins.

## Um 89. gr.

Greinin innleiðir 88. gr. og 12.-13. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar og fjallar um samstarfsvettvang lögbærra stjórnvalda við framkvæmd ákvæða tilskipunarinnar þegar samstæða á í hlut með starfsemi í fleiri en einu aðildarríki.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr., 2. og 4.-6. mgr. 88. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið kveður á um að Skilavaldið skuli koma á fót skilaráði með öðrum lögbærum stjórnvöldum samstæðu. Skilaráð skal stofnað um hverja og eina samstæðu með starfsemi yfir landamæri og því geta ráðin því verið fleiri en eitt. Ef Skilavald fer með samstæðuskilavald er það leiðandi við stofnun skilaráðsins og tilnefnir formann þess. Í því felst meðal annars að koma á skriflegu fyrirkomulagi og málsmeðferðarreglum í samstarfi við aðila í skilaráðinu, samræma starfsemi þess, boða til funda og halda utan um skipulag funda, tilkynningar um fundi þannig að aðilar geti óskað eftir þátttöku. Þá skal Skilavaldið ákvarða hvaða aðilum og áheyrnafulltrúum skuli bjóða að sækja fundi ráðsins að teknu tilliti til þeirra málefna sem til stendur að ræða og halda öllum aðilum ráðsins upplýstum um ákvarðanir og niðurstöður funda. Í ákvæðinu er fjallað um aðild að skilaráði. Skilastjórnvöld aðildarríkja, þ.e. skilastjórnvöld þar sem dótturfélag sem fellur undir samstæðueftirlit hefur staðfestu, þar sem móðurfélag sem er eignarhaldsfélag skv. d-lið 2. gr. hefur staðfestu og þar sem mikilvægt útibú er staðsett skulu eiga aðild að skilaráði. Þá skulu eftirlitsstjórnvöld aðildarríkja þar sem skilastjórnvald er aðili að skilaráði einnig hafa aðild að ráðinu. Viðeigandi ráðuneytum skal boðin þátttaka ef skilavaldi er ekki komið fyrir innan þeirra og einnig því yfirvaldi sem ber ábyrgð á innstæðutryggingarkerfi aðildarríkis þegar skilastjórnvald þess aðildarríkis á aðild að skilaráði. Evrópska bankaeftirlitsstofnunin skal fylgjast með starfsemi skilaráða og skal því boðin þátttaka í skilaráði en skal þó ekki hafa atkvæðisrétt að því marki sem kosning á sér stað innan ramma skilaráðs. Þrátt fyrir framangreint er Skilavaldið þó ekki skuldundið til að stofna skilaráð ef samstæður eða ráð á þeirra vegum annast sömu starfsemi og kveðið er á um í þessari

grein þar sem öllum reglum greinarinnar, þ.m.t. um aðild að skilaráði er fylgt. Ef svo háttar til ber að skilja tilvísanir til skilaráðs í frumvarpi þessu sem tilvísun í viðkomandi samstarfsvettvanga eða ráð sem stofnaðir hafa verið.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr. 88. gr. og 12.-13. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar. Hlutverk skilaráðs er fyrst og fremst að skapa umgjörð fyrir lögbær stjórnvöld og aðra viðeigandi aðila til að stjórnvöldin geti framkvæmt þau verkefni á samstæðugrunni sem kveðið er á um í frumvarpi þessu. Skilaráðið má nota sem samstarfsvettvang til að ræða málefni skilameðferðar samstæðu með starfsemi yfir landamæri en verkefni ráðsins skulu a.m.k. vera þau að þróa skilaáætlanir fyrir samstæðu skv. 10. gr., meta skilabærni samstæðu skv. 14. gr., beita valdheimildum til að ráða bót á hindrunum á skilabærni samstæðu skv. 16. gr., ákvarða lágmarkskröfur fyrir samstæður á samstæðugrunni og hjá dótturfélagi skv. IV. kafla, ákveða hvort þörf sé á fyrirkomulagi um skilameðferð samstæðu skv. 90. og 91. gr. og ef svo er ná samkomulagi um slíka áætlun skv. 90 eða 91. gr. Þá skulu stjórnvöldin samræma tilkynningar til almennings vegna fyrirkomulags skilameðferðar samstæðu ásamt notkun á fjármögnunarfyrirkomulagi sem komið er á fót, sbr. 2. mgr. 87. gr. frumvarpsins.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 7. mgr. 88. gr. tilskipunarinnar. Í ákvæðinu er kveðið á um að ráðherra setji reglugerð um starfsemi skilaráða. Framkvæmdastjórnin hefur gefið út framselda reglugerð (ESB) nr. 2016/1075 sem byggist á tæknilegum framkvæmdastöðlum Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Efnisatriði reglugerðar ráðherra munu innleiða VI. kafla reglugerðar (ESB).

#### Um 90. gr.

Greinin innleiðir 91. gr. tilskipunarinnar og fjallar um skilameðferð samstæðu sem tekur til dótturfélags samstæðunnar.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 1. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar, kveður á um tilkynningarskyldu til samstæðuskilavalds, eftirlitsaðila á samstæðugrunni ef um er að ræða annað stjórnvald, og annarra aðila í skilaráði samstæðunnar ef dótturfélag hér á landi uppfyllir skilyrði skilameðferðar, sbr. 35. gr. frumvarpsins. Hugtökin samstæðuskilavald og eftirlitsaðili á samstæðugrunni eru skilgreind í 28. og 8. tölul. 3. gr. frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin innleiðir hluta af 1. mgr., 3. og 5. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar. Í kjölfar tilkynningar skv. 1. mgr. metur samstæðuskilavald, að höfðu samráði við aðila í skilaráði samstæðunnar, hvort fyrirhugaðar skilaaðgerðir séu líklegar til að valda því að skilyrði skilameðferðar yrðu uppfyllt í tengslum við einingu innan samstæðu í öðru aðildarríki. Ef samstæðuskilavald sendir ekki tilkynningu innan 24. klukkustunda eða lengra tímabils ef Skilavaldið samþykkir það er því heimilt að grípa til þeirra skilaaðgerða sem tilgreindar voru í tilkynningu til viðeigandi stjórnvalda.

*Um 3. mgr.* Málsgreinin innleiðir 4.-6. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar. Ef samstæðuskilavald sendir upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu (e. group resolution scheme) til skilaráðsins innan 24. klukkustunda frá tilkynningu skv. 1. mgr., eða lengra tímabils ef fallist hefur verið á slíkt, er Skilavaldinu óheimilt að framkvæma fyrirhugaða skilaaðgerð eða skilaaðgerðir. Áætlun samstæðuskilavalds um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skal taka mið af og fylgja skilaáætlunum samstæðu nema skilastjórnvöld telji að markmið skilameðferðarinnar náist betur með öðrum aðgerðum en kveðið er á um í skilaáætlunum. Áætlunin skal einnig fjalla um skilaaðgerðir sem viðeigandi skilastjórnvöld skulu grípa til og tilgreina með hvaða hætti þær skilaaðgerðir skuli samræmdar. Að lokum skal áætlunin koma á fjármögnunaráætlun sem tekur mið af skilaáætlun samstæðu, þ.m.t. áskilnaði um

meginreglur um dreifingu ábyrgðar, og gagnkvæma nýtingu fjármuna sem fjallað er um í 2. mgr. 87. gr. frumvarpsins.

*Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 7. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar, fjallar um að fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skuli tekið með sameiginlegri ákvörðun milli skilastjórnvalda. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að aðstoða skilastjórnvöld að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017, að beiðni einhvers skilastjórnvalds.*

*Um 5. mgr. Málsgreinin innleiðir 8. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar. Ef það er mat Skilavaldsins að til að unnt sé að vernda fjármálastöðugleika sé nauðsynlegt að grípa til annarra skilaaðgerða en þeirra sem eru lagðar til í fyrirkomulagi skilameðferðar samstæðu er það heimilt. Skilavaldinu er því bæði heimilt að hafna áætluninni á upphafsstigum við mótun hennar og einnig að kljúfa sig frá henni síðar telji Skilavaldið það nauðsynlegt. Forsenda þess að gripið sé til slíkra ráðstafana er þó sú að Skilavaldið tilkynni og greini frá ástæðum þess. Skilavaldið skal taka tillit til skilaáætlana samstæðu, mögulegra áhrifa þeirra á fjármálastöðugleika í viðeigandi aðildarríki og mögulegra áhrifa fyrirhugaðra aðgerða á aðra hluta samstæðunnar þegar það greinir frá ástæðum þess að hafna áætluninni um fyrirkomulag skilaáætlunar samstæðu.*

*Um 6. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir 9. mgr. 91. gr. tilskipunarinnar, fjallar um þá stöðu þegar annað skilastjórnvald en Skilavaldið hafnar fyrirkomulagi skilaáætlunar samstæðu. Skilavaldið getur þá komist að sameiginlegri niðurstöðu með öðrum skilastjórnvöldum en þeim sem höfnuðu áætluninni um fyrirkomulagið.*

#### Um 91. gr.

Greinin innleiðir 92. gr. tilskipunarinnar og fjallar um skilameðferð samstæðu sem tekur til móðurfélags eða samstæðunnar í heild.

*Um 1. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 1. mgr. 92. gr. tilskipunarinnar, fjallar um tilkynningarskyldu til annarra viðeigandi stjórnvalda innan skilaráðsins þegar Skilavaldið fer með samstæðuskilavald og móðurfélag uppfyllir skilyrði skilameðferðar.*

*Um 2. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 1. mgr. 92. gr. tilskipunarinnar, fjallar um inntak þeirrar tilkynningar sem kveðið er á um í 1. mgr. Líkt og á við um tilkynningu samkvæmt 90. gr. frumvarpsins skal tilkynning þegar Skilavald fer með samstæðuskilavald innihalda upplýsingar um ákvörðun um skilameðferð og þær skilaaðgerðir sem fyrirhugað er að framkvæma. Í ákvæðinu er fjallað um þær kringumstæður þegar tilkynning getur falið í sér upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu. Slíkt er þó ekki áskilið og háð mati Skilavaldsins á því að ein eða fleiri af þeim aðstæðum sem fjallað er um í ákvæðinu eigi við.*

*Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir 2. og 3. mgr. 92. gr. tilskipunarinnar. Ef þær aðgerðir sem Skilavaldið leggur til í tilkynningu þess fela ekki í sér fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skal það þó taka ákvörðun að undangengnu samráði við aðila í skilaráði. Ákvörðun skal taka tillit til og fylgja skilaáætlunum samstæðu skv. 10. gr. nema skilastjórnvöld meti það svo að markmiðum skilameðferðar verði náð á skilvirkari hátt með því að grípa til aðgerða sem ekki er kveðið á um skilaáætlunum. Þá skal ákvörðun einnig taka tillit til fjármálastöðugleika í hlutaðeigandi aðildarríki. Ef tilkynning felur í sér upplýsingar um fyrirkomulag skilameðferðar samstæðu skal fyrirkomulagið vera í formi sameiginlegrar ákvörðunar með viðeigandi skilastjórnvöldum dótturfélaga. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að beiðni einhvers skilastjórnvalds að aðstoða stjórnvöldin*

að komast að sameiginlegri ákvörðun í samræmi við c-lið 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017.

*Um 4. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir 5. mgr. 92. gr. tilskipunarinnar, er samhljóða 6. mgr. 90. gr. frumvarpsins og fjallar um þá stöðu þegar annað skilastjórnvald en Skilavaldið hafnar fyrirkomulagi skilaáætlunar samstæðu.

#### Um XVII. kafla

Kaflinn, sem inniheldur eina grein, innleiðir hluta af VI. bálki tilskipunarinnar sem fjallar um samskipti við ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins. Almennst séð felur EES samningurinn ekki í sér reglusetningu gagnvart ríkjum utan Evrópska efnahagssvæðið og því voru ýmsar greinar í VI. bálki tilskipunarinnar aðlagðar við upptöku tilskipunarinnar í EES samninginn með þeim hætti að þær skulu ekki gilda. Sú grein sem lagt er til að verði innleidd í kaflanum fjallar um skilameðferð á útibúi sem staðsett er hér á landi sem er hluti af fyrirtæki utan Evrópska efnahagssvæðisins. Æskilegt er að Skilavaldið hafi slíka heimild ef útibúi hefur verið veitt heimild samkvæmt lögum um fjármálafyrirtæki til að veita þjónustu hér á landi. Ákvæði kaflans tekur mið af sambæru ákvæði í norsku lögnum um fjármálafyrirtæki og fjármálastarfsemi (n. finansforetaksloven), sbr. grein 20-49.

#### Um 92. gr.

Greinin innleiðir 95. og 96. gr. tilskipunarinnar og veitir Skilavaldinu heimild til að setja útibú fyrirtækis með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins í skilameðferð.

*Um 1. mgr.* Málsgreinin innleiðir 95. gr., hluta af 1. mgr. og 2. mgr. 96. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið veitir heimild til að taka útibú fyrirtækis með staðfestu utan Evrópska efnahagssvæðisins sem staðsett er hér á landi í skilameðferð ef almannahagsmunir krefjast þess og að uppfylltum einu eða fleiri af skilyrðum ákvæðisins. Varðandi mat á almannahagsmunum þá ræðst það af því hvort skilameðferð sé nauðsynleg til að ná einu eða fleiri markmiðum laganna, sbr. 1. gr. frumvarpsins og hefðbundin ógjaldfærnimeðferð myndi ekki ná markmiðunum á sama hátt og skilameðferð. Í 1. tölul. ákvæðisins er fjallað um að skilyrði fyrir leyfi útibús verði ekki lengur uppfyllt eða líkur á því að svo verði. Í 33. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, er fjallað um skilyrði þess að útibú sem er hluti af fjármálafyrirtæki með staðfestu í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins fái leyfi til að veita þjónustu hér á landi. Í 3. Tölul. ákvæðisins er fjallað um að skilameðferð sé hafin í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins eða slíkt sé fyrirhugað. Ástæður þess að Skilavaldið kann að hafna slíkri skilameðferð eru að sú skilameðferð geti haft skaðleg áhrif á fjármálastöðugleika hér á landi, að aðskilin skilameðferð útibúsins sé nauðsynleg til ná einu eða fleiri af markmiðum með skilameðferð, að lánveitendur, þ.m.t. innstæðueigendur, myndu ekki fá sömu meðhöndlun og sömu aðilar í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins, að viðurkenning skilameðferðar í ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins myndi hafa veruleg fjárhagsleg áhrif hér á landi eða að slíkt brjóti gegn ákvæðum annarra laga. Æskilegt er að ein af framangreindum ástæðum eigi við til að Skilavaldið neiti að viðurkenna eða fullnusta skilameðferð ríkis utan Evrópska efnahagssvæðisins.

*Um 2. mgr.* Málsgreinin, sem innleiðir hluta af 1. mgr. og 3. mgr. 96. gr. tilskipunarinnar, tilgreinir þær lágmarkskröfur sem gerðar eru til skilameðferðar útibús. Ákvæðið ber ekki að skilja á þann veg að önnur ákvæði gildi ekki við skilameðferð útibús. Hægt er að nýta þær heimildir og úrræði sem kveðið er á um í frumvarpinu eftir því sem við á. Þær reglur og kröfur sem tilgreindar eru í ákvæðinu er hins vegar ófrávíkanlegar að því marki sem þær eiga við.

## Um XVIII. kafla

Kaflinn innleiðir 110.-114. gr. tilskipunarinnar. Tilskipunin kveður á um að aðildarríki skuli tryggja að brot gegn þeim lögum, reglugerðum og reglum, sem innleiða ákvæði tilskipunarinnar, sæti viðeigandi stjórnsýsluviðurlögum sem séu í senn áhrifarík, viðeigandi og hafi fullnægjandi varnaðaráhrif. Tilskipunin kveður á um tiltekna lágmarksþætti, svo sem hvaða brot eigi að sæta viðurlögum, hverjir eigi að geta sætt þeim og um lágmarksfjárhæðir sekta, en setja útfærsluna að öðru leyti í hendur aðildarríkja til ákvörðunar. Lagt er til í kaflanum að það verði á verkswiði Fjármálaeftirlitsins að taka ákvarðanir um þvingunarúrræði og viðurlög að höfðu samráði við Skilavaldið, sbr. 3. mgr. 4. gr. frumvarpsins, enda sinnir það eftirliti með þeim fyrirtækjum og einingum sem falla undir gildissvið frumvarpsins. Slík tilhögun samræmist efni tilskipunarinnar þar sem aðildarríkjum er veitt svigrúm til ákveða með hvaða hætti viðurlög verða lögð á.

## Um 93. gr.

Ákvæði 1. mgr. heimilar Skilavaldinu að krefjast úrbóta og er sú heimild til viðbótar heimildum þess skv. 61. og 62. gr. frumvarpsins. Þrátt fyrir að fyrirmæli um úrbætur séu í eðli sínu ekki viðurlög er ákvæðið staðsett fremst í viðurlagakafli frumvarpsins enda verður úrbótakrafa samkvæmt ákvæðinu eingöngu sett fram ef fyrirtæki eða eining fylgja ekki viðeigandi lögum og reglum í starfsemi sinni. Krafa um úrbætur kemur ekki í veg fyrir beitingu annarra heimilda kaflans, svo sem stjórnvaldssektum. Það fer eftir eðli og umfangi brota hvort úrbótakrafa ein og sér sé viðeigandi eða hvort beita eigi öðrum ákvæðum kaflans samtímis. Þá getur úrbótakrafa orðið forsenda ákvörðunar Fjármálaeftirlitsins um dagsektir skv. 2. mgr. fari hlutaðeigandi fyrirtæki eða eining ekki eftir fyrirmælum Skilavalds um úrbætur. Lagt er til að um beitingu dagsekta fari skv. 11. gr. laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998. Um samstarf Skilavalds og Fjármálaeftirlitsins samkvæmt þessari grein frumvarpsins vísast til athugasemda við 94. gr. frumvarpsins.

## Um 94. gr.

Greinin innleiðir 110., 111. og 114. gr. tilskipunarinnar og byggist á fyrirmynd sambærilegra ákvæða í löggjöf á fjármálamarkaði.

Um 1. mgr. Í ákvæðinu er kveðið á um að Fjármálaeftirlitið geti lagt stjórnvaldssektir á hvern þann sem brýtur gegn tilgreindum ákvæðum laganna og reglugerðum og reglum settum á grundvelli þeirra. Samkvæmt 4. mgr. 2. gr. laga nr. [xx/2019] um Seðlabanka Íslands er kveðið á um að Seðlabankinn fari með þau verkefni sem Fjármálaeftirlitinu eru falin í lögum. Með gildistöku þeirra laga var Fjármálaeftirlitið lagt niður sem sérstök stofnun, og var starfsemi þess og verkefni flutt til Seðlabankans. Samkvæmt lögnum er eftirliti á fjármálamarkaði því sinnt af Seðlabankanum. Samkvæmt 1. mgr. 15. gr. laga nr. [xx/2019] um Seðlabanka Íslands skal fjármálaeftirlitsnefnd Seðlabanka Íslands taka allar ákvarðanir sem heyra undir Fjármálaeftirlitið í lögum eða stjórnvaldsfyrirmælum svo sem eins og ákvarðanir um álagningu stjórnvaldssekta. Þar sem gert er ráð fyrir að dagleg framkvæmd laganna verði á hendi Skilavalds, sbr. II. kafla frumvarpsins, er gert ráð fyrir því að því verði beint til Fjármálaeftirlitsins að taka til skoðunar beitingu viðurlaga í einstökum málum sem Skilavaldið verður áskynja í sinni starfsemi. Mikilvægt er því að náði samstarf sé milli Skilavaldsins og Fjármálaeftirlitsins áður en til beitingar viðurlaga kemur. Þá er í málsgreininni kveðið á um það hvaða brot á lögnum geta sætt stjórnvaldssektum og byggir sú upptalning að mestu leyti á 1. mgr. 111. gr. tilskipunarinnar. Stjórnvaldssektir geta hvort sem er verið lagðar á einstaklinga og lögaðila. Vert er að vekja athygli á því að hluti af

ákvæðum tilskipunarinnar sem sæta skulu viðurlögum samkvæmt henni séu þau brotin, þ.e. um endurbótaáætlanir og fjárstuðning innan samstæðu, voru innleidd með lögum nr. 54/2018 um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og sæta brot á þeim ákvæðum viðurlögum samkvæmt þeim lögum. Gert er ráð fyrir að hið sama eigi við vegna brots á tilkynningarskyldu ef fyrirtæki er á fallanda fæti, sbr. breytingar sem lagðar eru til í g- og w-x-lið 103. gr. frumvarpsins.

*Um 2. mgr.* Í ákvæðinu er fjallað um fjárhæðir sem geta verið lagðar á einstaklinga og lögaðila. Fjárhæðirnar eru í samræmi við d- og e-liði 2. mgr. 111. gr. tilskipunarinnar.

*Um 3. mgr.* Í ákvæðinu er lagt til að við ákvörðun stjórnvaldssekta beri Fjármálaeftirlitinu að taka tillit til allra atvika sem skipta máli. Taldir eru þar upp níu þættir í dæmaskyni og byggir sú upptalning á 114. gr. tilskipunarinnar.

*Um 4. mgr.* Til samræmis við athugasemdir við 1. mgr. má gera ráð fyrir því að fjármálaeftirlitsnefnd Seðlabankans taki ákvarðanir um beitingu viðurlaga vegna brota á ákvæðum frumvarps þessa, sbr. 4. mgr. 4. gr. frumvarpsins.

*Um 5. mgr.* Í ákvæðinu er kveðið á um að ef unnt er að ákvarða ávinning hins brotlega af broti sé heimilt að ákvarða sektarfjárhæð sem getur orðið allt að tvöfaldri þeirri fjárhæð ávinningsins. Byggir ákvæðið á f-lið 2. mgr. 111. gr. tilskipunarinnar.

Um 95. gr.

Í greininni er lagt til að heimilt verði að ljúka máli með sátt við tiltekna aðstæður. Samkvæmt því sem segir í athugasemdum við 1. mgr. 87. gr. frumvarpsins má gera ráð fyrir því að skv. 1. mgr. 15. gr. laga nr. [xx/2019] um Seðlabanka Íslands verði slíkar ákvarðanir á verksviði fjármálaeftirlitsnefndar Seðlabanka Íslands. Gert er ráð fyrir að til þess að unnt sé að ljúka máli með sátt verði samþykki málsaðila að liggja fyrir. Þá er lagt til að sátt sé bindandi fyrir málsaðila þegar hann hefur samþykkt hana og staðfest efni hennar með undirskrift sinni. Jafnframt er gert ráð fyrir að Seðlabankinn setji nánari reglur um framkvæmd ákvæðisins, sbr. reglur um heimild Fjármálaeftirlitsins til að ljúka máli með sátt, nr. 326/2019.

Um 96. gr.

Greinin ef efnislega samhljóða 112. gr. laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og þarfnast ekki frekari skýringa.

Um 97. gr.

Greinin ef efnislega samhljóða 112. gr. a laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002, og þarfnast ekki frekari skýringa.

Um 98. gr.

Greinin innleiðir c-lið 2. mgr. 111. gr. tilskipunarinnar og heimilar Fjármálaeftirlitinu að banna tímabundið hlutaðeigandi stjórnvarmanni eða framkvæmdastjóra fyrirtækis eða einingar að taka sæti í stjórn eða vera framkvæmdastjóri fyrirtækis eða einingar. Skilyrði fyrir beitingu ákvæðisins er að Skilavaldið hafi vikið hlutaðeigandi frá á grundvelli 12. tölul. 1. mgr. 61. gr. frumvarpsins. Í ákvæðinu er ekki kveðið á um afmarkaða tímalengd og Fjármálaeftirlitinu því eftirlátið mat á hæfilegum tíma bannsins. Slíkt mat mun meðal annars grundvallast á alvarleika brots og hvort brot hafi verið framin með ítrekuðum og kerfisbundnum hætti.

Um 99. gr.

Greinin innleiðir 112. gr. tilskipunarinnar og kveður á um að Fjármálaeftirlitið skuli birta ákvarðanir um viðurlög sem beitt er vegna brota á lögunum, þ.e. stjórnvaldssekta, sáttu og brottvikninga, sbr. 94., 95. og 98. gr. frumvarpsins, í samræmi við 9. gr. a laga um opinbert eftirlit með fjármálastarfsemi, nr. 87/1998.

Um 100. gr.

Greinin innleiðir 113. gr. tilskipunarinnar og kveður á um að Seðlabanki Íslands skuli tilkynna ákvarðanir um viðurlög til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar vegna miðlægs gagnagrunns sem síðarnefnda stofnunin hefur umsjón með. Tilkynningin nær til þeirra viðurlaga sem birt eru opinberlega, þ.e. stjórnvaldssekta, sáttu og brottvikninga, sbr. 92. gr. frumvarpsins. Greinin þarfnast að öðru leyti ekki skýringa.

Um XIX. Kafla

Í kaflanum er fjallað um gildistöku og breytingar á öðrum lögum. Að auki við þær breytingar sem lagðar eru til á öðrum lögum í þessum kafla er fjallað um breytingar sem lúta að gildissviði frumvarpsins gagnvart öðrum lögum í 66. gr. frumvarpsins.

Um 101. gr.

Ákvæðið fjallar um innleiðingu á tilskipun 2014/59/ESB. Hluti ákvæða tilskipunarinnar var innleiddur með lögum nr. 54/2018, um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

Um 102. gr.

Greinin fjallar um gildistöku og þarfnast ekki skýringa.

Um 103. gr.

Í 1. tölul. eru lagðar til nokkrar breytingar á ákvæðum laga um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002.

Um a-lið. Í ákvæðinu eru lagðar til tvær breytingar á 9. gr. laganna sem taka mið af hinni nýju lagaumgjörð um skilameðferð sem kveðið er á um í frumvarpi þessu. Hugtakið „bráðabirgðastjórn“ fellur brott úr lögunum enda lagt til að 100. gr. a falli brott, sbr. breyting sem lögð er til með l-lið þessarar greinar. Skilavaldið getur skipað skilastjórn yfir fyrirtæki í skilameðferð skv. 38. gr. frumvarpsins og gegnir hún sambærilegu hlutverki og bráðabirgðastjórn sem skipuð er skv. 100. gr. a laganna. Skilastjórn stafar hins vegar óbeint undir yfirráðum Skilavaldsins og framfylgir ákvörðunum þess. Þá er það meðal markmiða skilameðferðar að fyrirtæki geti haldið áfram starfsemi sinni í samræmi við starfsleyfi sitt og því kemur ekki til álita að gera þá breytingu með ákvæðinu að skipta „bráðabirgðastjórn“ út fyrir „skilastjórn“ sem kann að vera skipuð við skilameðferð fyrirtækis. Fjármálaeftirlitinu er hins vegar heimilt að skipa bráðabirgðastjórnanda, einn eða fleiri, skv. 86. gr. j laganna ef það beitir heimild til tímanlegra inngripa skv. 86. gr. h laganna. Ef tímanlegum inngripum er beitt og bráðabirgðastjórnandi skipaður án þess að fyrirtæki verði tekið til skilameðferðar í framhaldi af þeirri skipun getur komið til afturköllunar á starfsleyfi skv. 9. gr. laganna. Því er lagt til að bráðabirgðastjórnanda verði veitt sú heimild sem bráðabirgðastjórn hefur skv. 3. mgr. núgildandi ákvæðis. Skipun bráðabirgðastjórnanda skv. 86. gr. j getur tekið til þess að hann leysi stjórn fyrirtækis af í heild sinni og fari því með ákvörðunarvald stjórnar. Rétt þykir að bráðabirgðastjórnandi hafi þá heimild sem kveðið er á um í 3. mgr. ákvæðisins enda heimildin veitt með samþykki og undir eftirliti Fjármálaeftirlitsins.

Um b-lið. Lögð er til orðalagsbreyting á 3. tölul. 1. mgr. 82. gr. a laganna, sbr. i-liður ákvæðisins, en of þröngt er að tala einungis um Seðlabanka Íslands í ákvæðinu. Lánastofnanir og verðbréfafyrirtæki geta óskað eftir lausafjárþyrirgreiðslu hjá seðlabanka í öðru ríki ef útibú er starfrækt þar. Ákvæði ii-lið innleiðir 4. mgr. 6. gr. tilskipunarinnar sem var ekki innleidd með lögum nr. 54/2018 þar sem fyrirkomulag skilavalds lág ekki fyrir. Ákvæðið kveður á um afhendingu Fjármálaeftirlitsins á endurbótaáætlun til Skilavaldsins sem getur beint tilmælum til Fjármálaeftirlitsins ef það telur að eitthvað í endurbótaáætlun geti haft skaðleg áhrif á skilabærni lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis.

Um c-lið. Lögð er til orðalagsbreyting til samræmis við hugtakanotkun í frumvarpi til laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Hugtakið „nauðsynleg starfsemi“ þykir betur til þess fallið að ná yfir enska heitið „critical functions“.

Um d-lið. Ákvæðið innleiðir c- og d-lið 3. mgr. 7. gr. tilskipunarinnar og bætir samstæðuskilavaldi og skilastjórnvöldum dótturfélaga við þá aðila sem Fjármálaeftirlitinu ber að áframsenda endurbótaáætlun til.

Um e-lið. Breytingin sem lögð er til með ákvæðinu er ætlað að auka skýrleika. Í kjölfar gildistöku laga nr. 54/2018 hefur ákveðins misskilnings gætt um þá reglugerð sem ráðherra skal setja á grundvelli 3. mgr. 82. gr. e laganna. Reglugerðin mun einungis fjalla um viðmið sem Fjármálaeftirlitinu ber að styðjast við þegar það tekur ákvörðun um hvort lánastofnun, verðbréfafyrirtæki eða samstæða skuli gera einfalda endurbótaáætlun. Reglugerð ráðherra mun því ekki hafa að geyma aðrar reglur um innihald einfaldra endurbótaáætlana en þær sem leiða má af reglugerð um endurbótaáætlanir lánastofnana, verðbréfafyrirtækja og samstæður þeirra sem sett hefur verið með stoð í 3. mgr. 82. gr. a og 4. mgr. 82. gr. b laganna, sbr. reglugerð nr. 50/2019. Innihald einfaldra endurbótaáætlana grundvallast því á þeirri reglugerð. Við gildistöku laga nr. 54/2018 biðu tæknilegir framkvæmdastaðlar Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar sem reglugerð ráðherra um viðmið vegna einfaldra endurbótaáætlana mun byggjast á samþykkis framkvæmdastjórnar ESB. Framkvæmdastjórnin hefur nú gefið út framselda reglugerð nr. 2019/348 sem fjallar um þessi viðmið og mun reglugerð ráðherra innleiða þá reglugerð ESB.

Um f-lið. Lagt er til að 82. gr. g falli brott úr lögum um fjármálafyrirtæki en verði þessi í stað fært í lög um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Um nánari skýringar við þessa breytingu vísast til athugasemda við 25. gr. frumvarpsins.

Um g-lið. Lagt er til að ákvæðið sem innleiðir 1. og 2. mgr. 81. gr. tilskipunar 2014/59/ESB verði bætt við 86. gr. laganna. Sú tilhögun, þ.e. að staðsetja ákvæðið í lögum um fjármálafyrirtæki en ekki lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, er í samræmi við innleiðingu í Danmörku og Svíþjóð. Stjórn lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis skal upplýsa Fjármálaeftirlitið ef hún telur fyrirtækið á fallanda fæti, sbr. 2 tölul. 3. gr. frumvarpsins. Það á til dæmis við ef skylt er að gefa bú fyrirtækisins upp til gjaldþrotaskipta skv. 2. mgr. 64. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991. Fyrirmælin eru nánar útfærð í II. þætti V. kafla framseldrar reglugerðar (ESB) 2016/1075 um viðbætur við tilskipunina sem ráðgert er að innleiða með reglugerð ráðherra, sbr. VIII. kafla frumvarpsins. Samhliða þessari breytingu eru lagðar til orðalagsbreytingar á 110. og 112. gr. b laganna um viðurlög, sbr. breytingar í s- og t-lið þessarar greinar.

Um h-lið. Ákvæðið innleiðir h-lið 1. mgr. og 2. mgr. 27. gr. tilskipunarinnar. Fjármálaeftirlitið getur aflað allra nauðsynlegra upplýsinga, þ.m.t. með vettvangskonnnun, og afhent Skilavaldinu. Þá skal Fjármálaeftirlitið upplýsa skilastjórnvöld lánastofnunar eða verðbréfafyrirtækis um leið og aðstæður vegna tímanlegra inngripa eru til staðar.

Um i-lið. Lagt er til að ákvæði 7. mgr. 86. gr. j falli brott úr lögnum. Ákvæðið tók gildi með gildistöku laga nr. 54/2018 og var ætlað að tengja saman nýjar og eldri heimildir í lögum um fjármálafyrirtæki til skamms tíma þar til nýtt frumvarp til heildarlaga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja yrði að lögum.

Um j-lið. Ákvæðið innleiðir 30. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Af ákvæðinu leiðir að reglurnar um tímanleg inngríp og skipun bráðabirgðastjórnanda skv. 86. gr. h eða 86. gr. j gilda um samstæður þegar eftirlitsaðili á samstæðugrunni er Fjármálaeftirlitið og hefur þ.a.l. eftirlit með móðurfélagi í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu. Hugtökin eftirlitsaðili á samstæðugrunni og móðurfélag í efsta þrepi samstæðu á Evrópska efnahagssvæðinu eru skilgreind í 46. og 47. tölul. 1. mgr. 1. gr. a laganna. Ákvæðið gildir bæði um samstæður sem starfa einungis hér á landi þær sem eru með starfsemi yfir landamæri.

Um 1. mgr. Málsgreinin innleiðir 1. og 2. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. Fjármálaeftirlitið sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni tekur ákvörðun um hvort beita skuli tímanlegum inngrípum eða skipa bráðabirgðastjórnanda fyrir móðurfélag, sbr. 86. gr. h eða 86. gr. j. Áður en slík ákvörðun er tekin ber Fjármálaeftirlitinu að ráðfæra sig við lögbær yfirvöld og beina tilkynningu á sama tíma til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar. Notast er við hugtakið „lögbært yfirvald“ í þessari grein og öðrum greinum sem breyta lögum um fjármálafyrirtæki til að halda samfellu enda hugtakið notað í lögum nr. 54/2018 sem innleiddi hluta af ákvæðum tilskipunarinnar. Í lögum um skilameðferð er hugtakið „eftirlitsstjórnvald“ notað yfir sama enska heiti, þ.e. „competent authority“. Í ákvæðinu er fjallað um að samsráð skuli eiga sér stað innan samstarfshóps eftirlitsaðila. Fjallað er um að Fjármálaeftirlitinu sé heimilt að starfrækja slíkan hóp í 7. mgr. 108. gr. laganna en einnig er fjallað um þann hóp í 116. gr. tilskipunar 2013/36/ESB. Við mat Fjármálaeftirlitsins á því hvort aðgerðunum verði beitt skal það hafa hliðsjón af áhrifum ráðstafananna á öll viðkomandi fyrirtæki innan samstæðu.

Um 2. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta af 3. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. Þegar Fjármálaeftirlitið móttækur sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni tilkynningu frá lögbæru yfirvaldi dótturfélags um að skilyrði fyrir tímanlegum inngrípum eða skipun bráðabirgðastjórnanda séu uppfyllt gagnvart dótturfélagi skal það leggja mat á aðgerðir dótturfélagsins. Matið skal ná til líklegra afleiðinga aðgerða dótturfélags á samstæðu í heild eða einstök fyrirtæki innan samstæðu í öðrum aðildarríkjum. Matið skal undirbúið og tilkynnt lögbæru yfirvaldi dótturfélags innan þriggja virkra daga.

Um 3. mgr. Málsgreinin innleiðir hluta 4. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðið fjallar um þær aðstæður þegar samstæða er með starfsemi í fleiri en einu aðildarríki og fleiri en eitt lögbært yfirvald í samstarfshópi eftirlitsaðila vill beita tímanlegum inngrípum eða skipa bráðabirgðastjórnanda gagnvart dótturfélagi. Fjármálaeftirlitið sem eftirlitsaðili á samstæðugrunni skal við slíkar aðstæður vinna með öðrum lögbærum yfirvöldum og leggja mat á fyrirhugaðar aðgerðir fyrir samstæðu í heild. Með mati Fjármálaeftirlitsins skal leitast við að stuðla að lausnum við að rétta af fjárhagslega stöðu viðeigandi fyrirtækis.

Um 4. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta 4. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar, fjallar um að Fjármálaeftirlitið skuli leitast við að ná sameiginlegri ákvörðun um þær aðgerðir sem fjallað er um í greininni með öðrum lögbærum yfirvöldum. Fjármálaeftirlitið og viðeigandi lögbær yfirvöld hafa fimm virka daga til að komast að sameiginlegri ákvörðun. Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni er heimilt að aðstoða lögbær yfirvöld við að ná sameiginlegri ákvörðun í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010.

Um 5. mgr. Málsgreinin, sem innleiðir hluta 4. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar, fjallar um ákvarðanatöku þegar sameiginleg ákvörðun Fjármálaeftirlitsins og lögbærra yfirvalda næst ekki innan fimm daga. Fjármálaeftirlitið getur þá tekið sjálfstæða ákvörðun um aðgerðir

gagnvart móðurfélaginu. Ákvörðunin skal rökstudd og taka tilliti til sjónarmiða og mats sem viðeigandi lögbær yfirvöld hafa lagt fram skv. 4. mgr. greinarinnar ásamt hugsanlegum áhrifum á fjármálastöðugleika í viðeigandi aðildarríkjum.

Um 6. mgr. Málsgreinin innleiðir 5.-8. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar. Fjármálaeftirlitið skal fresta ákvörðun sinni ef eitthvert lögbært yfirvald í samstarfshópi eftirlitsaðila hefur vísað ákvörðun þess til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA. Stofnanirnar geta aðstoðað lögbær yfirvöld að beita einum eða fleiri aðgerðum 86. gr. h laganna. Um er að ræða aðgerðir skv. 1. tölul. 2. mgr. 86. gr. h að teknu tilliti til 4, 10, 11 og 19. gr. reglugerðar um endurbótaáætlanir lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og samstæður þeirra, nr. 50/2019, og aðgerðir skv. 5. og 7. tölul. 2. mgr. 86. gr. h laganna. Ef málið er tekið fyrir af Evrópsku bankaeftirlitsstofnuninni eða Eftirlitsstofnun EFTA skal Fjármálaeftirlitið biðja ákvörðunar sem kann að vera tekin í samræmi við 3. mgr. 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 og taka ákvörðun í samræmi við ákvörðun Eftirlitsstofnunar EFTA. Ef engin ákvörðun er tekin af hálfu Eftirlitsstofnunar EFTA innan þriggja daga skulu ákvarðanir skv. 2. og 6. mgr. greinarinnar eða 2. mgr. 86. gr. m gilda.

Um k-lið. Ákvæðið innleiðir hluta af 3.-8. mgr. 30. gr. tilskipunarinnar.

Um 1. mgr. Ákvæðið fjallar um þær aðstæður þegar Fjármálaeftirlitið er lögbært yfirvald sem hefur eftirlit með dótturfélögum sem eru lánastofnanir eða verðbréfafyrirtæki og hyggst grípa til tímanlegra inngripa eða skipa bráðabirgðastjórnanda gagnvart fyrirtækinu. Eftirlitsaðili á samstæðugrunni er því staðsettur í öðru aðildarríki eða eftir atvikum ríki utan Evrópska efnahagssvæðisins. Af ákvæðinu leiðir að Fjármálaeftirlitið skal ráðfæra sig við eftirlitsaðila á samstæðugrunni áður en gripið er til aðgerða. Þá skal það taka mat eftirlitsaðila á samstæðugrunni, sbr. ákvæði 3. mgr. 86. gr. l, til skoðunar ásamt hugsanlegum áhrifum á fjármálastöðugleika í viðeigandi aðildarríkjum.

Um 2. mgr. Ákvæðið fjallar um aðstæður sem fram koma í 4. mgr. 86. gr. l, en þegar Fjármálaeftirlitið er ekki eftirlitsaðili á samstæðugrunni. Af ákvæðinu leiðir að Fjármálaeftirlitinu er heimilt að grípa til tímanlegra inngripa eða skipa bráðabirgðastjórnanda skv. 86. gr. h eða 86. gr. j gagnvart dótturfélagi, ef það liggur ekki fyrir sameiginleg ákvörðun skv. 5. mgr. 86. gr. l, þ.e. innan fimm virkra daga frá því tímamarki þegar eftirlitsaðili á samstæðugrunni hefur ráðfært sig við lögbær yfirvöld í samstarfshóp eftirlitsaðila. Ákvörðun Fjármálaeftirlitsins skal taka mið af sjónarmiðum og mati eftirlitsaðila á samstæðugrunni ásamt hugsanlegum áhrifum á fjármálastöðugleika í viðkomandi aðildarríkjum. Fjármálaeftirlitið skal tilkynna dótturfélagi um ákvörðunina. Af ákvæðinu leiðir einnig Fjármálaeftirlitið eða önnur lögbær yfirvöld í samstarfshópi eftirlitsaðila geta leitað til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar í samræmi við 31. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010 með það að markmiði að aðstoða lögbær yfirvöld að ná sameiginlegri ákvörðun. Þá er kveðið á um það í ákvæðinu að Fjármálaeftirlitið skuli fresta ákvörðun sinni ef eitthvert lögbært yfirvald í samstarfshópi eftirlitsaðila, þ.m.t. Fjármálaeftirlitið ef við á, hefur vísað máli til Evrópsku bankaeftirlitsstofnunarinnar eða Eftirlitsstofnunar EFTA á grundvelli 19. gr. reglugerðar (ESB) nr. 1093/2010, sbr. lög um evrópskt eftirlitskerfi á fjármálamarkaði, nr. 24/2017. Umfjöllum um þær aðgerðir sem Evrópska bankaeftirlitsstofnunin og Eftirlitsstofnun EFTA geta aðstoðað lögbær yfirvöld með má finna í athugasemdum við tillögu að nýrri 7. mgr. 86. gr. l, sbr. i-lið þessarar greinar.

Um l-lið. Með ákvæðinu eru lagðar til breytingar á 98. gr. laganna sem fjallar um endurskipulagningu fjárhags lánastofnana. Í 117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eru lagðar til ýmsar breytingar á tilskipun 2001/24/EB um endurskipulagningu fjárhags og slit fjármálafyrirtækja. Með 1. mgr. 117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB er m.a. lögð til breyting á

gildissviði tilskipunar 2001/24/EB, þ.e. að hún taki ekki einungis til lánastofnana heldur einnig verðbréfafyrirtækja eins og þau eru skilgreind í 2. tölul. 1. mgr. 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 575/2013 og útibúa slíkra verðbréfafyrirtækja á EES-svæðinu sbr. 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB. Lagt er til að gildissvið reglna um endurskipulagningu fjárhags og slit sé breytt þannig að þær taki ekki einungis til lánastofnana heldur einnig verðbréfafyrirtækja sem ekki eru með takmarkaðar starfsskyldur eða staðbundin. Gildissvið ákvæðisins er svo rýmkað enn frekar og gildir það einnig um fjármálstofnanir og eignarhaldsfélög skv. b-d-lið 2. gr. frumvarpsins ef skilaaðgerðum hefur verið beitt samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, sbr. 3. mgr. 66. gr. frumvarpsins. Er þetta í samræmi við 3. og 4. mgr. 3. gr. tilskipunar 2001/24/EB.

Í iii-lið er lagt til að við skilgreiningu á endurskipulagningu fjárhags bætist tilvísun til skilaaðgerða sem gripið er til á grundvelli laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Ný skilgreining er í samræmi við 2. gr. tilskipunar 2001/24/EB eins og henni er breytt með 2. mgr. 117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB.

Í v-lið ákvæðisins er lagt til að 6. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB verði innleidd í 98. gr. laganna. Með 1. mgr. 117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eru lagðar til breytingar á 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB. Ein þessara breytinga, sem kemur fram í 6. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB, kveður á um að ákvæði tilskipunar 2014/59/ESB skuli ganga framar þagnarskylduákvæði 33. gr. tilskipunar 2001/24/EB þegar lánastofnun eða verðbréfafyrirtæki undirgengst endurskipulagningu fjárhags eða slit sem tengd eru beitingu skilaaðgerða á grundvelli tilskipunar 2014/59/ESB.

Um m-lið. Með ákvæðinu eru lagðar til breytingar á 99. gr. laganna sem fjallar um fjárhagslega endurskipulagningu lánastofnunar með höfuðstöðvar á Íslandi og útibú í öðru EES-ríki.

Með i- til viii-lið og xii-lið ákvæðisins eru lagðar til breytingar vegna breytts gildissviðs tilskipunar 2001/24/EB sbr. 3. mgr. 1. gr. þeirrar tilskipunar. Breytingar á gildissviði sem ekki eru almennar heldur varða þá stöðu ef fyrirtæki sem ekki heyrir undir almenna gildissviðið hefur verið tekið til skilameðferðar koma svo fyrir í 3. mgr. 66. gr. frumvarpsins.

Með breytingu í ix-x-lið ákvæðisins eru lagðar til breytingar á j og k-lið 2. mgr. 99. gr. laganna sem kveða á um hvernig fari um samninga um skuldajöfnuð á grundvelli greiðslujöfnunarsamnings og endurkaupasamnings þegar heimildir eru nýttar til þess að fresta uppsagnarfresti í samningum eða um að víkja samningsákvæðum slíkra samninga til hliðar þegar heimildir í lögum um skilameðferð fjármálafyrirtækja eru nýttar. Í 3. og 4. mgr. 117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB sem breytir 25. og 26. gr. tilskipunar 2001/24/EB kemur fram að meginreglur 25. og 26. gr. tilskipunar um að lög þau sem gilda um samninga um skuldajöfnuð á grundvelli greiðslujöfnunarsamnings og endurkaupasamnings skuli gilda nema að 68. og 71. gr. tilskipunar 2014/59/ESB eigi við. Þessi ákvæði eru innleidd með 69. gr. og 72.-73. gr. frumvarpsins. Ef heimildir til að fresta uppsagnarfresti eða víkja samningsákvæðum til hliðar samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja fer um samninga skv. j og k-lið eftir þeim lögum.

Breyting sem lögð er til í xi-lið ákvæðisins innleiðir 5. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB og felur það í sér að ef ákvæði 5. mgr. 35. gr. laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja á við gildir sú grein um tilkynningar en ekki 2. málsl. 3. mgr. og 4. mgr. 99. gr. laganna.

Um n-lið. Í 100. gr. laganna er fjallað um fjárhagslega endurskipulagningu lánastofnunar með höfuðstöðvar erlendis en útibú á Íslandi. Allar breytingarnar sem lagðar eru til í ákvæðinu varða innleiðingu á 3. mgr. 1. gr. tilskipunar 2001/24/EB eins og henni var breytt með 1. mgr.

117. gr. tilskipunar 2014/59/ESB. Fyrir nánari skýringar er vísað í athugasemdir við breytingar sem lagðar eru til í i- og j-lið þessarar greinar frumvarpsins.

Um o-lið. Lagt er til að ákvæði 100. gr. a laganna falli brott. Ákvæðið var lögfest með gildistöku laga nr. 44/2009 til að takast á við þær aðstæður sem sköpuðust hér á landi í kjölfar bankahrunsins. Ákvæðið kveður á um heimild Fjármálaeftirlitsins til að taka yfir fjármálafyrirtæki og skipa því bráðabirgðastjórn. Ef frumvarpið verður samþykkt verður til heildstætt regluverk um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja og nýjar heimildir frumvarpsins leysa þær sem kveðið er á um í ákvæði 100. gr. a. af hólmi. Fjármálaeftirlitið hefur nú þegar heimild í lögum til að skipa bráðabirgðastjórnanda, einn eða fleiri, sbr. 86. gr. j og þá er á meðal ákvæða frumvarpsins kveðið á um heimild Skilavalds til að fara með yfirráð yfir fyrirtæki og skipa því skilastjórn, sbr. 37 og 38. gr. frumvarpsins.

Um p-lið. Í 101. gr. laganna er fjallað um skilyrði og upphaf slitameðferðar. Í ákvæðinu eru lagðar til fjórar breytingar. Í i-lið ákvæðisins er lögð til orðalagsbreyting og „bráðabirgðastjórn“ skipt út fyrir „bráðabirgðastjórnanda“. Umfjöllun um þá breytingu má finna í athugasemdum við a-lið þessarar greinar. Ef fyrirtæki fer í skilameðferð er Skilavaldið lögbært stjórnvald sem krefst slita og því ekki rétt að fela skilastjórn sem skipuð kann að vera skv. 37. og 38. gr. frumvarpsins heimild til að krefjast slita á fyrirtæki. Rétt þykir hins vegar að bráðabirgðastjórnandi sem skipaður kann að vera skv. 86. gr. j laganna fái þá heimild sem bráðabirgðastjórn hefur samkvæmt gildandi ákvæði og geti því krafist slita á fyrirtæki ef hann hefur verið skipaður og ekki tekst að rétta af fjárhagslega stöðu fyrirtækis sem ekki verður tekið til skilameðferðar. Í ii-lið ákvæðisins er lagt til að tilvísun til „bráðabirgðastjórnar“ falli brott. Ekki þykir ástæða til gera orðalagsbreytingu og bæta inn hugtakið bráðabirgðastjórnandi í stað bráðabirgðastjórnar enda kveðið á um það í 6. mgr. 86. gr. j sem fjallar um bráðabirgðastjórnanda að um hæfisskilyrði hans fari skv. 52. gr. og 52. gr. a laganna. Í iii-lið ákvæðisins er lögð til breyting á aðstæðum sem geta afmarkað frestdag við slit. Ef fyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar getur frestdagur við slit því ráðist af þeim degi þegar fyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar skv. 35. gr. frumvarpsins. Samskonar ákvæði var lögfest í Danmörku með innleiðingu tilskipunar 2014/59/ESB þar á landi, sbr. 3. mgr. 14. gr. laga um endurskipulagningu og skilameðferð ákveðinna fjármálafyrirtækja (d. lov om restrukturering og afvikling af visse finansielle virksomheder). Þá er lagt til í iv-lið ákvæðisins hvernig beri að afmarka 101. gr. laganna gagnvart lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Ef fyrirtæki hefur verið tekið til skilameðferðar er það Skilavaldið sem krefst slita svo fljótt sem samræmis markmiðum laga um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja, sbr. 14. tölul. 1. mgr. 61. gr., sbr. 2. mgr. 85. gr. frumvarpsins. Ekki er hins vegar gert ráð fyrir að öll fyrirtæki verði tekin til skilameðferðar og því standa heimildir Fjármálaeftirlitsins, stjórnar fyrirtækis og ef við á bráðabirgðastjórnanda óhaggaðar ef fyrirtæki verða ekki tekin til skilameðferðar samkvæmt lögum um skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja.

Um q-lið. Í ákvæðinu er lagt til að 5. mgr. 101. gr. a sem fjallar um sérstakt eftirlit Fjármálaeftirlitsins með fyrirtæki sem stýrt er af bráðabirgðastjórn eða skilanefnd falli brott. Hugtökin munu ekki koma fyrir í lögnum ef frumvarpið verður samþykkt óbreytt. Skilanefndir voru skipaðar á grundvelli 5. gr. hinna svonefndu neyðarlaga nr. 125/2008. Með gildistöku laga um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki (slitameðferð og kostnaður af störfum skilanefnda), nr. 44/2009, var kveðið á um það að skipaðar skilanefndir yrðu bráðabirgðastjórn samkvæmt lögnum. Lagt er til með þessari grein að ákvæði laganna um bráðabirgðastjórn falli brott, sbr. l-liður greinarinnar, enda mælt fyrir um nýja heildarumgjörð sem gilda skal við skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja í þessu frumvarpi ásamt

frumvarpi um breytingu á lögum um fjármálafyrirtæki sem varð að lögum nr. 54/2018. Á grundvelli nýrrar heildarumgjarðar er hægt að skipa bráðabirgðastjórnendur, einn eða fleiri, skv. 86. gr. j laganna og skilastjórn skv. 37 og 38. gr. frumvarpsins.

Um r-lið. Ákvæðið innleiðir 108. gr. tilskipunar 2014/59/ESB sem fjallar um réttthæð krafna um innstæður við hefðbundna ógjaldfærimeðferð (e. normal insolvency proceedings). Ákvæði tilskipunar 2014/59/ESB kveður á um að kröfur vegna tryggðra innstæðna og kröfur sem Tryggingarstjóður innstæðueigenda og fjárfesta hefur tekið yfir skuli vera réttthærri við hefðbundna ógjaldfærimeðferð en kröfur vegna tryggingarhæfra innstæðna einstaklinga, örfélaga, lítilla og meðalstórra félaga. Hugtakið „örfélag, lítið og meðalstórt félag“ er skilgreint í 38. tölul. 3. gr. frumvarpsins. Veltuviðmið þessara félaga, þ.e. jafnvirði 50 milljón evra á ársgrundvelli er herra en samkvæmt lögum um ársreikninga, nr. 3/2006, þar sem fjárhæðarmarkmið er að jafnvirði 40 milljón evra á ársgrundvelli. Bæði kröfur samkvæmt 1. og 2. tölul. nýrrar 3. mgr. ákvæðisins skulu svo vera réttthærri en ótryggðir kröfuhafar (e. unsecured, non-preferred creditors). Samkvæmt núgildandi 3. mgr. 102. gr. laganna eru allar innstæður forgangskröfur skv. 1. og 2. mgr. 112. gr. laga um gjaldþrotaskipti o.fl., nr. 21/1991. Lagt er til að gerðar verði breytingar á 3. mgr. 102. gr. laganna til innleiðingar á 108. gr. tilskipunarinnar. Ákvæðinu verði skipt upp í tvo töluliði þannig að kröfur vegna tryggðra innstæðna og kröfur sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta hefur tekið yfir verði réttthærri við slitameðferð en aðrar kröfur um innstæður, þ.e. tryggingarhæfar innstæður einstaklinga, örfélaga, lítilla og meðalstórra félaga. Þá er lagt til að núgildandi 2. málsl. 3. mgr. verði svo að nýrri 4. mgr. 102. gr. laganna en engar efnislegar breytingar eru gerðar með þeirri breytingu. Lögð er til einföld orðalagsbreyting til að auka skýrleika þar sem orðunum „þeim lögum“ er skipt út fyrir „lögum um gjaldþrotaskipti o.fl.“

Um s- og t-lið. Lagfærðar eru millivísanir sem leiðir af breytingum sem gerðar eru á 3. mgr. 102. gr. laganna, sbr. o-lið greinarinnar. Þá er lagt til að tilvísun til hugtaksins „skilanefnd“ falli brott en skýringar fyrir þeirri breytingu er að finna í athugasemdum við n-lið greinarinnar.

Um u-lið. Ákvæðið innleiðir i-lið 2. mgr. 23. gr. tilskipunar 2014/59/ESB og tengir saman fjárstuðning innan samstæðu en ákvæði þar að lútandi tóku gildi með lögum nr. 54/2018 og skilabærni, sbr. ákvæði í III. kafla frumvarpsins.

Um v-lið. Sú breyting sem lögð er til í ákvæðinu byggist á afmörkun á því hvaða undirgerðir tilskipunar 2014/59/ESB verða annars vegar innleiddar með reglugerð ráðherra og hins vegar með reglum Seðlabanka Íslands. Fjármálaeftirlitið samþykkir samning um fjárstuðning innan samstæðu og getur hafnað eða takmarkað veitingu fjárstuðnings. Rétt þykir að reglugerð ESB nr. 2016/911 sem fjallar um innihald og form opinberrar birtingar um fjárstuðning innan samstæðu verði innleidd með stjórnvaldsfyrirmælum Fjármálaeftirlitsins.

Um w- og x-lið. Í ákvæðunum eru lagðar til orðalagsbreytingar sem leiða af breytingu á 86. gr. laganna, sbr. f-lið greinarinnar. Lagt er til að sömu viðurlög gildi við broti á tilkynningarskyldu um að fyrirtæki sé á fallanda fæti og tilkynningarskyldu um brot gegn varfærniskröfum. Með breytingu í ii-lið í w-lið er lagt til brottfall á heimild til að leggja á stjórnvaldssekt vegna brots á ákvæði um að halda skrá yfir fjárhagslega samninga. Ákvæði 82. gr. í lögnum sem fjallar um skrá yfir fjárhagslega samninga er fært í frumvarp til heildarlaga um skilameðferð, sbr. 25. gr. frumvarps og því færast heimild til að leggja stjórnvaldssekt vegna brots á því ákvæði í lög um skilameðferð, sbr. 2. tölul. 1. mgr. 94. gr. frumvarpsins.

Um y-lið. Ákvæðið felur í sér innleiðingu á c-lið 2. mgr. 111. gr. tilskipunar 2014/59/ESB að því er varðar Fjármálaeftirlitið. Hliðstætt ákvæði sem varðar aðgerðir Skilavaldsins er að finna í 98. gr. frumvarpsins.

Í 2. tölul. er lagðar til nokkrar breytingar á ákvæðum laga um innstæðutryggingar og tryggingakerfi fyrir fjárfesta, nr. 98/1999.

Um a. lið. Lagt er til að við 1. gr. laganna bætist nýr málslíður sem tekur mið af því nýja hlutverki Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta að koma að fjármögunun skilameðferðar, sbr. 82. gr. frumvarpsins.

Um b. lið. Lögð er til breyting í i-ii-lið sem starfar af breytttri skilgreiningu á tryggðri innstæðu í lögunum, sbr. breyting sem lögð er til í ii-lið c-liðar 2. tölul. greinarinnar. Hlutfall iðgjalda af tryggðum innstæðum helst óbreytt, þó skilgreining á tryggðum innstæðum og hámark tryggingarverndar valdi breytingu á gjaldstofni iðgjalda. Afleiðing þessa er sú að fjárhæð sem aðildarfélög innstæðudeildar greiða til sjóðsins lækka umtalsvert eða um sem nemur um 41% frá því sem nú er. Í ákvæðinu er einnig lögð til breyting sem kveður á um lágmarkseign, eða svokallað viðmiðunarmark (e. target level), sem innstæðudeild Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta skal hafa yfir að ráða á hverjum tíma, sbr. iii-liður ákvæðisins. Viðmiðunarmarkið tekur mið af Evrópureglum og skal vera 0,8% af tryggðum innstæðum hjá aðildarfélögum. Tiltækir fjármunir innstæðudeildar Tryggingarsjóðs innstæðueigenda og fjárfesta eru töluvert hærri en viðmiðunarmarkið sem hér er lagt til, eða um 4,5% af tryggðum innstæðum eins þær eru skilgreindar skv. ii-lið c-liðar 2. tölul. þessarar greinar. Ástæða þess að lagt er til að þetta viðmiðunarmark verði lögfest nú er sú að í 82. gr. frumvarpsins er fjallað um þátttöku innstæðutryggingarkerfis í skilameðferð lánastofnana. Í 5. mgr. 82. gr. frumvarpsins er lagt til að fjárhæðin sem Tryggingarsjóður innstæðueigenda og fjárfesta getur þurft að greiða til skilameðferðar nemi ekki hærri fjárhæð en 175% af viðmiðunarmarkinu.

Um c-lið. Lagðar eru til nokkrar breytingar á 9. gr. laganna. Breyting í i-lið ákvæðisins tekur mið af skilgreiningu á tryggðum innstæðum. Í ii-lið er kveðið á um umtalsverða breytingu á tryggingarvernd innstæðna frá gildandi lögum og tekur breytingin mið af breytingum sem gerðar hafa verið á grundvelli Evrópureglna í öðrum aðildarríkjum. Lagt er til að tryggingarhæfar innstæður hvers innstæðueigenda hjá aðildarfyrirtæki séu tryggðar upp að 13.500.000 kr. sem jafngildir 100.000 evrum. Á grundvelli evrópureglna er mælt fyrir um að miða skuli við gengi evru þann 3. júlí 2015 og heimilt sé að námunda fjárhæðir svo framarlega sem skekkjumörk eru innan við 5.000 evrur. Hámarkið á tryggingarvernd kveður á um töluverða breytingu frá gildandi lögum þar sem ekkert hámark er á tryggingarvernd, en lágmarkstrygging er sem nemur 20.887 evrum. Í iii-lið er lagt til að nýjar skilgreiningar á annars vegar tryggðri innstæðu og hins vegar tryggingarhæfri innstæðu bætist við sem nýjar 4 og 5. mgr. 9. gr. laganna. Rétt þykir að lögfesta þetta efni í 9. gr. í stað sérstakra skilgreininga fremst í lögunum þar sem önnur lykilhugtök á borð við „innstæða“, „verðbréf“ og „reiðufé“ eru skilgreind í 9. gr. laganna. Hugtökin „tryggð innstæða“ og „tryggingarhæf innstæða“ gegna veigamiklu hlutverki vegna þeirra breytinga sem frumvarpið mælir fyrir um og varðar skilameðferð lánastofnana og verðbréfafyrirtækja. Réttarvernd innstæðueigenda tekur mið af þessum hugtökum þegar ýmsum skilaaðgerðum er beitt og njóta tryggðar innstæður ríkrar verndar samkvæmt ákvæðum frumvarpsins. Skilgreiningin á hugtakinu „tryggingarhæf innstæða“ er neikvæð og teljast því allar innstæður tryggingarhæfar sem ekki eru undanskildar tryggingarvernd skv. 6. mgr. 9. gr., sem verður 9. mgr. 9. gr. laganna, sbr. breyting sem einnig er lögð til í iv-v lið. Þar er kveðið á um brottfall fjögurra töluliða en í þeirra stað bætast við sjö nýjir töluliðir. Breytingarnar taka mið af þeim breytingum sem gerðar hafa verið á lögum

hér á landi undanfarin misseri sem grundvallast á evrópureglum. Ýmis félög hafa nú verið skilgreind til dæmis í lögum um fjármálafyrirtæki, nr. 161/2002 og lögum um váttryggingastarfsemi, nr. 100/2016, og taka breytingarnar meðal annars mið af því. Miðað er við það hver sé endanlegur eigandi viðkomandi innstæðu og hvílir sönnunarbyrðin á hverjum þeim sem heldur því fram að hann eigi tilkall til innstæðu. Ekki eru innheimt iðgjöld vegna þeirra innstæðna sem eru undanskildar tryggingarvernd.

*Um d-lið.* Lagt er til að nógildandi 1. mgr. 10. gr. laganna sem fjallar um greiðslur úr Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta verði skipt upp í tvær málsgreinar. Fyrri málsgrein ákvæðisins fjallar um innstæðudeild sjóðsins og tekur mið af þeirri breytingu sem lögð er til á tryggingarvernd samkvæmt frumvarpinu, sbr. ii-lið c-liðar 2. tölul. greinarinnar. Hámark greiðslna úr innstæðudeild sjóðsins miðast því við 13.500.000 kr. tryggingarverndina. Ekki er kveðið á um lágmark greiðslna ef eignir sjóðsins hrökkva ekki til greiðslu hámarksfjárhæðarinnar heldur skal þá greitt hlutfallslega í samræmi við gildandi ákvæði eftir því sem eignir hrökkva til. Síðari málsgreinin sem verður ný 2. mgr. er efnislega samhljóða nógildandi 1. mgr. laganna en orðalagi hefur verið breytt þannig að hún gildi eingöngu um greiðslur úr verðbréfadeild sjóðsins.

Í 3. tölul. er lögð til breyting á ákvæði laga um Seðlabanka Íslands, [nr. xx/2019], sem kveður á um nýtt verkefni fjármálastöðugleikanefndar sem lagt er til að fari með verkefni Skilavalds samkvæmt ákvæðum frumvarpsins.

Um ákvæði til bráðabirgða.

Í ákvæðinu er lagt til að skyldu til að stofna fjármögnunarfyrirkomulag, Skilasjóð, verði mætt með því að stofna sérstaka deild í Tryggingarsjóði innstæðueigenda og fjárfesta. Jafnframt að byrjað verði á því að fjármagna Skilasjóðinn með því að færa fjármuni úr innstæðudeild tryggingarsjóðsins í hann. Sérstaklega er áskilið að tekjum og eignum Skilasjóðsins skuli haldið aðgreindum frá öðrum eignum tryggingarsjóðsins.

Stjórn Tryggingarsjóðsins er falið að sjá um tilfærslu fjármunanna og einnig að ávaxta þá en Skilavaldið mun taka allar ákvarðanir um útgreiðslur úr Skilasjóðnum.